

T. 2411

கணபதி துணை.

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

— முதற்பாகம் —

இது

நல்லூர்

த. கைலாச பிள்ளையால்

திரட்டப்பட்டது.

ஷெ நாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

ஜயஸ்ரீ மார்கழி

1954.

விலை ரூபாய் 2.

மு க வு ரை

நாவலரவர்கள் எழுதிய சைவதுஷணபரிகாரம் முதலிய சில கண்டனங்கள் புத்தகரூபமாயிருக்கின்றன. பல சிறுத் துண்டுப் பத்திரிகைரூபமாகவும் புதினப்பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்டவைகளாகவும் இருக்கின்றன. இக் கண்டனங்களுட் சில தாமத எழுதியவைகளாகவும், சில வேறு சிலருடைய கேள்விக்காக எழுதியவைகளாகவும் இருக்கும். இவைகள் அக்காலத்திருந்த தியாகேச முதலியார், மயில்வாகனப்பிள்ளை முதலானவர்களுடைய கையெழுத்தோடும் நிட்பக்கவாதி முதலிய பெயர்களோடும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில சிலருடைய செயல்களைக் கண்டித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில தம்மை இகழ்ந்தவரைக் கண்டித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இக்கண்டனங்களாலே கண்டிக்கப்பட்டவர் சிலர் இப்போதும் உயிரோடு இருக்கலாம்; சிலருக்குப் பந்துக்களிருக்கலாம். இவர்களுக்கு இந்நூல் ஒருபோது வெறுப்பைத்தரும். அவர்கள் அப்போது செய்தவைகளையும் எழுதியவைகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். பார்த்தால், இவர்களுக்கு ஒருபோதும் வெறுப்பு உண்டாகாது. துவைனந்துரைக்கு விரோதமாக எழுதப்பட்ட விஷயங்களுக்கு, 1877-ம் ஆல் பேதினோயும் பஞ்சமும் உண்டான போது, நோயுற்றவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் அவர்கீழுத்தியோகத்தர் சிலர் அத்துரை பிரியப்பட்டுக்கொள்ளுவாரென்று நினைந்து செய்த கொடுமைகளும் துவைனந்துரை அவைகளைக் கவனியாமல் விட்டவையுமே காரணமாகும். அந்தக் காலத்தில் கொழும்பிலே நடந்த Examiner என்னும்

பத்திரிகையையும் இங்குள்ள கத்தோலிக்குப் “பாதுகாவலன்” என்னும் பத்திரிகையையும் பார்ப்பவர்களுக்கு நாவலரவர்கள் எழுதியவைகள் பெருங் கண்டனமாகத் தோன்றும். அந்தக் காலமிருந்தபடிக்கு இந்தக் கண்டனங்கள் வேண்டியவைகளேயாம். மற்றவைகளும் இப்படியே. இவ்விஷயங்களிற் குற்றஞ்சொல்வோர் அவை எழுதப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களையும் காலங்களையும் நோக்கவேண்டும்.

நாவலரவர்கள் துண்டுப் பத்திரிகைகளிலும் புதினப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதிய விஷயங்களிலே, பல சைவநூற்கருத்துக்களும் கல்வி விஷயங்களும் இருக்கின்றன என்றும், தமிழில் வசனமெழுதப் பழகுவோர்க்கு அவர்களுடைய வசனநூல்கள் அத்தியாவசியமானவை என்றும் சொல்லி, அவைகள் சிதைந்துபோகாதபடி அவற்றைத் திரட்டி அச்சிட்டுத் தரும்படி பலர் கேட்டுக்கொண்டபடியால் இந்நூல் என்னுடைய திரட்டப்பட்டது. “வச்சிரதண்டம்” என்னும் பத்திரிகையும், வேறு சில விஷயங்கள் எழுதப்பட்ட “இலங்கைநேசன்” “உதயதாரகை” முதலிய பத்திரிகைகளும் பூரணமாயகப்படவில்லை. அவை கிடைப்பின் அவற்றை மூன்றாம் பாகமாக அச்சிட எண்ணி, கிடைத்த விஷயங்களைக் கைக்கடங்கிய இரண்டு பாகமாக அச்சிட்டேன்.

நாவலரவர்கள் பாடிய கிர்த்தனங்கள் கதிரையாத்திரை விளக்கத்திற் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டிருத்தலாலும் சுப்பிரமணியபிள்ளையைக் குறித்துப் பாடிய செய்யுள்கள் நாவலரவர்கள் எழுதிய அச் சுப்பிரமணியபிள்ளை சரித்திரத்தோடு சேர்த்து அச்சிட எண்ணியிருத்தலாலும் அவைகளும் அவைபோல்வன பிறவும் இங்கே அச்சிடப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணம்
சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை }
தூர்மதிஸ்ர ஆனிக்

இங்ஙனம்,

த. கைலாச பிள்ளை

உ
கணபதி துணை.

ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

1. தோத்திரங்கள்

சீர்பூத்த கருவிநூ லுணர்ச்சி தேங்கச்
சிவம்பூத்த நிகமாக மங்க ளோங்கப்
பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோர் தாங்கப்
பேர்பூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
பிறைபூத்த சடைமவுலிப் பிரானூர் தந்த
வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றோது
மதம்பூத்த விநாயகன்றான் வணங்கிவாழ்வாம்.

சீர்பூத்த மறைமுதற்கட் பிரணவத்தி
னரும்பொருளைச் சிவனூர் தந்த
பேர்பூத்த நிருமலசின் மயவடிவை
யானந்தப் பெருக்கை யென்றுங்
கார்பூத்த திருநெடுமா லயன்முதற்புங்
கவர்வணங்குங் கருணை வாழ்வைப்
பார்பூத்த வடியர்வினை கெடுத்தருளுங்
கற்பகத்தைப் பணிந்து வாழ்வாம்.

சீர்கொண்ட பரமவா னந்தசிற் சுகசொருப

செகதீச திருமங்களம்

தெய்வசர வணபவசண் முகவற்கு முன்வந்த

திகழீச திருமங்களம்

பேர்கொண்ட சதுர்மறையின் முதலிலகு பிரணவப்

பிரகாச திருமங்களம்

பிறைநுதலொ டயில்விழிகொள் வலவையெனு மரிவையிற்

பெருநேச திருமங்களம்

ஊர்கொண்ட பரிதிமணி யெனவிலகு முதரமதி

லொளிர் தேச திருமங்களம்

ஒருவெண்ணெய் நல்லையமர் மெய்கண்ட தேசிகற்

குபதேச திருமங்களம்

கார்கொண்ட கரடதட கயமுகவ வங்குசக்

கரராச திருமங்களம்

கருணேச நல்லையங் கைலாச புரிவாச

கண்ணேறு கணராசனே.

2. சுப்பிரபோதம்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிறிஸ்து சமயாசாரியர்களாகிய பாதிரிமார்கள், தங்களால் அச்சிற் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ் செய்யப்படும் “நற்கொடை” என்னும் பத்திரிகையில் “கந்தசுவாமிகோயிற் திருவிழா” எனப் பெயர்கொண்ட ஏழாஞ் சங்கியையில், கந்தசுவாமி மெய்க்கடவுளல்லரென்றும், அவருடைய ஆலயங்களிலே செய்யப்படுந் திருவிழா முதலியவைகளினுற் பாவங்கள் விளைகின்றனவென்றும் சாதிக்கின்றார்கள். நாம் அப்பத்திரிகையைச் சித்தசமாதானத்தோடும் வாசித்து, அதிற் கொள்ளற்பாலனவற்றையும் தள்ளற்பாலனவற்றையும், அதிப் பிரபல நியாயங்களோடும், நமது சைவசமயிகளுக்கு வெளிப்படுத்தக் கடவேம்.

பாதிரிகள், “கடவுளின் மகிமை ஓரளவிற்கு அவருடைய கிரியையினுலே பிரசன்னமாகின்றது. மனுஷனுடைய குணம் அவன் ஒழுக்கத்தினால் விளங்குகின்றது. விருட்சத்தின்றன்மை கணியினால் வெளிப்படும். உயர்ந்த பொன் அதின் மாற்றினால் விளங்கும். அதுபோலவே நீங்கள் வழிபடும் கந்தசுவாமியின் தாரதம்மியத்தை அவருடைய விருத்தாந்தங்களால் கிரகிப்போம்” என்கிறார்கள். இது விவேகிகள் யாவருக்கும் ஒப்பமுடிந்த பக்ஷமன்றோ? ஆதலால், அப்பாதிரிகள் கந்தசுவாமியைக் கடவுளல்லரென்பதற்குக் கூறும் நியாயங்கள் ஒக்குமோ ஒவ்வாவோ என ஆராயாதொழிதல், மெய்க்கடவுளை உணர்ந்து வழிபட்டு முத்திபெற விரும்பும் மேன்மக்களுக்குத் தகுதியன்றே! கந்தசுவாமியிடத்திலே பதிலகூணம் இன்றென்பதற்கு அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும்

சியாயங்கள், கந்தபுராணத்திற் கூறப்படும் அவருடைய சரித்திரங்களுள், அவர் சரீரங்கொண்டு பிறந்தமையும் தெய்வயானையம்மையை விவாகஞ் செய்தமையும், கன்னிகை யாகிய வள்ளியம்மையிடத்திற் சென்று அவளைத் தம்மோடு புணர்தற்குடன்படும்படி பிரார்த்தித்து, அவளுடன்படாமை கண்டு, தமது தமையனாகிய விநாயகக் கடவுளை யழைக்க, அவர் யானைவடிவங் கொண்டு வந்தமை கண்டு அஞ்சித் தம்மிடத்தே அடைக்கலம் புகுந்த அவளைப் புணர்ந்தமை யுமேயாம். இம்முன்றுமுடையார் பதியெனப்படுதல் கூடுமோ கூடாதோவெனப் பரீக்ஷிப்போம். பிற்கூறியவாறே, ஒரு கன்னிகையிடத்திற் சென்று அவருடைய தாய் தந்தையரது அநுமதியின்றி அவளைத் தன்னோடு புணரக் கேட்டலும், புணர்ச்சிக்குடன்படாதவளை உடன்படுத்தற்குத் தமையனை யழைத்தலும், தமையனாயினோன் நீதிகோடி அவளை அச்சுறுத்தன்முகத்தா லுடன்படுத்தலும், இடையூற்றினுக் கஞ்சித் தன்னிடத்தடைக்கலம் புகுந்தானே ஆபத்துக் காலத் திற் புணர்தலும், பாவிளாகிய மனிதரிடத்துக் காணப் படினும்; கல்வியறிவொழுக்கஞ் சற்றுமில்லாப் பேதைகளா லும் மிக இழிக்கப்படுவனவன்றோ? அப்படியேயாமாயில், இவைகளையுடையவரைக் கடவுளென்றேனும் கடவுளிடத்தே இவைகளுண்டென்றேனும் கொள்வது விவேகமா? இனி ஒருத்தியை விவாகஞ்செய்தல் மனிதருக்கேலுமாயினும் கடவுளுக்கு ஏலுமா? ஏலாதே! காமமுதலிய குற்றங்களை யுடையனர் தம்மை வழிபடும் ஆன்மாக்களுக்கு அக்காமாதி களை யொழித்து முத்திகொடுப்பதெப்படி? சரீர முண்டா மாயில், சர்வவியாபகத்துவ முதலிய இலக்கணங்களெல்லாம் இயையாவே! ஆதலால், பாதிரிகள் கூறியது ஒக்குமென்றே கொள்வமெனில், கூறுதும்:—

நமது பரமபதியாகிய பரமசிவன் பிரதமமகாசிருஷ்டி-
பாரம்பத்திலே யருளிச்செய்த முதனூல்கள் காமிகமுதல்
வாதுளமிறுதியாகிய மூலாகமங்களிருபத்தெட்டுமாம். அவை
களில், பதியாவார் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்
மலங்களும் அநாதியேயில்லாதவரென்றும், அவருடைய
சரீரம்சத்திகாரிய சரீரமன்றி மாயாகாரிய சரீரமன்றென்றும்,
சத்தியாவது அக்கினியிற் சூடுபோலச் சிவனுக்கு அபின்ன
மாகிய சாமர்த்தியமென்றும் விரித்துணர்த்தப்படும். சத்தி
அருள் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். அவ்வாகமப்
பொருள்களைச் சுருக்கியுணர்த்தும். இவ்வாறே,

“காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால்”

“ஆரண மாகமங்க ளருளினு லுருவுகொண்டு
காரண னருளானுகிற் கதிப்பவ ரில்லையாகும்”

—சிவஞானசித்தியார்.

எனக் கூறப்படுதல் காண்க. இவைகளை ஆராயுங்கால், நமது
பரமசிவன் பதிலக்கணங்களிற்சிறிதுங்குறைவில்லாதவரென்
பது ஐயந்திரிபறத் தெள்ளிதிற் றுணியப்படும். கந்தசுவாமி
அச்சிவனுக்கு வேறுகாரென்பதும் அந்நூல்களாற் றெளியப்
படும். மூலாகமங்களும் அவற்றின் வழிநூல் சார்புநூல்
களும் இவ்வாறே சொல்லுகையால், கந்தசுவாமியை மெய்க்
கடவுளல்லரென்று பாதிரிகள் கூறுவதனை நாம் ஒக்குமென்று
கொள்ளுதல் கூடாது.

இதனால் கந்தபுராணகர்த்தா முதலிய சிவபுராண கர்த்
தாக்களுக்குச் சைவாகமங்களை மெய்ந்நூல்களென்பது
துணிவன்றெனக் கொள்வேமெனின், அது கூடாது.

“அந்தமி லாகமத்தி னரும்பத மூன்றுங்கூற”

—கந்தபுராணம்: மேற்படலம்.

“தத்த மாற்றங்க ணிறுவிய ச்மயிகள் பலருங்
கத்து புன்சொலை வினவின ரவன்செயல் காணார்
சுத்த வாதுள முதலிய தந்திரத் தொகுதி
யுய்த் துணர்ந்திடு நீரரே யொருசிறி துணர்வார்.”

—அமைச்சியற்படலம்.

“ஆனதன் னியற்கைக ளனைத்துங் கண்ணுதல்
வானவ னாகம மறையின் வாய்மையான்
மேனிகழ் தொகைவகை விரிய தாகவே
தானருள் புரிந்தனன் றலைவி கேட்கவே.”

—உமையிலைநீங்குபடலம்.

“நாயகன் மொழிதரு நவையி லாகம
மேயின முறைதெரி விரதஞ்சியே”

—தக்கன் பூசைசெய்படலம்.

என சிவாகம மகிமை செப்புதலாலென்க. பிற சிவபுராணங்க
ளுள்ளும் இவ்வாறு வருவனவற்றை யெடுத்துக் காட்டில்
விரியுமென்றஞ்சி விடுத்தனம். இதனால் சைவாகமங்களே
முத்திரெறிகாட்டும் மெய்நூல்களென்பது புராண கர்த்தாக்
களுக்குத் துணியென்பது தெள்ளிதிற் பெறப்படும்.

அப்படியாயின், சிவபுராணங்கள் சைவாகமங்களோடு
மறுதலைப்பட்டமை யென்னையெனில்,

“வேதக் காட்சிக்கு முபநிடத் துச்சியில் விரித்த
போதக் காட்சிக்குங் காணலன் புதியிற் புதியன்
மூதக் கார்க்கு மூதக்கவன் முடிவிற்கு முடிவா
யாதிக் காதியா யுயிர்க்குயி ராய்நின்ற வமலன்.”

“ஞானந் தானுரு வாகிய நாயக னியல்பை
யானுநீயு மாயிசைத்து மென்ற லஃதெளிதோ
மோனந் தீர்கலா முனிவருந் தேறலர் முழுதூந்
தானுங் காண்கில னின்னமுந் தன்பெருந் தலைமை.”

—உத்தபுராணம்: அமைச்சியற்படலம்.

“உருவிலை நமக்கென வொன்று நம்வயி
னருளுரு வவையெலா மென்ன”

—உமைகயிலீதீங்குபடலம்.

“உருவுஞ் செய்கையு மோங்கிய பேருமுன்
னருளிஞர் கொண்டு”

—ததீசீப்படலம்.

“நிலவு, கின்றதன் நருளுருக் கொண்டு நிமலன்”

“காமரு வடிவா யெங்குங் காண்பன சந்தியங்கண்
மாமய மாகிநின்றான் மன்னிய சிவனும்”

—உத்தரப்படலம்.

“அருளுரு வாகியே யகில மாவிக
டருவதுங் கொள்வது மாகித் தானுவாய்”

—தக்கன் பூசைசெய்படலம்.

என பதிலக்கணங் சன் சைவாகமங்களிற் கூறியவாறே சிவ
புராணங்களுள்ளும் கூறப்பட்டமை தெளிக. இனி,

“அருவமு முருவுமாகி யநாதியாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
யொருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தன னுலகமுய்ய.

“மறைகளின் முடிவால் வாக்கான் மனத்தினு லளக்கொணும
னிறைவுடன் யாண்டுமாகி நின்றிடு நிமலமூர்த்தி
யறுமுக புருவாய்த் தோன்றி யருளொடு சரவணத்தின்
வெறிகமழ் கமலப்போதில் வீற்றிருந் தருளிணுனே.”

—திருவவதாரப்படலம்.

“ஆதலி னமது சத்தி யறுமுக னவனும் யாமும்
பேதக மன்ற னம்போ பிரிவிலன் யாண்டு நின்றான்”

—திருவிளையாட்டுப்படலம்.

“முன்னவர்க்கு முன்னாகு வோர்தமக்கு முற்பட்டுத்
தன்னை நேரிலா தீசனாந் தனிப்பெயர் தாங்கி
யின்னுயிர்க் குயிரா யருவுருவமா யெவர்க்கு
மன்னை தாதையா யிருந்திடும் பரமனே யவன்காண்.”

“சசனே யவஞடலான் மதலை யாயினன்கா
 ண்சிலாவவ னறுமுகத் துண்மையா லறிநீ
 பேசிலாங் கவன் பரனெடு பேதகனல்லன்
 நேசலா வகன் மணியிடைக் கதிர்வரு திறம்போல்.”

“நட்டு மன்னுயி ரெவற்றிற்கு மிருவினைப் பயனைக்
 கூட்டு வர்னவ னுங்கவை துலையெனக் கூடின்
 வேட்ட மேனிலைக் கதிபுரி வானவன் மேலாய்க்
 காட்டு வான்முதற் றிறமெலா மாங்கவன் கண்டாய்.”

—அனைபுருடலம்.

என வருஞ் செய்யுள்களால் கந்தசுவாமி சிவனுக்கு வேறல்ல
 ரென்று துணியப்படும்.

இப்படியாமாயின், பரமசிவன் பார்வதியைப் புணர்ந்
 தார் பிரிந்தார் என்றும் கந்தசுவாமி தெய்வயானையம்மையை
 விவாகஞ்செய்து புணர்ந்தார் என்றும் வள்ளிநாயகியை
 இச்சித்துக் கூடினாரென்றும் கூறப்படுதலானும், புராணங்
 களிற் சொல்லப்பட்டவைகள் ஒன்றற்கொன்று மறுதலைப்
 படுகின்றனவன்றோவெனில், அன்று: பொருள் செம்பொருள்
 குறிப்புப்பொருள் என இருவகைப்படுமென இலக்கண
 நூல்கள் விதித்தலானும், சிவபுராணங்கள் சிலவிடங்களிற்
 குறிப்பாகப் பொருள் கொள்ளக் கிடக்குமென்பது ஸ்ரீமந்
 மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் முதலிய சிவாநுபூதிமான்கள்
 இயற்றிய பல சாத்திரங்களினாலும் குருசம்பிரதாயத்தினு
 லும் தெள்ளிதிற் துணியப்படுதலானும் என்க.

அற்றாயின், சிவன் பார்வதிதேவியைப் புணர்ந்தார் பிரிந்
 தார் என்பனவற்றிற்கும் கந்தசுவாமி தெய்வயானையம்மை
 வள்ளியம்மை என்னும் பெண்களிருவரைப் புணர்ந்தார்
 என்பதற்கும் பொருளுன்னையெனிற் கூறுதும்:— ஆண்
 பெண் அவி என்னும் மூன்றுமல்லாத அநாதிமலமுத்த

பதியாகிய சிவத்தையே சர்வான்மாக்களையும் தோற்றுவித்த
லால் ஆண்பாற்படுத்துப் பிதாவெனவும், சூரியனுக்குக்
கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு அபின்னமாயுள்ள சத்தி
யையே நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் அத்தொழிலியற்று
தற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலால் பெண்பாற்படுத்து
மாதாவெனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி உத்தியோ
கித்துச் சங்கற்பித்தலையே, அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்
துக்குக் காரணத்தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தலென
வும், அச்சங்கற்பம் இல்லாமையையே பிரிதல் எனவும்,
சொல்லியதென்றறிக.

“தேன்மலர்க் கமலத் தண்ணல் செய்தொழின் முற்று மாற்று
லானதன் னருளை யாங்கேர் ராயிழை யாக நல்கி”

—கந்தபுராணம்: உத்தரப்படலம்.

எனக் கூறுமாற்றானு முணர்க. இனி அக்கினிசத்தி ஒன்றாய்
வழியும், கடப்படுவதும் விளக்கப்படுவதும் அடப்படுவது
மாகிய விஷயத்தில் சூடு விளக்கம் அடுதலாகிய தொழிலினால்
பலவாதல்போல, கந்தசுவாமியினது சத்தி ஒன்றாய்வழியும்
கிருத்தியபேதத்தால் இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி
யென மூவகைப்படும். அவற்றுள், இச்சாசத்தியாவது ஆன்
மாக்களை முத்தியிலடைவிக்கவிரும்புதல்; ஞானசத்தியாவது
அவ்வான்மாக்களுடைய கர்மங்களையும் அக்கர்மங்களுக்
கிடாகிய தனு கரண புவன போகங்களை உபாதானத் திரயத்தி
னின்றும் தோற்றுவிக்கு முறைமையையும் அறிதல்;
கிரியாசத்தியாவது அவ்வான்மாக்களுக்குக் கர்மசமத்துவம்
பிறப்பிக்கும் பொருட்டுக் கர்மங்களைப் பக்குவாபக்குவ
மறிந்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தல்; கந்த
சுவாமிக்கு இம்முன்று சத்திகளுமே புராணங்களில்
முறையே வள்ளியம்மை வேலாயுதம் தெய்வயானையம்மை

யெனக் கூறப்பட்டன. சைவாகமங்களை ஒதியுணராதார் இவற்றினுண்மைப் பொருளை யுணராது மயங்குவார்கள். இத் தேசத்தில் தேவாலயங்களனைத்தினும் வருஷந்தோறும் கந்தபுராணம் பிரசரிக்கப்படினும் பிரசாரர்கள் பெரும்பான்மையும் சைவாகமவுணர்ச்சி யில்லாதவராகையால், உண்மைப் பொருள் பரவாதொழிந்தது. செம்பொருளாகிய சிற்றின்பப் பொருளே உண்மைப்பொருளுென்று பிரசரிக்கையால், பெருங்கேடு விளைந்தது. சில விவேகிகள் கோயில்திகாரிகளை நோக்கி, கோயில்களிலே கந்தபுராணப் பிரசாரம் பண்ணுங்கால், செம்பொருளாகிய சிற்றின்பப் பொருளே உண்மைப் பொருளுென்று பிரசரிக்கையால் சைவசமயிகளுக்குப் பெருங்கேடு விளைகின்றது. அதுகண்ட பாதிரிகள் நம்மையும் நமது சமயத்தையும் நமது கடவுளையுந் தூஷிக்கிறார்கள். ஆதலால், சைவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த மேன்மக்களைக் கொண்டு உண்மைப்பொருளாகிய பேரின்பப் பொருளையே பிரசரித்தல்வேண்டும் என்று போதிக்கும்பொழுது, அது அக் கோயில்திகாரிகளுக்கு விஷமூட்டினுற்போவிருக்கின்றது. கோயில்திகாரிகளுள்ளும் பிறருள்ளும் அநேகர், தங்களால் இச்சிக்கப்பட்ட கன்னிகைகளை அவர் தாய் தந்தையார்கள் தங்களுக்கு விவாகஞ்செய்து தருதற்கு உடன்படாதவழி, துட்டர் பலரைச் சேர்த்துக்கொண்டு இராக் காலத்திற் சென்று, அக்கன்னிகைகளைத் திருடிக்கொண்டு வந்து, பின்னர் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அது கண்டு தங்களைக் கண்டிப்பாரை நோக்கி, நமது கடவுளாகிய கந்தசுவாமி செய்தபடியே செய்தோம்; அது குற்றமன்று என்கிறார்கள். இப்பாதகர்கள், வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்துக்குக் குறிப்புப்பொருளாகிய பேரின்பப்பொருளே யன்றிச் செம்பொருளாகிய சிற்றின்பப் பொருள் மெய்ப்

பொருள் என்றென்று யாவருமறிந்துகொள்வார்களாயின், தங்கள் குற்றத்தைக் குணமென்று பேதைகளுக்கு ஒப்பித்தல் கூடா தென்று சிந்தித்தே, வியபிசாரத்தோடு தேவ சிந்தை யாகிய அதிபாதகத்தையு முடையவர்களாய்ப் பிறரையும் அதிபாதகர்களாக்கி, எரிவாய் நரகத்துக்கு ஆளாகுகிறார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு செய்தலால், அநேகர் புராணங்களுக்குச் சிற்றின்பப் பொருளே மெய்ப்பொருளென்று கருதி, காமாதி தோஷங்களை யுடையவர் கடவுளாவது எப்படியென்று சைவ சமயத்தை வெறுத்து, புறச்சமயங்களிற் பிரவேசிக்கிறார்கள். ஆதலால், கோயில்களெங்கும் சைவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்தவர்களும் நல்லொழுக்க முள்ளவர்களுமாகிய மேன்மக்களைக்கொண்டு கந்தபுராணத்தினுண்மைப் பொருளைப் பிரசரிப்பிக்கில், கேட்போர்களுக்கு இவ்வாறு கேடுவினை தவின்றிச் சிவபத்தியே வளரும்.

பாதிரிகள், சண்டை சலஞ்சாதித்தல் தாசி சதுர் சங்கீதம் பரஸ்திரிகுட்டம் வாத்திய முழக்கம் வாணவினையாட்டு முதலிய வேடிக்கைகள் யாவும் திருவிழாவில் உண்டென்றும், அவை கந்தருக்கும் காமுகருக்கும் வாய்ப்பென்றும் இகழ்கின்றார்கள். நமது சைவாகமங்களிலே, ஆலயங்களைக் கட்டு முறைமையும், அவைகளிற் பிரதிட்டை பூசை முதலியவை செய்யுமுறைமையும், அவைகள் செய்தற்குரிய ஆசாரியர்களது இலக்கணமும், அவைகளில் தரிசனஞ்செய்யு முறைமையும், இவைகளில் வழுவினோர் பெறுந்தண்டமும் விரிவாக உணர்த்தப்படும். இக்காலத்திலே, கோயிலதிகாரிகள் பெரும் பான்மையும் சைவாகமவுணர்ச்சியும் நல்லொழுக்கமும் சிவபத்தியுமில்லாதவர்களாயும், சிவத்திரவியாபகாரத்திலும் வியபிசாரத்திலுமே கருத்தைச் செலுத்துவோர்களாயு மிருத்தலாலும், அக்கோயில்களுக்குப் பொருள் கொடுப்

போர்களும் அவ்வாறே புண்ணிய பாவப் பகுப்புணர்ச்சி யின்றி, கோயில்களில் வெகுசனங்கள்முன் தாங்கள் பெறும் உபசாரத்தையும் தாசிகள் கூட்டம் வாண விளையாட்டு முதலிய வேடிக்கைகளையுமே பொருளென மதித்தலாலும், சில கோயிலதிகாரிகள் பூசை திருவிழாக்களைக் குத்தகை கூறி விற்பலாலும், பொய் களவு வியபிசாரம் சிசுவதை வழக் கோரம்பேசல் முதலிய பெரும்பாதகங்களைச் செய்யும் பிராமணர்கள் கோயிலதிகாரிகளிடத்திலே பொருள்கொடுத்துப் பூசை திருவிழாக்களையும், அவற்றோடு சிவத்திரவியாப காரமாகிய அதிபாதகத்தையும் விலைக்குக் கொள்ளுதலாலும், அதனால் சைவாகம வுணர்ச்சியும் நல்லொழுக்கமும் சிவபத்தியுமுள்ள பிராமணர்கள் விலக்கப்படுதலாலும், நமது தேவாலயங்கள் சைவாகம விதிப்படி நடவாதுநின்றன, ஐயையோ! இதனாற்றானே,

“ஆற்றரு நோய்மிகு மவனிமழை குன்றும்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயில் ளானவை
சாற்றிய பூசைக டப்பிடிற் றானே.”

“முன்னவரை நோயிற் பூசைகண் முட்டின்
மன்னவர்க்குத் தீங்குள வாரிவளங் குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
யென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே.”

—திருமந்திரம்.

என கூறியவாறே சைவமன்னர்களுடைய அரசு ஒழிந்தது; மழை குன்றிற்று; பஞ்சமிகுந்தது; கொள்ளை நோய்கள் பெருகுகின்றன. பாதிடிகள் இவையெல்லாமாராயாமல், நமது சைவ சமயிகள் பலராலே தேவாலயங்களில் நடத்தப்படும் தீயொழுக்கங்களைக் கண்டு சைவசமயத்தை விகழ்தல் பேதைமையன்றோ? நூலின்வழி யொழுகாரது

குற்றம் நூலின்மேலதா? இல்லை! இல்லை! நமது தேவாலயங்களில் நடப்பனவாகப் பாதிரிகள் எடுத்துக் காட்டும் தியொழுக்கங்கள் நமது நூல்களில் விலக்கப்பட்டனவென்பது காண்பிப்பாம்.

1. ஆசாரியலக்கணங்களில்லாது பாஷிகளாயிருக்கும் பிராமணர்களைக்கொண்டு கோயில்களில் பிரதிட்டை பூசை திருவிழா முதலியவை செய்க்கில், கடவுள் அங்கே சாந்தித் தியமாய் அருள்செய்யாரென்றும், அதனால் உலகத்திற்குக் கேடு உளதாமென்றும், சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன. இதற்கு மாறாக, இக்காலத்தார் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்கிசைய நடந்த பிராமணர்கள் எத்துணைப் பாதகர்களாயினும், அவர்களுையே மேன்மக்களென்று பிரதிட்டை பூசை திருவிழா முதலியன செய்ய நியோகிக்கிறார்கள்.

2. உருத்திரகணிகையர் வியபிசாரம் மதுமாமிச பக்ஷணம் முதலிய பாதகங்களின்றி, சிவவேடம் பூண்டு, சிவபத்தியிற் சிறந்தவர்களென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன. இதற்கு மாறாக இக்காலத்தார் கோயில்களெங்கும், மது மாமிச பக்ஷணமுடையவர்களாய் வரைவின்றி யாவரை யும் புணரும் ஸ்திரீகளை உருத்திரகணிகையரென்று நியோகிக்கின்றார்கள்.

3. தேவாலயங்களிலே புணர்ச்சி செய்தல் பெரும் பாதகமென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன. இதற்கு மாறாக இக்காலத்தில் சில கோயில்களிலே அவைகளினதிகாரிகள் புராணங் கேட்கவும் திருவிழாத் தரிசிக்கவும் வரும் பரஸ்திரீகளிற் சிலரோடும் தாசிகளோடும், இம்மையிலிகழ்ச்சிக்கும் மறுமையில் நரகவேதனைக்கும் சிறிதுமஞ்சாமல், வியபிசாரஞ் செய்கின்றார்கள்.

“மற்றொருவர் மனையாளை வாஞ்சையுறப் பரிசித்த
குற்றமறக் கூரமல்வாய்ச் சூசியினுற் குத்திடுவர்
முற்றுமுடற் றுமிரத்தின் முழுக்கனலு மொழுக்கிடுவர்
மற்றுமுள நிரயவிதத் தினுமழுத்தி வருத்துவரே.”

“மனமுருக விழிகுளிர வாஞ்சையுறப் பார்த்திடினு
முனமுரைத்த துயரவிதங் கண்டனினு முற்றுவிப்பர்
நீனைவழிய வலிதொலைய நிலைமையினை நீங்குதற்குத்
துனியதனை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதுவரே.”

எனவும் பரஸ்திரீகளைத் தீண்டினோர் இச்சித்தோர்களுக்கும்,

“ஈசர்திரு வாலயத்து மிடர்கடியும் புனற்றடத்தும்
வாசமலர்த் திருந்த வனத்திடையு மடத்தினுளு
மாசுகளைந் தருந்தியன மைதுனமற் றையதொழிலங்
கூசமறப் புரிகின்ற கொடியாரை மிகக்கொதித்தே.”

“இக்கெனவே செக்கிடையிட் டியந்திரிப்பர் யமதூதர்
துக்கமுற நரகவித மெனைத்தனைத்துந் தொகுத்தொறுப்ப
ருக்கிரவா ரழனிரயத் தொடுக்கிடுவ ரொழுகிவிழத்
தக்ககதிர் மதியளவு மவரதனிற் றலிப்பாரே.”

—சிவநாமோத்தரம்: கங்கநாகவியல்.

எனவும் ஆலயங்களிற் புணர்வோர்க்கும், நரகவாதனை விதித்
தருளிய கந்தசுவாமிக்கு இப்பாதகங்களை உவப்பென்று
வேண்டியவாறே பிதற்றும் பாதிரிகளது மடமைக்கு யாமென்
செய்வோம்.

4. தேவாலயங்களில் கணிகையர்களைத் தீண்டலும்,
இச்சித்துப் பார்த்தலும், அவர்களோடு பேசலும், சிற்றின்
பப் பாடல்களைப் படித்தலும், கேட்டலும், கலகஞ் செய்த
லும், பாவினை நன்குமதித்தலும், புண்ணியவான்களை
அவமதிசெய்தலும் பிறவும் பிராயச்சித்தங்களாற் நீராத
பெரும் பாதகங்களென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

இதற்கு மாறாகக் கோயில்களில் பெரும்பான்மையும் இப்
பாதகங்களெல்லாம் நடக்கின்றன.

நமது சைவசமயிகள் அநேகர் சைவாகமவுணர்ச்சி
சிறிதுபின்மையானும், பாவத்துக்கஞ்சாமையானும், தங்க
ளிடத்தே பொருளுமதிகாரமுமாத்திர முள்ளவழித் தங்களை
பாவரும் மேன்மக்களென்று நன்கு மதித்தலானும், தாம்
தாம் வேண்டியவாறே பாவங்களைச் செய்து இம்மையிற்
பரசமயிகளாலிகழப்பட்டு மறுமையில் எரிவாய் நரகத்திற்கு
ஆளாகின்றார்கள். ஒரோவழிச்சிலர் தங்கள்மேல் வைத்த
இரக்க மிகுதியினால்,

“நசனே காப்பி னல்லால் யாரையும் பிறராத் தம்மா
லாசறப் போற்றலாகா தது துணிவாகும்”

எனத் துணிந்து, தங்களைக் கண்டித்தவழி அவர்கள்மேற்
பெருவரைங்கொண்டு, அவர்களை யிகழ்ந்து, அவர்களுக்கு
இடையூறுசெய்யப் புகுகின்றார்கள். ஐயையோ! இது
எவ்வளவு அறியாமை!

நமதுசைவசமயிகள் ஒற்றுமையுடையர்களாய்த்திரண்டு,
தேவாலயங்களெங்கும் சைவாகமங்களில் விதித்த இலக்க
ணங்களமைந்த பிராமணர்களைக்கொண்டே பிரதிட்டை
பூசை திருவிழா முதலியவற்றை விதிவழுவாது இயற்று
வித்தலும், வாணவியோட்டு முதலிய வேடிக்கைகளின்
பொருட்டுப் பொருளைச் செலவழித்தலையொழித்து, சிவ
பத்திமான்களும் பண்ணோடோதவல்லவர்களுமாகிய ஒது
வார்கள் பலரை நியோகித்துப் பூசாகாலத்தும் உற்சவகாலத்
தும் யாவருக்கும் மனங்கசிந்துருக உரோமஞ் சிலிர்ப்ப
ஆனந்தவருவி சொரியச் சிவன்மேல் அன்பு செனக்கும்
பொருட்டுத் தேவாரமும் திருவாசகமுமாகிய தமிழ்

வேதத்தை ஒதுவித்தலும், சைவப்பிரசாரகர்களை நியோ-
கித்து வாரந்தோறுங் கடவுளது மகிமையையும் புண்ணிய-
பாவங்களையும் அவற்றின் பலங்களையும் கடவுளை வழிபடும்
முறைமையையும் குறித்துச் சனங்களுக்குப் போதிப்பித்த-
லும் செய்வார்களாயில், அறியாமை நீங்கும்; பாவந்தேயும்;
புண்ணியம் வளரும்; சிவபத்தி தழைக்கும்; மாதமும்மழை
பெய்யும்; பஞ்சமொழியும்; கொள்ளைநோய் குன்றும்; உலகம்
உய்யும்.

என்பேலிறகாவிறைச்சியறுத்திட்டுப்
பொன்போலெரியிற்பொரியவறுப்பினும்
அன்போடுருகியகங்குழைந்தார்க்கன்றி
என்பொன்மணியினையெய்தவொண்ணாதே.

—திருமந்திரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

3. சைவ விரோதம்

(இலங்கைநேசன் 1-ம் புத்தகம், இலக்கம் - 18.)

இலங்கைநேசன் பத்திராதிபரே!

வேதாரணியத்துச் சைவகுரு ஒருவர் சன்னாகத்தில் ஒரு நாவிதனுக்கு அந்தியேட்டி செய்தது குற்றம் என்று தமது பத்திரிகை வாயிலாக ஒருவர் கண்டித்தது கண்டு, இப்படி கண்டனம் நடக்குமாயின், இத்தேசத்திலே சீர்த் திருத்தம் விளையும் என்று மனமகிழ்ச்சியுற்றேன். சைவ சமயக் கிரியா விஷயத்தில் எனக்குத் தோன்றுவன சில வற்றைத் தமது பத்திரிகைவாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றேன். சைவகுருமார்களுஞ் சைவபண்டிதர்களும் சிவாகமப் பிரமாணங்கொண்டு வாதித்து, உண்மையை நிறுத்தக் கடவர்கள், உண்மையென்று நிறுத்தப்பட்டவைகளைச் சைவ சமயிகளெல்லாருங் கைக்கொண்டு நடக்கக் கடவர்கள். பெருளாசைகொண்டும், அதிகாரத்துக்குப் பயந்தும், வழக்கம் வழக்கம் என்று நழுவிடும், சிவாகமவிரோதஞ் செய்பவர்கள் சிவபெருமானுடைய சாபத்துக்கு ஆளாவார்கள். அவர்கள், சைவசமயப்பற்றுச் சற்றுமற்றுக், கிறிஸ்து சமயப்பற்று முற்றுமுற்று நடப்பதே மிக நலம்; அதனால் பிறருக்குத் தீங்கு விளையாது. வழக்கம் வழக்கம் என்பவர்கள், தங்கள் தங்கள் முன்னோர்களுடைய வடிகாது கொண்டைத்தலை சிலுவைக்குறித்தலைச்சீலை முதலிய வழக்கங்களை நீக்கவிட்டதேனோ?

1. நாவிதரோ வண்ணாரோ உயர்ந்தசாதியார்! இவ் விருகிறத்தாருள் எவர் தொழில் மிக அசுத்தியுடையது!

மயிர்களைதலோ, அழுக்குச்சீலையெடுத்தலோ! வடதேசத்துக் கோயில்களுள்ளே, நாவிதர் தடுக்கப்படாது பிரவேசிக்கக் காண்கின்ற நாம், யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களுள்ளே நாவிதர் பிரவேசியாது தடுக்கப்படவும், வண்ணூர் தடுக்கப்படாது பிரவேசிக்கவும் காண்கின்றோமே. இவைகளுள் எது நீதி, எது அநீதி!

2. நாவிதரோ கரையாரோ தாழ்ந்த சாதியார்! இவ்விருதிறத்தார் தொழில்களுள் எது பாவத்தொழில்! மயிர்களைதலோ மீன்படுத்தலோ! சைவசமயக் கிரியைக்குக் கரையார் யோக்கியரல்லர் என்று சிவபெருமான் அருளிச்செய்தார் என்பது திருவிளையாடற்புராணத்து வலைவீசைபடலத்தாலே துணியப்பட்டதன்றோ! இப்படியாகவும் இங்கே வேதாரணியத்துச் சைவகுருமாரும், வேதாரணியத்துக் கோயிலதிகார நடாத்தும் வரணி கரணவாபிற் சைவகுருமாரும், கரையாருக்குத் தீகை அந்தியேட்டி முதலியன செய்யக்காண்கின்றோமே! பின் நாவிதருக்கு அவை செய்தாற் குற்றமென்னையோ! கரையாரிற்றாழ்ந்த சாதியார் நாவிதரென்றால், செட்டிவேளாளர்கள், கரையாருக்குச் சவரம்பண்ணுகிற நாவிதரைத் தள்ளலும் கரையாருக்குச் சவரம்பண்ணாத நாவிதரைக் கொள்ளலும் என்னையோ!

இதுசெய்யும் செட்டிவேளாளர்கள், கரையாருக்குத் தீகை அந்தியேட்டி செய்யுங் குருமாரைத் தள்ளாது கொள்வதென்னையோ?

3. கிறிஸ்துமதத்திலே புகுந்த ஒரு நாவிதன் மனையாளுடைய பிரேதத்தைச் சுற்றத்தாராகிய நாவிதர் தீண்டவும் உடன்படாது வெறுத்து மறுத்ததும், ஒரு வேளாளக்

கிறிஸ்தவன் சில கரையாரக் கிறிஸ்தவர்களோடு கூடி அந்தப் பிரேதத்தைச் சுமந்ததும் ஊர் அறியுமே! அந்த வேளாளக் கிறிஸ்தவனுக்கு வேதாரணியத்து வடக்குத்தெருச் சைவ குரு ஒருவர் அந்தியேட்டிசெய்ததும், பிராமணர் பலரும் போய் வீட்டுக்குருத்தியத்தில் அரிசி வாங்கினதும், கரண வாயிற் சைவகுருமார் சிலர் அந்த வீட்டிலே போய்ப் பூசை போசனஞ் செய்ததும் ஊரறியுமே! இவையெல்லாம் கண்டித்தார் யாரோ! நாவிதச் சைவனுக்கு அந்தியேட்டி செய்த மூன்றாந் தெருச் சைவகுரு அயோக்கியராம்! வேளாளக் கிறிஸ்தவனுக்கு அந்தியேட்டி செய்த வடக்குத்தெருச் சைவ குரு யோக்கியராம்!

“கண்டன மின்றியாங் கலியின் வண்ணமே.”

—கந்தபுராணம்.

சாதிபெரிதோ சமயம் பெரிதோ! சிவபதப்பேறு, சிவ நிந்தையை வெறுத்த நாவிதருக்கோ! சிவநிந்தையை வெறுக்காது தழுவிய சைவகுருமார் பிராமணர் வேளாளர் என்னும் இவர்களுக்கோ! பிராமணர் முதற் பறையர் ஈறுகிய எல்லாச் சாதியாருள்ளாஞ் சைவர் உண்டன்றோ!

4. தீகைக் பெற்றபின் மரணபரியந்தம் அதுட்டிக்கப் பட்ட சமயாசாரத்தில் விளைந்த குறைவுபாட்டுக்குச் செயப் படும் பிராயச்சித்தமன்றோ அந்தியேட்டி! சமயதீகைதா னும் பெறுது, சமயாசாரம் ஒரு சற்றும் சாராது விபூதி சிறிதுமிடாது, பாதிரிமாலைப் பிரீதிப்படுத்திக்கொண்டு, கிறிஸ்தவர்கள் பந்தியிலே கலந்து போசனஞ் செய்து கொண்டு திரியும் மனிதப் பதர்களுக்குத் தருப்பையிலும் அந்தியேட்டிசெய்யத்தகாதே! இப்படியாகவும், வேதாரணியத்துச் சைவகுருமார்களும் வரணி கரணவாயிற் சைவ குருமார்களும் இவர்களுக்குப் பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு.

செய்யத் தலைப்பட்டுக்கொண்டார்களே! இவையெல்லாங் கண்டித்தார் யாவர்!

5. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகள் விபூதிருத்திராக்ஷ தாரணம் பஞ்சாக்ஷரசெபஞ் சிவதரிசனஞ் செய்கிறார்கள். சேதுமுதற் காசிவரையுஞ் சத்திரந்தாபித்து, அன்னதானஞ் செய்கிறார்கள். பல சிவாலயங்கள் கட்டுவித்துப் பிரதிட்டை செய்கிறார்கள். தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றைச் சீர்நோத்தாரணஞ் செய்து, சம்புரோக்ஷணம் செய்விக்கிறார்கள். பல மடங்கள் கட்டுவித்து, அறுபத்துமூவர் குரு பூசை முதலியன செய்விக்கிறார்கள். அவர்களுள்ளே சிலர் சிவபூசை திருவாசகபூசை செய்கிறார்கள். சிலர் ஞானநூல் களை ஒதியுணர்ந்து துறவறம் பூணுகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நாட்டுக்கோட்டையார்களைக் கள்ளும் புலாலும் உண்கின்ற மேளகாரர்கள் தாசிகள், சும்பிடலாகாதாம்! ஒருசாண்வயிற்றின் பொருட்டுச் சாதியாசாரஞ் சமயாசாரம் விட்டுப் பாதிரிமார்களை அடுத்துக், கிறிஸ்துமதத்திலே புகுந்து, அவர்கள் வீட்டிலே பறையீராகிய எல்லாச்சாதி யாரோடுங் கலந்து, எல்லாம் புசித்து வளர்ந்து, பழிபாவங்க ளுக்குப் பயப்படாது பொருள் சற்றேயீட்டி, ஒருசமயப் பற்றுமற்றுப் பிலிக்கத்திரிகிற, போலிப் பிரபுக்களை, இந்த மேளகாரர்கள் தாசிகள் சும்பிடலாமாம்! சைவசமயநடை முடிந்த முடிபு இப்படியாயிற்றே! நாட்டுக்கோட்டையார்களை மேளகாரர்களுந், தாசிகளுங் சும்பிடலாகாது என்கிற செட்டிவேளாளர்கள், தாங்கள் நாட்டுக்கோட்டையார்க ளுடைய பூசையைக் சும்பிடுவ தென்னையோ! கொழும்பிற் கதிரேசன்கோயில்போல இங்கும் வண்ணூர்பண்ணையிலே சிவன்கோயிலுக்குத் தெற்கே நாட்டுக்கோட்டையாரால் ஒரு கதிரேசன் கோயில் கட்டுவிக்கப்படுகின்றதே! கொழும்பிற்

கதிரேசன்கோயிலிற் போல இங்கும் நாட்டுக்கோட்டையார்களே பூசை செய்வார்கள்போலும். நாம் தூரத்திலே நின்று கும்பிடுகிற சுவாமிபைத் தீண்டிப் பூசைசெய்யும் நாட்டுக்கோட்டையார்களை, நம்மைத் தூரத்திலே நின்று கும்பிட்டு வாய்புதைத்து நிற்கிற மேளகாரர்களுந் தாசிகளும் கும்பிடலாகாதாம்! நல்லது! “கோயிற்பூசை பரார்த்த பூசையன்றோ! அது நாட்டுக்கோட்டையார் செய்யலாமா! இது அநீதியன்றோ” என்பார்க்கு நாட்டுக்கோட்டையார் தங்கள் பிள்ளைகள் செய்யும் பூசை தாங்கள் செய்யலாகாதா என்பார்போலும்!

6. இங்கே நளவருள்ளே சிலர் கள்ளுக் குடிப்பதை விட்டும், பறையருள்ளே சிலர் மாட்டிறைச்சி தின்பதை விட்டும், திருத்தமடைகிறார்கள். இவர்கள் யோக்கியர்களா? கிறிஸ்தவர்களோடு கூடி மாட்டிறைச்சி தின்று சாராயங் குடிக்கும் லலாட சூனியர்களாகிய வேளாளர்களும், இவர்களுக்கு அந்தியேட்டி கலியாண ஓமஞ் செய்யுஞ் சைவகுருமார்கள் பிராமணகுருமார்களும் யோக்கியர்களா?

7. ஆடு கோழி தின்று கள்ளுச்சாராயங் குடிக்கிற மேளகாரர்கள், எவ்வளவு பகை வரினுங் கிறிஸ்தவர்கள் வீடுகளிலே, புசிக்க உடன்படுகிறார்களில்லை. புசித்தவர்களைத் தங்கள் கூட்டத்தினின்றும் நீக்கிவிடுகிறார்கள். செட்டி வேளாளர்களுள்ளே இந்தக்கட்டுப்பாடில்லையே.

8. கோவியர்கள் அகம்படியார்கள் மலையகத்தார்கள் முதலிய தாழ்ந்தசாதியார்கள், மாமிச போசனம் விட்டு, ஆசாரம்பூண்டு, சிவபூசாவான்களாகி, இம்மை மறுமையிரண்டிலும் மேன்மையடைகிறார்கள். தாங்கள் பரம்பரையே மாமிசபோசனம் பண்ணாத உயர்குல வேளாளர்கள் என்று

பாராட்டிக்கொள்ளுகிற சிலர், சாதியாசாரஞ் சமயாசாரம் என்பது அணுவளவாயினும் அறியார்கள்; சைவசமய புத்தகம் ஒன்றாவது தீண்டியும் அறியார்கள்; தங்களுக்குத் தீக்ஷையில்லை; அனுட்டானம் இல்லை; சிவதரிசனம் இல்லை; விபூதி தாரணம் இல்லை; முகச்சுவரம் விடார்கள்; எச்சிற்புகையிலைச் சுருட்டுக் கைவிடார்கள்; தங்கள் வீடுகளிலே கிறிஸ்தவர்களை உடனிருத்திப் போசனஞ் செய்கிறார்கள்; தங்கள்வீட்டு நிலம் தூண் சுவர் பாத்திரங்கள் முதலானவை எல்லாம் கிறிஸ்தவர்களுடைய எச்சிலாக்கிவிடுகிறார்கள்; தங்களுக்குச் சமையல்பண்ணுகிற கோவியர்கள், கிறிஸ்தவர்களுடைய கவியாணவீடுகளிலே அவர்கள் பாத்திரங்களிலே சமையல் செய்து, அவர்களுக்குப் படைத்துத் தாங்களும் போசனஞ் செய்துகொண்டுவரக் கண்டுங் கேட்டும், அந்தக் கோவியரைக்கொண்டு தாங்கள் சமையல்செய்வித்துப் போசனம் பண்ணுகிறார்கள்; சாதியாசாரஞ் சமயாசாரம் இல்லாத எழுத்துச்சாதியினாலே பயன் யாதோ! சாதியாசாரத்தினால் பயனில்லை என்பது துணிவானால், தங்களை உயர்ந்தசாதியென்று பாராட்டிக்கொள்வதேனோ! சமயாசாரத்தினாலே பயனில்லை என்பது துணிவானால், தங்களுள் யாவராயினும் இறந்தபொழுது ஒரு பண்டாரத்தை வருவித்துப் பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்விப்பதேனோ! இவர்கள் இது செய்வது சைவசமயக் கிரியைகளுக்கு ஒரு பரிசாகமன்றோ! இவர்கள், சாதி உயர்ச்சியையுஞ் சைவசமயத்தையும் விரும்புவது சத்தியமேயானால், சாதியாசாரத்தையுஞ் சமயாசாரத்தையும் இயன்றமட்டுங் கிரமப்படி அதுட்டிக்கக் கடவர்கள். அல்லது மற்றைச் சைவசமயிகளையுஞ் சைவ குருமார்களை யுங் கெடுக்காது, முற்றுங் கிறிஸ்தவர்களோடு கலந்துவிடக் கடவர்கள்.

9. சைவகுருமார்கள், தாங்கள் வேதாரணியத்திலாவது இங்கேயாவது, கோயில்களிலே சுவாமி உற்சவங்கொண்டருளும்பொழுதுபின்னாகத் தாளந்தட்டித் தேவாரம் ஒதுவது தங்களுக்கு அவமானமாம்! கிறிஸ்தவர்களிடத்துத் தாங்கள் கொடுக்கிற விபூதியை வாங்கிக் கீழே போட்டு விடுகிற நிரீச்சரவாதிகளிடத்தும் போய்த் தேவாரம் ஒதியும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் நிரீச்சரவாதிகளுக்குஞ் சூர்ணைற்சவம் அந்தியேட்டி கலியாணவோம முதலியன செய்தும், அரைரூபா ஒருரூபா வாங்கி வயிறு வளர்ப்பது தங்களுக்கு அவமானமாகாதாம்! இது பெருங் கீர்த்திதானே!

10. கழுத்திலே கண்டிகையுங் காதுகளிலே ஆறு கட்டி சுந்தரவேடமுந் தலையிலே தாழ்வடமுந் தரித்துக் கொண்டு புறப்படுவது தங்கள் குருத்துவத்துக்கு அடாதாம்! வேளாண்குருத்துவத்துக்கு விலக்கப்பட்ட தலைக் கட்டும் உத்தரீயமும் உடையர்களாகி வெருண்டு திரிவது தங்கள் குருத்துவத்துக்குப் பெருஞ் சிறப்பாம்! அவ்வவ்வுத்தியொகத்துக்குரிய சின்னமில்லாதவரை அவ்வவ்வுத்தியோகத்தர் என்று கொண்டு மரியாதை செய்வதெப்படி?

11. மேலே சொல்லப்பட்ட துராசாரங்கள் பூண்ட போலிக்குருமார்களை விலக்குவாருங் கண்டிப்பாரும் இல்லை. இதனாலே சைவசமயநிலை பாறுகின்றது. இவர்கள் இப்படிச் செய்யலாமா இப்படிச் செய்யலாமா என்று இராப்பகல் ஓயாது வாய்ப்பறை அறைகின்ற சைவசாத்திர பண்டிதர்களும், இந்தப் போலிக் குருமார்களைக் கண்டவுடனே, வெறுக்காது புலித்தோலாசனங் கொடுத்து உபசாரஞ் செய்து விடுகிறார்களே! இப்படியானால், இவர்களைக் கண்டித்து விலக்குகிறவர்கள் வேறுயாரோ! யோக்கியர்களுக்கும்

அயோக்கியர்களுக்கும் பேதம் எப்படி விளங்கும்! யோக்கியர்களுக்கு எப்படி யோக்கியதையிலே ஊக்கம் உண்டாகும் அயோக்கியர்களுக்கு அயோக்கியதையிலே எப்படி நாணம் உண்டாகும்! “சொல்லினுஞ் செய்கை பெலமுடையது” என்ற பழமொழி சைவ பண்டிதர்கள் அறியார்கள் போலும்.

இங்ஙனம்,
ஒரு சைவன்.

4. குமாரநாயகரலங்காரம்

(இலங்கைநேசன் 2-ம்புத்தகம், இலக்கம் - 15.)

‘ம. ஈ. ஈ. தம்பையாப் பிள்ளையே!’

நீர் பாடிப் பதிப்பித்த குமாரநாயகரலங்காரங் கண்டேன். அதில் எனக்குத்தோன்றும் சில வினாக்களை வினாவுகின்றேன்.

1. “தம்பையாப்பிள்ளை” “தம்பையநாவலன்” “தம்பையகவிஞன்” என்பன இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைகளன்றோ? இவைகளுள்ளே நிலைமொழி யாது? தம்பையாவோ? தம்பையனோ? தம்பையாவாயின், “தம்பையநாவலன்” “தம்பையகவிஞன்” என்று புணர்ந்ததெப்படி? “தம்பையனாயின், தம்பையாப்பிள்ளை” என்று புணர்ந்ததெப்படி? ஆகாசவீற்று ஐயாவென்பது விளியுருபேற்ற பெயரா? உருபேலாது தன்னியல்பினின்ற பெயரா? உருபேற்ற பெயரும் பின்மொழியுங் கூடி இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாகுமா? “ஆழ்வார்ப்பிள்ளை” என்னும் புணர்ச்சிக்கு விதி என்னை?

2. “சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் குமாரன் தம்பையாப்பிள்ளை யவர்கள்” என்றிட்டுக்கொண்டீரே. “குமாரன்” என்னும் ஒருமைப்பெயரோடு “அவர்கள்” என்னும் பன்மைப்பெயர் புணர்ந்ததெப்படி?

3. உமது புத்தகத்தில் உமது பெயருக்கு முன்னும் பின்னும் முறையே “ம. ஈ. ஈ.” என்றும், “அவர்கள்” என்றும் நீரே இட்டுக்கொண்டது சிறப்பாமா? தாண்டவராய

முதலியார், சரவணப்பெருமானையர் முதலிய மெய்ப்புலவர்கள் தத்தம் புத்தகத்தில் இப்படி இட்டுக்கொள்ளாதது நீர் பார்க்கவில்லையா?

4. “வித்துவான் தம்பையாப்பிள்ளை” என்றிட்டுக் கொண்டீரே! வித்துவான் என்பது வடமொழியா? தமிழ் மொழியா? வித்துவான் என்பதற்குப் பொருள் யாது? வித்துவான் என்னுஞ் சொல்லுற்பத்தி யாது? வித்துவானென்னும் பட்டமேற்றற்கு யோக்கியராகும் வண்ணங்கற்றற்பாலனவாகிய நூல்கள் எவை? அந்நூல்கள் நீர் கற்றிருக்கின்றீரா? அவைகளிலே நீர் பரீக்ஷிக்கப்பட்டீரா? பரீக்ஷித்தவர் யாவர்? பரீக்ஷையிலே சித்திபெற்றீரா? பட்டந்தந்தவர் யாவர்? பட்டப்பத்திரம் என்கே? உமக்குப் பட்டம் நீரே படைத்திட்டுக்கொண்டீரா? அப்படியாயின், இங்கிலிசுப் புத்தகங்கள் சிலநாட் கைக்கொண்டு திரிந்தோரெல்லாம், B. A, B. L, M. A. முதலிய பட்டங்கள் தமக்குத் தாமே படைத்திட்டுக்கொண்டு, இறுமாந்து திரியலாமே. பயன் என்னையோ! சிறுவரும் இகழ்தற்கிடனுமே! இங்கிலிசில் இப்படிச் செய்யத் துணிபவர் யாருமில்லையே! தமிழ்க்கல்வியொன்றா பகிடிக்கிடையிற்று!!

5. உமக்குச் சாற்றுகவி தந்தாரை நிறுவிய வரிசை எவ்வரிசை? சிவமுதற் பிரமனீராக நிறுவிய வரிசைபோலப் படியிறக்க வரிசையா? பிரமன் முதற் சிவமீராக நிறுவிய வரிசைபோலப் படியேற்ற வரிசையா? இறக்கம் ஏற்றம் யாதுநிலை பற்றியன? ஈற்றுச்சாற்றுகவி தந்த கள்ளியங்காட்டாருக்கு “ஐயர்” என்னும் பட்டம்போந்தது எப்படியோ? ஐயர் என்பது வடமொழியோ? தமிழ்மொழியோ ஐயர் என்னுஞ் சொற்குப் பொருள் யாது? ஐயர் என்னும்

பட்டம் எவ்வருணத்தாருக்கு உரியது? கள்ளியங்காட்டுப் புலவர் எவ்வருணத்தார்? ஐயர் என்பது வருணம் பற்றிய பட்டமன்றாயின், வேறு யாது பற்றியது? அதன் காரணம் அக் காட்டாரிடத்து அமைந்ததா?

உமது பிரபந்தம் பிழையற்றதென்று சான்று சொல்ல வெளிப்பட்ட புலவர்களுள், ஒருவர் தமது பாட்டிலே, “முடிசுப்பிரமணியன்” “தருமதலையோன்” “அவனிதிரிகடா சலாதலன்” என்று பாடியிட்டுக்கொண்டாரே. இரண்டு புலவர் “சடாட்சரம்” என்று இட்டுக்கொண்டாரே. அவ் விருவருள் ஒருவர் “சடாட்சரமாறிணையும்” என்றாரே. இக் குறையா மக்களை உமக்குச் சான்றினராக எங்கே தேடிப் பிடித்தீர்?

இவ்வினாக்களுக்கு, என்னோடு சீரூது, என்னை ஏசாது, வீண்வார்த்தை பேசாது, அமைதியோடும் நியாயத்தோடும், விடைசொல்லக் கேட்கின்றேன். இது முடிந்தபின் அலங்காரத்தில் நுழைவேன்.

இங்ஙனம்,

கல்வி விருப்பினன்.

5. தமிழ்ப்புலமை

1. தமிழ் கற்கப் புகுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பாலபாடங்களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணச் சுருக்கத் தைக் கற்றறிந்து, இயன்ற அளவு பிழையில்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

2. நிகண்டு கற்று, அதனுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்க.

3. திருவள்ளுவர் குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதி நூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறிந்துகொள்க.

4. சமயதீகைப் பெற்றுக்கொண்டு, சைவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடன் ஓதவும், சுத்தாங்கமாக ஓதவும், பழகிக் கொள்க.

5. பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகாண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், பதினொரார் திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

6. நன்னூல் விருத்தியுரை, அகப்பொருள்விளக்கவுரை, புறப்பொருள்வெண்பாமாலையுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப்பாட்டியலுரை, தண்டியலங்காரவுரை என்னு

மிலக்கணங்களைக் கற்றறிந்து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கணவீதிகளை அமைத்துப் பழகுக.

7. இன்னும், காலம் உளதாயின், தொல்காப்பியம் இளம்பூரணருரை, சேனாவரையருரை, நச்சினூர்க்கினியருரை, பிரயோகவிவேகவுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இறையனாகப்பொருளுரை என்னு மிலக்கணங்கோயுங் கற்றறிக.

8. பூகோள நூல், ககோள நூல், அங்ககணிதம், வீச கணிதம், கேசுத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிக.

9. தருக்கநூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்தவிடயத்தை நியாயம் வழுவாமல் எழுதவும் பழகுக.

10. திருவள்ளுவர் குறள் பரிமேலழகருரை, திருச் சிற்றம்பலக்கோவையார் நச்சினூர்க்கினியருரை, கல்லாட நச்சினூர்க்கினியருரை என்பனவற்றைக் கற்று, இடை விடாது பலகாலும் உளங்கொளப் பயிலுக.

11. விசேஷதீக்ஷ பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமய நெறியுரை, சிவதருமோத்தரவுரை, பரமத்திமிரபானு, சதுர் வேத தாற்பரிய சங்கிரகம் முதலாகிய சமயநூல்களைக் கற்றறிக.

12. கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாம். ஆதலால், தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சிவ நிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை, வேதாகம நிந்தை, சிவத் திரவியங்கவர்தல், கொலை, களவு, புலாலுணல், கள் ளருந்தல், பிறர்மனைவிழைதல், வரைவின்மகளிர்விழைதல், பொய், அழுக்காறு, புறங்கூறல், செய்ந்நன்றிமறத்தல் முத லாகிய பாவங்களை ஒழித்து, சிவத்தியானம், சந்தியாவந்தனம்,

பஞ்சாக்ஷரசெபம், சிவபூசை, தமிழ்வேத பாராயணம், சிவாலயசேவை, மாகேசரபூசை, தீக்ஷாகுரு வித்தியாகுரு தந்தை தாய் தமையன் முதலிய பெரியோர்களை வழிபடுதல், இரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணியங்களை யுடையராய் ஒழுகுக.

13. இருமையின்பத்துக்கும் துணைக்காரணமாகிய பொருளை, பிறவுயிர்களுக்குச் சிறிதாயினுங் கேடு பயவாத நல்வழியாலே, ஈட்டுக.

14. நித்திய கருமத்துக்கும் பொருளீட்டுதலுக்கும் உரிய காலம் அல்லாத மற்றக் காலமெல்லாம், சிறிதும் வீண்படாமல், புண்ணியநூல்களை ஆராய்தலிலும், நன்மாணக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தலிலும், பலருக்குப் பயன்படும் நூல்களையேனும் உரைகளையேனும் செய்தலிலும் போக்குக.

15. இவ்வாறே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்து விளங்கும் பரிபக்குவர்கள், சற்குருவை அடைந்து, நிருவாணதீகைஷ பெற்றுக்கொண்டு ஞானசாத்திரங்களாகிய (1) திருவுந்தியார், (2) திருக்களிற்றுப்படியார், (3) சிவஞானபோதம், (4) சிவஞானசித்தியார், (5) இருபாவிருபஃது, (6) உண்மைவிளக்கம், (7) சிவப்பிரகாசம், (8) திருவருட்பயன், (9) வினாவெண்பா, (10) போற்றிப்பஃடுறாடை, (11) கொடிக்கவி, (12) நெஞ்சுவிடுதுது, (13) உண்மை நெறிவிளக்கம், (14) சங்கற்பசிராகரணம் என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்களை உரையுடனே விதிப்படி சிரத்தையோடு கற்றறிந்துகொண்டு, இச்சாத்திரங்களின் அனுபவப் பயனாய் உள்ள தோத்திரவடிவாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களின் உண்மைப்

பொருளைச் சிவனது திருவருள் காட்டக் கண்டு, நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், நெஞ்சநெக்குருக, கண்ணீர்வார, மெய்ம்மயிர்சிவிர்ப்பச், சிறிதும் மறவாது அச் சிவனது திருவடிக்கீழ்த் தூங்கும் உண்மைநிலையைப் பெற்று வாழ்க.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.”

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றா டொழாஅ ரெனின்.”

“நின்று யிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்றுஞ் சிவன்ற ளினை.”

(வைணவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமய தூல்களொழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமய சித்தாந்தங்களையும் கற்றறிந்து, அவைகளின் விதித்தபடி ஒழுகுக.)

தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பரீகைச் செய்து, அதில் வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க்கல்வியில் வல்லவர்களும், வல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால், நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின. பண்டுதொட்டுக் கல்வியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகள் பெருங்கருணை கூர்ந்து, காலந்தோறும் தமிழ்கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டவர்களைப் பரீகைச்

செய்து, வல்லவர்களென நன்குமதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு.
 அவாவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமுங் கொடுத்தருளு.
 வார்களாயின், எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி
 யிக வளர்ந்தோங்குமே. ஏகீழ்சொல் அம்பலத்துக்கேறுமா!
 ஐயையோ! இதற்கு யாது செய்யலாம்!

சொளத்திரிஞ்
 ஐப்பசின்
 கவி: 4962. }

6. யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை

இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள புரோடெஸ்டாண்டு கிறிஸ்து சமயப் பாதிரிமார்கள் இவ்வியாழ்ப்பாணத்தில் வந்து, சிவன் கடவுளல்லரென்றும், அவர் பிசாசென்றும், வேதாகமங்கள் பொய்ந் தூலென்றும், சைவசமயம் தூர்மார்க்கமென்றும், சைவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்றும், அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகளென்றும், பெருந் தூஷணங்களைப் பேசித் திரிந்து, குருட்டுவழி மும்மூர்த்திலட்சணம் துராசார விருத்தாந்தம் முதலிய பல தூஷண புத்தகங்களை வெகுபணஞ் செலவிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்து, அவைகளை ஊர்தோறும் கொடுக்கும்படி சம்பளத்துக்கு உபதேசிமாரசியமித்து விடுவாராயினார்கள். அவைகளிற் கொடுக்கப் படுவன சிலமாத்திரமே; அவைகளும் வாசிக்கப்படுகின்றனவா? இல்லை இல்லை! பட்டங்களுக்கும் சித்திரவேலைகளுக்கும் சரக்குகள் சேமித்தற்கும் பயன்படுகின்றன. மற்றவைகளெல்லாவற்றையும் அவ்வுபதேசிமார்கள் கல்லுடன் கட்டிப் பாழ்ந் கிணறுகளிலே போட்டுவிட்டு “கொடுத்து விட்டோம்” என்று தெரிவிப்பாராயினார்கள்.

இச்செயல்களினாலே தங்கள் கருத்துச் சித்தியாமை யைக் கண்டு, பாதிரிமார்கள் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்து, இக்காலத்திலே சீவனத்துக்குப் பெரும்பாலும் வேண்டும் பாஷையாகிய இங்கிலிஷைப் படிப்பிப்பாராயினார்கள். பாதிரிமார்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தில் இளமைப் பருவத்திலே கற்கப் புகுந்தவர்கள் அநேகர் சைவசமயத்துண்மையை அறியாமையினாலே கிறிஸ்துமதத்திற் பிரவேசித்துவிட்டார்

கள். அவர்களிற் பலர், சைவசமயத்துண்மையை அறிந்த பின், பச்சாத்தாபம் அடைந்து, சேது யாத்திரை முதலியன யண்ணி, வெளிப்பட விபூதிதாரணம் அதுட்டான முதலியன செய்து வருகின்றார்கள். சிலர் ஒரு சமயத்திலும் விசுவாச மின்றி எல்லாச் சமயமும் பொய்யென்று சொல்லிக்கொண்டு திரிகின்றார்கள். கண்ணீர் பொழியப் பொழியச் சிவன் பிசாசு என்றும் பேசக்கிறிஸ்துவே இரகசுகர் என்றும் கதறிக் கதறிக் திரிந்த எத்தனையோ உபதேசிமார்கள் இப் பொழுது குடும்பத்தோடு வெளிப்பட விபூதி தரித்துச் சிவ தரிசன முதலியன செய்துகொண்டு திரிவதைக் காணாதவர் யாவர்! சைவசமயத்தை இகழ்ந்துங் கிறிஸ்துசமயத்தைப் புகழ்ந்தும் பற்பல புத்தகங்கள் எழுதி அச்சிர்பதிப்பித்துப் பரப்பிய எத்தனையோ கிறிஸ்தவர்கள் இப்பொழுது குடும் பத்தோடு வெளிப்பட விபூதி தரித்துத் தாங்கள் முன்னே எழுதினவைகள் எல்லாம் அபத்தம் அபத்தம் என்று மறுத்துச் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என்று பாராட்டிக் கொண்டு திரிவதை அறியாதவர் யாவர்!

இத்தேசத்துள்ள வறியவர்கள் அநேகர் சைவசமயமே மெய்ச் சமயமென்று அறிந்தும், அன்னம் வஸ்திர முதலியவை பெற்றுப் படிக்கும் பொருட்டும், உபாத்தியாயருத்தியோகம் பிரசங்கியுத்தியோகம் முதலிய உத்தியோகங்களைச் செய்து சம்பளம் வாங்கும்பொருட்டும், கவர்ண்மெண்டு உத்தியோகங்களினிமித்தம் துரைமார்களிடத்தே சிபாரிசு செய்விக்கும் பொருட்டும், கிறிஸ்து சமயப் பெண்களுள்ளே சீதனமுடையவர்களையும் அழகுடையவர்களையும் விவாகஞ் செய்யும்பொருட்டும், கிறிஸ்து சமயத்திலே பிரவேசிப்பா ராயினார்கள்.

இவர்கள், பாதிரிமார்களெதிரே முழங்காற்படியிடுதல் இராப்போசனமெடுத்தல் முதலிய கிரியைகளினாலும், கோர்க்களிலே விவிவிய புத்தகமெடுத்துப் பிரமாணம் பண்ணுகையினாலும், கிறிஸ்தவர்கள்போல நடிக்கின்றார்கள். ஆயினும், தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலே விபூதிதாரணம் அதுட்டானஞ் செய்துகொண்டும் சைவசமயக் கோயில்களிலே செய்யப் படுகிற பூசை திருவிழா முதலியவைகளுக்கு வேண்டுந் திரவியங்கள் கொடுத்தனுப்பிக் கொண்டும், தாங்கள் அங்கே மறைவாகப் போய்த் தரிசனஞ் செய்து கொண்டும், தங்கள் மனைவியரை அங்கே அனுப்பி, கந்தபுராணங் கேட்பித்துக் கொண்டும், தங்களுக்கும் தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளுக்கும் வியாதி வந்தபொழுது பிராமணரிடத்திலும் குருக்கண்மாரிடத்திலும் பணங்கொடுத்து அவரைக் கொண்டு சிவபூசை கிரகசெப முதலியன செய்வித்துக்கொண்டும் வருகின்றார்கள். தங்களுள்ளே இறந்தவர்களுடைய பிரேதத்தைப் பாதிரிமார் அடக்கஞ் செய்தபின், தாங்கள் அவர் பொருட்டுச் சைவக் குருக்கண்மாரைக் கொண்டு அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளைச் செய்விக்கின்றார்கள். சிலர் தங்கள் விவாகச் சடங்கைப் பாதிரிமாரைக் கொண்டு செய்வித்த பின்பு, வீட்டிலே பிராமணரைக்கொண்டுஞ் செய்விக்கின்றார்கள். அவர் பெண்டிர் இறந்த பின், அவர் பிரேதத்தைப் பாதிரிமார் அடக்கஞ்செய்யும்படி வர, கணவர்கள் “நாம் யாதுசெய்வேம் நம் மனைவியினுடைய பிதா மாதாக்கள் நீங்களடக்கஞ் செய்தற்கு உடன்படுகின்றார்களில்லையே தங்கள் சமயக் கிரமத்தின்படி தகனம் முதலியவை செய்யப் போகின்றார்களாம்” என்று சொல்லிப் பாதிரிமார்களை அனுப்பிவிட்டு, தாங்கள் தங்கள் மாமன் மாமியாரிடத்தே இரகசியமாகப் பொருள் கொடுத்து, அவரைக்கொண்டு

அந்தியேட்டி முதலியவை நடத்துவிக்கின்றார்கள். கணவன் மனைவியிருவரும் ஒரே சமயத்தாராகாது வெவ்வேறு சமயத்தாராக, இவரிடத்துப் பிறந்த பிள்ளைகள் எச்சமயத்தாரெனப்படுவரோ! நாம் அறியேம்! சில கிறிஸ்தவர்கள் தாங்களே தனித்துப் பொருள் செலவிட்டுச் சைவ சமயக் கோயில்கள் கட்டுவிக்கின்றார்கள். ஒரு கிறிஸ்தவர் தமக்குக் கிடைக்கும் ஐந்துரூபாச் சம்பளம்போதாது என்று நினைந்து, பத்துரூபாச் சம்பளம் ஆக்குவித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, ஒருநாள் தகப்பனரிடத்திலே ஒரு உபாயஞ் சொல்லிவிட்டுப் பாதிரியார் வீட்டிற் போயிருக்க, தகப்பனார் உடைந்த பாளை சட்டிகளையும் சிந்திய அன்னம் பலகாரம் பழ முதலியவைகளையும் ஒரு கடகத்தில் வைத்து ஒரு ஆளுடைய தலையில் ஏற்றி எடுப்பித்துக்கொண்டு போய்ப் பாதிரியாரெதிரே கோபத்துடன் போட்டு, “ஐயா! என் மகனுக்கு நீர் பழக்கின பழக்கம் இதுதானா” என்று கதற, பாதிரியார் அவர் மகனைப்பார்த்து “நீர் ஏன் இப்படிச் செய்தீர்” என்று கோபிக்க, அவர் “நான் போசனஞ் செய்யப் போனபோது அஞ்ஞானியாகிய என் தகப்பனார் எங்கள் வளவில் இருக்கிற வைரவன் என்கிற பிசாசுக்கு இந்த அன்ன முதலியவைகளைப் படைத்துப் பூசைசெய்வித்துக்கொண்டு நின்றார். கிறிஸ்தவனாகிய நான் பிசாசுக்குப் படைத்த இவைகளைப் போசனஞ் செய்வேனா என்று பாளை சட்டிகளை உடைத்து இவ்வன்ன முதலியவைகளைக் காலாலே சிந்திவிட்டேன்” என்று சொல்ல, பாதிரியார் “அஞ்ஞானியே! அஞ்ஞானியே! வெளியே போ” என்று அவர் தகப்பனை ஓட்டிவிட்டு, அவர் மகனுடைய செய்கைகளைப் பாராட்டி அவருக்குப் பத்து ரூபாச் சம்பளமாக்கினார். சிலமாசஞ் சென்றபின் அவர் அப்பாதிரியாருடைய சிபாரிசினைலே சிறந்த கவர்ண்மெண்டு

உத்தியோகம் பெற்று, இப்பொழுது வெளிப்பட விபூதி தரித்துக் கதிர்காம யாத்திரை செய்து, சுக்கிரவார விரதம் கார்த்திகை விரத முதலிய பல விரதங்களை அதுட்டித்துக் கந்தசுவாமி தரிசனம் விடாது செய்துகொண்டு, சாதி மகிமையினும் சிவபத்தி மகிமையினும் தமக்கு உயர்வுமில்லை ஒப்புமில்லை என்று செருக்கித் திரிகின்றார். மற்றொரு கிறிஸ்தவர் தாம் ஓய்வுநாளிலே தமது வயல் உழுததைக் கேள்வியுற்றறிந்த பாதிரியார் தம்மைக் கண்டித்தபொழுது, “நான் உழவில்லை. என் வேலைக்காரன் உழுததைக் கண்டு ‘ஓய்வுநாளிலே வேலைசெய்கறாயா’ என்று கோபித்துக் கொண்டு, நான் அவன் சமீபத்திற் போக, அவன் தன்னை நான் அடிக்க வருகிறேன் என்று பயந்து கலப்பையை விட்டோட, நான் போய்க் கலப்பையைப் பிடிக்க, மாடுகளைத் தடுத்துக்கொள்ளும் வல்லமை எனக்குக் கிழப் பருவத்தினால் இல்லையாக, மாடுகள் உழுத பழக்கத்தில் உழு, அதைக்கண்ட யாரோ நான் உழுதேன் என்று ஐயருக்குச் சொல்லினர்” என்று சொல்வித் தப்பிக்கொண்டு, பின்னும் எவ்வளவோ காலம் உத்தியோகஞ் செய்து, இப்போது வெளிப்பட விபூதி தரித்துக் கொண்டு தாஞ் சிவஞானி என்று திரிகின்றார். மற்றொரு கிறிஸ்தவர் அமரவாசை விரதத்துக்கு அதுட்டானஞ் செய்து போசனம் பண்ணி, மற்றை இடங்களில் விபூதியை அழித்துவிட்டு, நெற்றியில் விபூதியை மாத்திரம் அழிக்க மறந்து பாதிரியார் வீட்டுக்குப் போக, பாதிரியார் “உமது நெற்றியிலே என்ன” என்று கோபிக்க, அவர் “ஒன்றும் விசாரியாமற் கோபித்தால் நான் என்ன செய்யலாம். நான் வரும் வழியிலே மூன்று அஞ்ஞானிகள் என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொள்ள ஒரு அஞ்ஞானி வலாற்காரமாக என்னெற்றியிலே

இந்தச் சாம்பரைப் பூசி “அடே நீ இதை உன் பாதிரிக்குக் காட்டு” என்றான். சாத்தானால் ஏவப்பட்ட அஞ்ஞானிகளுடைய தூர்க்கிரியைகளை ஐயருக்கு அறிவிக்கும்படி இப்படி வந்தேன்” என்று பின்னும் நெடுங்காலம் உத்தியோகஞ் செய்தார். மற்றொரு கிறிஸ்தவர் ஒருநாளிராத்திரி விபூதி தரித்துக்கொண்டு போய் மாவிட்டபுரத்துக் கந்தசுவாமிகோயிற் நிருவிழாத் தரிசித்து, அதை ஒருபதேசியார் பார்க்கக் கண்டு, உடனே பாதிரியார் வீட்டுக்கு ஓடிப் போய்க் கதவு தட்டி அவரை எழுப்பி, “ஐயா! சாத்தான் என்னை வஞ்சித்துச் சாம்பர் பூசவும் மாவிட்டபுரத்துக் கந்தன் கோயிலுக்குப் போகவும் பண்ணி விட்டது. என் மனசைத் திருப்பும்படி ஐயர் பரிசுத்தாவியை நோக்கிச் செபம் பண்ணல் வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொள்ள, உடனே பாதிரியார் விளக்கேற்றுவித்துச் செபம் பண்ணி, அவரையும் அங்கே சயனிக்கச் செய்தார். மற்றைநாட் காலையிலே உபதேசியார் பாதிரியாரிடத்தே போய் “இராத்திரி இன்னார் சாம்பர் பூசிக்கொண்டு மாவிட்டபுரத்துக் கந்தன் கோயிலிலே நிற்கக் கண்டேன்” என்றார். அதற்குப் பாதிரியார் “இராத்திரியே அவர் இங்கு வந்து, தாஞ் சாத்தானால் வஞ்சிக்கப்பட்டதை எனக்குத் தெரிவித்துத் தமக்காகச் செபம் பண்ணும்படி கேட்டார். நானும் அம்மாவும் செபம் பண்ண அவர் மனந் திரும்பிவிட்டது” என்றார். அது கேட்ட உபதேசியார் “பாதிரிமார் இவ்வளவு மடையரோ” என்று உள்ளே நினைந்து, குறுநகை செய்துகொண்டு போனார். இப்படி எத்தனையோ சரித்திரங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இருசமயத்துள் ஒன்றிலாயினும் உறுதியின்றி இருசமயத்தையும் சார்ந்து நடக்கும் இப்புரட்டர்கள் கோர்டுகளிலே சொல்லும் சாட்சியம் யாதாய் முடியும்! இவர்கள்

ஐயுரி என்னும் மத்தியஸ்தர்களாயும் நீதிபதிகளாயும் இருந்து செய்யும் வழக்குத் தீர்ப்பு யாதாய் முடியும்!! ஐயையோ! நீதி எப்படி நடக்கும். இதைக் கவர்ண்மெண்டு சிந்தியாதது என்னையோ! அறியேம் அறியேம்!

இந்தப் போலிக் கிறிஸ்தவர்களுடைய செய்கைகளெல்லாவற்றையும் பாதிரிமார்கள் நன்றாக அறிந்திருந்தும், இவ்வுண்மையைத் தங்களை இத்தேசத்துக்கு அனுப்பிய சங்கத்தார் அறிந்தார்களாயின் இங்கே கிறிஸ்து மதம் பரவாது என்று துணிந்து தங்களைச் சுவதேசத்துக்கு வருவித்துக் கொள்வார்களென்றும், மேன்மேலும் தங்களுக்குப் பணம் அனுப்பார்கள் என்றும், தாங்கள் இத்தேசத்திற் போலப் பிறதேசங்களில் அதிக செளக்கியம் அதுபவித்தல் இயலாதென்றும் பயந்து, இவ்வுண்மையை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பாது, இங்கே கிறிஸ்து சமயம் மேன்மேலும் பெருகுகின்றதென்று முழுப்பொய்யறிவிப்பு எழுதுகின்றார்கள். இன்னார் இன்னார் இன்ன இன்ன காலத்திலே இன்ன இன்ன பிரகாரம் பரிசுத்தானி புகப்பெற்றுக் கிறிஸ்து சமயத்திலே புகுந்தனர் என்று பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்த வுற்ற பாதிரிமார்கள், அவர்களுள், இன்னார் இன்னார் இன்ன இன்ன காலத்திலே இன்ன இன்ன பிரகாரம் கிறிஸ்து சமயத்தை விடுத்துச் சைவசமயத்தைத் தழுவினர், இன்னார் இன்னார் இன்ன இன்ன காலத்திலே தங்களை இன்ன இன்ன பிரகாரம் வஞ்சித்தனர் என்னும் உண்மையையும் அப்பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தாது வாளாவிருத்தல் யாதுகருத்துப் பற்றியோ! அக்கருத்துச் சிறுவரும் எளிதில் விளங்கக் கிடக்கின்றது.

இந்தக் கிறிஸ்தவர்களுடைய செய்கைகளெல்லாவற்றையும் சைவசமயக் குருக்கண்மாரும் பிராமணரும் சைவசமயக்

கோயிலதிகாரிகளும் நன்றாக அறிந்திருந்தும், தங்களுக்கும் தங்கள் கோயில்களுக்கும் இவர்களாலேயே பொருள் வரவு அதிகமாதலால், இவர்கள் பொருட்டுக் கிரியை செய்யா விடினும் இவர்களைக் கோயிலிற் சேர்க்காவிடினும் பொருள் வரவு குறையு மென்று பயந்து சேர்க்கின்றார்கள். ஒகோ! இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிறிஸ்துசமய குருமார் சைவ சமய குருமார் என்னும் இருசமய குருமாருடைய கருத்தும் தத்தஞ் சமயபத்தியை வளர்த்தவினிடத்ததன்று, தத்தம் வயிறுவளர்த்தவினிடத்தயோம்.

இந்தியாவிலே தாழ்ந்த சாதியாருள்ளும் ஒருவன் கிறிஸ்தவனாய் விடின், அவனுடைய மாதாப் பிதாச் சசோதரர் தாமும், அவனிடத்தாவது அவினோதி கூட இருந்தாவது அவன் காணவாவது போசனம் பண்ணுவதுமில்லை; அவர் அவனைத் தம்வீட்டிற் சேர்ப்பதுமில்லை; அவன் வீட்டுச் சபாசப கருமங்களுக்குத் தாம் போவதுமில்லை; அங்கே கிறிஸ்து சமயத்திற் பிரவேசித்தவன் பிராமணனையாயினும், அவனிடத்தே விபூதி தரிக்கிற பறையனும் போசனம் பண்ணுகிறானில்லை. இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே பிராமணர்களும் நியமாசாரமுடைய சைவர்களுமாகிய இவர்களொழிந்த மற்றைச் சாமானிய சைவசமயிகள் பலரும் தங்களுள்ளே கிறிஸ்துசமயத்திற் பிரவேசித்தவர்களை விவாகசம்பந்தம் பந்திபோசனம் முதலியவைகளிலே சேர்த்துக்கொள்கின்றார்கள். பிராமணருள்ளும் சைவசமயக் குருக்கண்மாருள்ளும் சிலர், கிறிஸ்து சமயத்திற் பிரவேசித்தவர்கள் பொருட்டுச் சிவாகமக் கிரியைகளைச் செய்யவும், அவர்களைச் சைவசமயக் கோயிலுட் புகுவிக்கவும், உடன்படுகின்றார்கள். இவைகளெல்லாவற்றையும் இந்தியாவிலுள்ள சைவ வைஷ்ணவர்கள் அறிந்து; யாழ்ப்பாணத்தார்களை மிக அவமதிக்கின்றார்

கள்! ஐயையோ! இவ்வவமதிப்பு மானிகளாலே எவ்வளவாயினும் சகிக்கற்பாலதன்று! சகிக்கற்பாலதன்று!

உபநயனத்தினாலே துவசித்துவம் பெற்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கிரியைகளை அதுட்டிக்கும் பிராமணர் முதலிய உயர்ந்த வருணத்தாரே யாயினும், சிவதீக்ஷ பெறுதவராயின், அவருக்குச் சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சைவக் கிரியைகள் இல்லையெனச் சிவாகமங்கள் முழங்கவும், கிறிஸ்து சமயத்திலே பிரவேசித்துச் சிவதூஷகரும் கோமாமிசபக்ஷகருமாகிய பாதிரிமாருடைய வீட்டிலே புசித்தவர்களுக்குச் சைவ சமயக் கிரியைகளை நடத்துஞ் சிவத் துரோகிகள் சைவாசாரியர்களாம்! இச் சிவத்துரோகிகளை வெறுத்து நீக்கவிடாது, இவர்களைக்கொண்டு தீட்சை அந்தியேட்டி முதலியவை செய்விப்போரும், இவர்கள் வீட்டிற் புசிப்போரும், இவர்களைப் பந்தியில் இருத்திப் புசிப்போரும் இவர்களை நமஸ்கரிப்போரும் சைவசமயிகளாம்!! கெட்டி கெட்டி!!

இந்தியாவிலுள்ள பாதிரிமார்கள், தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற சைவ வைஷ்ணவப் பிள்ளைகளை விபூதி திருமண் என்னும் சமயசின்னங்களை அழிக்கும்பொருட்டாயினும், தங்கள் விவிலிய நூலைப் படிக்கும்பொருட்டாயினும், தங்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வரும்பொருட்டாயினும், வலாற்காரம் பண்ணுகிறார்களில்லை; வலாற்காரம் பண்ணினால் அங்கே கவர்ண்மெண்டாராலும் சுதேசிகளாலும் தாபிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய்விடுவார்களென்னும் பயமே அப்பாதிரிமார்களைத் தடுக்கின்றது. இந்தியாவிலுள்ள கவர்ண்மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சுதேசிகளுடைய பள்ளிக்கூடங்களிலும் விவிலிய நூல் படிப்பிக்கிறதில்லை. கவர்ண்மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே

விவிலிய நூல் படிப்பித்தல்வேண்டுமென்று பாதிரிமார்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள கவர்ண்மெண்டுக்கு விண்ணப்பம் எழுதினார்கள். கவர்ண்மெண்டு விவிலிய நூல் படிப்பிக்க உடன்படவில்லை. இத்தேசத்திலுள்ள பாதிரிமார்கள், தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற சைவசமயப் பிள்ளைகளை விபூதியழிக்கும்பொருட்டு வலாற்காரம் பண்ணுகிறார்கள். விபூதியழிக்க உடன்படாத பிள்ளைகளை வித்தியாசாலையினின்றும் நீக்கிவிடுகிறார்கள். கிறிஸ்து சமய புத்தகங்களையும் சைவதூஷண புத்தகங்களையுமே நெடுநேரம் படிப்பிக்கின்றார்கள். ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே தங்கள் பிரசங்கங் கேட்க வராத பிள்ளைகளையும் சைவ சமயத் திருநாட்களிலே சைவசமயக் கோயில்களுக்குப் போகும் பிள்ளைகளையுந் தண்டிக்கிறார்கள். இங்குள்ள கத்தோலிக்க குருமார் மாத் திரம் இப்படிப்பட்ட வலாற்காரங்கள் செய்யக் காணோம்.

சில காலத்துக்கு முன்னே கவர்ண்மெண்டார் இத்தேசத்திலே சில இங்கிலிசுப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்துச் சில வருஷம் நடத்தினார்கள். அவைகளிலே கிறிஸ்து சமய புத்தகமொன்றும் படிப்பிக்கப்படவில்லை. அங்கே சைவ சமயப் பிள்ளைகளெல்லாரும் விபூதி தரித்துக் கொண்டே படித்துவந்தார்கள். அதைக் கண்ட பாதிரிமார்கள், கவர்ண்மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிலைபெற்றால் தங்கள் கருத்து வாய்க்காது என்று நினைந்து, இங்கிருந்த சில துரைமாரைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கவர்ண்மெண்டுக்கு வேறு நியாயங் காட்டி எழுதுவித்து, அப்பள்ளிக்கூடங்களை எடுப்பித்துவிட்டு, அவைகளுக்குக் கவர்ண்மெண்டார் செலவழிக்கும் பணத்தைத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆக்கு வித்துக்கொண்டு, அநீதியாகிய தங்கள் கருத்தையே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கவர்ண்மெண்டுப் பொரு

ஞாதவியைப் பெறும் பள்ளிக்கூடங்களிலே விபூதியை அழிக்கும் பொருட்டும், சமயநூல்களைப் படிக்கும்பொருட்டும், சமயப் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வரும்பொருட்டும் பிள்ளைகளை வலாற்காரம் பண்ணுதல் கவர்ண்மெண்டாருடைய கருத்துக்கு முழுதும் விரோதமேயாம்.

இப்பொழுது கவர்ண்மெண்டார் இங்கிலிசுப் பாஷையை மாத்திரமன்றித் தமிழ் சிங்களம் என்னுந் தேச பாஷைகளையும் விருத்திசெய்ய விரும்பி, அவைகளின் பொருட்டு வெகு பணஞ் செலவழிக்கின்றார்கள். எந்தச்சமயத்தார் தாபித்த பள்ளிக்கூடங்களையாயினும், அவைகளிலே படிக்கும் பிள்ளைகளை வருஷந்தோறும் பரீகைச் செய்வித்து, அப்பரீகையின் பலத்துக்கு இசைய அந்த அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் பொருளுதவி செய்கின்றார்கள். கவர்ண்மெண்டார் பொருளுதவி செய்வது லௌகிகநூற் கல்விக்கன்றிச் சமயநூற் கல்விக்கன்று. சமயநூற் கல்வியை விருத்திசெய்ய விரும்புகின்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் முதலைக்கொண்டே அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பது கவர்ண்மெண்டாருடைய கருத்து. பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கவர்ண்மெண்டாருதவும் பொருள் குடிகளிறுத்த இறைப் பொருளேயாம். இலங்கையிற் குடிகளுள்ளே பெருந்தொகையினர் சைவ சமயிகளும் பௌத்த சமயிகளுமேயாம். புரோடெஸ்டாண்டு கிறிஸ்து சமயிகள் தொகையோ அத்தியற்பம், ஒருசமயத்தாருடைய பொருளைக்கொண்டு அவர் மனசிலே மெய்யெனப் பதிந்த சமயத்துக்குத் தீங்கு விளைப்பதும், பொய்யெனப் பதிந்த சமயத்தை அவரைக்கொண்டு அவர் மனசுக்கு விரோதமாகவும் வலாற்காரமாகவுந் தழுவுவிப்பதும் அநீதி அநீதி! இப்படியெல்லாமிருக்க, புரோடெஸ்டாண்டுப் பாத்திரிமார்கள் இங்கிலிசுப் பள்ளிக்கூடங்களோடு பல தமிழ்ப் பன்விக்

கூடங்களை யுந் தாபித்து, கவர்ண்மெண்டாருடைய பொருளுதவியைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவைகளை அவர் கருத்துக்கு முழுதும் விரோதமாக நடத்துகின்றார்கள். பாதிரிமாருடைய தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிப்பிக்கிற உபாத்தியாயர்கள் தமிழை நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டவர்களல்லர்; அவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் சம்பளநிமித்தம் கிறிஸ்து சமயத்திற் புகுந்தவர்கள்; கிறிஸ்து சமயத்திற் புகுந்தமையின் பொருட்டே அவர்கள் உபாத்தியாயருத்தியோகம் பெற்றவர்கள். அங்கே படிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களிற் பெரும்பாலான சுத்தத் தமிழ்நடையின்றி இலக்கணப் பிழைகளினால் நிறைந்தவைகளும் சைவதூஷணங்களினால் பொதிந்தவைகளுமாய் உள்ளவைகள். அங்கே படித்தவர்கள் திருத்தமாகிய கல்வியில்லாதவர்களும் ஒரு சமயத்தினும் பற்றில்லாத நிரீச்சரவாதிகளுமாகின்றார்கள். அவர்கள் பேசுந் தமிழோ அன்னிய பாஷை நடையோடு கலந்த அசுத்தத் தமிழ்.

பாதிரிமார்களுடைய இங்கிலிஷ்ப் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற பிள்ளைகள் மாசச் சம்பளம் மும்முன்று மாசத்துக்கு ஒருதரம் முன்னேறவே கொடுத்துவருகின்றார்கள். அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் கொடுக்குஞ் சம்பளத்தை மாத்திரங்கொண்டு அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்திக்கொள்கின்றார்கள். கவர்ண்மெண்டார் கொடுக்கும் பணத்தை அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் பொருட்டுச் செலவு செய்யாது, தங்கள் சமயவிருத்தியின் பொருட்டுச் சுவப் பிரயோசனத்தின் பொருட்டுங் கவர்ந்து கொள்கின்றார்கள். மிஷன் பணத்திலே சம்பளம் பெற வேண்டிய உபதேசிமார்களைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே உபாத்தியாயர்களாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு உபதேசி சம்பளத்தைத்

தாங்கள் யாதோ செய்கின்றார்கள். ஒன்பது மாசத்திற் குறையாவண்ணம் பள்ளிக்கூடத்திலே படித்த பிள்ளைகளை மாத்திரமே பரீக்ஷைக்கு ஒப்பித்தல் வேண்டும் என்பது கவர்ண்மெண்டுச் சட்டமேயாகவும், மூன்று மாசம் நான்கு மாச மாத்திரம் படித்த பிள்ளைகளையும், வேறு பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போய்விட்ட பிள்ளைகளையும் தங்கள் பள்ளிக் கூடத்தில் ஒன்பதுமாசத்திற் குறையாவண்ணம் படித்த பிள்ளைகளென்று மனச்சான்றுக்கு விரோதமாகப் பிரமாணஞ் செய்து, பரீக்ஷைக்கு ஒப்பித்துப் பணம் பெறுகின்றார்கள். சில பாதிரிமார்கள் இடையிடையே தங்கள் செனனதேசத்துக்குப்போய், யாழ்ப்பாணத்திலே பலபெருங் கட்டடங்கள் செய்வித்தல்வேண்டும் என்று சொல்லி, அங்குள்ள துறைமார்களை வஞ்சித்து அவர்களிடத்திலே பெருந்தொகையாகிய பணங்களைத் தண்டல் செய்து கொண்டுவந்து, இங்கே மிகச் சிறுதொகை மாத்திரஞ் செலவிட்டுங் காற்றடித்தால் உடனே கீழே விழுந்து வெகு பிராணச் சேதஞ் செய்யத்தக்க மிகப் போலியாகிய சில கட்டடங்களை மாத்திரஞ் செய்வித்து விட்டு, மற்றத் தொகையை இரகசியமாகத் தங்களுக்கு ஆப்தர்களாயுள்ள சில தமிழக்கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் ஒப்பித்து, வட்டி வட்டத்துக்குக் கொடுப்பிக்கின்றார்கள். வெட்கஞ் சிறிதுமில்லாமல் இப்படிற்றொழுக்கம்பூண்ட இப் பாதிரிமார்களா பரிசுத்தாவி புடிப்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகள்! இவர்களா தங்கள் பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் நல்லொழுக்கம் பழக்குகின்றவர்கள்!

இனிப்பாதிரிமார்களையும் சிவிலுத்தியோகத் துறைமார்களையுஞ் சற்றே ஒத்துப்பார்ப்போம். பாதிரிமார்களோ அதிக செளக்கியமுடைய நாடு நகரங்கள் தேடி அங்கே வசிக்கின்றார்கள்; துறைமார்களோ செளக்கியமென்பது

சிறிதுங் கிடையாத நாடு காடுகளிலும் வசிக்கின்றார்கள். பாதிரிமார்களுக்கோ அவர்கள் சம்பளமும் அவர்கள் பெண்டிர் சம்பளமும் பிள்ளைகள் சம்பளமுங் கிடைக்கின்றன; துரைமார்களுக்கோ அவர்கள் சம்பளம் ஒன்றே கிடைக்கின்றது. பாதிரிமார்களுக்கோ சுதேசத்துக்குப் போக்கு வரவு செய்கிற கப்பல் யாத்திரைச் செலவு மருந்துச் செலவு முதலியனவெல்லாம் மிஷன் பணத்தினாலே நடக்கின்றன; துரைமார்களுக்கோ அவர்கள் சொந்தப் பணத்தினாலே நடக்கின்றன. பாதிரிமார்களோ மிஷன் பணத்தினால் வாங்கப்பட்ட வீடுகளும் வீட்டுபகரணங்களும் வண்டி குதிரைகளுமே அதுபவிக்கின்றார்கள்; துரைமார்களோ அவர்கள் சொந்தப் பணங்கொண்டு வீலைக்கேனும் வாடகைக்கேனும் வாங்கிக்கொள்கின்றார்கள். பாதிரிமார்களோ ஊரை விட்டு எந்த வேலைக்குப் போனாலும் அந்த வேலையெல்லாம் பிரசங்க வேலையெனச் சாற்றிப் படி பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள்; துரைமார்களோ கவர்ண்மெண்டு வேலைக்கு மாத்திரமே படி பெறுகின்றார்கள். பாதிரிமார்களுக்கோ ஞாயிற்றுக் கிழமையிலே சிறிதுநேரம் பிரசங்கம் பண்ணுவதன்றி வேறு வேலை கிடையாது; துரைமார்களுக்கோ கவர்ண்மெண்டு வேலைகளில் ஒய்வு கிடையாது. பாதிரிமார்களோ தங்களையும் தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளையும் மிக அலங்காரஞ்செய்து, பெருஞ் சிறப்புடைய குதிரைவண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு சாயங்காலத்தில் வீதிகளிலே மிக ஒய்யாரமாக உலாவுவார்கள்; துரைமார்களுக்கோ அப்படி உலாவுதற்கு நேரமே இல்லை; அவர்கள் வெய்யிலென்றும் பாராது மழையென்றும் பாராது, ஆபீசுகளுக்கு வண்டியேறிப் போகினும் போவார்கள், கடும் வெய்யிலாயினுங் காற்றடித்தாற் குடையைச் சுருக்கிக் கக்கத்தில் இடுக்கிக் கொண்டு போகினும் போவார்

கள். பாதிரிமார்களையோ அவர்கள் வீடுகளிலாயினும் வீடுகளிலாயினும் உயர்ந்த உத்தியோகத்தார்களுக்குச் செல்வர்களும் வட்டிக்குப் பணங் கேட்பவர்களும்ல்லாத மற்றவர்கள் கண்டு பேச அவர்களுக்குச் சமயங் கிடையாது; துரைமார்களையோ ஏழைகளும் மிக எளிதிற் கண்டு பேசிக்கொள்ளலாம். பாதிரிமார்களோ பற்பல சாமான்கள் சுதேசத்திலிருந்து இங்கு வருவித்தும், இங்கிருந்து சுதேசத்துக்குக் கொண்டு போயும் வியாபாரமும் நடத்திக்கொள்ளுகின்றார்கள்; துரைமாருக்கோ அதற்கு நேரமே கிடையாது. என்றாலும் இடையறாது கிளம்புங் கிறிமினல் வழக்குக்களையுஞ் சிவில் வழக்குக்களையும் மிகப் பிரயாசையோடு விசாரணை செய்து மனம் புண்பட ஆலோசித்துத் தீர்ப்புச்செய்தலே ஓயா வேலையாக உடைய நீதிபதிகள் தொகை இவ்வியாழ்ப்பாணத்துக்கு எத்தனை? ஆக நான்கு. வாரத்துக்கொருநாட்சிறிது நேரமாத்திரம் பிரசங்கஞ் செய்துவிட்டு ஆறிக் களித்துவாழும் பாதிரிமார் தொகை இவ்வியாழ்ப்பாணத்துக்கு எத்தனை? பத்து. இப்பாதிரிமாரைச் சார்ந்த சுதேச குருமார்கள் தொகை எத்தனை? மிகப் பெரிது. இப்பாதிரிமாரைச் சார்ந்த உபதேசிமார்கள் தொகை எத்தனை? மிக மிகப் பெரிது. ஒரு மணியகாரனுடைய எல்லையினுள்ளே இரண்டு மூன்று பாதிரிமார்களும் பெருந்தொகையினராகிய சுதேச குருமார் உபதேசிமார்களும் இருக்கவேண்டிய தென்னையோ! ஒரு மணியகாரனுக்குள்ள வேலைகள் எவ்வளவதிகம் அதிகம்! ஒரு பாதிரியாருக்குள்ள வேலை எவ்வளவற்பம் அற்பம்! ஒரு மணியகாரனுக்குப் பொருள்வரவு எவ்வளவு அற்பம் அற்பம்! ஒரு பாதிரியாருக்குப் பொருள்வரவு எவ்வளவு அதிகம் அதிகம்! கவர்ண்மெண்டார் அரசிறைப்பணத்தை மிகச் சாவதானமாக மிகச் சுருக்கிச் செலவு

செய்ய, இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலுமுள்ள கிறிஸ்துமத சங்கத்தார் மிக வறியவர்களிடத்தும் அவர்கள் பசியால் வருந்த வருந்த வாங்கிய பெருந்தொகைத் தருமப் பணங்களை ஒன்றும் விசாரியாது வாரி வாரி இறைப்பது என்னையோ? உடுவில், தெல்லிப்பழை, மானிப்பாய், பண்டத்தெருப்பு, வட்டுக்கோட்டை என்னும் ஐந்திடங்களும் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவோ அதிக சமீபமானவைகள். இவ்வைந்திடங்களுக்கும் ஐந்துபாதிரிமார்கள் இருக்கின்றார்கள். இவ்வைந்திடங்களுக்கும் இன்னுஞ் சிலவிடங்களுக்கும் ஒருபாதிரிவாரே போதியவர். மற்றப் பாதிரிமார்கள், சமீபத்திலே பாதிரிமார் இல்லாத முல்லைத்தீவு, வன்னிப்பற்று, அதுராசுபுரம் முதலிய ஊர்களிலே போய், அங்கே வாசஞ் செய்து கொண்டு, அங்குள்ள சனங்களை மோட்சத்திற் சேர்க்கலாமே! அப்படிச் செய்ய நினையாதது என்னையோ! இவ்வூர்களிலே போல அவ்வூர்களிலே சல செளக்கியமும் நல்ல நல்ல பழவர்க்கங்களுங் கிடையா என்று நினைந்தோ! இவ்வூர்களிலே போல அவ்வூர்களிலே ஒருவருக்கொருவர் அதிசமீபத்திலிருந்து கொண்டு அடிக்கடி ஒருவரோடொருவர்கலந்து உண்டாட்டுக் களியாட்டுச் செய்ய இயலாதே என்று நினைந்தோ! சல செளக்கியமும் நல்ல நல்ல பழவர்க்கங்களுங் கிடையாத ஊர்களில் வசிக்கின்றவர்கள் சுவிசேஷப் பிரசங்கங் கேட்பினும் நித்தியநரகமே அடைவார்களென்பது தேவசித்தமென்று நினைந்தோ! பாதிரிமார்கள் தாங்கள் செளக்கிய மில்லாதவைகளென்று வெறுத்துவிட்ட ஊர்களிலே கத்தோலிக்க குருமார்கள் வசிப்பதறியார்களா! அம்மட்டோ, அங்கே சிவிலுத்தியோகத்தார்களும் வசிக்கின்றார்களே! தாங்கள் தங்கள் செனன தேசத்தையும் சுற்றத் தாரையும் விடுத்து இங்கே வந்தது, இங்குள்ள அஞ்ஞானிக

ஞடைய ஆன்மசுகத்தின்பொருட்டேயென்று பேசும் பாதிரி
மூர்கள் வசித்தற்கு அஞ்சுகின்ற அசௌக்கிய பூமிகளிலே,
தாங்கள் இங்கு வந்தது தங்கள் சரீரசுகத்துக்கு ஏதுவாகிய
திரவியஞ் சம்பாதித்தற் பொருட்டே யென்று பேசுந் துரை
மார்கள், அஞ்சாது வசிக்கின்றார்களே! பாதிரிமார்களை
யோக்கியர்களென்போமா! துரைமார்களை யோக்கியர்களென்
போமா! செனன தேசத்திலுஞ் செல்வர் பிள்ளைகளாய்
இருந்து வந்தவர்கள் அசௌக்கிய பூமியிலும் வசிக்கின்றா
ர்கள்; செனன தேசத்திலே கிழிந்த சப்பாத்துத் தைத்துப்
பிழைப்பவர் பிள்ளைகளாய் இருந்து வந்தவர்கள் செளக்கிய
பூமியே நாடுகின்றார்கள்.

இடம்பென்பது சிறிதும் இல்லாமல் எல்லாருந் தங்
களைக் காண்பதற்குந் தங்களோடு பேசுதற்கும் எளியர்களாய்,
எல்லாருக்கும் பணிவு காட்டி, காடு நாடென்பது பாராது
எங்கெங்குந் திரிந்து, தங்களை யாவர் வையினும் வாழ்த்தி
னுஞ் சமமெனக் கொண்டு, வீடுதோறும் போய்க் கிறிஸ்து
மதத்தைப் போதித்தலே தங்கள் கடமையாகவும், இப்
பாதிரிமார்கள் நடக்குந் திறம் இப்படியா!! நல்லது நல்லது!!
இப்படித்தான் கிறிஸ்துவும் அவரப்போஸ்தலர்களும் நடந்
தார்களா! கெட்டி கெட்டி! புதிய ஏற்பாட்டிலே அந்தப்
பகுதிமாத்திரம் பார்த்ததில்லையா!

பாதிரிமார்கள் இத்தேசத்துச் சில பாலியர்களைக் குரு
மார்களாக்கி, நெவ்நெண்டுப்பட்டங் கொடுத்துவிட்டார்கள்,
இங்கே நெல் அரிசி முதலியவையெல்லாம் ஒறுக்க ஒறுக்க,
நெவ்நெண்டுப் பட்டமொன்றே மலிந்தது. இச் சதேச
குருமார்கள் இங்கிவிசுஞ் செவ்வையாக அறியார்கள், தமிழுஞ்
செவ்வையாக அறியார்கள்; கிறிஸ்துசமயமும் அறியார்கள்;

சைவசமயமும் அறியார்கள். தங்களிடத்தே யாராயினும் மதவிஷயத்தைக் குறித்துச் செய்யும் ஆட்சேபங்களுக்குச் சமாதானஞ் சொல்ல வகையறியாத இவர்கள் யார் மனசைத் திருப்பமாட்டுவார்கள்! கிறிஸ்துமத போதனைக்கென்று தங்களுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளத்தினுற்றானே சீவனம் பண்ணுகிற தங்கள் பிதா மாதாச் சகோதரர்களைத் தானுங் கிறிஸ்துமதத்திலே புகுவிக்க மாட்டாத இவர்கள் வேறு யாரைக் கிறிஸ்துமதத்திலே புகுவிக்க மாட்டுவார்கள்! சைவ சமயத்தை வேரோடே களைதற்கென்று தங்களுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளத்தின்றானே தங்கள் பிதா மாதாச் சகோதரிகள் கந்தபுராணம் படிப்பித்தற்கும் சைவசமயக் கோயிற் பூசை திருவிழாக்கள் செய்வித்தற்கும் பொருளுதவி செய்கிற இன்கள், வேறு யாருக்குச் சைவ சமயம் பொய்யென்று போதிக்கமாட்டுவார்கள்! தாங்களே இராத்திரியில் வேறு வேஷம் போட்டு விபூதி தரித்துச் சனநெருக்கத்தினுள்ளே புகுந்து திருவிழாத் தரிசிக்கின்றார்களே! அறிந்தவர் யாரே னும் கைப்பிடித்து “இது என்ன காணும்” என்று கேட்கும் பொழுது, அவர் தாடியைத் தடவி “பேசாதேயும் பேசாதேயும்” என்கின்றார்களே! தங்கள் பெண்டிர் பிள்ளைகளுக்கு நோய் வந்தபொழுது சாதகமெடுத்துக் கொண்டு, இராத்திரி யிலே பதுங்கிப் பதுங்கிச் சோதிடர்விடு திரிகின்றார்களே! இப்படியெல்லாஞ் செய்துகொண்டும், தாங்கள் எங்கெங்குந் திரிந்து கிறிஸ்துமதப் பிரசங்கஞ் செய்கின்றார்களென்றும், அப்பிரசங்கத்தைப் பலரும் விரும்பிக் கேட்கின்றார்களென்றும், இன்ன ஊரிலே ஒரு பிராமணன் தங்கள் பிரசங்கத் தைக் கேட்டுப் பரிசுத்தாவியினுலே மனந்திரும்பி ஞான ஸ்நானம் பெற ஆயத்தமாக இருக்கிறான் என்றும், பாதிரி மார்களைப் பிரீதிப் படுத்தும் பொருட்டுப் பலவசைப்பட்ட

பொய்களெல்லாம் நிறைந்த அறிவிப்புக்கள் எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்துப் பரப்புகின்றார்கள்.

வண்ணார்பண்ணையிலுள்ள வெஸ்லியன் மிஷன் இங்கிலிசுப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு வண்ணாரப்பையன் மூன்று நான்கு வருஷம் படித்தவன். இவ்வருஷத்திலே மற்றப் பிள்ளைகள் “இவ்வண்ணானை எங்களோடிருத்திப் படிப்பிக்கின் நாங்கள் இப்பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுவிடுவோம்” என்றார்கள். அதுபற்றி முதலுபாத்தியாயர், தாங்கிறிஸ்தவராயிருந்தும், வண்ணானைத் தள்ளிவிட்டார். வண்ணான் பறங்கித்தெருவிருக்கிற வெஸ்லியன் பாதிரியாரிடத்தே போய், தனக்குக் கிறிஸ்துமதமே சம்மதமென்றும், தனக்கு ஞானஸ்நானஞ்செய்து தன்னை அங்குள்ள வெஸ்லியன் பள்ளிக்கூடத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொண்டான். பாதிரியார், தாம் அதற்கு உடன்பட்டும், அவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி தமக்குக் கவர்ண்மெண்டு ஏசண்டு எழுதிய கடிதம் பெற்றும், அப்பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளுஞ் சுதேச குருமாரும் உபாத்தியாயர்களும் உடன்படாமையால், வண்ணானைச் சிலகாலம் அடிக்கடி அலைத்துப் பின்பு ஒட்டிவிட்டார். அவன் இப்போது நெடுந்தூரத்திலுள்ள கத்தோலிக்கப் பள்ளிக்கூடத்திலே போய்ப் படிக்கிறான். இப்பாதிரியார், அப்பள்ளிக்கூடத்திற்குநே 1847ம் ஆண்டு ஒரு நளப்பையன் படித்தலைக் கண்டு ஏறக்குறைய ஐம்பது பிள்ளைகள் ஒட்டெடுக்கவும் அந்நளப்பையனைத் தள்ளாத பாதிரியாரைப் பித்தரென்று நினைந்தாரோ! நளவனிலுந் தாழ்ந்தசாதி வண்ணானென்று கொண்டாரோ! சாதிவேற்றுமை பாராட்டுதல் கிறிஸ்துநாதருக்குஞ் சம்மதமென்று விவிலிய நூலில் எங்கேயாயினும் இப்போது கண்டாரோ! வண்ணானுடைய ஆன்மாப் பரமண்டலத்தில் இடம்

பெருதென்று தேவதூதன் சொப்பனத்தில் வந்து சொல்லக் கேட்டாரோ! தேவவாக்கினும் பெரிது மனிதவாக்கென்றும், மனிதவாக்குள்ளுங் கவர்ண்மெண்டு ஏசண்டு வாக்கினும் பெரிது தம்மைச் சேவிக்குஞ் சதேச குருமார் உபாத்தியாயர்கள் வாக்கென்றுந் தெளிந்தாரோ! வண்ணனைப் பற்றி மற்றப்பிள்ளைகளெல்லாம் ஒடிவிட்டால், அவர்கள் இறுக்குஞ் சம்பளத்தினாலும், அவர்கள் பொருட்டுக் கவர்ண்மெண்டார் உதவும் பணத்தினாலுந் தமது பை நிரம்பாதேயென்று பயந்து விட்டாரோ! யாழ்ப்பாணத்திலே சாதி வேற்றுமை அறுத்துக் கிறிஸ்துமதத்தை நாட்ட வல்லவர்கள், பொருள் வாஞ்சைப் பிசாசாவேசிகளாகிய இந்தப் பாதிரிமாரும்க் சதேச குருமாருந்தானோ! சபாசு! சபாசு!

இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலுமுள்ள சங்கத்தார்கள் நடுவுநிலையிற் சிறந்த சில கம்மிஷனர்களை இத்தேசத்துக் கனுப்பி, மிக நன்றாக விசாரணை செய்விப்பார்களாயின், பாதிரிமார்களையும் அவர்களைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்களையுஞ் சுட்டி நாம் இங்கே எழுதினவைகளெல்லாஞ் சத்தியஞ் சத்தியம் என்பது அவர்களுக்கு மிக நன்றாக விளங்கும். அமையும், இனிமேல் அப்பால் நடப்போம்.

இப்பொழுது அமெரிக்கன் பாதிரிமார் வட்டுக்கோட்டையிலே ஐவ்நாக் கலீசு எனப் பெயர்பெற்ற ஒரு இங்கிலிசுப் பள்ளிக்கூடந் தாபித்திருக்கின்றார்கள். இதற்கு நம்முடைய சைவசமயிகளுள் அநேகர் பொருளுதவி செய்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் சமயாபிமானம் இருந்தபடி என்னை! இவர்களுக்கு யாது கதி! பள்ளிக்கூடச் சம்பளமும் போசனச் செலவும் நந்நான்கு மாசத்துக்கு ஒருதரம் முன்னேறவே கொடுத்துவிட்டுப் பாதிரிமார் வீட்டிலேயே

நானுசாதியாரோடுங் கூடப் போசனஞ் செய்துகொண்டு படித்தற்கும், விபூதி தரியாதொழிதற்கும், கிறிஸ்துசமய நூல்கள் படித்தற்கும், ஞாயிற்றுக்கிழமையிற் கிறிஸ்து மதப் பிரசங்கங் கேட்டற்கும், உடன்பட்ட பிள்ளைகள் மாத்திரமே இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே படிப்பிக்கப்படுகின்றார்கள். இதனால், நம்முடைய சமயாசாரத்தையுஞ் சாதியாசாரத்தையுங் கெடுத்தற்குங் கிறிஸ்து சமயத்தை விருத்தி செய்தற்குமே, இந்தப்பள்ளிக்கூடந் தாபிக்கப்பட்டதென்பது, இனிது விளங்குகின்றது. முற்காலத்திலே இங்கிலிசுக்குப் பாதிரிமார் பள்ளிக்கூடங்களன்றி வேறு பள்ளிக் கூடங்கள் இல்லாமையினாலும், அன்னவஸ்திரமும் புத்தகமும் கல்வியும் உபகாரமாகக் கிடைத்தமையினாலும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வறியவர்கள் அநேகர் பாதிரிமார் வீட்டிலே போசனஞ் செய்துகொண்டு படித்தார்கள். இக்காலத்திலே கவர்ண்மெண்டார். கொடுக்கும் பொருள் கொண்டும் பிள்ளைகள் கொடுக்குஞ் சம்பளங் கொண்டும் நடத்தப்படும் பள்ளிக்கூடங்கள் பல உள்ளனவேயாகவும், கவர்ண்மெண்டுப் பொருளுதவி கிடையாவிடத்தும், பிள்ளைகள் சம்பளமாத்திரங்கொண்டு பள்ளிக்கூடஞ் சிறப்பாக நடத்தப்படத்தக்கதேயாகவும், இந்தியாவிலுள்ள கலீசுகளிலே படித்துப் பரீக்ஷையிற் சித்திபெற்ற சமர்த்தர்கள் உபாத்தியாயர்களாக அகப்படுதற்கு எளியர்களேயாகவும், நம்முடைய சைவசமயிகளுள்ளே சிலர் அன்னம் வஸ்திரம் புத்தகம் கல்வி முதலியவற்றின் பொருட்டுத் தாங்களே தங்கள் கைப்பணத்தை இறுத்தும், தங்கள் பிள்ளைகளையும் பாதிரிமார் வீட்டிலே கீழ்ச்சாதியாரோடும் போசனஞ் செய்வித்துச் சாதியாசாரத்தையுஞ் சமயாசாரத்தையும் இழப்பித்து, அவர்களோடு தாங்களும் கலந்து, அவ்விரண்டையும்

இழக்கின்றார்களே! இவர்கள் இப்படிச் செய்தும், எதிரிகளெதிரே தலை குனியாது, தாங்கள் சைவசமயிகளென்றும், உயர்ந்த சாதிமாங்களென்றும், சிறிதும் நாணமின்றித் தலையெடுப்புடனே பாராட்டத் தொடங்குகின்றார்களே! சீச்சி! இஃதென்ன மதிமயக்கம்!

இவர்கள், அப்பாதிரிமாருக்கு இறுக்கும் பொருளிற்குறைந்த தொகைப் பொருள் கொண்டே, தங்கள் பிள்ளைகளைச் சென்னப்பட்டணத்திலுங் கும்பகோணத்திலுமுள்ள கவர்ண்மெண்டுக் கலீசுகளுள் ஒன்றில் வீடுத்து, இங்கிலிசுக் கல்வியின் மாத்திரமன்றித் தமிழ்க்கல்வியினுஞ் சாதியாசாரத்தினும் சமயாசாரத்தினும் நாகரிகத்தினும் நன்றாகத் தேர்ச்சியடைவித்துக்கொள்ளலாமே! மலையோடு சிறுமணன்மேட்டுக்குப்போல இந்தியாவில் கலீசுகளோடு இந்தக் கலீசுக்கு வேற்றுமைபெரிதாமென்பதை ஆராய்ந்தறியாத பேதைகளையாது செய்யலாம்! சென்னப்பட்டணத்திலுள்ள சாமானியமாகிய ஒரு பள்ளிக்கூடத்துக்குத் தானும் இந்தக்கலீசு சமமாகாதே! தங்கள் பணத்தை இறுத்தும், திருத்தமாகிய கல்வித்தேர்ச்சியும் பெறுது, தங்கள் சாதிரிலே சமயநிலைகளும் இழந்து, அவமதிக்கப்படும் இவர்கள் அறியாமை இருந்தபடி என்னையென்னை! பாதிரிமாருடைய கலீசுக்குத் தக்க பொருளுதவி செய்தவர்களுள்ளே சிலர், தங்கள் பிள்ளைகள் தங்கள் வீட்டிலே போசனஞ் செய்துகொண்டு போய், அக்கலீசிலே படித்தற்குப் பாதிரிமார் உடன்படாமையைக் கண்டு, வெட்கப்பட்டுச் சும்மா இருக்கின்றார்கள்! இவர்கள் தாங்கள் கொடுத்த பணத்தைப் பாதிரிமாரைத் தொடர்ந்து வாங்காது ஏன் சும்மா இருக்கின்றார்கள்! வெள்ளை முகத்துக்குப் பயந்தோ!

இந்தக் கலீசின்பொருட்டு ஒரு பெரும்பொய் மரண சானம் படைக்கப்பட்டதும், “ஒரு பிராமணகுருவே தம் முடைய பெருந்தொகையாகிய ஆஸ்திகளெல்லாவற்றையும் கிறிஸ்துசமயக் கலீசுக்கு எழுதிவிட்டு மரித்தது தேவசித்த மன்றோ? கிறிஸ்துசமயமே மெய்ச் சமயமென்பற்கு வேறு பிரமாணமும் வேண்டுமோ” என்று சில பாதிரிமார்களும் பல கிறிஸ்தவர்களும் பற்பலரெதிரே பாராட்டினதும், அப் பத்திரம் பொய்ப்பத்திரமெனப்பட்டு, அப்பத்திரம் படைத் திட்டுக்கொண்டவர்கள் சுப்பிறீங்கோட்டாராலே தண்டிக்கப் பட்டதும், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதற்கு இரங்கியிரங்கிப் பாதிரிமாருடைய சமாசாரபத்திரிகையொன்று தேம்பித் தேம்பிப் புலம்பினதும், அறியாதார் யாவர்! பாதிரிமா ருடைய சகவாசமும் இங்கிலிசும் விவிலிய நூலுஞ் சற்று முற்றறியாத பிராமணகுருவே தம்முடைய ஆஸ்திகளெல்லா வற்றையும் இந்தக் கலீசுக்கு எழுதும்படி செய்தது என்று துணிந்து சொல்லப்பட்ட தேவசித்தமானது, விபூதியையுஞ் சிவாலய தரிசனத்தையும் மறந்து இந்தக்கலீசிலே பாதிரி மாரோடு சகவாசஞ் செய்துகொண்டு இங்கிலிசும் விவிலிய நூலுங் கற்குஞ் செல்வர் பிள்ளைகள் ஒவ்வோர் சமயம் வாய்க்கும்பொழுது தங்கள் ஆஸ்திகளெல்லாவற்றையும் இந்தக் கலீசுக்கு எழுதும்படி செய்யமாட்டாதா! இதைப் பிள்ளைகளுடைய பெற்றாரும் உற்றாருஞ் சற்றே யோசிக்கக் கடவர். “நான் விளைவேலிச் சுப்பிரமணியக்குருக்களிடத் திலே போய் ‘உமக்குப் பிள்ளை இல்லாமையினால் நீர் உம் முடைய ஆஸ்திகளெல்லாவற்றையும் யாழ்ப்பாணக்கலீசுக்கு எழுதிவிடும்’ என்று சொல்லியதற்கு அவர் உடன்பட்டவர், ஆதலால் மரணசாசனம் மெய்யாகவே இருக்கலாம்” என்று சொல்லித் திரிந்த ஒரு கிறிஸ்தவரும் இந்தக் கலீசிலே

ஒருபாத்தியாயர் உபாத்தியாயர்! என்னென்ன சம்பவிக்கு
மோ!! சாவதானம் சாவதானம்!!!

பொய்வழக்குப் பேசுதல், பொய்ப்பிரமாணம் பண்ணு
தல், பொய்ப்பத்திரம் படைத்தல், சாராயங்குடித்தல்,
அக்கை தங்கை மாமி மருமகள் பேர்த்தி என்கிற வரம்பு
முறை கடந்து கலியாணஞ்செய்தல், கடவுளில்லை ஆன்மா
இல்லை மோட்சநாகமில்லையென்று வாதித்தல், பாம்புக்குத்
தலைகாட்டி மீனுக்கு வால் காட்டும் மலங்குபோலச் சைவ
ருக்குச் சைவராயுங் கிறிஸ்தவருக்குக் கிறிஸ்தவராயும்
நடித்தல் முதலிய இப்பெருங் கொடுந் தீமைக ளெல்லாம்
இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே வரவர யாராலேதலைப்பட்டோங்கு
கின்றன! பாதிரிமாராலே சீர்த்திருத்தம் உண்டாயிற்று
என்று பாராட்டுவோர் தங்கள் தங்கள் மனச்சான்றை
வினாவினால் அஃதுண்மை பேசும் பேசும். யாதாயினும் ஒரு
சமயத்திலே நிலைகொண்ட பற்றில்லாதவரிடத்தே மனத்
தொடுசார்ந்த நல்லொழுக்கந் தலைப்படுமா! இந்நல்லொழுக்
கத்தொடுசாராத கல்வித்திறமையும் புறவேஷங்களுஞ் சீர்த்
திருத்தமெனப்படுமா! முற்காலத்தில் இவ்வியாழ்ப்பாணத்
திலே இராக் கள்ளர் தொகையோ மிகப் பெரிது; பகற்கள்ளர்
தொகையோ மிகச் சிறிது. ஏழைக ளெல்லாருங் கூலிவேலை
செய்து எளிதிற் சீவனஞ் செய்யும் பொருட்டாகிய தெரு
வேலைகளும் பாலவேலைகளுந் தென்னந்தோட்ட வேலைகளும்
பெருகப்பெருக, இராக்கள்ளர் தொகை மிகச் சுருங்கி
விட்டது. பாதிரிமார்கள் கல்வி முதலியவற்றின் பொருட்டுத்
தங்களை அடுத்தவர்களை அவரவர் மனச்சான்றுக்கு விரோத
மாகவே நடக்கும் பொருட்டு வலிந்து ஏவ ஏவ, நிரீச்சர
வாதமும் போலிச்சமய நடையுந் தலைப்பட்டன. அவை
தலைப்படத் தலைப்படப் பகற்கள்ளர் தொகை மிகப்பெருகி

விட்டது. இராக்கள்ளருக்குத் தப்புவது எளிதெளிது! பகற்கள்ளருக்குத் தப்புவது அரிதரிது! தாஞ் சிறிது காலத்தின் முன் வைரவரைப் பிசாசென்று அவர்சந்நிதிக்கண் அன்னாதிக்களைக் காலாலே சிந்திய ஊழிற்றானே யாருமறியத் தாமே பொருள் செலவழித்துக் கந்தபுராணம் படிப்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டுக் கலியாணப் படிப்புச் சபையிலே வெகுசனங்கள் கண்காணக் குளோப்பு விளக்குகளை உடைத்துக் கந்தபுராண புத்தகத்தை ஐயைய இங்கே சொல்லப்புகின் நெஞ்சந்திடுக்கிட வாய் கூசும் அவமதிபுரிந்து தம்மை வருந்திப் பெற்றுவளர்த்த தகப்பனாரைப் பேசாப் பேச்செல்லாம் பேசிக் கையாலறைந்துவிட்டுத் தாமே பரமயோக்கியரென்று தலையெடுப்பொடு திரிவோரும், தமக்கு மேலதிகாரியாகிய துரை தமது சொல்லுக்குச் செவிகொடுப்பவரென்று பொய்சொல்லி அவருக்கு அபகீர்த்தி விளைத்து உலகத்தாரை வஞ்சித்துக்கைக்கூலிவாங்கி அதுபற்றி விளைந்த கிறிமினல் வழக்குக் காரணமாக வந்தவெள்ளம் நின்ற வெள்ளத்தையும் வாரிக்கொண்டு சென்றாற் போலக் கைக்கூலிப்பொருள் முன்னைப் பொருளையும் செந்நிறப் பெண்ணொருத்தியைக் காட்டிக் கருநிறச் சகோதரியை விவாகஞ்செய்து கொடுத்ததனற் கிடைத்த பொருளையும் வாரிக்கொண்டு செல்லப் பின்னரும் நெடுங்காலம் தம்மாலே வெகுசனங்கள் துயருழக்கும் ஊழ்வசத்தாலோ பிறிதுகாரணத்தாலோ வழக்கு விசாரணையின்றி ஒழிய இராசதண்டத்துக்குத் தாம் ஒருவாறு தப்பிக்கொண்டு தாந்தப்பினமைக்குக் காரணந் தாஞ் செய்த கதிர்காமயாத்திரை முதலியனவென்று சொல்லிக் கந்தசுவாமியீது கைக்கூலிவாங்கற் குற்றமேற்றி அம்மட்டினில்லாது கதிர்காமசுவாமி நனவிலுந் தம்மோடு கலந்து பேசுகின்றாரென்று பிதற்றித் திரிவோரும், தாஞ்

சுப்பிறிங்கோட்டு ஜூரிமார்களுள் ஒருவராக ஏற்பட்டுக் கொண்டுமுறைப்பாடுகாரனையும் மறியற்காரனையுந்தனித்தனி கண்டு “உன்பக்கந் தீர்ப்புச் செய்வேன் உன்பக்கந் தீர்ப்புச் செய்வேன்” என்று சொல்லித் தமது பிள்ளையைச் சுட்டிச் சத்தியம்பண்ணி இருபக்கத்தாருந் தம்மைத் தள்ளுவியா வண்ணம் உபாயஞ் செய்துவிட்டுத் தீர்ப்பு எவன் பக்கஞ் செய்யப்பட்டதோ அவனைக் கண்டு அது தம்மாலாயதென்று மகிழ்ச்சி காட்டியும் அவன் பகைவனைக் கண்டு அது தமது பிரயாசைக்கு மாறாக மற்ற ஜூரிமாரால் ஆயதென்று துக்கங் காட்டியும் வம்பு செய்து திரிவோருமாகிய பகற்கள்ளர் உயர்ந்த கவர்ண்மெண்டு உத்தியோகத்தில் இருப்பாராயின், ஏழைகள் எப்படித்தான் பிழைப்பார்கள்! எப்படித்தான் பிழைப்பார்கள்!!! இப்பகற் கள்ளர், இம்மட்டோ? இங்கிலிசு காரரைப் பிரீதிப்படுத்தும் பொருட்டு அவருடைய “குசினி”ப் பறையர் கொடுத்த கோப்பியும் உவைனுங் குடித்துவிட்டுச் சைவசமயக் கோயில்களினுள்ளே நுழைந்து அவைகளையும் பாழாக்குகின்றாரே! கோயிற் குருமார் இவரைக் கோயிலினுள்ளே நுழையவொட்டாது தள்ளித் திரு வீதிப்புறத்தில் ஒட்டுவியாதென்னையோ! ஆகா! ஒகோ! கோயிற் காணிக்கை குறையுமென்று பயந்தோ! பயந்தோ!!

இந்தியாவிலே சைவ வைஷ்ணவத்தை விடுத்துக் கிறிஸ்துசமயத்திலே புகுந்தவன் எவ்விடத்து எக்காலத் தும் எல்லாரெதிரும் குடும்பத்தோடுங் கிறிஸ்து சமயியே. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருவனே சிலரெதிரே சைவசமயி; வேறு சிலரெதிரே கிறிஸ்து சமயி. ஒருவனே ஒருவரெதிரே தானே சிலநாட் சைவசமயி; சிலநாட் கிறிஸ்துசமயி; திரும்பவுஞ் சிலநாட் சைவசமயி; திரும்ப நிரீச்சுரவாகி. ஒருவனே யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும்போது கிறிஸ்து

சமயி; இந்தியாவுக்குப் போனபோது அங்கே சைவசமயி; திரும்பி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபின் தன்னை இந்தியாவிற்குண்ட யாழ்ப்பாணத்தாரெதிரும்புகிறின்று சமயி. யாழ்ப்பாணத்தார்களுள்ளே சிலர் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சாது இப்படி நடத்தலினாலும், வேறு பலர் இவர்களைக் கண்டித்துத் தள்ளியிடாது இவர்களோடு கலத்தலினாலும், இங்குள்ளாரெல்லாருக்கும் அவமதிக்கற்பாடு உண்டாயிற்று

சென்னப்பட்டணத்தார்கள் சில வருஷத்துக்கு முன் இங்கிலாந்துக் கவர்ண்மெண்டுக்கு எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்து அனுப்பிய ஒரு விண்ணப்பத்திலே, இலங்கையிலுள்ளவர்கள் ஆதியிலே இந்தியாவின்னுங் குடியேறிய மிகத்தாழ்ந்த சாதியார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு யாதொரு சமயமும் இல்லை என்றும், அவர்களுக்குச் சமயமென்பது அங்க வஸ்திரம் போலும் என்றும், அது பற்றி அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களிலே விவிலியநூற்பாடம் படிப்பிக்க உடன்பட்டார்கள் என்றும், இந்தியாவிலுள்ளவர்களாகிய தாங்கள் பண்டு தொடங்கிச் சாதியாசாரமுஞ் சமயாசாரமும் வருவாத உயர்குலத்தார்கள் என்றும், அதுபற்றித் தாங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு விவிலியநூற்பாடம் படிப்பிக்க விடமாட்டார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சைவசமயிகளே! உங்களிடத்துள்ள அன்பு மிகுதியினாலே நாஞ் சொல்பவைகளைக் கேளுங்கள். நீங்கள் சிவதீட்சை பெற்றும் என்னை! விபூதிருத்திராக்ஷதாரணம், பஞ்சாக்ஷரசெபம், சிவாலய தரிசனம் இவைகளை நியமமாகச் செய்தும் என்னை! அந்தியேட்டிசிராத்த முதலியவைகளைச் செய்தும் என்னை! வருஷந்தோ

அங் கந்தபுராணம் கேட்டும் என்னை! சிதம்பராலய தருமத் தின்பொருட்டு அளவுகடந்த ஆஸ்திகளைக் கொடுத்தும் என்னை! வருஷத்துக்கு இரண்டுதரஞ் சிதம்பரயாத்திரை செய்தும் என்னை! சேது முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்தும் என்னை! ஊர்தோறுங் கோயில் கட்டு வித்துப் பூசை திருவிழாக்கள் செய்வித்தும் என்னை! சிவ ராத்திரி கந்தசட்டி கார்த்திகை சுக்கிவார முதலிய விரதங் களிஞாலும் அங்கப் பிரதக்ஷிணத்தினாலும் உடம்பை வருத்தி யும் என்னை! நீங்கள் உங்கள் சமயக்கடவுளாகிய சிவபெருமா னுடைய இலக்கணங்களையும், உங்கள் ஆன்மாவின் இலக் கணங்களையும், ஆன்மாவைப் பந்தித்த பந்தத்தின் இலக் கணங்களையும், புண்ணிய பாவங்களையும், அவைகளின் பயன்களாகிய சுவர்க்க நரகங்களையும், சிவபெருமாளை வழி படும் முறைமையையும், அதனாலே பெறப்படும் முத்தியின் இலக்கணங்களையும், கிரமமாகப் படித்தாயினும் கேட்டாயி னும் அறிகின்றீர்களில்லை. உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இவை களைப் படிப்பிக்கின்றீர்களில்லை. உங்கள் கோயில்களிலே சிவபத்தியை வளர்த்தற்கு ஏதுவாகிய வேதபாராயணம் தேவார திருவாசக பாராயணம் சைவசமயப் பிரசங்கம் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்விக்கின்றீர்களில்லை. காமம் கோபம் சண்டை உயிர்க்கொலை முதலிய பெருந் தீமைகளை வளர்த்தற்கு ஏதுவாகிய பொதுப்பெண்களுடைய நடன சங்கீதம் வாணவிளையாட்டு முதலிய தூர்க்கருமங்களிலே உங்கள் பெரும்பொருளைப் பெருமகிழ்ச்சியோடு செலவு செய்கின்றீர்கள். உங்கள் கோயிற் கோபுரங்களிலுந் தேர் களிலும் பார்க்கத் தகாத நிருவாணப் பிரதிமைகளைச் செய் விக்கின்றீர்கள். உங்கள் கோயிற் பந்தர்களிலே நிருவாண டியையும் காமவளர்ச்சிக்கு ஏதுவாயும் உள்ள சித்திரங்கள்

எழுதப்பட்ட காகிதங்களை ஒட்டுவிக்கிறீர்கள். கோயிற் சுவர்களிலே அப்படிப்பட்ட சித்திரங்களை எழுதுவிக்கிறீர்கள். கேட்கத்தகாத சிற்றின்பப் பாட்டுக்களைப் படிப்பிடுகின்றீர்கள். இதுபற்றி வினையும் பெருங்கேடுகளையும், இதுபற்றி அன்னிய தேசத்தாராலும் அன்னிய சமயத்தாராலும், உங்களுக்குக் கிடைக்கும் எல்லை கடந்த அவமதிப்பையும், இன்னும் நீங்கள் எட்டுணையேனுஞ் சிந்திக்கின்றீர்களில்லை. நீங்கள் பாதிரிமாறும் அவர்களைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்களுஞ் செய்யும் பெருங் கொடுஞ் சிவதூஷணங்களை அஞ்சாது கேட்கின்றீர்கள். பாதிரிமார்கள் உங்களை வஞ்சிக்கும்படி உங்கள் வீடுகளுக்கு அனுப்புகிற பெண்களுடைய மையல் வலையில் நீங்கள் அகப்பட்டு, அவர்கள் செய்யுஞ் சிவதூஷணங்களைக் கேட்டு அவர்களுக்கு உங்கள் பொருளை வாரி வாரி இறைக்கின்றீர்கள். உங்கள் கைப்பொருளையே இறுத்து உங்கள் பிள்ளைகளைப் பாதிரிமார்களுடைய பள்ளிக் கூடங்களிலே விபூதி அழித்துவிட்டுப் போய்ச் சிவதூஷண புத்தகங்களைப் படிக்கவுஞ் சமயாசாரத்தையுஞ் சாதியாசாரத்தையும் இழக்கவும் பண்ணுகின்றீர்கள். நீங்கள் இப்படிச் செய்வீர்களாயின், நீங்கள் செய்பவைகளென மேற் சொல்லப்பட்ட சிவ புண்ணியங்களினால் யாதொரு பயனும் உண்டாகாதே! பிரமா விட்டுணு முதலிய தேவர்களும் இருஷிகளும் தாங்கள் சிவபூசை சிவதரிசன முதலிய சிவ புண்ணியங்களை நியமமாகச் செய்பவர்களாய் இருந்தும், தக்கன் யாகத்தில் அவன் செய்த சிவதூஷணங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பாவத்தினாலே அதுபவந்த பெருங் கொடுந் துன்பங்களெல்லாம், நீங்கள் வருஷந்தோறும் பொருள் செலவிட்டுக் கேட்குங் கந்தபுராணத்தினாலே நன்றாக அறிந்திருக்கின்றீர்களே. நாஞ் சொல்லவேண்டுவதென்னை!

சைவசமயிகளே! நீங்கள் உங்களை யாதோரிடையூறும் அடையாவண்ணம் அருளுகிற கவர்ண்மெண்டாருக்கு வருஷந்தோறும் இறுக்கும் வரிப்பணந் தொண்ணூறு சதமாகிய அத்தியற்பத் தொகையன்றோ! இவ்வரிப்பணங் கொண்டன்றோ, நீங்கள் வேண்டுமிடமெங்கும் அதிசௌக்கியத்தோடும் எளிதிலே சேரத்தக்க தெருக்கள் செப்பமிடப்படுகின்றன! இப்படியாகவும் நீங்கள் இவ்வத்தியற்பத் தொகையாகிய வரிப்பணத்தைத் தண்டலாளராகிய அதிகாரிகளைப் பலதரம் அலைத்துவிட்டும் புறங்கூறியும் மிக்க மனவருத்தத்தோடும் இறுக்கின்றீர்கள். செப்பமிடப்படாத தெருக்களைச் செப்பமிடுவிக்கும் பொருட்டும், தெருக்கள் இல்லாத இடங்களிலே தெருக்கள் அமைப்பிக்கும் பொருட்டும், அடிக்கடி கவர்ண்மெண்டாருக்கு விண்ணப்பம் எழுதி, அவர்களிடத்து ஓயாவேலை வாங்குகின்றீர்களே. ஒகோ! இவ்வியல்புடைய நீங்கள், உங்கள் சைவசமய குருமார்களுக்குக் காலந்தோறும் அரிசி பருப்புப் பால் தயிர் நெய் முதலிய பதார்த்தங்களும் வஸ்திரங்களும் ஞபாக்களுஞ் சிறிதும் தடை பேசாது வந்தனத்தோடுங் கொடுக்கின்றீர்கள். கொடுத்தும் என்னை! அவர்களிடத்தே யாது வேலை வாங்குகின்றீர்கள்! அவர்கள் உங்களுக்காயினும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காயினும் உங்கள் சமயத்தையும் நல்லொழுக்கத்தையும் போதிக்கின்றார்களா? உங்கள் கோயில்களிலே சைவசமயப் பிரசங்கஞ் செய்கின்றார்களா? பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்து உங்கள் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கின்றார்களா? உங்களுள் யாராயினுங் கிறிஸ்து மதத்திலே பிரவேசிக்கப் போம் பொழுது பரிதபித்து அவருக்குச் சைவசமயத்தினது மகிமையையுங் கிறிஸ்து சமயத்தினது இழிவையும் அறிவித்து அவரைத் தடுக்கின்றார்களா? உங்களுக்குத் தீகை

செய்யுமிடத்துத் தகழிணையை வாங்கிக்கொண்டு உடனே ஓட்டம்பிடிப்பதன்றிச் சிலநாளாயினுந் தாமதித்திருந்து உங்களுக்கு அதுட்டானமுஞ் சமயாசாரமும் பழக்குகின்றார்களா? உங்கள் வீட்டுக்கு வந்த பொழுது உங்கள் செல்வப் பெருமை உத்தியோகப்பெருமைகளையுந் தங்கள் பொருண்முட்டுப்பாடுகளையும் வீண்வார்த்தைகளையும் பேசுவதே யன்றிச் சிவபெருமானுடைய பெருமையையுஞ் சைவசமயங்குன்றுதலையுஞ் சுட்டி யாதாயினும் பேசுகின்றார்களா? அதுட்டான முதலியவைகளை நீங்கள் கிரமமாகப் பயின்றிருக்கின்றீர்களோ என்று உங்களை எப்பொழுதாயினும் பரீட்சிக்கின்றார்களா? உங்களுள் யாராயினும் இறக்கும் பொழுது அங்கே வந்து அவரான்மா நற்கதி அடையும் பொருட்டு அவருக்கு நல்லறிவுறுத்துகின்றார்களா? உங்கள் சமயத்தைப் பாதிரிமார் கண்டிக்கும்பொழுது அவர்களை எதிர்த்து அவர்கள் சமயத்தைக் கண்டித்து உங்கள் சமயத்தை நிறுத்தத் தொடங்குகின்றார்களா? உங்கள் குருமார்களுள் யாரொருவரேனும் எப்பொழுதாயினும் உங்களுள் யாரொருவரையேனும் பார்த்து “நீ கொலைசெய்யாதே; களவெடாதே; மதுபானம் பண்ணாதே; மாமிசம் புசியாதே; பொய் பேசாதே; வியபிசாரஞ் செய்யாதே; சூதாடாதே” என்று வாய் திறந்ததுண்டா? நல்லது நல்லது!! உங்கள் வந்தனமும் பொருளும் பெருத பிறர் சிலர் உங்களுக்கு நன்மை செய்யப் புகுந்தவிடத்து அதற்கு இடையூறு பேசாமலாயினும் இருக்கின்றார்களா? இல்லையே! மாதா வயிற்றிற் சிசுவும் அம்மாதாவினாலுங் கொல்லப்படா வண்ணஞ் சாவதானமாக ஆணை நடாத்தும் அரசினருக்கு வருஷத்திலே தொண்ணூறு சதங் கொடுக்கப் பின்னிட்டுடொளிக்கிற நீங்கள், உங்களுக்கு யாது நன்மையுஞ் செய்

யாத போலிக்குருமாரைக் கும்பிட்டுக் கும்பிட்டு அவர் வேண்டுவனவெல்லாம் உவப்போடு கொடுப்பதென்னையோ! அறியேம் அறியேம்!!

சைவசமயிகளே! கணக்கர், கொல்லர், தச்சர், கண்ணர், தட்டார், மேளக்காரர், வண்ணர், அம்பட்டர், சக்கிலியர், பறையர் முதலிய பலதொழிலாளர் மரபிற் பிறந்தவராயினும், அவ்வத் தொழில் அறியாதவரை அறிந்தவரெனக் கொண்டு, அவ்வவருக்குப் பொருள் கொடுத்து, அவ்வத் தொழில் செய்விக்கச் சொப்பனத்திலாயினும் நினைக்கின்றீர்களா? இல்லையே! இவ்வாறாகவும், சைவ குருமரபிற் பிறந்தவராயினும், சைவசமய குருத்துவத்துக்கு அவசியம் வேண்டிய சைவசித்தாந்த நூலுணர்ச்சியுஞ் சைவக்கிரியைகளை மந்திரக் கிரியா பாவனை வழுவாவண்ணஞ் செய்யுந்திறமையுஞ் சைவசமய போதனையும் இல்லாதவரைச் சைவசமய குருமாரெனக் கொண்டு, உங்கள் கைப்பொருளை அவருக்கு இறைத்து விட்டு, அவரிடத்தில் வேலை வாங்காது பராமுகர்களாய் இருப்பது நீதியா? தவசிப்பிள்ளைகளுந் தங்கள் தொழிலிலே பரீட்சை கொடுத்தே தவசிப்பிள்ளைகளாகுகின்றார்களே! பரீட்சை சிறிதும் வேண்டாத உத்தியோகமாவது, உலக முழுதானும் அரசரும் பெறுத வந்தனாதிகளைப் பெறும் மிக மேன்மை பெற்ற உத்தியோகமாகிய சைவசமய குருவுத்தியோகம் ஒன்றேயாய் முடிந்ததே! இஃது என்னெயென்னை! கொடுமை கொடுமை!

சைவசமயிகளே! கிறிஸ்து சமயகுருமாராகிய பாதிரிமார்கள் தங்கள் பாஷையையும் அதற்கு மூலபாஷையாகவும் இலக்கண இலக்கிய கணித தருக்க பூகோள ககோளாதிகளை யுந் தங்கள் சமயநூல்களையும் படித்துத் தேர்ந்து பரீட்சை

விற் சித்திபெற்று நெடுந்தூரத்தினின்றும் இங்கு வந்து, கம்முடைய தேசபாஷைகளையும் நீதிநூல்களையுஞ் சமய நூல்களையுஞ் சிறிதாயினும் படித்துப் பிரசங்கிக்கின்றார்களே! உங்கள் சமய குருமாருள்ளே சிலரொழிய, மற்றவர்கள் அந்தியேட்டிப் பட்டோலைதானும், இன்னுஞ்சொல்லின் அந்தியேட்டியென்னும் பெயர்தானும், பிழையற எழுத அறியார்களே! கெட்டி கெட்டி!! சிவாகமத்தில் ஒரு சுலோகமாயினுந் தேவார திருவாசகங்களில் ஒரு பாட்டாயினுந் திருவள்ளுவரில் ஒரு குறளாயினும் அறியாத மனிதப்பதங்களுஞ் சைவசமய குருமாராம்! சமணசமயத்துச் செட்டிச்சிவிக்கிரகத்தின் இருபக்கத்தும் விநாயகக்கடவுள் விக்கிரகமுஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுள் விக்கிரகமும் அஞ்சாது வைத்துப் பூசை உற்சவமுதலியன செய்கிற அதிபாதகர்களுஞ் சைவ சமய குருமாராம்! “சிவலிங்கமாவது பரமசிவனுடைய ருநிசாபத்தால் அழகி விழுந்தது” என்று அஞ்ஞானப் பாதிர்கள் போல நெஞ்சந் திடுக்கிடாது வாய்கூசாது பேசுகிற புலையருஞ் சைவசமய குருமாராம்! சமணசமயக்கடவுளாகிய அருகன் மேலே பாடப்பட்ட திருநூற்றந்தாதியிற் செய்யுளைப் பார்த்திருந்தும் அதன் பொருளை அறியாமலுந் திருநூறென்பதற்குந் திருநீறென்பதற்கும் பேதந் தெரியாமலும் “திருநூற்றந்தாதியிலே விபூதியின் மகிமை சொல்லப் படுகின்றது; அதில் ஒரு புத்தகம் வாங்கித்தரமாட்டீரா” என்கிற அசேதனதிலகர்களுஞ் சைவசமய குருமாராம்! “மாணிக்கவாசகர் பாடின திருவாசகம் ஒன்று வாங்கினேன்; அவர் பாடின தேவாரம் ஒன்று வாங்கித்தரமாட்டீரா” என்கிற மூடசனேந்திரர்களுஞ் சைவசமய குருமாராம்! “பரமசிவனுடைய ஐந்து முகங்களுள்ளே ஈசானமுகம் ஊர்த்துவ முகமென்று சொல்லியிருக்கின்றதே! ஊர்த்துவ

முகமாவது அண்ணாந்து கிடக்கிற முகமாமே! அப்படியா
னல் அபிஷேகம் பண்ணும்பொழுது தீர்த்தம் மூக்கினுள்ளே
போமே! போனாற் சுவாமிக்குச் சலதோஷங் கொள்ளுமே!
இதற்கு யாது பண்ணலாம்” என்கிற அஞ்ஞான சிரோமணி
களுஞ் சைவசமய குருமாராம்!

தோட்டவேலை, வயல்வேலை; வியாபாரம், உத்தியோக
முதலிய தொழில்கள் செய்து சீவனம் பண்ணுகிற உங்க
ளுள்ளுஞ் சிலர், ஒழிவுள்ள நேரங்களிலே சைவசமய விஷ
யங்களை ஆசையோடு படித்தாயினும் கேட்டாயினும் அறி
கின்றார்களே! உங்கள் சைவசமய குருமாருக்கு என்ன
வேலை! நீங்கள் வருந்திச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக் கொடுக்க,
அவர்கள் எளிதில் வாங்கி உண்டுடுத்துக்கொண்டு வெட்கஞ்
சிறிதுமில்லாமல் மாப்பிளை மாடுகள்போலத் திரிகின்றா
ர்களே! சைவ சாத்திர முதலியவற்றைப் படித்தற்கு
அவர்களுக்கு வேண்டிய நேரம் இருக்கின்றதே! அப்படி
விரும்பப் படியாமல் அவர்கள் வீண்பொழுது போக்குகின்
றார்களே! இனியாயினும் படிக்கும்பொருட்டு நீங்கள் தயை
கூர்ந்து அவர்களுக்கு நல்லபுத்தி சொல்லமாட்டீர்களா?
அவர்கள் தங்களுக்குப் படிக்கச் சத்தியில்லையானால், படித்த
வர்கள் பல சைவசாத்திரப் பொருள்களைத் திரட்டிச்
சிறுவரும் எளிதில் அறியும்படி செய்கிற பிரசங்கங்களைக்
கேட்கும்பொருட்டாயினும், நீங்கள் அவர்களுக்குப் புத்தி
சொல்லலாகாதா? பிரசங்கங் கேட்க நம்முடைய குருமா
ர்கள் கூசுகிறார்களே என்பீர்கள்போலும்; பிரசங்கங் கேட்டுக்
கேட்டுப் புத்திமான்களாய்ப் பிறருக்கும் போதித்து நன்கு
மதிக்கப்பட்டெக் களிப்புற்றுத் திரிவது நல்லதோ! பிரசங்கங்
கேட்கக் கூசிக் கூசிப் பிரசங்கங்கேட்ட பிறரெதிரே தங்கள்
ஊத்தை வாயைத் திறந்து தங்கள் அறியாமையை வெளிப்

படுத்தி அவர்களாலே கண்டிக்கப்பட்டும் அவமதிக்கப் பட்டுஞ் செருக்கிழுந்து தலை குனிந்து பதுங்கித் திரிவது நல்லதோ! குலங் கல்வி அறிவு ஒழுக்கஞ் செல்வங் கௌரவ முதலிய பலவற்றாலுந் தங்களினும் உயர்ந்த பிராமண குருமார் முதலாயினோர் பேரானந்தத்தோடு வந்திருந்து கேட்பதறிந்துந் தாங்கள் கேட்கக் கூசுவதென்னையோ! ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரமுடுத்து விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்த சைவசமயிகள் பலர் கூடியிருக்கிற உத்தமசபைகளிலுந் திருக்கோயில்களிலும் போய்க் கௌர வத்தோடும் இருந்து சிவசாத்திரப் பிரசங்கஞ் சிவபுராணப் பிரசங்கங் கேட்கக் கூசுகிற இச்சைவ குருமூர்த்திகள், தங்கள் செனன தேசத்திலே செல்வர்கள் சமூகத்திலும் உத்தியோகத்தார்கள் சமூகத்திலும் அரையணை ஒரு அணுப் பூரி வாங்கும்பொருட்டு நெருக்குண்டுந் தள்ளுண்டும் அடியுண்டும் அவமானப்படக் கூசாததென்னையோ! அம்மட்டோ, தங்கள் சீடர்கள் கிறிஸ்தவர்களாய்ச் சிவநிந்தகர்களாய்ப்போன பின்னும் அவர்கள் வீடுகளிலே போய்ச் சமயம் பார்த்து யாசித்து வயிறு வளர்க்கக் கூசாத தென்னையோ! அம்மட்டோ, கீழ்சாதியாரோடும் ஒரே பாயி லிருந்துகொண்டு சொக்கட்டான் காகிதம் விளையாடக் கூசாத தென்னையோ! அம்மட்டோ, தம்மிடத்து வருந் தூர்த்தர் ஒருவருக்கொருவர் தகப்பன் மகன் என்பதும் நோக்காது, பாட்டன் பேரன் என்பதும் நோக்காது, மாமன் மருமகன் என்பதும் நோக்காது, தமையன் தம்பி என்பதும் நோக்காது, குரு சீடன் என்பதும் நோக்காது, உபாத்தியாயன் மாணாக்கன் என்பதும் நோக்காது, அவர் தம்மின் மிக மூத்தவர் மிக இளையவர் என்பதும் நோக்காது, அவர் தம்மின் மிகத் தாழ்ந்த சாதியார் என்பதும் நோக்காது

போகம் விற்றுண்ணும் பொதுப்பெண்களுடைய வீட்டிலே
துழைதற்குக் கூசாத தென்னையோ! அம்மட்டோ, பேதி
வியாதிக்காலத்திலே சனங்களை வஞ்சிக்கும்பொருட்டு வெறி
யாட்டாடிய பொதுமகளிருக்கு உருத்திராபிஷேகஞ்செய்து
தீபாராதனை பண்ணி நமஸ்கரித்து அவர்கள் கையினின்றும்
வியூதி வாங்கக் கூசாததென்னையோ! அம்மட்டோ, உருத்
திரகணிகையருடைய இலக்கணங்கள் இவை இவையெனச்
சிவாகமங்கள் சொல்லவும், பொதுப்பெண்களை உருத்திர
கணிகையரெனக்கொண்டு, கோயில்களில் வைத்து அவர்கள்
பொருட்டுச் சிவத்திரவியங்களை எடுத்துபயோகிக்கக் கூசாத
தென்னையோ! அம்மட்டோ, பிறர்மனைவியரைச் சகோதரி
களாகவும் உருத்திரகணிகையரை மாதாக்களாகவும் பாவித்
தொழுகல் வேண்டும் என்று சிவாகமங்களுஞ் சிவபுராணங்
களும் விதிக்கவும், அவ்விதி கடந்து, தங்கள் மனைசத் தங்கள்
பொறிபோன வழியே போக்கக் கூசாததென்னையோ! அம்
மட்டோ, தங்களிடத்தே தீக்கூபெற்ற பெண்கள் தங்க
ளுக்குப் புத்திரிகளென்பதை எவ்வளவாயினுஞ் சிந்தியா
தவர்களாய் வரம்புகடந்தொழுகக் கூசாததென்னையோ! உங்
கள் குருமாருள் அநேகர் இத்தீமைகளுக்கெல்லாவ் கூசார்
கள்; சுவாமி சந்திரதானங்களிலே நமஸ்காரம்பண்ணவும், உத்
தரீயமெடுக்கவும், தலைக்கட்டை எடுத்துவிட்டு உருத்திராக்ஷ
மாலை தரிக்கவும், தாளர்த்தட்டித் தேவாரமோதவும், சிவசாத்
திரப் பிரசங்கஞ் சிவபுராணப் பிரசங்கங்கள் கேட்கவும், சிவ
சாத்திர சிவபுராணங்கள் படிக்கவும் கூசுவார்கள். உங்கள்
குருமாருள்ளே யோக்கியருக்குங் கும்பிடு அயோக்கியருக்குங்
கும்பிடு யோக்கியருக்கும் பாதகாணிக்கை அயோக்கியருக்கும்
பாதகாணிக்கையானால், திருத்தம் எப்படி உண்டாகும்!
யோக்கியரை உயர்த்தி அயோக்கியரைத் தாழ்த்தினாலன்றோ,

அயோக்கியர் தொகை குறையக் குறைய, யோக்கியர் தொகை அதிகப்படும்.

சைவசயிகளே! பொய், களவு, நம்பிக்கைத் துரோகம், கற்பழித்தல், வீடுகொளுத்துதல் முதலிய தீமைகளுள் ஒன்றுடையவனையுஞ் சம்பளம் பெறாத தவசிப்பிள்ளையாகத் தானும் வைத்துக்கொள்ளாதற்கு ஒருவருஞ் சம்மதியாரே! இத்தீமையெல்லாம் ஒருங்குடையவரையும் மோட்சவழி காட்டுங் குருமாரெனக்கொண்டு வழிபடுதற்கு நீங்கள் எவ்வளவேனுங் கடக்காணேமே! உங்கள் குருமாருள்ளே கல்வியும் நல்லொழுக்கமும் உடையவர் சிலர் உளரேயாயினும், அவர்கள் தங்கள் கடமையை உங்களுக்கு எவ்வளவேனுஞ் செய்யக் காணேமே! சிலகாலத்துக்கு முன் இருந்த கிறிஸ்து சமய குருமாருள்ளே சிலர், தங்களைத் தூஷித்தல் கல்லா லெறிதல் அடித்தல் முதலிய தீமைகளைச் செய்தவர் களுக்குந் தங்கள் சமயத்தைப் போதித்தார்களே! உங்கள் சைவசமய குருமாரோ, தங்களைக் கண்ட கண்ட இடமெல்லாங் செருப்புக் கழற்றியும், உத்தரீயமெடுத்தும், வாய் புதைத்தும், ஆசனத்திருத்தியும், சுவாமீ சுவாமீ அடியேன் அடியேன் என்று அடியற்ற மரம்போல விழுந்து நமஸ்கரித்தும், தங்கள் பாதசமீபத்தில் ரூபாக்களைக் கலகலெனக் கொட்டியும் வழிபட்டொழுகுந் தங்கள் சீடர்களுக்குந் தங்கள் சமயத்தைப் போதிக்கின்றார்களில்லையே!

சைவசமயிகளே! உங்கள் கோயில்களிலே பொதுமகளிருடைய நடனசங்கீதம் வாணவியைப்போட்டு முதலியவைகளை ஒழித்துவிடுங்கள். நிருவாணமாயும் காமத்தை வளர்த்தற்கு ஏதுவாயுமுள்ள பிரதிமைகளையும் படங்களையும் அமைப்பியா தொழியுங்கள். கோயில்களிலே சைவப்பிரசங்கம், வேத

பாராயணம், தேவாரதிருவாசக பாராயண முதலியவைகளைச் செய்வியுங்கள். உங்கள் குடும்பத்தோடு நியமமாகப் போய்ச் சைவப்பிரசங்கம் கேளுங்கள். கிலமாயுள்ள கோயில்களைப் புதுக்குவியுங்கள். ஒன்றுக்கொன்று சமீபத்தினதாகப் பல கோயில்களைக் கட்டுவியாதொழியுங்கள். நித்திய பூசைக்கு முதற் பொருள் சேருமுன் கோயில் கட்டுவிக்கத் தொடங்கா தொழியுங்கள். நித்திய பூசைக்குப் பொருள் இல்லாத கோயில்களிலே இடம்ப நிமித்தந் திருவிழாவைத் தொடங்காது நித்தியபூசையைக் கிரமமாக நடத்துவியுங்கள். சைவ சமயத்துக்கு முழுதும் விரோதமாகிய மதுபானம் மாமிச போசனமுதலிய தீமைகள் தலைப்படாவண்ணம் விலக்குங்கள். நீங்கள் வெயர்வையொழுகப் பலவித முயற்சிகளினால் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருளைக் கூத்து முதலிய வேடிக் கைகளிலும் பொய்வழக்குகளிலுஞ் செலவு செய்து, பழி பாவங்களைத் தேடிக்கொள்ளாது, இம்மை மறுமைகளுக்கு உபயோகமாகிய கல்வி விருத்தியிலே செலவு செய்து, புகழ் புண்ணியங்களைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். கல்வியறிவொழுக்கங்களினுற் சிறப்புற்ற மேலோர்களுையே உங்களுக்குக் குரு மாராக ஏற்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். கல்வியறிவில்லாதவர்களுையும் நல்லொழுக்கமில்லாதவர்களுையுங் குருமாரெனக் கொள்ளாது தள்ளிவிடுங்கள். உங்கள் குருமரபினருள்ளே கல்வியறிவில்லாதவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுக்கவேண்டாம் என்று நாஞ்சொல்லவில்லை. அவர்களைத் திருநந்தன வனம் வைத்தல், புஷ்பமெடுத்துத் திருமாலேகட்டித் திருக்கோயிலுக்குக் கொடுத்தல், திருக்கோயிலிலே திருவலகிடுதல், திருமெழக்கிடுதல், திருவிதியிற் புல்லைச் செதுக்குதல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்யப்பண்ணி, அவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுங்கள். சிவாகமவுணர்ச்சியா

லன்றிப்பெறப்படாத குருத்துவஞ்செய்ய ஒட்டாதேயுங்கள். அவரவர் தகுதிக்கேற்ற வேலைகொடுத்து அவரவரைப் போஷிப்பதே நீதி. ப்ரமசற்குருவாகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் பதினாறுபிரந்திருக்கூட்டத்தோடு சிவாலயங் களெங்குந் தாளந்தட்டித் தேவார மோதியருளினமையைப் பெரியபுராணத்தால் அறிந்திருந்தும், தாங்கள் சுவாமி உற்சவங்கொண்டருளும் பொழுது தாளந்தட்டித் தேவார மோதக் கூசுகின்ற பெரும்பாவினைச் சைவகுருமாரெனக் கொண்டு வழிபடாமலுங் காணிக்கைகொடாமலும் வெறுத்து ஒட்டிவிடுங்கள். ஆலயப் பிரதிட்டை முதலிய கிரியைகளைச் சிவாகமத்திலவல்ல பெரியோர்கள் பலரையிருத்திக்கொண்டு, அவர்களோடு கலந்து ஆலோசித்து, மந்திரக் கிரியா பாவனைகள் வழுவாவண்ணம் நடத்துவீயுங்கள்.

சைவசமயிகளே! பாதிரிமார்களும் அவர்களைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்களுஞ் செய்யுஞ் சிவதூஷணங்களைக் கேளாதொழியுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளை அவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களிலே விபூதியழித்துவிட்டுப் போய்ச் சிவதூஷண புத்தகங்கள் படித்தற்கு அனுப்பாதொழியுங்கள். ஊர்தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் தாபித்து, உங்களுள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த மேலோர்களைக்கொண்டு அவைகளை நடத்துவீயுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளை அப்பள்ளிக்கூடங்களிலேயே அனுப்பி லெளகிகதூல்களையும் நீதிதூல்களையுஞ் சைவசமயதூல்களையும் படிப்பியுங்கள். சாதாரணக்கல்வி விசாரணைத் தலைமைத்துரைக்கு விண்ணப்பமெழுதிக் கவர்ண்மெண்டாசிடத்திலே பொருளுதவிபெற்று, லெளகிகதூற்கல்வியை விருத்திசெய்யுங்கள். அதற்குப் பாதிரிமார்கள் இடையூறு செய்யின், நீங்களெல்லாந் திரண்டு கொழும்புக் கவர்ண்மெண்டாருக்கு விண்ணப்பமெழுதிக் கொள்ளுங்கள். அதற்குக்

கொழும்புக் கவர்ண்மெண்டார் பராமுகர்களாயிருப்பின், இங்கிலாந்துக் கவர்ண்மெண்டாருக்கு விண்ணப்பமெழுதிக் கொள்ளுங்கள். இந்தியாவையாளும் இங்கிலாந்துக் கவர்ண்மெண்டாரே இலங்கையையும் ஆளுகின்றனர். இந்தியாவிற்குடிகளனுப்பும் விண்ணப்பங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங் கவர்ண்மெண்டார், இலங்கையிற்கு குடிகள் விண்ணப்பமனுப்பினால், அதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நன்மை செய்யாது விடுவார்களா? குற்றம் உங்க ளிடத்தேயன்றிக் கவர்ண்மெண்டாரிடத்தன்று.

ஆதியிலே சோழமண்டலத்தினின்றும் பாண்டிமண்ட லத்தினின்றும் தொண்டைமண்டலத்தினின்றும் பிராமணர் முதலிய சாதியார்கள் தமிழரசர்களோடு திருக்கோண மலையி னும் யாழ்ப்பாணத்தினும் வந்து குடியேறினார்களென்று திருக்கோணமலைப்புராணமுங் கைலாசமலையுஞ் சொல்லு கின்றன. இந்தியாவிலோ பிராமணருள்ளும் நியமாசார முடைய செட்டிவேளாளருள்ளுங் கிறிஸ்துமதத்திலே புகுந்தவர்கள் பலர்; இத்தேசத்திலோ இச்சாதியார்க ளுள்ளே இதுவரையுங் கிறிஸ்துமதத்திலே புகுந்தவர் ஒரு வருமிலர். இந்தியாவிலோ இங்கிலிசென்றற் பறையரோ டிருந்து படித்தற்குங் கூசாதார் பிராமணருள்ளும் பலர்; இத்தேசத்திலோ வண்ணாரோடிருந்து படித்தற்கும் உடன்படாதவர் அசற்குத்திரருள்ளும் பலர். இந்தியாவிலோ சிவபுராணப் பிரசங்கஞ் செயப்படுங் கோயில்கள் மிக அரியன; இத்தேசத்திலோ அது செயப்படாக் கோயில் இல்லை. இந்தியாவிலோ வித்துவான்கள் சைவசமய குருமார் முதலியோருள்ளுங் கந்தபுராண முதலியன அறிந்தவர் சிலர்; இத்தேசத்திலோ பெண்களுள்ளும் அவையறியாதார் இவர். இந்தியாவிலோ சுவாமிசந்நிதானங்களிலே சட்டை

யிட்டுக்கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், அங்கவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டும், சோடுமாட்டிக்கொண்டும், குடை பிடித் துக்கொண்டும், வண்டிகுதிரையேறிக்கொண்டும் அவமதிப் போடு போவோர் பலர்; இத்தேசத்திலோ அவை செய் வோர் இவர். அம்மட்டோ, இங்குள்ளவர்கள் சுவாமி சந்நிதானங்களிலே இங்கிலிசுத் துரைமாரும் வண்டி குதிரையேறிக்கொண்டு போக விடார்கள். இந்தியாவிலோ திருக்கோயில்களை மலஞ் சலம் எச்சில் முதலியவற்றினால் அசுசிப்படுத்துவோர் பலர்; இத்தேசத்திலோ அப்படிச் செய்யத்துணியோர் இவர். இந்தியாவிலோ பெருந்தொகை யாகிய ஆஸ்திகளையுடைய கோயில்களுள்ளும் நித்தியபூசை நியமமாக நடத்தப்படாக்கோயில்கள் பல; இத்தேசத்திலோ பொருள் சிறிதுமில்லாச் சிறுகோயில்களுள்ளும் நித்தம் ஒருகாலப் பூசையேனும் நடத்தப்படாக்கோயில்கள் இல். இந்தியாவிலோ பெரும்பான்மையோர்களுக்குக் காடன் மாடன் கறுப்பன் வீரன் பெரியதம்பிரான் முதலிய பிசாசு களே குலதெய்வம்; இத்தேசத்திலோ பெரும்பான்மையோர் களுக்கு எல்லாவற்றும் எல்லாமுதன்மையும் எல்லாவறுக் கிரகமுமுடைய நமது சுப்பிரமணியக்கடவுளே குலதெய்வம். இப்படிப்பட்ட சில விசேடங்கள் இத்தேசத்துக்கு இருக் கின்றன. இருந்தும் என்னை! முன் பேசப்பட்ட பல குறைவுபாடுகளினால் இவ்விசேடங்கள் பிரகாசிக்கவில்லை.

நம்மன்பர்களே! நெடுங்கால அநுபவத்தால் அறிந்த உண்மைகளைத் தேசாபிமானத்தினாலுஞ் சமயாபிமானத்தி னாலும் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்திய நம்மை உங்களுக்குப் பகைவரெனக்கொண்டு தூஷித்துத் திரியாது, மேலே பேசப்பட்ட குறைவுபாடுகளை விரைவில் அகற்றி, உங்கள் இகபர லாபங்களை அடையும்படி முயலக் கடவீர்கள். நம்மை

நீங்கள் எப்படித் தூஷிக்கினும் உங்களுக்கு நன்மையாக முடிபவைகளை உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தாதற்கு நாஞ் சிறிதுந் தடைப்படாவண்ணஞ் சிவபெருமான் திருவருள் செய்க. பொதுப்படப்பலருக்கும் நன்மைகளைச் சொன்னோம். திருந்த விருப்பமுடையவர் திருந்தட்டும்; திருந்த விருப்ப மில்லாதவர் தமக்குப் பயன்படாதாயினும் பிறர் சிலருக்காயி னும் பயன்படாலாமே என்றெண்ணி வாய் மூடிக்கொண் டிருக்கட்டும். நாங்கள் எப்படி நடக்கினும் நடப்போம் நீர் ஒன்றும் பேசாதிருக்கலாமே என்பார்க்கு, நாம் எப்படிக் கண்டிப்பினுங்கண்டிப்போம் நீர் ஒன்றும் பேசாதிருக்கலாமே என்போம். பிறர் செய்யும் அநீதிகளைக் கண்டித்தற்கு நீர் யார்! கடவுளோ அரசரோ என்பார்க்கு, கடவுள் கட்டளைக் கும் அரசர் கட்டளைக்கும் மாறுகவே பிறர் செய்யும் அநீதி களை, அக்கட்டளைகட்கு அமைந்து, கண்டித்தலாகிய நமது நீதியைக் கண்டித்தற்கு நீர் யாரோ சற்றேபேசும் என்போம். ஆகா! பலமனிதராலும் பகைக்கப்பட்டார் இனிக்கெட்டார் என்பார்க்கு, ஒகோ கடவுளுக்கஞ்சும் அச்சம்பெருகப்பெருக மனிதருக்கஞ்சும் அச்சங் குன்றிக் குன்றிவிடும் என்ப தறியின்போலும் என்போம். எவ்விதத்தானும் வாயெடுக்க ஒட்டேம் ஒட்டேம்.

இப்புத்தகத்திலே பேசப்பட்ட போலிக் கிறிஸ்தவர் களையும் போலிச் சைவர்களையும் போலிச் சைவகுருமாரை யும் நாங்கள் அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். அவர்கள் பெயரைச் சொல்லல்வேண்டும் என்பீர்களாயின், நாஞ் சொல்லேஞ் சொல்லேம். குறிப்பாலாயினும் அறிந்து கொள்ளும்படி ஒருபாயஞ் சற்றே சொல்லலாகாதா என்பீர்க ளாயின், “பூசினிக்கா யெடுத்தவனைத் தோளிலே தெரியும்” என்றாற்போல ஒருபாயஞ் சொல்வோங் கேளுங்கள். இப்

புத்தகத்தை வாசிக்கும் பொழுதுங் கேட்கும்பொழுதும் வாய் முறுத்தலிலும் உதடு துடித்தலிலுங் கண் சிவத்தலிலும் முகங் கறுத்தலிலுஞ் சரீரம் படபடத்தலிலும் இடையில் எழுந்தும் ஓட்டம் பிடித்தலிலும் அவர்களை அறிந்து கொள்ளலாம்; விடாதேயுங்கள். இவை நிற்க.

இந்தியாவிலே சைவசமயிகளுள்ளுஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றில்லாதவர் பலரேயாகவும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்துமதத்திற் புகுந்தவர்களுள்ளுஞ் சைவசமயத்தில் உட்பற்றற்றவர் அரியராதலாகிய இத்துணை விசேடத்துக்குக் காரணந்தான் என்னையென்னிற் கூறுதும்: எத்துணைக்காலந் திருப்பித் திருப்பிப் படிப்பினுங் கேட்பினும் எட்டுணையுந் தெவிட்டாது தித்தித்தமுதூறும் அத்தியற்புத அகிமதூரத் திவ்விய வாக்காகிய கந்தபுரணத்தள்ள பதிலக்கணத் திருவிருத்தங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களினால் இவர்களுள்ளத்தூற்றெடுத்த மெய்யுணர்வேயாம். இப்போதும் இருக்கின்ற ஒரு கிறிஸ்துசமய உபதேசியார் ஏறக்குறைய இருபத்தெட்டு வருஷத்துக்கு முன் கம்முள்ளே நால்வருடன் அந்தரங்கத்திற் கலந்து பேசியபோது “பைபில் வசனங்களெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டுங் கந்தபுரணத்து அவைபுகுபடலத்தினும் அமைச்சியற் படலத்தினுமுள்ள பதிலக்கணத் திருவிருத்தங்களுள் ஒன்றனது ஓரடிக்குத்தானும் ஆற்றாது ஆற்றாது! என்ன அற்புதம் அற்புதம்” என்று கண்ணீர்வார உரோமஞ் சிவிர்ப்ப மிக்க ஆராமையோடு சொல்லினர். ஒரு கிறிஸ்தவர் ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷத்துக்கு முன் ஒருநாட் கிறிஸ்துமதப் பிரசங்கஞ் செய்தபோது “பதிலக்கணம் பைபிலிலே எங்கே சொல்லியிருக்கின்றது! சைவருடைய சிவஞானசித்தியாரைப் பார்த்தாலன்றோ பதிலக்கணம் இனிது விளங்கும்”

என்று பாதிரிமாருடைய நெஞ்சம் படபடெனத் தம்வசமிழந்து சொல்லினமையும், பின்பு அவரைப் பாதிரிமார் ஓரறையிற் கொண்டுபோய் இருத்திக் கண்டிக்க, அவர் “நான் என்மனச்சான்றுக்கு விரோதமாகப் பொய் பேசும்படி சொல்கின்றீர்களோ” என்று மேசையில் அறைந் தாடி வாரித்தமையும், பலரும் அறிகுவர் அறிகுவர். ஒரு கிறிஸ்தவர் பாதிரி பள்ளிக்கூடத்திலே தம்மிடத்து விவிலிய நூற்பாடங்கேட்ட சைவசமயப் பிள்ளைகள் சிலரை ஒருநாள் வேறாகப் புறத்திலே கொண்டுபோய் “நான் சிறுபிராயத்தில் அறியாமையினாலே கிறிஸ்துசமயச் படுகுழியில் விழுந்து விட்டேன். பைபில் முழுதும் சிவஞானசித்தியாரில் ஒரு திருவிருத்தப் பாதிக்கும் ஈடாகாது. சிறுவர்களே, பைபிலினாலே மயங்கிக் குழியில் விழுந்து விடாதேயுங்கள்” என்றார். ஒரு கிறிஸ்தவர் வெகு சனங்களெதிரே இறக்கும்போது, தம்வசமிழந்து,

“பூதமுங் கணமும் பொறிகளாம் புலனும்
பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும்
நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயு
நானுமாய் நிற்குமா லுளதோ
வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த
மனோகர வின்பசா கரனே
ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலே
யிறைவனே யேகநா யகனே.” —யட்டினத்தார்.

என்னுந் திருவிசைப்பாவால் எமது சிவபெருமானைத் தேடித் திரும்பிச் செய்து இறந்தனர். இவ்வுண்மையெல்லாம் அறிந்தறிந்தன்றோ, பாதிரிமார்கள் “கிறிஸ்துமதம் எத்தேசத்திற் பரவினும் பரவும்; யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளபடி பரவாது” என்று அந்தரங்கத்திலே புலம்புகின்றார்கள். இவ்விபாழ்ப்பாணத்திலே நெடுங்காலம் வாசஞ் செய்துகொண்டு சைவ

சித்தாந்த பண்டிதர்களோடு பலகாலும் சமயவாதஞ் செய்து சைவசித்தாந்தத்துண்மையை அறிந்த சில பாதிரிமார்களுக்கு உட்பற்றுச் சைவசமயத்தினிடத்தேயாம். இவ்வுண்மை அவர்களோடும் அந்தரங்கத்திற் கலந்து சம்பாஷித்த விவேகிகளுக்கு இனிது விளங்கும். அப்பாதிரிமார்கள் நமது பெரிய புராணத்துச் சாக்கிய நாயனார் போலக் காலம் விட்டார்கள், விடுகின்றார்கள், விடுவார்கள். மனத்திலே நமது பசுரூப கிறிஸ்துமதப் பிரசங்கம்!!! சைவசித்தாந்திகளுடைய மணமும் வீசப்பெற்றறியாத மற்றைய மஞ்ஞானப் பாதிரிமார்கள் யாது செய்வார்கள்! பாவம் பாவம்!!!

இப்புத்தகத்தின் இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு விரைவில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும். இப்புத்தகத்திலே பேசப்பட்டவைகள் எல்லாமேனும் அவைகளுள்ளே பலவேனும் சிலவேனும் ஒன்றேனும் பொய்யென்று யாராயினும் கண்டாராயின், அவர் புறங்கூறித் திரியாது உலகறியப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தக்கடவர்.

சைவசமயிகளே! இன்னும் ஒன்று சொல்லி முடிப்போம். தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் இரண்டு இவ் விலங்குகளில் உள்ளன. அவைகளுள் ஒன்றாகிய திருக்கோணமலைக்குச் சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருப்பதிகமொன்றிருக்கின்றது; மற்றொன்றாகிய திருக்கேதீச்சூரத்துக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பதிகமொன்றுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருப்பதிகமொன்றும் இருக்கின்றன. இத்திருக்கேதீச்சூரம் இவ்வடமாகாணத்தின் கண்ணுள்ள மன்னாருக்கு அதிசமீபத்திலிருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ளது. இத்திருக்கேதீச்சூரம் அழிந்து காடாகக் கிடக்

கின்றதே! புதிது புதிதாக இவ்விலங்கையில் எத்தனையோ கோயில்கள் கட்டப்படுகின்றனவே! நீங்கள் இந்த மகாஸ்தலத்தைச் சிறிதும் நினைபாததென்னையோ! இவ்விலங்கையிலுள்ள விபூதிதாரிகள் எல்லாருஞ் சிறிது சிறிது உபகரிக்கினும் எத்துணைப் பெருந்தொகைப் பொருள் சேர்ந்து விடும்! இதை நீங்கள் எல்லீருஞ் சிந்தித்து இத்திருப்பணியை நிறைவேற்றுவிர்களாயின், அருட் கடலாகிய சிவபெருமான் உங்களுக்கு அறுக்கிரகஞ் செய்வர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆங்கிரசுவல
ஐப்பசின்
(கவி: 4974.)

}

சைவப்பிரகாசபையார்.

7. சைவசமயி

விபூதி தரிப்பது மாத்திரமே சைவசமயிகட்கு இலக்கணம் என்று அநேகர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதி தரிப்பது, மற்ச மாமிசம் புசியாது விடுவது இந்த இரண்டு மாத்திரமே சைவசமயிகட்கு இலக்கணம் என்று வேறு அநேகர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதி தரிப்பது, மற்ச மாமிசம் புசியாதுவிடுவது, மற்ச மாமிசம் புசிக்கிறவர் காணாமற் போசனஞ் செய்வது இந்த மூன்று மாத்திரமே சைவசமயிகட்கு இலக்கணம் என்று வேறு அநேகர் எண்ணுகிறார்கள்.

சைவசமயிகட்கு உரிய முக்கியலக்கணங்களாவன :

1. கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், மற்சமாமிசம் புசித்தல், வியபிசாரம், பொய் முதலாகிய பாவங்களை மரணபரியந்தம் விலக்கி நடப்பது.
2. உயிர்களுக்கு இரங்குதல், மெய்ப்பேசுதல், வறியவர்களுக்கு ஒருபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், செய்ந்நன்றியறிதல் முதலிய இந்தத் தருமங்களை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது.
3. பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, தமையன், மாமன், உபாத்தியாயர், குரு, இராசா முதலிய பெரியோர்களை மரணபரியந்தம் உபசரிப்பது.
4. சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொள்வது.
5. விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரிப்பது.
6. சந்தியாவந்தனம், சிவத்தியானம், பஞ்சாக்ஷாசெபம், சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரணபரியந்தம், நித்த

மும் ஒரு பத்துசிமிஷ நேரமாவது மனத்தை ஒடுக்கி விதிப்படி அன்புடன் செய்து முடிப்பது.

7. நித்தமுமாவது, புண்ணியகாலங்களிலாவது சிவலிங்கப்பெருமானை அன்புடன் விதிப்படி வலஞ்செய்து வணங்கித் துதிப்பது.

8. சைவ வினாவிடை, சிதம்பரமான்மிய வசனம், பெரியபுராணவசனம் முதலாகிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.

9. சிவபெருமானுடைய மகிமைபையும், புண்ணியபாவங்களையும், சிவபெருமானை வழிபடு முறைமையையும் அறிவிக்கிற சைவப்பிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

10. சிவநிர்த்தை, சிவசாத்திர நிர்த்தை, குருநிர்த்தை, சிவனடியார் நிர்த்தை இவைகளைக் கேளாது நீங்கிவிடுவது.

11. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னுஞ் சைவசமய குரவர் நால்வருடைய திருநகைத் திரங்களிலே, அவரவருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டுச் சிவனடியார் ஒருவருக்காவது அன்னங்கொடுத்து, விரதத்துடன் இருப்பது.

12. செய்யத்தகாத பாவத்தைச் செய்தாலும், செய்யத்தக்க புண்ணியத்தைச் செய்யாது விட்டாலும், மனம்பதைபதைத்து அஞ்சி நடுநடுங்கி, குருவை அடுத்து, அவர் சிவாகமப் பிரகாரம் விதித்த பிராயச்சித்தத்தை விசுவாசத்துடன் செய்துகொள்வது.

வெகுதானியனா }
ஜப்பசிவ }
(சலி: 1980.) }

8. அநாசாரம்

1. மற்சமாமிசம் புசித்தல்.
2. கள்ளஞ்ச் சாராயங் குடித்தல்.
3. மற்சம் மாமிசம் புசிப்பவர், கள்ளஞ்ச்சாராயங் குடிப்பவர், தாழ்ந்த சாதியார், அன்னியசமயிகள் என்கிற இவர்களிடத்தாவது, இவர்களுடன் இருந்தாவது, இவர்கள் காணவாவது போசனம் பண்ணுதல்.
4. சனஞ்சௌசம் மரஞ்சௌசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல்.
5. போசனஞ்செய்த உடனே எச்சில் தெளியாது விடுதல்.
6. எந்தப்பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல்.
7. பலகாரம் பழம் முதலியவைகளை எச்சில்பண்ணிப் புசித்தல்.
8. புகையிலைச் சுருட்டுப் பிடித்தல்.
9. வெற்றிலை பாக்கு வாயில் இருக்கச் சயனித்தல்.
10. காலையிலே தந்தசுத்தி பண்ணுமுன்னே வெற்றிலை பாக்குப் போடுதல்.
11. வாயோடு கையையுங் கையோடு பாத்திரத்தை யும் அணைத்து, எச்சில்பண்ணித் தண்ணீர் குடித்தல்.
12. வீட்டு முற்றத்திலும், கிணற்றங்கரையிலும், குளக்கரையிலும், ஆற்றங் கரையிலும், பூந்தோட்டத்திலும், திருவிதியிலும் எச்சில் உமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல்.
13. ஸ்நானத்துக்குஞ் சமையலுக்கும் உபயோகம் படுகிற சலத்திலே செளசம் பண்ணுதல்.

14. கிணற்றங்கரையிலே செளசம் பண்ணுதல்.
 15. செளசத்தின்பொருட்டுப் பாத்திரத்திலே சலம் மொண்டு வைத்துக்கொள்ளாது மலசலங்கழித்தல்.
 16. செளசஞ் செய்தவுடனும், தந்தசுத்தி செய்தவுடனும், போசனஞ் செய்தவுடனும், வாய்கொப்பளித்துக் கால் கழுவாது விடுதல்.
 17. க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக்கொண்டாலும், துக்க வீட்டுக்குப் போனாலும், உடுத்த வஸ்திரத்துடனே முழுகாது விடுதல்.
 18. முகமாத்திரம் க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக்கொள்ளுதல்.
 19. மத்தியானத்துக்குப் பின் . க்ஷௌரம் பண்ணுவித்தல்.
 20. தைச்சங்கிராந்தியிலும், ஆசௌச முடிவிலும் பழைய மட்பாண்டங்களைத் தள்ளாது விடுதல்.
 21. மட்பாண்டங்களை எல்லாருங் காணும்படி வெளியிலே வைத்தல்.
 22. பாண்டங்களை நாய் காகம் முதலியவை தீண்டவிடுதல்.
 23. ஓரத்திலே துப்பாது வழியிலே துப்புதல்.
 24. கஞ்சா அவின் உண்டல்.
- இந்த அநாசாரங்களை எல்லாரும் விலக்கித் திருத்தமுந் நடக்கக் கடவார்கள்.

வெகுதாளியஸ் }
 ஜப்பசிஸ் }
 (கவி : 4980.) }

9. திருக்கோயிலிலுந் திருவிதியிலுந் செய்யத் தகாத குற்றங்கள்

1. ஸ்நானஞ் செய்யாது போதல்.
2. தோய்த்துலராத வேட்டி தரித்துக்கொண்டு போதல்.
3. கால்கழுவாது போதல்.
4. ஆசௌசத்துடனே போதல்.
5. தலையில் வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்ளுதல்.
6. சட்டை இட்டுக்கொள்ளுதல்.
7. போர்த்துக்கொள்ளுதல்.
8. மேல்வேட்டி போட்டுக்கொள்ளுதல்.
9. பாதரக்ஷை இட்டுக்கொள்ளுதல்.
10. வாகனமேறிக்கொள்ளுதல்.
11. குடை பிடித்துக் கொள்ளுதல்.
12. வெற்றிலை பாக்கு உண்டல்.
13. துப்புதல்.
14. மலசலங் கழித்தல்.
15. மூக்குநீர் சிந்துதல்.
16. மயிர் கோதி முடிதல்.
17. சூதாடுதல்.
18. சிரித்தல்.

19. சண்டையிடுதல்.
20. வீண்வார்த்தை பேசுதல்.
21. காமப்பற்று வைத்தல்.
22. காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல்.
23. சயனித்தல்.
24. ஆசனத்திருத்தல்.
25. சுவாமிக்கும் பவிழிடத்துக்குங் குறுக்கே போதல்.
26. சுவாமிக்கும் பவிழிடத்துக்கும் இடையிலே நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.
27. சுவாமிக்குக் காலை நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.
28. சுவாமிக்குக் காலை நீட்டி அங்கப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணுதல்.
29. நிருமாலியத்தைக் கடத்தல்.
30. நிருமாலியத்தை மிதித்தல்.
31. தூபி, துசத்தம்பம், பவிழிடம், விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல்.
32. விக்கிரகத்தைத் தொடுதல்.

இந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்திலே தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆகமங்களும் புராணங்களுஞ் சொல்கின்றன. குளிக்கப் போய்ச் சேற பூசிக்கொள்வது போலச் சுவாமி தரிசனமாகிய புண்ணியஞ் செய்யப்போய்ப் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வது புத்தியன்று. எல்லாரும், இந்தக் குற்றங்களை விட்டு, விதிப்படி சுவாமிதரிசனஞ் செய்து, திருவருளைப்பெற்று உய்யக்கடவர்கள்.

இந்தியாவிலே, உத்தியோகத்தார்கள் அநேகர், சுவாமி சந்திதானத்திலே, விதிக்கு விரோதமாகச் சட்டை இட்டுக்

கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், மேல்வேட்டி போட்டுக் கொண்டும், தலையில் வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டும், பாதரசைக் இட்டுக்கொண்டும், குடை பிடித்துக்கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்கள், தங்கள் சமயத்தில் விசுவாசம் உடையவர்களானால், இப்படிச் செய்வார்களா! கிறிஸ்தவர்களுள்ளே கவர்னர் முதலிய பெரிய பெரிய உத்தியோகத்தார்களுந் தங்கள் கோயில்களுக்குத் தங்கள் சமயக் கிரமப்படியே போவதை, அவர்கள் காணவில்லையா! தங்களிற்றழ்ந்த மனுஷர்கள் தங்களெதிரே பாதரசைக், இட்டுக்கொண்டாயினும் குடை பிடித்துக்கொண்டாயினும் நின்றால், அவர்களைக் கோபிக்கிறார்களே! இது குற்றம் என்று கொண்டவர்கள், இந்தக்குற்றத்தைத் தாங்கள் சுவாமி சந்திதானத்திலே செய்யத்துணிவது என்னைசெருக்கு!!!

வெகுதானியம் }
ஐப்பசி 18 }
(கலி: 4980.) }

10. சைவ சமயம்

பிறப்பும் இறப்பும் உடையவர்கள் பசுக்கள்; பசுக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள்; பசுக்களாவார்: தேவர்கள் முதலாகக் கீடுமிகள் ஈராக உள்ள சீவர்கள்.

பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதி; பதி ஒருவரே; அந்தப் பதி சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பசுக்களெல்லாம் என்றும் அடிமைகள்; சிவபெருமான் அந்தப் பசுக்கள் தோறும் நிறைந்து நின்று அவர்களையெல்லாம் ஆளுந் தலைவர்; ஆதலாற் சிவபெருமான் ஒருவரே பசுபதி. [பசுக்களுக்குப்பதி-பசுபதி. பசு-ஆன்மா; பதி-தலைவன்]

இந்த உண்மையை விசுவசித்துச் சிவபெருமானை வழிபடுகிறமார்க்குச் சைவசமயம். பரைப் பரம் என்று கொண்டு வணங்குகிற சமயம் சைவசமயம் ஆகாது. சிவபெருமானிலும் உயர்ந்தவர் உண்டு என்றாவது, சிவபெருமானுக்குச் சமத்தவம் உடையவர் உண்டு என்றாவது கொள்வது சிவத்துரோகம்.

சிவபெருமானின் வேறுகாத திருவருளே சிவசத்தி; அந்தச் சிவசத்தியே பார்வதி தேவியார் என்று சொல்லப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்கள்:—விநாயக்கடவுள், சுப்பிரமணியக்கடவுள், வைரவக்கடவுள், வீரபத்திரக்கடவுள். இவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்கம், சிவபெருமான் ஒருவரைக் குறித்த வணக்கமேயாம். சத்தி-வல்லமை.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களைப் பரம் என்று கொண்டு வணங்குகிற மார்க்கஞ் சைவசமயம் என்று மூடர்கள் பலர் சொல்லுகிறார்கள். மனிதர்களைப் போலவே பிறந்தும் இறந்தும் உழலுகிற தேவர்களைப் பரம் என்று கொள்வது சைவசமயத்துக்கு முற்றும் விரோதம்.

சைவசமயிகள் அஞ்ஞானிகள் (Heathens) என்று கிறிஸ்தவர்கள் வழங்குகிறார்கள். அஞ்ஞானி என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் மெய்க்கடவுளை அறிகிற அறிவு இல்லாதவன். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள் சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாமென்றால், சைவசமயிகளுந் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள் கிறிஸ்தவர்களை அஞ்ஞானிகள் என்று வழங்கலாமே!

சைவசமயிகள் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டு, அநேக மூடர்கள், உயிர்ப்பலி ஏற்கிற துட்ட தேவதைகளையும், காடன், மாடன், சுடலைமாடன், காட்டேறி, மதுரைவீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பன், சங்கிலிக்கறுப்பன், பெரியதம்பிரான், முனி, கண்ணகி, பேய்ச்சி முதலானவர்களையும் வணங்குகிறார்கள். இந்தியாவில் அநேக மூடர்கள் மகமதியருடைய பள்ளிவாய்லைச் சேவிக்கிறார்கள். இவ்வகையில் அநேக மூடர்கள் ரோமான் கத்தோலிக்கருடைய மரியை கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாருஞ் சிவத்தரோகிகள்; இவர்களே அஞ்ஞானிகள்.

சைவசமயத்தைத் தமிழ்ச் சமயம் என்றும், சைவசமயக் கோயிலைத் தமிழ்க் கோயில் என்றும், அறிவில்லாத சனங்கள் வழங்குகிறார்கள். தமிழ் என்பது ஒருசமயத்தின் பெயரன்று; ஒரு பாஷையின் பெயர்.

பெறுதற்கு அரிய மனிதப் பிறவியைப் பெற்றும், மிக மேலாகிய சைவசமய மரபிலே பிறந்தும், சைவசமயம் இப்படிப்பட்டது, அந்தச் சமயக்கடவுள் இப்படிப்பட்டவர், அவரை வழிபடுகிற முறைமை இப்படிப்பட்டது என்று ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டு, சைவசமயத்தை அறுட்டி யானது, நேர்ந்த நேர்ந்தபடி நடப்பது, ஐயையோ! நரகத் துன்பத்துக்குக் காரணம்.

சைவசமயிகள் சைவசமயத்தை அறியாது கெடு வதற்குக்காரணம், சைவசமயத்தைச் சைவசமய குருமார்கள் பிரசங்கஞ்செய்யாது விடுதலே. யாதாமினும் ஒரு சமயத்தை அறிந்து பிரசங்கஞ் செய்யாதவர்கள், அந்தச் சமயத்துக்குத் தாங்கள் குருமார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிவதும், அந்தக் குருத்துவத்துக்கு உரிய பொருளையும் மரியாதையையும் தாங்கள் பெறவிரும்புவதும் என்னை! வெட்கம்! வெட்கம்!

வெகுதானிய(ஸ்) }
 ஜப்பசிஸ் }
 (கலி: 4980.) }

11. போலியருட்பா மறுப்பு *

தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் என்னும் இவ்வைந்தும் அருட்பாவெனப் பெயர்பெற்று, சைவத்துக்கும், சிவபூசைக்கும், சிவாலய நித்திய கைமித்திகங்களுக்கும், சிவ தரிசனத்துக்கும் அடியவர் பூசைக்கும் சியமமந்திரங்களாய் இருக்கும் இவ்வாறு திருக்கோவைபாருண்மையிலே சொல்லப்பட்டது.

இவைகளுள்ளே, தேவாரம் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னுஞ் சமயாசாரியர்கள் மூவராலும் அருளிச் செய்யப்பட்டது. சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குச் சதாயுகதருமங்களுங் கூறிய பின்னர், இனிக் களியுகத்திலே அறுபத்துமூன்று தொண்டர்கள் பிறந்து தம்மேற் பத்திசெய்வார்கள் எனவும், அவர்கள் சரித்திரத்தை உபமன்னியுமுனிவர் பத்தர்கூட்டத்துக்குச் சொல்லுவார் எனவுங் கூறி, அச்சரித்திரத்தை முன்னுரைத் தருளினார் என்று, பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே நவமாம்சத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரமே, அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுந் திருவவதாரஞ்செய்து முத்தி பெற்ற பின்பு, உபமன்னியுமகாமுனிவர் அவர்கள் சரித்திரத்தை இருபுகளுக்கு அருளிச்செய்தார். அதற்கு உபமன்னிய பத்த

* இது மாமண்டூர் தியாகேச முதலியார் பேராற் பதிப்பிக்கப் பட்டது.

விலாசம் என்பது பெயர். உபமன்னியு மகாமுனிவர், சிவபெருமானால் வருவித்தருளப்பட்ட திருப்பாற்கடலை உண்டவரும், கிருஷ்ணருக்குச் சிவதீக்ஷை செய்து சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொடுத்தவருமாயுள்ளவர் என்று, சைவபுராணம், கூர்மபுராணம், மகாபாரதம் முதலிய நூல்களாலே நிச்சயிக்கப்பட்டவர். உபமன்னியுபத்த விலாசமானது சிவரகசியத்திலே சொல்லப்பட்ட அறுபத்துமூவர் சரித்திரத்துக்கு ஒத்திருக்கின்றது. இன்னும் அகத்தியமகாமுனிவரும் இவ்வறுபத்துமூவர் சரித்திரத்தைத் தம்மாணக்கர்களுக்கு அருளிச்செய்தனர். அகற்கு அகத்திய பத்த விலாசம் என்பது பெயர். விட்டுணு சிவசாரூப்பியம் பெறும் பொருட்டுக் காஞ்சிபுரத்திலே தவஞ்செய்தபொழுது சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுக் கலியுகத்திலே சீர்காழியிற் கௌணியர் கோத்திரத்தில் அவதரிக்கும் ஞானசம்பந்தனுடைய தரிழ்ப்பதிகத்தினாலே நமது சாரூப்பியம் பெறுவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிநார் என்றும், அப்படியே நிகழ்ந்ததென்றும், காஞ்சிமான்மியத்து இருபத்துநான்காமத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டது. சிவபாதவிருதயர் சமணசமயத்தையும் பௌத்த சமயத்தையும் மறுத்துச் சைவத்தை நிறுத்தும்பொருட்டு முருகக்கடவுளைத்தமக்குப் புத்திரராகத் தரும்படி தவஞ்செய்தமைபால், சிவபெருமான் முருகக்கடவுளைப் புத்திரராகக் கொடுத்தருளிநார் என்பதும், அவர் சரித்திரமும் சீர்காழி மான்மியத்து இருபத்து மூன்றாமத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டன. இந்நாயனார் சரித்திரத்தின் ஓர்பாகம் ஆலாசிய மான்மியத்துஞ் சொல்லப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் குழந்தைப் பருவத்தில் உமாதேவியாருடைய ஞானப்பாலுண்டு தரிழ்ப்பதிகஞ் செய்தருளினமை வடமொழிச் சொளந்தரியலகரி

யிலே சிறப்பித்துரைக்கப்பட்டது. அச்சௌந்தரிபலகரி, ஆதியிலே திருக்கைலாசமலையில் எழுதப்பட்டிருந்து, பின்பு புட்பதந்தமுனிவராலே மகாமேருமலையில் எழுதப்பட்டு, பின்பு கௌடபாதமுனிவராலே சங்கராசாரியருக்கு உப தேசிக்கப்பட்டு, பின்பு அவராலே இப்பாதகண்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

திருவாசகம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளென்னுஞ் சமயா சாரியரால் அருளிச்செய்யப்பட்டுச் சிதம்பர சபாநாயகராலேழுதப்பட்டது. அவர் சரித்திரம் ஆலாசிய மான்மியம், திருப்பெருந்துறைமான்மியம் முதலியவைகளிலே சொல்லப் பட்டது.

திருவிசைப்பா, திருமானிகைத்தேவர், கருவூர்த்தேவர், சேந்தனார் முதலிய ஒன்பது நாயன்மார்களாலும், திருப் பல்லாண்டு அவர்களுள் ஒருவராகிய சேந்தனாராலும் அருளிச் செய்யப்பட்டன. இந்நாயன்மார்கள் சரித்திரமும், இவர்கள் செய்தருளிய அக்கியற்புதங்களும், திருவாவடுதுறை மான்மிய முதலியவைகளிலே சொல்லப்பட்டன.

பெரியபுராணம் சேக்கிழார் நாயனரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அவர் சரித்திரமாகிய சேக்கிழார் புராணஞ் செய்தருளினவர் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியர். அவர் தில்லைவாழ்ந்தணர்களுள் ஒருவர்; சபாநாயகர் விடுத்தருளிய,

“அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை”

என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பெற்றான் சாம்பானுக்கு உடனே முத்தி கொடுத்தருளினவர்;

அப்பெற்றான் சாம்பா னுடைய மனைவியும் அரசன் முதலாநி
னோருங் காண அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள்
சந்தேகத்தை யொழித்தற்பொருட்டு முள்ளிச்செடிக்கு
முத்திகொடுத்தருளினவர்.

சருவஞ்ஞராகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக்
கினாலும், அவரருள்வழிப்பட்ட இருடிகளுடைய திருவாக்
குக்களினாலும், திருக்கைலாசபரம்பரைச் சந்தானசாரியர்
களுடைய திருவாக்குக்களினாலும், மேற்கூறிய நாயன்மார்க்
கள் பசுகரணரீங்கிச் சிவநரணம் பெற்றவர்கள் என்பது
தெளிவுற நாட்டப்படும். ஆதலினால், இந்நாயன்மார்கள்
அருளிச்செய்த தேவார முதலிய ஐந்தும் பதிவாக்கென்றே
தெள்ளிதிற்றுணியப்படும்; பசுவாக்கென்று நினைக்கினும்,
அது பிறவித்துன்பந்துக்கும் நரகத்துன்பத்துக்கும்
வித்தாகும். இவர்கள் திருவாக்கு அருட்பாவென்பதும்,
வேதத்தினும் பார்க்க இவைகளிற்றானே சிவபிரானுக்கு
அதிக பிரீதியுள்ளது என்பதும், சிவபிரான் உமாதேவியா
ருக்குக்கூறினாரெனச் சிவநரசியத்திற் கூறியகிரந்தங்களினுற்
றுணியப்படும். இந்நாயன்மார்களுள், சமயாசாரியர் நால்
வரையும் சந்தானசாரியர் எழுவரையும் ஞானத்திற்கிரியை
யாகிய ஞானபூசையிலே சிவனங்கப்பெருமானோடு பூசிக்கும்
படி விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அது தத்துவப்பிரகாச
முதலிய உண்மைதூல்களாலே துணியப்படும். அப்படியே
ஞானதீனத்தார்யாவரும் பண்டைக்காலமுதற் பூசித்துக்
கொண்டு வருகின்றார்கள்.

இவ்வருட்பாவைந்தையும் நாடோறும் நியமமாகப்
பூசித்தலும், இவைகளைச் சிவாலய நித்திய கைமித்தி
கங்களிலும் சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை மாகேசரபூசை

களிலும் ஒத்தலும், அங்ஙனம் ஒதுபவர்களை வழிபடுதலும், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்குபாதத் தாராலும் பண்டைக்காலந் தொடங்கி வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவையெல்லாம் இங்ஙனமாக; தற்காலத்திலே கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளையென்பவர் தாம் சிவாதுபூதி பெற்றவ ரென்று உலகத்தார் நம்பித் தம்மை வழிபடும்பொருட்டுச் சில பாடல்களைப் பாடி, அவைகளுக்குத் திருவருட்பா வென்றும், தமக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்றும், தாமே பெயரிட்டுக்கொண்டும், தம்முடைய மாணுக்கருள் ஒருவராலே தமக்குத் திருவருட்பா வரலாமென ஒரு புராணஞ் செய்வித்து இறுதியிற் சேர்த்துக்கொண்டும், அச்சிற் பதிப்பித்து விக்கிரயஞ் செய்விக்கின்றனர். அது கண்ட அறிவினிகள் சிலர் அவ்விராமலிங்கபிள்ளையைச் சமயா சாரியர்களோடு சமத்துவமுடையவரென்றும், அவர்பாடலைத் தேவார திருவாசகங்களோடு சமத்துவமுடையதென்றும், பாராட்டிக்கொண்டும், பூசித்துக்கொண்டும், அதுட்டானம் பூசை சிவதரிசன முதலியன செய்யுங்காலங்களில் ஒதிக் கொண்டும் வருகின்றார்கள். சிலபோது சென்னப்பட்டணத் துள்ள சிலவாலயங்களில் உற்சவத்திலே தேவார முதலிய அருட்பாக்களை நிறுத்திவிட்டு இராமலிங்கபிள்ளைபாடலையே ஒதுவிக்கின்றார்கள்.

இவ்வேழைகள் இப்படி மயங்கிக் கெடுதற்குக் காரணம், இராமலிங்கபிள்ளை திருவருள் பெற்றவரென்று அவர்பாடலி லும் அவர் மாணுக்கர் பாடலிலுஞ் சொல்லப்பட் டிருத்தலும், இராமலிங்கபிள்ளைக்கு இரசவாதந் தெரியு மென்றும், அவர் பல அற்புதங்களைச் செய்கின்றாரென்றும்,

அவரும் அவர் மாணாக்கர்களும் சொல்லிக்கொண்டு திரிதலுமேயன்றி வேறில்லை. ஆதலின், அவ்வேழைகண்டேமல் வைத்த இரக்கமிகு கியினாலே, அப்பாடல்களுட் சிலவற்றையும் அவர் வாய்மொழிகளையும் இங்கே எடுத்துக் காட்டி, அவர் திருவருள் சிறிதும் பெறுதவரென்றும், உலகத்தாரை வஞ்சித்துப் பொய்ப்புகழ் பெறப் புகுந்தவரென்றும், தெளிவு பெறக் காட்டுவோம்.

இராமலிங்கபிள்ளை தாம் ஓதாமலே திருவருளால் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர் என்று தம் பாட்டினாலே தாமே சொல்கின்றார். அப்பாட்டு இது:—

“நாதாபொன்னம்பலத்தேயறிவானந்தநாடகஞ்செய்
பாதாதுரும்பினும்பற்றாதவெண்ணைப்பணிகொண்டெல்லாம்
ஒதாதுணரவுணர்த்தியுள்ளேகின்றனவுசொன்ன
நீதானினமறந்தென்னினக்கேனித்தணிலத்தே.”

அவர் மாணாக்கர் வேலுமுதலியார் அவரருளால் தாமும் எல்லாம் ஒதாதுணர்ந்தவரென்கின்றார். அப்பாட்டு இது:—

“மீதானத்துயர்பள்ளிமேவவெமைவைக்குமெங்கண்
மேதாவைப்பள்ளிவிழைந்தருளிற்றென்றுரைப்பதெவன்
ஒதாமேயெமையெல்லாமுணர்த்துமுருவெளியையச்சோ
ஒதாமேயுணர்ந்ததென்பாருணர்கிலாரொருவியப்போ.”

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், வித்தியாரம்பஞ்செய்து கொள்ளாமலே மூன்றுபிராயத்திலே ஞானப் பாலுண்டு அக்கணத்தே வேதசிவாகமாதிகளையெல்லாம் ஒருங்குணர்ந்து தேவாரம் பாடியருளினமையால், ஒதாதுணர்ந்தவரென்று சிவபிரானாலும் இருடிகளாலும் மெய்ஞ்ஞானிகளாலும் சிறப்பித்துரைக்கப்பட்டார். இராமலிங்க

பிள்ளையும் அவர் மாணுக்கரும் ஒதாதுணர்ந்தது சத்தியமே பாயின், அவர்கள் யாரொருவரிடத்தும் சுவடியேந்திப்படிக்க வில்லையா? படித்ததைப் பலர் காணவில்லையா? முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்கலாமா? ஒதாதெல்லா முணர்ந்தேம் என்றதில் எல்லாமென்றது எல்லாப் பாஷைகளையுமா? சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் என்னுமிரண்டு பாஷைகளை மாத்திரமா? தமிழை மாத்திரமா? தமிழிலுள்ள எல்லா நூல்களையுமா? அவைகளுள் இலக்கணம் இலக்கியம் ஞான சாத்திரமென்னும் இம் முத்திரத்து நூல்களெல்லாவற்றையுமா? அப்படியாயின், தாம் பதிப்பித்த புத்தகங்களிலுள்ள பிழைகளுக்கு பாது சமாதானஞ் சொல்லுமா?

தொண்டைமண்டலம் என்றிருக்க வேண்டியதைத் தொண்டமண்டலம் எனத் தம் மாணுக்கர் ஒருவர் பொருட்டுச் சாதிக்கப்புகுந்து புதுவிசிகள் கற்சித்து அறிவில்லாதாரை வஞ்சித்தாரே! அவைகள் பழவிசிகளென்பாராயின், இன்னநூலில் இன்ன அதிகாரத்தில் இன்ன இடத்தில் இத்தனையாஞ் சூத்திரமெனக் காட்டல் வேண்டுமே! தொண்டைமண்டலமே சரியென்பது அசத்தியமுனிவர் வரத்தாற்றேன்றி வடநூற் கடலுந் தென்தமிழ்க் கடலு முழுதொருங்குணர்ந்து சிவாதுபூதிப் பெருஞ்செல்வமுற்று விளங்கிய திராவிடபாஷ்ய முசிவராகிப திருக்கைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதறைச் சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

“எந்நாட்டுப் பெருவனமு மெவ்வெவர்

கோட்பாடுகளு மியம்பவல்ல

பொன்னாட்டுப் பொன்செருக்கும் பன்னாக்குப்

பணிச்செருக்கும் போக்குமிந்த

நன்னாட்டைப் புலவரெலாந் தொண்டைநா

டெனவுரைப்பர் ஞாலமங்கை

தன்னாட்போ தனையமுகக் கனிவாயாங்

காரணத்தின் சார்பாற்போலும்.”

—காஞ்சிப்புராணம்: திருநாட்டுச் சிறப்பு.

என்னுஞ் செய்யுளாற்றுக.

பிரளயாகலராவார் இருமலமுடையராகிய உருத்திரர்க
ளென்பதும், சகலராவார் மும்மலமுடையராகிய பிரம
கிட்டுணு முதற் கிருமியீராக உள்ள உயிர்களென்பதும்,
சாதாரணமாகிய தத்துவக் கட்டளைகள் வாசித்தவருக்குந்
தெரியுமே! அஃதறியாது, பிரளயாகலர் மும்மலங்களுள்
ஒருமலத்தோர், அவர் பிரமன் முதலானோர் என்று
ஒழிவிலொடுக்கவுரைப் புத்தகமுதலிலே பதிப்பித்த இராம
லிங்கபிள்ளையா ஓதாதுணர்ந்தவர்! ஸ்ரீ ஸ்திரீ என்னுஞ் சொற்
களுக்கும் சுணம் வணம் என்னுஞ் சொற்களுக்கும் வேற்
றுமையறியாது, ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனென்பதற்குப் பெண்
னைப் பாகத்துடைய பரமசிவனைப் பொருள் கூறித்
தமதறியாமையை உலகறியப் புலப்படுத்திய இராமலிங்க
பிள்ளையா ஓதாதுணர்ந்தவர்! அவர் தாம் பதிப்பித்த ஒழிவ்
லொடுக்க வுரையிலே சுழுமுனையைச் சுழிமுனையென்றும்,
சொப்பனத்தைச் சொற்பனமென்றும், ஞாதிருவை ஞாதுரு
வென்றும், கேட்கவென்பதைக் கேழ்க்கவென்றும், சரியை
பைச் சரிதையென்றும், பிராரத்தத்தைப் பிராரத்துவ
மென்றும், தோன்றிய விருதுகாலமென்பதைத் தோன்றப்
பட்ட விருதுகாலமென்றும், நூல் கேட்டலை நூற்கேட்ட
லென்றும், அழியுமித்தேகாதியென்பதை அழியப்படவித்
தேகாதியென்றும், மண்ணினின்றுங் கடகலசாதிகாரியங்க
ளைப்பதில் மண்ணினின்றென்பதை மண்ணையென்றும்,

நூல்களறிவிக்கமாட்டாவென்பதை நூல்களறிவிக்க மாட்டா
தென்றும், மகேசுரனை மயேசுரனென்றும், இச்சாயத்தி
னத்தை இச்சாயெத்தினமென்றும், அத்தமயனத்தை அத்த
மானமென்றும், அவைகளறியாவென்பதை அவைகளறியா
தென்றும், இச்சாளுன முதலிய வருவிக்கப்பட்டன
வென்பதிற் பட்டனவென்பதைப் பட்டதென்றும், போய
விடத்தான்மா வென்பதைப் போயவிடத்துவான்மா வென்
றும், பெத்ததசையைப் பெத்ததிசையென்றும், வர்ணத்தை
வர்நமென்றும், கதிரவனுக்குமசுத்தமுமின்றாய தென்ப
தைக் கதிரவனுக்குஞ் சுத்தமுமின்றாய தென்றும், சகமார்க்
கத்தைச் சகசமார்க்கமென்றும், நேதிகளைதலை நியதிகளைத
லென்றும், வெதுப்புதலை வெதிப்புதலென்றும், உற்பிச்
சத்தை உற்பிசமென்றும், தொடையைத் துடைபென்றும்,
மித்தியாருபத்தை மித்தையாருபமென்றும், ஆகவென்னும்
வினையெச்சங்களை ஆயென்றும் பதிப்பித்திருக்கின்றாரே.
இன்னும் அப்புத்தகப்பிழைகளை பெடுத்துச்சொல்லப்புகின்,
மணற்சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுதல்போலும். அப்புத்த
கத்திற் பலவிடங்களிற் பெயரெச்சங்களை முற்றெனக்
கொண்டு முற்றுக்குறி கொடுத்து வரிமுடிவுசெய்து, அவை
கொள்ளும் பெயர்களை வேற்று வரிக்கு முதலாகக் கொண்டு
தொடங்கியிருக்கின்றாரே. இவ்வியல்புடையவரா ஓதா
துணர்ந்தவர்! குமாரகுருபரசுவாமிகள் ஐந்துபிராயம் வரை
யும் ஊமையாயிருந்து திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளது திரு
வருளினால் ஓதாதுணர்ந்தவுடனே பாடியருளிய திருச்செந்
தூர்க் கவிவெண்பா இலக்கணப்பிழைகளில்லாதாயும்,
சைவசித்தாந்த சாத்திரத்துண்மைப் பொருளையுடையதாயும்
இருக்கின்றதே. அவர் பின் பாடியருளிய பிரபந்தங்களுங்
அவ்வாறே இருக்கின்றன. அங்ஙனமாகவும், அவர் தாம்

ஒதாதுணர்ந்தவரென்று தம்மை எவ்விடத்தேனும் புகழ்ந்து
கொள்ளவில்லையே. இராமலிங்கபிள்ளையோ சிறுவர்களுக்
குள்ள கல்வியறிவுதானும் இவ்வாதவராயிருந்துகொண்டு
தம்மைத் தாமே ஒதாதுணர்ந்தவரென்று புகழ்ந்துகொள்ளு
தல் சாலவும் வியக்கற்பாலதாம்.

இராமலிங்கபிள்ளை தாம் தன்னீரால் விளக்கெரித்தா
ரென்று தாமே தமது பாட்டினால் வெளிப்படுத்துகின்றார்.
அப்பாட்டு இது:—

“மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக்
கில்லையென்றார் மேலோர்நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனவுட் பொங்கிவழி
கின்றேனோர் புதுமையன்றே
செய்விளக்கும் புகழுடைய சென்னநகர்
நண்பர்களே செப்பக்கேளீர்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண் ணீர்விளக்கு
மெரிந்ததுசந் நிதியின்முன்னே.”

இதற்குச் சிதம்பரநாததம்பிரானும், வேலுமுதலியா
ரும் சாக்ஷியஞ் சொல்லுகின்றார்கள். அவை இவை:—

“தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோன் மாந்தர்கட
முண்ணீர் சிவம்விளங்க வோங்குவிக்கும்—கண்மணியா
நங்க ளிராமலிங்க னல்லவருட் பாழுறையைத்
துங்கமுற மாணு தொழு.”

“பண்ணீர்மைச்சுவைமுதிர்ந்ததிருப்பனுவலருட்பயனைத்
தண்ணீரென்றொருவெண்பாச்சம்பந்தப்பிரான்வழியிற்
றெண்ணீர்த்தென்கூடல்வருஞ்சிதம்பரமாமுனிதெரித்தா
லுண்ணீர்மையொன்றுமிலேனுரைப்பதுமோர்புகழாமே.”

“நல்லருளினியல்பெளியோம்பெறக்காட்டநன்னீராற்
செல்லவிருளறவிளக்கங்கெரிவித்துந்தீச்சனை
வல்லபிணியறுவிக்கும்வகைகாட்டும்படியுடலி
னல்லல்செயும்பிணியனைத்துமருண்மொழியானேயறுத்தும்.”

இவ்விருவர்களும் இங்ஙனஞ் சாஷியஞ் சொல்லப் புகுந்தது, இராமலிங்கபிள்ளை தண்ணீரால் விளக்கெரித்ததை நேரே கண்டா? அவர் சொல்லைக் கேட்டா இவர்கள் உலகறிந்த ஆப்தர்களா? சிதம்பரதம்பிரான் மேற்கூறிய வெண்பாப் பாடினவர் தாமேயென்று அறிஞர்கள் சபையிற் சொல்லமாட்டுவாரா? கணிச்சீர் வெண்பாவில் வருமென எங்கே கண்டாரோ? இவர் எவ்வாதினத்துத் தம்பிரானெனப் படுகின்றாரோ அவ்வாதினத்துப் பண்டாரசந்திதிகள் இவர் சாஷியத்தை அங்கீகரித்தருள்வார்களா? உலகத்தார்களே, ஆராயுங்கள் ஆராயுங்கள்.

இராமலிங்கபிள்ளை, தாம் தண்ணீரால் விளக்கெரித்தது சத்தியமேயாயின், நமிநந்தியடிகள்போலவே சுவசமயிகளும் பரசமயிகளுமாகிய வெகுசனங்களெதிரே தண்ணீரால் விளக்கெரித்துப் பரசமயிகளுக்குச் சைவத்துண்மையை வெளிப்படுத்தலாமே! அது தமக்கு ஆவசியகமன்றாயின், அவர்தான் தண்ணீரால் விளக்கெரித்தமையைச் சென்னைநகர் நண்பர்களுக்கு மேலைச் செய்யுளால் வெளிப்படுத்தவேண்டுமெனில்லையே! அவர் சம்மாவிருப்பினும்; இச்சாஷிகளிருவரும் அவரை வலிந்து பிரார்த்திப்பலரெதிரே தண்ணீரால் விளக்கெரிக்கச் செய்து தங்கள் சாஷியம் மெய்ச் சாஷியமெனத் தாபித்தல்வேண்டுமே! இப்படிச் செய்யாவிடத்து ஆசாரியரும் மாணாக்கர்களும் உலகத்தாரை வஞ்சிக்கப் புகுந்தவர்களைன்பதற்கு எள்ளளவுஞ் சந்தேகமில்லையே!

இராமலிங்கபிள்ளை சாக்கிரத்திலே நடேசர் தம்மிடத்திற்கு வந்து தம்மைத் தடவித் தம்மோடு பேசித் தமக்கு ஒன்று தந்தாரென்று தம்முடைய பாட்டுக்கள் பலவற்றினால் வெளிப்படுத்துகின்றார். அப்பாட்டுக்களுட் சில வருமாறு:—

“இருளறவோங்கும் பொதுவிலேநடஞ்செ
 யெங்குருநாதனெம்பெருமான்
 அருளெனும்வடிவங் காட்டியொண்முகத்தே
 யழகுறும்புன்னகைகாட்டித்
 தெருளுறவருமைத் திருக்கையாற்றடவித்
 திருமணிவாய்மலர்ந்தருகிற்
 பொருளுறவிருந்தோர் வாக்களித்தென்னுட்
 புகுந்தனன்புதுமையீதன்றோ.”

“அன்றொருநாளிரவிடைவந் தணிக்கதவந்திறப்பித்
 தருண்மலர்ச்சேவடிவாயிற் படிப்புறத்துமகத்து
 மன்றவைத்துக்கொண்டென்னை வரவழைத்துமகனே
 வருந்தாதேயிங்கிதனை வாங்கிக்கொள்ளென்ன
 வொன்றுசிறியேன்மறுப்ப மறித்தும்வலிந்தெனது
 வொருகைதனிற் கொடுத்திங்கே யுறைதியெனமறைந்தா
 இன்றதுதானனுபவத்துக் கிசைந்ததுநாயடியேன் [ய்
 என்னதவம்புரிந்தேனோ வினித்துயரொன்றிலனே.”

“நெடுமாலும்பன்றியென நெடுங்காலம்விரைந்து
 நேடிபுங்கண்டறியாது நீடியபூம்பதங்க
 டொடுமாலையெனவருபூ மகண்முடியிற்கூட்டித்
 தொல்வினையேனிருக்குமிடந் தனைத்தேடித்தொடர்ந்து
 கடுமாலையெனவிரலிற் கதவுதிறப்பித்துக்
 கடையேனையழைத்தெனது கையிலொன்றுகொடுத்துக்
 கொடுமாலையிடுத்துமகி ழெனத்திருவாய்மலர்ந்தாய்
 குணக்குன்றேயிந்நாணின் கொடையையறிந்தனனே.”

“உம்பருக்குங்கிடைப்பரிதா மணிமன்றிற்பூத்
 வருவடிவங்கடந்தாடுந் திருவடிகளிடத்தே
 செம்பருக்கைக்கல்லுறுத்தத் தெருவினடந்திரவிற்
 றெருக்கதவந்திறப்பித்துச் சிறியேனையழைத்து
 வம்பருக்குப்பெறலரிதா மொருபொருளென்கரத்தே
 மகிழ்ந்தளித்துத்துயர்தீர்ந்து வாழ்கவெனவுரைத்தாய்
 இம்பருக்கோவம்பருக்கு மிதுவியப்பாமெங்க
 ளிறைவரினதருட்பெருமை யிசைப்பதெவனணிக்தே .”

“என்வடிவந்தழைப்பவொரு பொன்வடிவந்தரித்தே
யென்முனைடைந்தெனேனோக்கி யினங்கைசெய்தருளித்
தன்வடிவத்திருநீற்றுத் தனிப்பையவிழ்த்தெனக்குத் .
தகுசுடர்ப்பூவளிக்கவுநான் ருன்வாங்கிக்களித்து
மின்வடிவப்பெருந்தகையே திருநீறுந்தருதல்
வேண்டுமெனமுன்னரது விரும்பியளித்தனநா
முன்வடிவிற்காண்டியென வுரைத்தருளினின்ற
யொளிநடஞ்செயம்பலத்தே வெளிநடஞ்செயரசே.”

இப்படி வரும் பாடல்கள் ஏறக்குறைய இருநூறுண்டு.

இராமலிங்கபிள்ளைக்குத் திருவருட் பிரகாச வள்ளலா
ரெனக் காரணப்பெயருண்டாயிற்றென்று நூன்முகப் பத்தி
ரத்திற் கூறப்பட்டதன்றியும், வேலுமுதலியார் பாட்டிலுங்
கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது இது:—

“தனித்துரைத்த விராமலிங்கத் தனிமறைபா தரித்துயந்தா
ரினித்தவருட் பிரகாச வள்ளலென வினிதேத்தி
யனித்தமற்றார் சிலவறவரந் தோவென்போன் மறந்து
மனித்தனெனக் கொண்டொழிந்தார்மலவாழ்விற் சிலமறவர்.”

இராமலிங்கபிள்ளைபாடல் திருவருளாலே பாடப்பட்
டமையாலும் திருவருளே விளைவித்தலாலும் திருவருட்பா
வெனப் பெயர் பெற்றதென்று வேலுமுதலியார் பாட்டுக்
களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அவை வருமாறு:—

“ஆயவருளிறையெங்க ளருட்பிரகாசப்பெருமான்
றாயவருளாற்பொழிந்த சொல்லமிழ்தார்தமிழ்ப்பெருக்கு
நேயவருட்பற்றுகி றிறைமனத்துப்பெரியர்க்கு
மாயமயக்குழலென்போன் மறவர்க்குமுள்ளருக்கி.”

“அளவாதபேரன்பு சொரிந்தருளேவிளைவித்துத்
தளவாருகைக்கயற்கட் டையலிடங்கொண்டபிரான்
வளமாருங்கழன்மலரோ டிரண்டறுத்துவாழ்விக்கு
முளவாலேயருட்பாவென் றொருநாமம்பூண்டதுவே.”

இராமலிங்கபிள்ளை, தாம் நடுச்சுரைச் சாக்கிரத்தே தரிசித்து அவராலே கட்டித் தழுவுப்பட்டு அவரோடு கலந்து பேசி அவருடைய திருவருளைப் பெற்றதும், தம்முடைய பாடல் திருவருளை விளைவிக்கும் பொருட்டுத் திருவருளினாலே பாடப்பட்டதுஞ் சத்தியமேயாயின், சமமாசாரியர்கள் போல உலகத்தார் காணச் செத்தவர்களை உயிர்ப்பித்தல் முதலிய அற்புதங்களைச் செய்து, அவ்வற் புதங்கள் வாயிலாகப் புறச் சமயங்களைக் களைந்து சைவ சமயத்தை நிறுத்தலாயிற்று! “மறைகணித்தனை சைவநிந்தனை பொருமனமும்”, “ஜீவமயாம் பரசமயங்க ளொழித்திடு திறனும்” மெய்யன்பரிலக்கணங்க ளென்று திருநந்திதேவர் கூறியிருக்கின்றோம்! பசுகரணரீங்கிச் சிவகரணம் பெற்ற வர்க்கு அரிது யாத?

“பாடிசெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனையன் றேவிக்க ராங்கொண்ட—பாலன்
மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்
கரணம் போல்லலாமை காண்”

—திருக்களிற்றுப்படித் திருவெண்பா.

என்றும் கேட்டுமிலர்போலும்.

நான் திருவருளைப் பெற்றது என்னுடைய ஆன்மசுக மொன்றன்பொருட்டேயன்றிப் பிறருடைய ஆன்மசுகத்தின் பொருட்டன்று; ஆதலால் அற்புதஞ் செய்யும்பொருட்டு என்னை ஒருவர் கேட்கவேண்டுவதில்லை என்று சொல்வா யாயின், தாம் திருவருளைப் பெற்றவரென்று பாடி உலகறிய அச்சிட்டு விக்கிரயஞ்செய்ய வேண்டுவதில்லை. திருவருளி னது விளக்கத்தை வரைபாது கொடுப்பவரெனப் பொருள் படுகின்ற திருவருட்பிரகாச வள்ளல் என்னும் பெயரைத் தாம் வகிக்கவேண்டுவதில்லை. சென்னை கண்பர்களாகிய

நம்மையெல்லாம் முன்னிலைப்படுத்தித் தாம் தண்ணீரால் விளக்கெரித்ததை நமக்கெடுத்துரைக்க வேண்டுவதுமில்லை. தாம் வேத சிவாகமங்கள் விளங்கவும், சைவசமயந் தழைக்கவும், வடமொழியுந் தமிழ்மொழியும் நிலைபெறவும், அன்பர்களுக்குச் சித்தி முத்தியிரண்டும் பாவிக்கவும், கடவுளில்லையென்பவர்களாகிய நாத்திகர்களும் உய்யவும், மூன்று கண்ணும், எட்டுப் புயமும், ஐந்து முகமும், காளகண்டமும் கங்கைச் சடையும் மறைத்துத் தாம் எழுந்தருளி வந்தவரென்று தமது மாணாக்காகிய வேலுமுதலியாராலே தமக்குப் புராணஞ் செய்வித்துக்கொண்டும், ஆன்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை அறுப்பவை தம்முடைய இருதோளும், அருள் பொழியும் இருகண்ணும், இராமலிங்க அற்புதத்திருநாமமும், ஆறு திருமுறைகளுமே யன்றிச் சிவபெருமானுடைய எட்டுப் புயமும், மூன்று கண்ணும் பஞ்சாக்ஷரமும், நான்கு வேதமும்ல்லவென்று தமது மருமகனாகிய சுந்தரப் பிள்ளையைக்கொண்டு பாடுவீத்துக்கொண்டும், தம்முடைய பாடலோடு சேர்த்து அச்சிற் பதிபித்து வெளிப்படுத்த வேண்டுவதுமில்லை, அப்பாடல்கள் இவை:—

“மறைவிளங்க வாகமவாய் மைகள்விளங்கச் சைவநெறித் துறைவிளங்க வடகலையுந் தென்றமிழுந் துணிபொருளி னிறைவிளங்க நீடுயிர்க் ணெறிவிளங்க நிலைவிளங்கப் பொறைவிளங்கப் பொய்புகுதா தேழையோம் புலம்விளங்க, அறங்காட்டுந் துறைகாட்டி யறுசமயத் தவரவர்க்குய் திறங்காட்டிச் சிவங்காட்டிச் சித்திமுத்தித் திருக்காட்டிப் புறங்காட்டிற் பொய்யுடலை வையாமெய்ப் புலங்காட்டி மறங்காட்டென் மனக்காட்டை வளராமே மதிகாட்ட, தவநெறியுந் தவப்பயனுஞ் சார்புஞ்சார் புணர்பொருளுஞ் சிவனருளு மருட்பயனுந் தேர்ந்தனர்தேர்ந் ததுமுணரா தவநெறியிற் புக்குமுன்றங் கசதியா டுறுமறிவில் பவநெறிநாத் திகருமுயப் பரிந்தருளி னியல்காட்டி.

சன்மார்க்கத் தவர்யாருந் தனிவிரும்பு சிலைவிரும்பும்
பன்மார்க்கத் தவர்யாரும் பற்றுமொரு பற்றுகி
யென்மார்க்கத் தவர்களுநா டரியபழம் பொருளெனியேன்
றுன்மார்க்கத் தவம்போக்கித் தவமாக்கத் துணிந்தருளி.

ஊரொடுபே ருருவொன்று மில்லாத வொப்பிலுணர்
வோருருவீ ருருமுக்க ணுலிருதோ னேந்துமுகங்
காருறுகண் டமுமாறு கவர்சடையு மறைத்தருளி
யேருறவந் தெழுந்ததுவோ வன்றியிமை யவர்க்கன்று.

உருநாம. பிராமலிங்க மெனக்கொண்டா ரோங்கருளாற்
குருநாம மந்திரமாக் கொண்டியந்தா ருயகினைந்தார்
பெருநாம மந்திரத்தைப் பெற்றியறி யாரெல்லாந்
திருநாம மிதுபிள்ளைத் திருநாம மென்பாரே.”

“தாய்மலர்ந்த பெருங்கருணைத் தத்துவஞ ரெங்கள்
சனிப்பிறப்பை யொறுத்துவினைத் தனித்தொடக்கையறு
வேய்மலர்ந்த கருணைதிருமேனிகொண்ட காலத் [க்க
தெண்டோளோ விருதோளோ முக்கணை விருமை
யாய்மலர்ந்தவருட் கண்ணோநாமமெழுத் தைந்தோ
வன்றியரு ளிராமலிங்க வற்புதப்பொற்பெயரோ
வாய்மலர்ந்த தீரிரண்டு மறையோமூ விரண்டு
மாமுறையோ வகுத்துரைபீர் மயக்கொழிமா தவரே.”

திருவருட்பிரகாசவள்ளலெனப் பெயர் வகித்து நாம்
பெற்ற திருவருளை உலகத்தாருக்குப் பாலிப்போம் என்று
திருவருட்பாவை வெளிப்படுத்தினவர் பரசமயங்களைக்
களைந்து சைவத்தை நிறுத்தாது மறுத்தல், அன்னதாதா
வெனப் பெயர் வகித்து அன்னக்கொடி கட்டி அன்னதானஞ்
செய்யப் புகுந்த ஒருவர் பசித்தவர்களுக்கு அன்னமில்லை
யென மறுத்தல்போலாமே. இராமலிங்கபிள்ளை, தம்மை
ஞானசாரியரென அடைந்த சிதம்பரத்துத் தீக்ஷிதரொருவர்
சன்னிபாதத்தால் வருந்தி “அடியேனைப் பிழைப்பித்தல்
வேண்டும் பிழைப்பித்தல் வேண்டும்” என்று கெஞ்சக்

கெஞ்சப் “பிழைப்பிப்போம் பிழைப்பிப்போம்” என்று சொல்லிச் சொல்லி இறுதியிற் பிழைப்பியாது இறக்கும்படி கைவிட்டுவிட்டாரே! அவர் இறந்தபின்னாயினும், தமது திரு வருட்பாவினால் அவரெலும்பை ஆணுக்கித் தமது பெருமையை உலகறிய வெளிப்படுத்தினுள்ளே! வருணத்தாலும், ஆச்சிரமத்தாலும் கல்வி முதலிய பிறவற்றாலும் மிக வுயர்ந்த சங்கராசாரிய சுவாமிகளை அஞ்சலிசெய்யவுங் கூசு நாழுஞ் சபாநாயகருஞ் சமமென்று கூறி இறுமாக்குந் தீக்ஷிதர் மரபிற் பிறந்துந் தங்காலில் விழுந்து தம்மையே ஞானசாரியரெனக் கொண்டு வழிபட்ட அதிதீவிரதர பரிபக்குவராகிய இந்தத் தீக்ஷிதருடைய எலும்பை ஆணுக்காத இராமலிங்கபிள்ளை இனி வேறு யாவருடைய எலும்பை ஆணுக்கப்போகின்றார்! நமது பிள்ளை, சிவாநுபவம் பெறு திருந்தும் பெற்றவர்போல் நடிப்பவர்பெறும் பேற்றைத்,

“தன்னறிவு சாக்ஷியல்லாற் சாயுச்சியப் பயனைச்
சொன்ன பிழைகெட்டேன் றெலைப்பரோ—முன்னே
நடவார் வழியொருவன் சொல்ல நடந்து
தமொறி ஞாந்தறியா தார்.”

—ஒழிவிலொடுக்கம்.

என்னும் செய்யுளையும்,

“தன்னெஞ்சந் தனக்குச் சான்றது வாகத்
தத்துவ நன்குணராதே
வன்னெஞ்ச னாகிக் கூடமே புரிவோன்
வஞ்சகக் கூற்றினுங் கொடியோன்
பன்னுங்கா லவன்றன் றரிசனம் பரிசம்
பழுதுற சிரயவேதுவுமாம்
புன்னெஞ்சா லவனும் போய்நர கெய்திப்
பூமியுள் ளளவுமேறானால்.”

—பெருத்திட்டு.

என்னும் செய்யுளையும் இனியாயினுஞ் சிந்தியாரா?

இராமலிங்கபிள்ளைக்குச் சிவபெருமானாலே இரசவாதம் உபதேசிக்கப்பட்டதென்றும், அவர் இரசவாதத்தினாலே ஆறுபாரந் தங்கஞ் செய்து வைத்திருக்கின்றாரென்றும், அது கொண்டு அவர் பார்வதீபரம் எனப் பெயர்பெற்ற ஒரு பட்டணமும் அதனுள்ளே ஒரு கனகசபையுங் கட்டுவித்துச் சிதம்பரசபாநாயகரை உலகறிப நடந்து அங்கே வந்துகின்று நிருத்தம் பண்ணும்படி செய்யப்போகின்றாரென்றும், பசித்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அன்னம் கொடுக்கவும், வியாதி யாளர் எல்லாருக்கும் வியாதி நீக்கவும், கல்வி விருப்பமுடையவர்கள் எல்லாருக்கும் கல்வி கற்பிக்கவும் போகின்றாரென்றும், அவருடைய மாணாக்கர்கள் கடைதோறும் ஆலயந்தோறும் வீடுதோறும் தெருத்தோறும் வாய்ப்பறை அறையப் புகுத்து பலவருஷங்களாயினவே. அவர் பட்டணங்கட்ட அஸ்திவரம்போட்டு இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலாயிற்றே. இவைகள் இன்னும் நடத்தப்படாததென்னையோ? அவர் தாம் இரசவாதத்தினாலே சம்பாதித்த திரவியத்திலே சிதம்பர சிற்சபா சம்புரோக்ஷணத்தின் பொருட்டு இரண்டுலக்ஷம் ரூபா கொடுத்தற்கு அக்ஷயஸ்ரீ ஆனமீ சிதம்பராலயத்திலே பலரெதிரே தீக்ஷிதர்களுக்கு வாக்குத்தத்தஞ் செய்தாரே! இதுவனையும் அவ்வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றாததென்னையோ? அவர் இரசவாதந்தெரிந்தவராயின், ஊர்தோறும் திரிந்து பலரிடத்தும் பணம் நெல்லு முதலியவை யாசிக்கென்னையோ? பிறரிடத்து வாங்கிய அற்பக்கடன்களையும் இறுக்கமாட்டாது அவரால் வைப்படுவதென்னையோ? அவர் பதிப்பித்த கிருவருட்பாப் பிரதிருபங்கள் பிறரிடத்தில் அடைமானம் வைக்கப்பட்டிருப்பதென்னையோ? தன்னை இரசவாதிரெயன்பவனிடத்துள்ள வறுமையும், தன்னை மஹாவைத்தியன் என்பவ

னிடத்துள்ள வியாதிபும், தன்னை மஹா வீரனென்பவன்
மேலே பிறருமிழ்த்த தம்பலமும், தன்னை ஞானியென்பவ
னிடத்துள்ள விடயவிச்சையும், அவர் வாக்கைப் பொய்
யெனச் சாதிப்பவைகளல்லவோ? அவரும் அவரை நம்பு
வோரும்,

“வாதிவடத்தினமு மாமருத்து வன்பினியுஞ்
சாதித்த வீரன்மேற் றம்பலமுஞ்—தீததுபோன்
ஞானத்திலின்பை நசிப்பித்து நானதுவா
முனத்தை யாரொழிவிப்போர்.”

—ஒழிவிவோடுக்கம்.

என்னும் செய்யுளைச் சற்றே சிந்திக்கக் கடவர்கள்.

இராமலிங்கபிள்ளையினுடைய மாணுக்கர்கள், தாங்கள்
அவர் சிவாநுபூதி பெற்றவரென்றும், இரசவாதந் தெரிந்தவ
ரென்றுங் கொண்டது சத்தியமேயானால், இச்சென்னப்பட்ட
ணத்திலே பலரிடத்துஞ் சென்று சேவித்துப் பலவாறு
வருந்திச் சீவனஞ்செய்து கொண்டலைவதென்னையோ? தங்க
ளாலே முன்பு வசைப்பாட்டுப் பெற்றவர்களைப் பின்பு
தோத்திரஞ் செய்து மது மாமிசங்களின் பொருட்டு
இரண்டண, ஓரண யாசித்துத் திரிவதென்னையோ? பிற
ரோடு கூட்டுவியாபாரஞ் செய்யப் புகுந்து அவர் பொருளைக்
கைவசப்படுத்திக்கொண்டு அவர் வாயில் மண் போடுவ
தென்னையோ? தாசிகளிடத்துந் தட்டார்களிடத்துஞ்
சென்று சிவபத்தி காட்டி நடித்து ஆபரணங்களை இரவலாக
வாங்கிக்கொண்டு ஓட்டம்சுடிப்ப தென்னையோ? அவர்க
ளெல்லாருங் கருங்குழிக்குச் சென்று அவ்விராமலிங்க
பிள்ளையைத் தரிசித்தலாகிய பேரானந்தப் பெருவாழ்வு
பெற்று அவருடைய பரிகலசேட பாத்திரசேடங்களைப்
புசித்துக்கொண்டிருக்கலாமே!!! அப்படிச் செய்யாமையால்,

அவர் வேடம் பொய்வேடம் என்று அவர்களே தெளிந்திருக்கின்றார்களென்பது இனிது விளங்குகின்றதே! விளங்கவும் உலகத்தாரை மருட்ட அசத்தியம் பேசுகின்றார்களே!

“சுத்த பரிமளகஸ் தூரிமா ண்டைத்தே
வைத்த பிரமன் மதிசேடன்—சத்தியமே
தானொருக்கா லுஞ்சொல்லா தார்நாவில் வையேனே
யானொருக்கால் வேதனா னால்.”

இராமலிங்கபிள்ளை ஆகாய கமன குளிகை செய்து, சென்னப்பட்டணத்தினின்றுத் தம்மைத் தரிசிக்க வந்த மாணுக்கர்கள் இருவருக்கு ஒவ்வொரு குளிகை கொடுக்க, அவர்கள் அக்குளிகையை உட்கொண்டு கூடலூரினின்றும் இரண்டு தென்னமர வுயரத்தின் மேற்படப் பறந்து இரண்டு நாழிகைப் பொழுதினுள்ளே சென்னப்பட்டணம் அடைந்தார்கள் என்று அவர் மாணுக்கர்கள் வாய்ப்பறை அறைகின்றார்களே! இராமலிங்கபிள்ளை இச்சென்னப்பட்டணத்திற்கு வந்து இவ்வற்புதத்தை எல்லாருங் காணச் செய்து காட்டுவாரா?

இராமலிங்கபிள்ளை ஏறக்குறையப் பத்து வருஷத்திற்கு முன்னே சிதம்பரத்திலே தம்மோடு சில உத்தியோகஸ்தர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களைப்பிரிந்து சற்றே தூரத்திற் சென்றிருந்தாரென்றும், அவர்கள் “அங்கே போயிருப்பது என்னை?” என்று வினாவினபோது “சென்னப்பட்டணத்திலே இப்போது என் மனைவி இறந்து விட்டாள். அது எனக்கு இங்கே தெரிந்தது” என்று சொன்னாரென்றும், மூன்றாநாள் சென்னப்பட்டணத்திருந்து ஆம்மரண சமாசாரக் கடிதம் வந்தமை கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அவ்வுத்தியோகஸ்தர்கள் அன்றுமுதல் அவரைச் சருவஞ்ஞரெனக்கொண்டு வழிபடுகின்றார்களென்றும், அவர்

மாணுக்கர்கள் எங்கெங்கும் பாராட்டிக்கொண்டு திரிகின்றார்கள்? ஒகோ! கெட்டி கெட்டி! அவர் மனைவி ஒருத்தியே. அவள் இச்சென்னப்பட்டணத்தினும் இதனைச் சார்ந்த இடங்களினும், ஒருபாதேசியோடு கூடி இன்றுவரையுஞ் சஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு திரிவதை யாருங் காணலாம் காணலாம். பிள்ளையும், மாணுக்கர்களும் போல முழுப்பூசினிக்காயைச் சோற்றுக்குள்ளே புதைக்கவல்லவர் வேறியாவர்? இராமலிங்கபிள்ளை, தாம் சர்வஞ்ஞராகிய சிவபெருமானுபிருந்தே உலகத்தாருய்யும்பொருட்டுக் காளகண்டம் திரிநேத்திரம் முதலியவைகளை மறைத்து எழுந்தருளிவந்தது சத்தியமே யாயின், தம்மனைவி பின் இவ்வியல்புடையளாவாள் என முன்னறியாது விவாகஞ் செய்துவிட்டுப் பின் பழிக்குப் பயந்து சென்னப்பட்டணத்தை விட்டு ஓட்டம்பிடிப்பாரா? ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்!

இதுவரையுஞ் சொல்லப்பட்டவைகளினாலே, இராமலிங்கபிள்ளை ஓதாதே எல்லாமறிந்தவரென்பதும், சிவபெருமானைச் சாக்கிரத்தே தரிசித்தவரென்பதும், திருவருளைப் பெற்றவரென்பதும், திருவருளைப் பிரசாதிப்பவரென்பதும், அற்புதங்கள் செய்ய வல்லவரென்பதும், இரசவாதந் தெரிந்தவரென்பதும் அசத்தியமே என்றும், அவருக்குத் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் பெயரும் அவர் பாடலுக்குத் திருவருட்பாவென்னும் பெயரும் இடப்பட்டது நகைப்புக்கிடமேயாமென்றும், இராமலிங்கபிள்ளையும் அவர் மாணுக்கர்களும் உலகத்தாரை வஞ்சித்துப் பொய்ப்புகழ் பெற்று வயிறு வளர்க்கப் புகுந்த வேடங்களே இவைகளென்றும், பசுமரத்தாணிபோற் பதித்து நாட்டப்பட்டன.

இவ்வுண்மையை அறியாது, சிலர் தேவாரமுதலிய அருட்பாவைந்தனோடும் இராமலிங்கபிள்ளை பாடலைச் சம

மாகப்பாராட்டியும், சிலர் அப்பாடலைக் கைவிட்டு இப்பாடலையே பாராட்டித் துரபிமானத்தினாலே தேவாராகிகளைத் தூஷித்தும், எரிவாய்ரகத்துக்கு இரையாகுகின்றார்கள்.

சில செல்வர்கள், இராமலிங்கபிள்ளை பாடலைத் தாங்கள் பாராட்டியது தப்பென்று விவேகிகளா லறிந்தவிடத்தும், தங்கள் பெயர் அவ்விராமலிங்கபிள்ளை சரித்திரத்திலே பாடப்பட்டமையால் பிற்காலத்திலே இராமலிங்கபிள்ளையைச் சிவாநுபூதிமானெனக் கொள்பவர்களெல்லோரும் தங்களைச் சிவாநுபூதிமானை யடைந்த மெய்யன்பரெனக் கொள்வார்களென்னுந் துரபிமானத்தினாலே முன்போலவே பாராட்டிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஐயையோ! அவர்கள் அதுமட்டோ, தங்களிச்சைக்கேற்றபடி ஒழுகுங் கோயிலருச்சகர் சிலர்பொருட்டுச் சில தேவாலங்களிலே தேவாரஞ்சொல்லப்புகுந்த பரம்பரை யோதவார்களைச் சிவசந்திதியிலே தூர்ப்பாஷைகளினால் வைது அடித்து ஒட்டுதற்குத் துணைசெய்தார்கள். ஒகோ அதுமட்டோ, அவ்வருச்சகர்கள் கல்வியறிவில்லாத ஒருவன் பேரால் எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய “சிவாலய குருமான்மியம்” என்னும் புத்தகத்திலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கும் உண்மை முத்தி கிடைக்கவில்லை என்றெழுதிய குழறுபடையைக் கேட்டும், சிவசிவ! அவ்வதிபாதகளைப் பாராட்டிப் பலரெதிரே அவனுக்குச் சம்மானஞ் செய்தார்களே? இந்நகரத்துப் புலவர்களிற் சிலர், ஹாஹா! அப்பெருங் கொடும்பாயிகள் சபையிலிருந்து அதனைக் கேட்டு மௌனமாய்த் திரும்பினார்களே! சிவதூஷணஞ் செய்த தக்கன் பட்டபாடும், அதனைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த

தேவர்கள் பட்டபாடும் அறியார்களா? அறியார்களா? சில
பெருமான் தம்மைத் தூஷித்தலைப் பொறுப்பினும், தம்
மெய்யன்பர்களாகிய சமயாசாரியர்களைத் தூஷித்தலைப்
பொறுப்பாரா? பொறுக்கமாட்டாரே பொறுக்கமாட்டாரே!

சில மூடர்கள், இராமலிங்கபிள்ளையையும் அவர் பாடலை
யும் பாராட்டுவோர் அறவரென்றும் பாராட்டாதவர் மறவ
ரென்றும், வேலுமுதலியார் பாடிய

“தனித்துரைத்த விராமலிங்கத் தனிமறையா தரித்துய்ந்தா
ரினித்தவருட் பிரகாச வள்ளலென வினிதேத்தி
யரித்தமற்றார் சிலவறவ ரந்தோவென் போன்மறந்து
மனித்தனெனக் கொண்டொழிந்தார் மலவாழ்விற் சிலமறவர்.”

என்னும் பாட்டினாலே மயங்கி, நாம் பாராட்டாதொழிந்
தால் பிறரால் மறவரென்றிகழப்படுவோம் என்று பயந்து
பயந்து பாராட்டுகின்றார்கள். அது, சில பட்டுநூற்காரர்கள்
“இப்பீதாம்பரம் பதிவிரதைகள் புத்திரருக்கன்றி வேசைகள்
புத்திரருக்குத் தோன்றுது” என்றொப்பித்த சூனியப்
பொருளை ஓராசனும் மந்திரி முதலாயினோரும் குடிகளுந்
தனித்தனியே அகத்திலே “இப்பீதாம்பரம் எனக்குத்
தோன்றவில்லையே நான் மாத்திரம் வேசைமகனானேன்
பிறரெல்லாரும் கற்புடை மகளிர் மக்களாயினார்களே”
என்று கவலை கொண்டு, புறத்திலே “இப்பீதாம்பரம் போல
நானெங்கும் பார்க்கவில்லை பார்க்கவில்லை” என்று ஒருங்
கொத்துப் பாராட்டிய கதைபோலாகும்.

இப்பிரபந்தத்தை எல்லாருஞ் சித்த சமாதானத்தோடு
வாசித்து,

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”

—திருக்குறள்.

என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே உண்மையைத் தெளிந்து, பசுவாக்கியங்களைக் கைவிட்டுப் பதிவாக்கியங்களாகிய தேவாரமுதலிய உண்மை நூல்களையே கைக்கொண்டு விதிப்படி சிரத்தை யோடு ஓதியுணர்ந்துய்யக் கடவார்கள்.

“எச்சனைத்தலையைக்கொண்டு செண்டடித்திடபமேறி
யச்சங்கொண்டமரரோட நின்றவம்பலவற்கல்லாக்
கச்சரைக்கல்லாப்பொல்லாக் கயவரைப்பசுநூல்கற்கும்
பிச்சரைக்காணுகண்வாய் பேசாதப்பேய்களோடே.”

—தீருவிசைப்பா—

இராமலிங்கபிள்ளையாலே பசுத்துவரீங்கிச் சிவத்துவம் பெற்றவர்களென்று அவர் சரித்திரத்திலே பாடப்பட்டவர்களுள்ளே யாவராயினும், இப்பிரபந்தத்திலே தப்புக்கண்டார்களாயின், நியாயமெடுத்துக்காட்டி வாதிக்கக்கடவர்கள். அது கூடாதவழி, நம்மை ஊமையாக்கித் தம்மாசாரியர் பெருமையையும் தம்பெருமையையும் உலகறிய வெளிப்படுத்தக்கடவர்கள். அவர்கள் அதுவுஞ் செய்யாதபோது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலாயினோரை அவ்மதித்து இராமலிங்கபிள்ளையை நன்கு மதிக்கும் பிரபுக்கள் அப்பிள்ளை மாணாக்கர்களைச் செவியிலே பிடித்துக்கொண்டு “திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய மாணாக்கர் அவர் திருச்சின்னத்தைத் தடுத்த புத்தநந்தி தலையிலே இடிவிழச் செய்தார்களே இராமலிங்கபிள்ளையைக் கண்டிப்பவனை ரீங்கள் ஊமையாக்க மாட்டார்களா?” என்று கேட்கக் கடவார்கள். இவைகளெல்லாஞ் செய்யாது வாயில்வந்தபடி நம்மைத் தூஷிப்பது குலத்திற் பிறந்தாருக்கு அழகன்று. இதனைச் சிந்திப்பது தூஷிப்பவர்களுக்கு நாம் எடுத்துக்காட்டுஞ் செய்யுளொன்றுண்டு.

“செய்யுண் பூக்குழன் மடவரா னின்னெனும் வாது
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய் திறந்து
வையும் பூசலுக் கெதிரலேன் மானம்விற் றுன்போ
லுய்யும் பாவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தான்.”

—திருவினையாடற்புராணம்: இசைவாது வென்ற படகம்.

இராமலிங்கபிள்ளை பாடலைக் குறித்து, அவர் மாணுக்க
நிருபருக்கும், திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை
பாதினத்துச் சீடரும் இலக்கண விலக்கியங்களிலும் சைவ
சித்தாந்த நூல்களிலும் வல்லவரும் இராமநாதபுர சமஸ்தான
வித்துவானும் மதுரைத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிக
ளாதினத்து ஸ்ரீசின்னச்சந்திரானந்ததிற்குக் கல்வியில் உசாத்
துணைவருமாகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. இராமசுவாமிப்பிள்ளைக்கும்,
மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுளாலயத்திலே பலரெதிரே
நடந்த வாசத்தை, உலகத்தார் அறியும்பொருட்டு, அவ்
விராமசுவாமிப்பிள்ளை ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுகநாவல
ரவர்களுக்கெழுதிய விண்ணப்பத்தை இங்கே பதிப்பிக்
கின்றேன்.

“சிவஞானச் செல்வர்களாகிய மஹாராஜர்களிற்
அண்ணா அவர்கள் திவ்யபசுமுகத்துக்கு எழுதிக்கொள்ளும்
விண்ணப்பம்.

இம்மதி முதலிலே சென்னையிலிருந்து ம. ஈ. ஈ. சிறீ
ஐயாசாமிமுதலியாரவர்கள் ம. ஈ. ஈ. சிறீ வாசுதேவமுதலியா
ரவர்கள் ம. ஈ. ஈ. சிறீ சோமசுந்தரச்செட்டியார் என்னும்
பிரபுக்கள் மூவரும் சுவாமிதரிசனார்த்தம் மதுரைக்கு வருவ
தற்கு சிறீ பண்டாரச் சந்திரிகளுக்குச் சென்னை ஓதுவார்
விண்ணப்பம் வந்திருந்தது.

அவ்வண்ணமே இம்மதி லெ சோமவாரத்திரவிலே
அம்முன்று பிரபுக்களும் அவர்களைச் சேர்ந்த சிலரும்
அதற்கு நாலுதினத்திற்கு முன்பு திருப்பாலேவனம் சிறீ
சந்தாக்குருக்களும் காஞ்சிபுரம் சிறீ கச்சபேசக் குருக்களும்
வந்து சேர்ந்தார்கள்.

*

*

*

இரண்டு தினஞ் சென்றபின் ம. ரா. ரா. சிறீ விஜயரங்க
முதலியாரவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். பிரபுக்கள்
யாவரும் ஒருங்கே பத்தியுடன் சிவாலயசேவை செய்தார்
கள். திருப்பாங்குன்றத்துக்கும் போய் வந்தார்கள்.

புதவாரத்திரவு பிரபுக்களுடன் வந்த முத்துச்சாமி
முதலியெனப் பெயரிய ஒருவர் மடத்துக்கு வந்து, சிறீ
சிவனச்சந்நிதானத்தைத் தரிசித்துப் பலவார்த்தைகள்
பேசிக் “கருங்குழி இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்களுடைய
முதன்மாணுக்கரும் இலக்கணவிலக்கிய வேதாந்த சித்தாந்
தங்களிற் பரமடண்டிதரும் எடுத்தவிடயங்களை ஸ்தாபிக்க
வல்லுநருமாகிய வேலுமுதலியாரென்பவர் பிரபுக்களுடன்
வந்திருக்கின்றார். சந்நிதான தரிசனத்துக்கும் நானே வருவார்.
வந்த பின்பு வெளியாம்” என்று சொல்லி “இராமலிங்க
பிள்ளையவர்கள் அருளிச்செய்த திருவருட்பா இவ்விடத்
துக்கு வந்திருக்கின்றதா?” என்று வினவினர். “வா
வில்லையே” எனக் கூறியவழிச் “சென்னை சேர்ந்த பின்பு
அனுப்புவதிற் றடையில்லை” என்று “அதிவடங்கிய திருப்
பாகரங்கள் இவை” என்று சில பாடல்களைச் சொல்லித்
தாமே அருமைப்பட்டுக் கொண்டார். [சென்றவருடத்
திலே இராமலிங்கபிள்ளை கூட்டத்திற் சேர்ந்த ஒரு பாதேசி
இவ்விடத்துக்கு வந்து சிறீ சந்நிதானத்திலே இராமலிங்க

பிள்ளை கணிகளைக் கழறிப் பாராட்டி, நன்னூல் விருத்தி யுரைப் பாடங் கேட்கப் புகுந்து, சில நாட் சென்றபின் சில மாயாவாத நூலுணர்ச்சி கொண்டு, சித்தாந்த வழியை மறுக்கப் புகுந்தார். இராமலிங்கபிள்ளை வீட்டுக்கு நடேசர் வந்து கதவைத்திறப்பித்து இரசவாதத்தைப் புலப்படுத்தி யும் சிலபோது கட்டமுது கொடுத்துஞ் செய்தவருளையும் தண்ணீரால் விளக்கெரித்த செய்தி முதலியவற்றையும் பிதற்றினார். உடனே கண்டித்து மாயாவாதத்தையும்றுத்து இராமலிங்கபிள்ளை ஒருவர் வழியாக இலக்கணமாதல் சாஸ்திரமாதல் பாடங் கேட்டவரல்லரென்றும்பேசி அப்பரதேசியையுந் துரத்தியிட்ட] யான் ஒன்றுமுரையாடாதிருந்தனன். பின்பு “திருவருட்பாவென்று அபிமானித்து இராமலிங்க பிள்ளையவர்கள் பாடலுக்கு நாங்கள் பெயரிட்டிருப்பதைப் பற்றி நாவலர் மறுத்துப் பேசுகின்றார். அது யாருக்குஞ் சம்மதமன்று” என்றும் பிதற்றினார். எல்லாம் வேலு முதலியைக் கண்டவழிப் பேசவேண்டுமென வாளா வதிர்தனன். குருவாரத்திலே ஷெ முத்துச்சாமிமுதலியாதல் வேலுமுதலியாதல் மடத்துக்கு வரவில்லை.

சக்கிரவாரத்திலே சுவாமிக்கு அபிடேக முதலியன செய்வித்து ஆஸ்சமயனத்திற்கு மடத்துக்குப்போய்க் குரு தரிசனஞ் செய்து உடனே விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்திரவாரத்திலே பிரயாணஞ்செய்ய நிச்சயித்திருந்த பிரபுக்கள் கருத்தைக் கேள்வியுற்றேனாகையால், அற்றைநாள் அகிகாலையிற் பூசை முடித்துக்கொண்டு வழக்கப்படி திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, சிவபெருமானைத் தரிசித்து, அவ்விடத்தே வதிந்து, முத்துச்சாமி முதலியைக்கொண்டு வேலுமுதலியை யானிருக்கு மிடத்து வருவித்துவைத்துக் கொண்டு, சில பட்டமார் சில ஓதுவர் சில செட்டிமார்

முதலிய பலர் முன்னிலையில் வேலுமுதலியுடன் இஷ்டம் போலப் பலபல வார்த்தைபேசிச் சித்தாந்த விஷயங்களிலே வினவத் தொடங்கி, “சிவஞானபோதம் அதிகாரம் இயல்பாதமுதலியவைகளால் எத்துணைப் பகுப்புடையது? முதன்முன்று சூத்திரங்கள் முறையே திரிபதார்த்தங்களில் எவற்றைச் சொல்லுகின்றன? விஞ்ஞானாகல் பிரளயாகல் சகலராவார் யாவர்? சொல்லவேண்டும்” என்று கேட்டேன், “சிவஞானபோதம் எட்டுப் பிரிவினையுடையது. பெயர் யாதில்லை. முதற் சூத்திரம் சங்காரத்தைச் சொல்லிச் சிருட்டிப்பதைச் சொல்லுமுகத்தாற் பதியுண்டென்று சொல்லுகின்றது. அது பயனுக்குப் பயனாகக் கொள்ளவேண்டும். இரண்டாஞ் சூத்திரம் பசுவுண்டென்று சொல்லுகிறது. மூன்றாஞ் சூத்திரம் பாசமுண்டென்று சொல்லுகிறது. விஞ்ஞானாகல் பிருங்கி முதலாயினோர்; சிலர் சதாசிவாதிகளாகச் சொல்லுவர். பிரளயாகல் பிரமன் முதலாயினோர்; சிலர் உருத்திரராதியாகச் சொல்லுவர். சகலர்; மாறடர் சிலர் விஷ்ணுவாதியாகச் சொல்லுவர். இவை மூலாகமபோதம்” என்றும், “சிவஞானசித்தியார் பார்த்தபின்பு முடிவிலே ஒழிவிலொடுக்கம் பார்க்கவேண்டும். இது எங்கள் குருமரபு” என்றும், இன்னும் பலபல விதமாகக் குழறினார். “சித்தாந்த சாஸ்திர விஷயத்திலே இவ்வளவு தெளிவாக யாவர் சொல்ல வல்லார்” என்று நகைத்து மெல்ல மெல்ல அருட்பா விஷயத்திலே கொடுவந்து, “தேவார முதலிய பன்னிரண்டு திருமுறைகளும் திருவருளினாலே பாடப்பட்டனவே. அவற்றுள் பத்தாந் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் துதிருபமல்லாமையாலும், பதினொன்ற் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள் பெரும்பாலும் பண்ணுக்கிசையாத பாவினங்களாகியும், விநாயகக்டவுள் முருகக்கடவுள் நாயன்மார் இவர்கள் பரமா

விவரம் மிகுந்த முதலிய காரணம்பற்றி அவ்விரண்டு திருமுறைகளல்லாத தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணம் ஆகிய ஐந்தும் சிறப்பாக எடுத்துச் சிவாலய முதலிய விடங்களிலே நித்திய சைமித் திகங்களிலே பண்டைக்காலந்தொடங்கி ஓதப்பட்டு வருகின்றன. இவையோகருடியாக அருட்பாவென்று ஆன்றோராலே தொன்றுதொட்டு வழங்கப்படுகின்றன. அருட்பாவென்னும் பெயர் காரணங்கருதாவழி இடுகுறி மாத் திரையாகத் தேவாரமுதலிய ஐந்திற்கே சென்றும் காரணங்கருதியவழி ஏனை அருள்பெற்றோரார் பாடப் பட்ட பாவுக்குச் சென்றும் வருகின்றது. இத்திருநாமம் சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய பதினென்கிறும் மெய்கண்ட சாஸ்திரமெனவும், திருவாய்மொழி திரு மொழி முதலியவற்றிற்குத் திவ்வியப் பிரபந்தமெனவும் வழங்கிவருதல்போலும். இங்ஙனமாக விபூதி ருத்திராக்ஷத் திற் குடன்பட்ட இராமலிங்கபிள்ளை தம்பாட்டுக்குத் திரு வருட்பாவெனப் பெயரிட்டதும் முறைகள் பிரித்தமை முதலியவும் முறையா” என்று கேட்டேன். “தேவார முதலிய ஐந்திற்கும் அருட்பாவென்னும் பெயர் சென்னை முதலிய விடங்களில் வழங்கவில்லை. எங்களார் பதிக்கப் பட்ட பின்பு நாவலர் பெரியபுராண வசனத்திலே அப் பெயர் காட்டியும், துண்டி விநாயகர் திருவிருத்த முதலிய வற்றிற்குத் துண்டி விநாயகர் திருவருட்பா கதிர்காம வேலர் திருவருட்பாவெனக் கற்பித்தும் பதிப்பித்திருக்கின்றார்” என்று வேலுமுதலி கூறினர். சிவாலயம் ஆதீன மடாலய முதலியவற்றினெல்லாம் தேவாரமுதலிய ஐந்திற்கும் அருட்பாவென்னும் திருநாமம் வழங்கிவருவதை ஒதுவார் முதலானவர்களைக்கொண்டு நேரே ஒப்புவித்து

“இன்னும் ஆதின முதலியவற்றில் விசாரித்தால் ஐயந்தீர்ந்துய்யலாம்” என்றும், “இப்போது தேவாரமுதலியவற்றைத் திருக்காப்பிட்டுத் திருவெம்பாவையைமாத்திரம் ஒதும் உற்சவமும் உணரப்பெறுது தேவார திருவாசகங்களை ஒதுகிற உம்போலிகட்குச் சைவசாம்பிரதாயம் எங்ஙனம் தெரியும்” என்றும், “நாவலரவர்கள் பதினேழுவருஷத் திற்கு முன்பே பரிதாபிவருடத்திற் பதிப்பித்த பெரிய புராணவசனத்தில் தேவாரமாதிய ஐந்தும் அருட்பாவென்று பதிப்பித்திருக்கிறார்கள்” என்றும், என்னிடத்தள்ள பழையபிரதியினும் துண்டிவிநாயகர் திருவருட்பாவென்றிருக்கின்றது: தருமையாதினமுதலியவற்றினும் அங்ஙனமே யிருப்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்” என்றும், “அந்நாலுடையார் திருவருட்பாவென வாளா கூறி மயங்கவையாது துண்டிவிநாயகர் என்பது முதலிய அடைகளோடு புணர்த்திக் கூறுதலானும், அவர் அட்பாக்களிலே தம்மைத் திருவருளைப் பெற்றவரெனச் சிறிதுங்கூறுது நான் திருவருள் பெறுதவரெனக் கூறித் தமக்குத் திருவருள் கிடைத்தல் வேண்டுமென்று வேண்டிக்கோடலானும், அங்ஙனமாகவே திருவருட்பாவென்பதற்கு அவர் கருத்துத் திருவருளைப் பெற விரும்பிய பா வென்பதாகலானும், அது குற்றமாகாதென்றுங் கூறினேன். வேறுமுதலி முத்துச்சாமிமுதலி என்னுமிருவரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர்பார்த்து விழித்து, இராமலிங்கபிள்ளையவர்களுக்காதல் எங்களுக்காதல் கருத்தில்லாதிருந்தும் வேறு சிலர் திருவருட்பாவெனப் பதிப்பித்து விட்டனர்” என்றும், “அதனைக் காரணக்குறியாகக் கொண்டாற் குற்றமில்லை” என்றும், “நாவலரவர்களுக்கும் இதைச் சொல்லியனுப்பினோம் பேசாதிருந்தார்கள்” என்றுங் கூறினர். “மற்றொருவர் பதிப்பிக்க நீங்கள் உடன்

பட்டிருத்தலால் உங்கள் கருத்தே அது” என்றும், அங்ஙனம் காரணக்குறியானால் அதை வெளியிட்டு ஸ்தாபிக்கலாமே” என்றும், “எலும்பைப் பெண்ணுக்குதன் முதலியனபோல ஏதேனுங் காட்டப்படுமா” என்றும் கேட்டேன். “என்பைப் பெண்ணுக்குதலாதிய தேவாரங்களைக்கொண்டு இப்போது நீங்கள் அப்படியாக்கலாமா” என்று அவ்விருவரும் கேட்டனர். “இது விருத்தமான கேள்வி” என்றும், “அவ்வத் தேவாரத்தின் இறுதியிலே ஒதுவோர் பயன்பெறுமாறு வரையறுத்தருளியிருக்கிறதே” என்றுஞ் சொல்லி, “இராமலிங்கபிள்ளை பாட்டைக்கொண்டு உங்களை அற்புதங்காட்டும் படியான் கேட்சவில்லை; இராமலிங்கபிள்ளை உயிருடன் இருத்தலால் அவரே பலரும் அறியப் பாடி ஏதேனும் அற்புதங்காட்டியபடி கேட்கின்றேன்” என்றும் வினவினேன். ஒருத்தாமுங் கொடாது திகைத்துத் திசைகளே றோக்கி விழித்துக்கொடுத்து “எல்லாத் திருவருட் செய்கையானதால் சிலராலே திருவருட்பாவென்றிடப்பட்டது சகிக்கவேண்டும்” என்று அவர் கூறினர். அங்ஙனமாயின் யான் கூறுவதுத் திருவருட்செயலாதலால் நீங்களே மருண்டு இராமலிங்கபிள்ளை தெருமருட்பாவுக்குத் திருவருட்டாவென்றிட்ட பெயரை மாற்றி விடவேண்டும் என்று யான் கூறினேன். அவ்விருவரும் இனியிருப்பது சரியன்று எனக்கருதி யெழுந்து வணங்கிக்கொண்டு சென்றனர். “ஒழிவிலொடுக்கவுரையை இலக்கண வழுவாகவும் சித்தாந்த சாஸ்திர விருத்தமாகவும் பதிப்பித்த இராமலிங்கபிள்ளையா சாக்கிரத்திலே நடேசர் வந்து அருள் செய்யப்பெற்றவரும் ஒதாதுணர்ந்தவருமாவர்” என்பது முதலியவாக யான் சொன்னவற்றைக் கேட்டுங் கேளாதவராக வாளா போய் விட்டனர். கூடியிருந்த யாவரும் “இவர்கள் செய்கை

பாவச்செய்கை” என்று அவ்விருவரையும் நோக்கி நகைத்தனர். இன்னும் இடையே பேசினவை பல. அவை விரிக்கிற பெருகும்.

சுக்கிரவாரத்திரவு ஆறரை மணிக்குப் பிரபுக்கள் யாவரும் கூடவந்தவர்களும் மதுரை யாதீனமடாலயத்திற்கு வந்து உபயசந்திதானங்களையும் தரிசித்து ஸ்ரீ சின்னச் சந்திதானம் உபசரித்த அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். சந்திதானத்தின்மீது வேலுமுதலி சில பாட்டுப் பாடியிருக்கின்றாரென்று கோயிலிலே முத்துச்சாமிமுதலி சொன்னார். அது சபையிலே வெளியாகாது ஒளிவாய் விட்டது. உடனே பிரபுக்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்.

ஸ்திரவாரத்துக் காலைமீலே பிரபுக்கள் திருப்பரங்குன்றத்துக்குப் போய்வந்தார்கள். பகல் மூன்றுமணிக்கு ஸ்ரீ சுந்தராகுருக்கள் ஸ்ரீ கச்சபேசக்குருக்கள் இருவரும் மடத்துக்கு வந்தார்கள். அவர்கண்மாட்டும் வேலுமுதலியைக் கண்டித்துப் பேசிப் விடடங்களை வெளியிட்டேன். மத்தியஸ்தத்திற்குத் தாங்களில்லாதிருந்ததைப்பற்றிப் பரிதாபித்து “நாவலரவர்களைப்போலவே தாங்கள் கண்டித்துப் பேசுதல் நியாயமே” என்றும் என்னை நோக்கிக் கூறினர். “இராமலிங்கபிள்ளை பாடலுக்குத் திருவருட்பா வென்று பெயரிட்டதைப்பற்றிப் பிரபுக்களும் முனிந்து பேசுகின்றார்கள்” என்றுங் கூறினர். அவ்வெல்லோரும் ஸ்திரவாரத்திரவிலே, திருவாரூர் வீதிவிடங்கப் பெருமான் திருவடிக் காட்சிக்குப் பிரஸ்தானமானார்கள்.

சோமவாரத்திரவிலே ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ விஜயரங்கமுதலியாரவர்களும் மடத்துக்கு வந்தார்கள். திருக்கோயிலின்

கண்ணே வேலுமுதலியிடத்தே பேசினவைகளை வெளியிட
டேன் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

* * *

தாங்கள் வீற்றிருக்குந் தானத்திலே மாசந்தோறுங்
குருவாரத்திலே சபை கூட்டிச் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்து
வருவதையும் கேட்குமுறைப்படி பின்பு பத்த ஜனங்கள்
வந்து கேட்பதையும் பலமுறை நலமுறக்கேட்டு மகிழ்ச்சி
படைகின்றேன்.

மதுரை
விபவஸ்ர
மார்ச்சு 17௮ }
}

இங்ஙனம்,

இராமசுவாமி.

—

12. நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தல் *

நரசிங்கபுர வீரசாமி முதலியாரே!

சென்னைச் சர்வகலாசாலையிலே பி. ஏ. பட்டம்பெற்ற ம. நா. ஸ்ரீ சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளைக்கு மாறாக நீர் அச்சிற்பதிப்பித்த பத்திரிகையை நான் வாசித்து, நீர் அறிவுடையோர்களை அநீதியைத் தூஷித்தலினால் எய்தும் பயனை நினைந்து நினைந்து பெருந்துக்கமுற்று, இப்பத்திரிகை வாயிலாக உமக்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தப் புகுகின்றேன். நீர் இதனை முழுமையும் நன்றாக வாசித்து, நான் சிறுவனையாயினும் “ஊழமுளதேற்சிறுவருரையுங்கொள்க” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கிப்படி இதனுண்மையைக் கருகித்து, “யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக் காம், சோகாப் பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு” என்னுந் திருக்குறளின் பொருளைத் தெளிந்து அமைந்தொழுகும்பொருட்டு, உம்மைப் பல் காலும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

“எத்தேசத்தாரும் எத்தீபாந்தர வாசிகளும் தமிழ்த் தேசங்களிற் சிறந்த தொண்டமண்டல வாசிகளோடு பயின்று வருகின்றதால் நாகரீகம், கல்வி, கேள்வி முதலிய வற்றிற் பெருமை பெற்று விளங்கிவருகின்றார்கள். ஆதலால் தொண்டமண்டல வித்துவான்களே சிறந்தவர்கள்” என்றீர். ஒகோ! உமது பத்திரிகையின் முதலிலே உமக்காசிரியர்களென உம்மாற்றானே சுட்டப்பட்ட இருவருள் இராமலிங்க

* இது சென்னை சிவபாததேசப்பிள்ளை என்பவரால் எழுதி நாவலரவர்களுக்குக் காட்டி அவர்கள் சம்மதியோடு பதிப்பிக்கப் பட்டது.

பின்னையூர் சோழமண்டலத்துள்ள சிதம்பரமும் இராமாநுசு கவிராயருர் பாண்டிமண்டலத்துள்ள இராமநாதபுரமுமே யாகவும், அவ்விராமாநுசுகவிராயர் தமதிலக்கண ஸ்வேக தீபிகையிலே “சண்டு [சென்னப்பட்டணம்] பூப்பத்தாருண்டு வரையும் இயற்றமிழினை வழிபடுமாணுக்கர்க்குக் கற்பித்து (தொண்டைமண்டலமாகிய) இக்கொடுத்தமிழ்நாடு செந் தமிழ்க்காடாகச் செய்தேம்” என முழங்கிருராகவும், நீர் உங்கூற்றுக்கும் உமதாசிரியர்கூற்றுக்கும் மறுதலைப்படக் கூறியது ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்!!! கல்விப்பொருள் செல்வப் பொருள்கள் ஒவ்வோர்காலத்திலே ஒவ்வோர்தேசத் தொவ்வோருரின் ஒவ்வோர் குடியில் வளர்வதுங் குறைவ தும் இயற்கையென்பதனை நூல்களாலும் அநுபவத்தாலும் அறிந்து அடங்கக்கடவீர். நும்மாசிரியருள் இராமாநுசு கவிராயர் தமது நன்னூலுரையில் “கயவென்கிளவி மேன்மையுஞ் செய்யும்” எனவும், இராமலிங்கபிள்ளை தமது பிரபந்தத் திரட்டில் “கயவென்கிளவி மென்மையுஞ்செய்யும்” எனவும், பதிப்பித்திருக்கின்றார்களே! இங்ஙனம் ஒருவரோடொருவர் மறுதலைப்பட்ட இருவருள் எவர் உத்தமாசிரியர்! பேசும் பேசும்.

பிறரெல்லாம் நாகரிகம் தொண்டமண்டல வாசிகளிடத் திற்பபின்றுகொள்கின்றார்கள் என்றீரே. தொண்டைமண்டலத்திற் சிறந்த இந்நகரவாசிகளெல்லாரும், தஞ்சாவூர் மேளம், தஞ்சாவூர்ச் சங்கீதம், தஞ்சாவூர்ப்பட்டி, தஞ்சாவூர்ப் பாகை என்பன முதலியனவாகப் பேரிட்டு வழங்கி, இனிதுபாராட்டிக் கைக்கொள்வது எத்தேசத்திற் பயின்ற நாகரிகமோ? சற்றே சொல்லும் சொல்லும்.

இனி எல்லா நாகரிகங்களிலுஞ் சிறந்த சைவாசாரம் தமது தொண்டைமண்டலவாசிகளுக்கு மிகப் பிரயாசைப்

பட்டுப் பழக்கினவர்கள் சோழதேசத்தும் பாண்டிதேசத்
தும் உள்ள சைவாதினத்தார்களன்றோ? இதற்கு முன்
நிருந்த நிலைமை நீர் அறியுமோ! இனியாயினும் கேட்
டறிந்துகொள்ளும்.

தமிழ்நாடுகளிற் சிறந்தது தொண்டமண்டலமென
முன்னர்க் கூறிய நீர் பின்னர்க் செந்தமிழ் கொடுத்தமி
ழெனப்படும் தமிழ்ப்பாகுபாடு இரண்டனுட் சிறந்த செந்
தமிழ் வழங்கு நிலத்துக்கு எல்லைகூறப் புகுந்து “கருவூரின்
கிழக்கும் மருவூரின்மேற்கும்” எனக் கிழக்கெல்லையும் மேற்
கெல்லையும் கூறுமுகத்தால் செந்தமிழ் நிலம் தொண்ட
மண்டலமன்றென மறுத்துச் சோழமண்டலமெனக்கூறினீர்.
பின்னர் “வைகையாற்றின் நெற்கும்” என வடக்கெல்லை
கூறுமுகத்தால் செந்தமிழ் நிலம் சோழமண்டலமுமன்றென
மறுத்துப் பாண்டிமண்டலமெனக் கூறினீர். பின்னர் “மருத
யாற்றின் வடக்கும்” எனத் தெற்கெல்லை கூறுமுகத்தால்
செந்தமிழ் நிலம் பாண்டிமண்டலமுமன்றென மறுத்தீர்.
கெட்டி கெட்டி! உங்கண் மயக்காற்றோன்றிய குழறுபடை
யாவார்க்கும் பெருநகை விளைத்தற்கேதுவாயிற்று. கருவூரின்
கிழக்குள்ளது சோழமண்டலமென்பதும், வைகையாற்றின்
தெற்குள்ளது பாண்டிமண்டலமென்பதும், மருதயாறு
சோழநாட்டுக்கு வடக்குள்ளதென்பதும் சிறிது மாராயாது
எல்லைகூறப் புகுந்த தும்பேதைமை சாலவும் வியக்கற்
பாற்றே.

யாழ்ப்பாணமென்னும் ஈழத்திவு தமிழ்நாட்டுட்படா
தது என்றீர். ஈழதேசத்துள் ஓர்கூறு யாழ்ப்பாண மென்ப
தறிபாது யாழ்ப்பாணமாகிய ஈழத்திவென்றது தவறு. தமிழ்
நாட்டுக்கு எல்லைகாலந்தோறும் வேறுபடுதல் சிலப்பதிகாரத்

தில் “நெடியோன் குன்றமும்” என்னும் வேனிற்காதைச் செய்யுளின் உரையால் இனிது விளங்கும். வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்து வாய் மூடும். ஈழமண்டலத்துள்ள யாழ்ப்பாண முதலியன தமிழ் வழங்குநாடாதல் பின்னர்க் காட்டுவாம். ஈழத்திவென் றிகழ்ச்சிபோலக் கூறிய நீர் இது நாவலந்திவென்பதையும் சற்றே சிந்தியும் சிந்தியும்.

“யாழ்ப்பாணம் ஒரு சிறு நூலையேனும் ஒரு சிற்றூரையையேனுஞ் செய்குநரில்லாத தேசம்” என்றீர். தமிழிலே ஹேமாத்திரிகற்பம், இரகுவம்சம், இராமேசர் கிள்ளைவிடுதூது, செகராசசேகரம், பரராசசேகரம், அமுதாகரம், தகூணிகைலாசபுராணம், சிவராத்திரிபுராணம், ஏகாதசிபுராணம், பரகிதம், புலியூர் யமகவந்தாதி, கல்வளை யமகவந்தாதி, மறைசையந்தாதி, திருவண்ணைக்குறவஞ்சி, திருமாவைக்குறவஞ்சி, திருநாகைக்குறவஞ்சி, திருநல்லைக் கிள்ளை விடுதூது, திருநல்லை வெண்பா, திருநல்லையந்தாதி, வேதாந்தசொயஞ்சோதி, நியாடலக்கணம், வீசகணிதம், விரிவகராதி முதலியன யாழ்ப்பாணத்தாராற் செய்யப்பட்டன வென்பதை அறிந்தடங்கக்கடவீர்.

சிதம்பரத்திலே ஞானப்பிரகாசமென்னுந் திருக்குளஞ் செய்வித்தவரும், சம்ஸ்கிருதத்திலே பௌஷ்கராகம விருத்தி, சிவஞானபோதவிருத்தி, சித்தாந்தசிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, பிராசாததீபிகை, அஞ்ஞான விவேசனம், சிவயோகசாரம், சிவபோகரத்ம், சிவாகமாதிகாமாந்மிய சங்கிரகம் என்பவைகளையும், சிவஞானசித்தியார்க்கு ஒருரையையும் இயற்றினவரும், சைவசமயந் தழைத்தோங்குந் தானமாகிய சோழமண்டலத்தின்கணிநுந்த ஆதிசைவர்களுள்ளும், சைவப்பண்டாரங்களுள்ளும், திருவண்ணாமலை

யாதீனத்துத் தம்பிரான்களுள்ளும், பலருக்குச் சைவாக மோபதேசஞ் செய்தருளினவருமாகிய ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவார் யாழ்ப்பாணத்தாரென்பதை அறிந்து, இனி யாயினும் வாய் மூடக் கடவீர்.

“இராவணனால் யாழ்வல்ல பாணக்குடிகளை ஏற்றப் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தீவு” என்றீர். ஒகோ! இதற்கு யாது பிரமாணஞ்சொல்ல வல்லீர்? வாயில் வந்தன வந்தனபேச யாண்டுக் கற்றீர்? இதற்குப் பிராமணம்-யாதென உம்மிடத்து வினாவினோர் சிலர்க்குத் “திருக்களையாடற்புராணத்து இசைவாதுவென்றபடலம்” என்கின்றீர். அப்படலத்தில் பாண்டியன் சங்கீதத்தில் தன்காமக்கிழத்தியை வென்ற பாணப் பெண்ணை வெல்லும்பொருட்டு ஈழதேசத்திலிருந்து ஒரு பாணப்பெண்ணை அழைப்பித்தான் என்றன்றோ சொல்லப் பட்டது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளா ரெல்லாரும் பாணரென்று எங்ஙனந் துணிந்தீர்? மதுரையினும் சில பாணரிருந்தனர் என்றமையால் அங்குள்ளாரெல்லாம் பாணர்களென்றுங் கூசாதுரைப்பீர்போலும்!

இப்பாதகண்டத்திலே பதினெண்பாடை நிலங்க ளுண்மையும் அவற்றின் பெயரும்,

“சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக் குடகங்
கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங்
கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங் குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாமிவையே.”

—தொல்காப்பியம்.

எனக் காட்டிய செய்யுளாலறிக. இவைகளுட் சிங்கள மென்பது ஈழம். ஈழதேசத்துள்ள திருப்புகழ்பெற்ற கதிர் காமத்திருந்த நரசிங்கராசனுக்குச் சோழராசாவின் புத்திரி

வயிற்றிற் பிறந்தவனாய்க் கண்டியிலிருந்தரசாண்ட பாலசிங்க
மகாராசாவினாலே மதுரையினின்றும்வந்த ஓர் யாழ்ப்பாணன்
பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது யாழ்ப்பாணம். அவ்
வியாழ்ப்பாணம் மதுரையினின்றும் பாண்டியனானுப்பப்
பட்ட சிங்கையாரிய சக்கிரவர்த்தியினாலும் அவன் வயிச்சத்
தரசர்களாலும் ஆளப்பட்டது. அச்சக்கிரவர்த்தியோடு
பாண்டிமண்டலத்தினின்றும் சோழமண்டலத்தினின்றும்
சென்ற பிராமணர் முதலிய நானாசாதியார்களாலே குடி
யேறப்பெற்றது. இச்சரித்திரம் கைலாசமலை, யாழ்ப்பாண
வைபவம் என்னு நூல்களிலே விரித்துச் சொல்லப்பட்
டிருக்கின்றது. சோழமண்டலத்துள்ள தேவாரம்பெற்ற
ஸ்தலங்களிரண்டனுள்ளே திருக்கோணமலை தலமான்மி
யத்தை மற்சுபராணத்தா லறிந்துவந்த சோழராசாவினாலும்,
அவன் வம்சத்தாராலும் ஆளப்பட்டும், சோழநீதசத்தா
ராலே குடியேறப்பெற்றுமுள்ளது இச்சரித்திரம் கைலாச
புராணத்திலே விரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
பாண்டிநாட்டுள்ள இராமேசுவரத்துச் சிவாலயம் யாழ்ப்பாணத்
தரசனாலே கட்டப்பட்டதென்பது அவ்வாலயத்துக் கர்ப்பக்
கிருகத்துச் சிலாசாசனத்திலே தெனியப்படும். சோழ
நாட்டுள்ள வேதாரணிபத்துச் சிவாலயம் யாழ்ப்பாணத்துத்
தில்லைநாத தம்பிரானாலே கட்டப்பட்டதென்பதும், அவர்
தஞ்சாவூர் மகாராசாவுடைய புத்திரனுக்கு விபூதி சாத்தி
நோய் நீக்கியருளினமைபற்றி அம் மகாராசாவினாலே
கோடிக்கரையில் உப்பளமும், கோடிக்கரை தோப்புத்
துறைகளில் ரோகுச்சங்கமும், பல விளைநிலம் தோட்டங்
களும், அவ்வாலயத்தின்பொருட்டுச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன
வென்பதும், அக்காலமுதல் இக்காலவரையும் அவ்வாலயத்
துக்குத் தருமகர்த்தாக்களா யுள்ளோர் யாழ்ப்பாணத்துள்ள

சைவாசாரியர்களே என்பதும், இந்தச் சைவாசாரியர்கள் சோழதேசத்துச் சைவாசாரியர்களோடு போசனமுதலியவற்றாற் கலப்புடையவர்களென்பதும், சிலாசாசனம் தாமிர சாசன முதலியவைகளாலே தெளியப்படும். சிதம்பரத்துள்ள கட்டளைமடங்களுள் எட்டுமடங்கள் யாழ்ப்பாணத்து மடங்கள். அவைகளுக்குத் தாவரசங்கம்பொருளைத் தானஞ்செய்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தார்கள். அம்மடங்களுக்கதிபதிகள் யாழ்ப்பாணத்தார்கள். அவர்கள் சோழதேசத்திற் சைவர்களோடு போசனமுதலியவற்றாற் கலப்புடையவர்கள். திருவாவடுதுறையாதீனம், தருமபுரவாதீனம், திருவண்ணாமலையாதீனம், சொர்க்கபுரவாதீனம் முதலிய சைவாதீனங்களாலே பண்டைக்காலமுதல் இக்காலம் வரையும் தம்பிரான்களா யுள்ளவர்களுள்ளே பலர் யாழ்ப்பாணத்தார்கள். தற்காலத்திலே திருவண்ணாமலை ஆதினத்தர்களாய் இச்சென்னை நகரில் வசித்தருளும் சிவசாத்திரபண்டிதரும் சபாப்பிரசங்க சிங்ஃமுமாகிய ஸ்ரீ சரவணசுவாமிகள் முதலியோர் யாழ்ப்பாணத்தார்களே. பரம்பரைச் சைவாசாரியர்களாய்ச் சிவாகம பண்டிதர்களாயுள்ள திருவாரூர்த் திருக்கட்டத்தார்களுக்குச் சுற்றத்தார்களாய் வேதாரணியத் திருக்கும் சைவாசாரியர்கள் வீடு ஏறக்குறைய ஐம்பதுண்டு. இவர்களெல்லாருக்கும் யாழ்ப்பாணத்திலே சீஷர்களிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அடிக்கடி போவதும் அக்குள்ள சைவர்களிடத்தே திருவமுதுகொண்டருள்வதும் வழக்கம். நீர் இவைகளெல்லாம் ஆராயாது யாழ்ப்பாணத்தை வாயில்வந்தபடி நிந்தித்த கொடுமையை யாது சொல்வேன்! பாவம் பாவம்!!!

தமிழ்நாட்டிற் சிறந்த பாண்டிதேசத்தார்களாலும் சோழ தேசத்தார்களாலுமே குடியேரப் பெற்றுப் பிற

பாஷைகளுள் ஒன்றோடுஞ் சிறிதுங் கலப்புறுத சுத்தத் தமிழ் வழங்கப்பெறும் யாழ்ப்பாணம் திருக்கோணமலை முதலியவைகள் தமிழ்நாடுன்பதற்கு ஐயமுமுளதா? மதுரைச் சங்கத்தும், புதுவைச் சங்கத்தும், சென்னைச் சங்கத்தும், தமிழ்த்தலைப்புலமை நடாத்திய களத்துர் வேதகிரி முதலியார் உதயதாரகைப் பத்திரிகைவாயிலாக வெளிப்படுத்திய “யாழ்ப்பாணச் சிறப்பு” என்னுங் கடிதத்தில் பிற பாஷை கலவாது சுத்தச்செந்தமிழ் பேசுவோர் யாழ்ப்பாணத்தார்களேயெனவும், மற்றைத் தேசத்தார்க ளெல்லாரும் தமிழோடு பல பாஷையுங் கலந்து பேசுகின்றார்களெனவும், கூறியிருத்தலை நீர் பார்த்துமினீர்போலும்.

ஈழமண்டலத்துள்ள சிவாலயங்களெங்கும் வருஷத் தோறும் தவறாது கந்தபுராண முதலிய புராணங்கள் விதிப்படி வாசித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வருதலையும், அவைகளை அங்குள்ள ஆண் பெண் என்னும் இருபாலாரும் விதிப்படி நிபமத்தோடு கேட்டுவருதலையும் அத்தேசத்தார் சிவாலயசேவை முதலியன செய்யுங் கிரமத்தையும், அத்தேசத்துக்குப் போய் வந்த இத்தேசத்தார்களுள்ளே பாராட்டாதாரில்லையே! மிக மேலாகிய இந்நல்வழக்கங்கள் வேறெத்தேசத்துள்ளன! ஆராயும் ஆராயும். ஈழதேசத்துப் பிராமணர்களுள்ளே கல்வி சிறிதாயினும் இல்லாதவரும் இதுவரை அன்னிய சமயங்களிலே பிரவேசித்தவரும் இல்லையே.

இச்சென்னைச் சர்வகலாசாலையிலே தலைத்தமிழ் வித்தியாபோதகராயுள்ள கணம்பொருந்திய பார்கிவல் துறை யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ் கற்றுக்கொண்டவ ரன்றோ? இச்சென்னை நார்மல்ஸ்கூலில் தலைத்தமிழ் வித்தியாபோதக

ராய் முன்னிருந்த ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ சவுந்தரநாயகம்பிள்ளையவர்களும், இப்போதிருக்கிற ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ வேலுப்பிள்ளையவர்களும், யாழ்ப்பாணத்தார்களன்றோ? இங்கிலீசினின்றும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தமிழ் நாடெங்குமுள்ள கெவரன்மென்ட் பாடசாலைகளெங்கும் வழங்கும் தமிழ்ப் புத்தகங்களுக்கு ஆசிரியராகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ விசுவநாதபிள்ளையவர்களும், யாழ்ப்பாணத்தாரன்றோ? ஒகோ! நீர் இவர்களை நியோகித்த கவரன்மெண்டாரைக் கண்டிக்கவும், இவர்களுலே பரீக்ஷிக்கப்பட்டு, இவர்கள் கட்டளைக்கமைந்து, இவர்கள் கீழிருந்து, தமிழ்பாத்தியாயத்தொழில் செய்து சீவனஞ்செய்யும் இந்நாட்டுப் புலவர்களைத் தடுக்கவும், மறந்தீரோ! உமது தேசாபிமானமெங்கே பறந்தது? உமது சொல்லுச்சுச் செவி கொடுத்து எழுபதருபா ஐப்பதருபா முதலிய பெருந் தொகையிழந்து பழையபடி ஐந்துருபா ஆறுருபா முதலிய சிறுதொகை வரவிற்பொழில் பூண்டு வருந்துதற்கு உடன்படார்களென நினைந்து சும்மாளிருந்தீர் போலும். இது நிற்க.

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் “தினவர்த்தமானி” வாயிலாக வெளிப்படுத்திய சேனாவரைய விளம்பரத்திலே பிழைகாட்டப் புகுந்து, ஐந்துமாத காலம் இராப்பகல்கஷ்டப்பட்டுச் சில போஷிப்புலவர்களிடத்தில் இடையறாது காலைய அலைந்து திரிந்து, இப்போது சில வினாக்கள் வினாவீரே. நீர் ஆகியிலியற்றமிழ்ப்போதகசாலையில் ஒருபாத்தியாயரா யிருந்து எழுத்துப் பிழையற வெழுத்த தெரியாமையினாலே தள்ளப்பட்டாரன்றோ. பின்பு “எண்முவெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கும் முன்வரு ஞநமய வக்க லியல்பும் என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி உடம்படு மெய்பெற்றது” என்னும், “வயங்கு முச்சிகைக் கழுமுன்

என்பதில் வயங்கு என்பது நான்காம்வேற்றுமை விரி
சிகை என்பது இரண்டாம்வேற்றுமை விரி” என்றும்
பரீக்ஷா பத்திரத்திற்கு உத்தரமெழுதிய ஓர் மகாநுபாவர்
மாதம் ஒன்றுக்கு ஐம்பதுரூபாச் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு
தலைத்தமிழ்ப் புலமை நடாத்துகின்ற பாடசாலையிலே
நான்காம் உபாத்தியாயராயிருந்து அதற்கும் யோக்கியரல்ல
ரென்று தள்ளப்பட்டாரன்றோ? இவ்விதமுடைய நீரா
சிறிதும் நானாது தலைநிமிர்ந்து வித்திபாபண்டிதப் பட்டம்
பெற்ற ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ தாமோதரம்பிள்ளையவர்களுடைய
விளம்பரத்திலே பிழைகாட்டவல்லீர். உம்முடைய வினாக்
களுக்குப் போப்பையரிலக்கணங்கற்ற சிறுவர்களே விடை
சொல்லியும், உம்முடைய விஞ்ஞான பத்திரிகையிலுள்ள
அளவிறந்த பிழைகளை யெடுத்துக்காட்டியும், உம்மைத் தலை
குனிவிக்க வல்லவர்கள்.

இத்தொண்டைமண்டலத்தின்கணுள்ள ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ
விசாகப்பெருமானையர் முதலிய மெய்ப் புலவர்களுள்
ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்களுடைய இலக்கண
விலக்கியத் திறமையையும், சைவசித்தாந்த நூலுணர்ச்சியை
யும், நல்லொழுக்கத்தையும் சைவசமய அபிவிருத்தியின்
பொருட்டு இடையறாது சிரத்தையோடுசெய்யும் நன்முயற்சி
களையும் வியந்து பாராட்டாதார் இல்லை இல்லை. இங்ஙன
மாகவும், நீர் ஆறுமுகநாவலரை இங்குள்ள வித்வான்க
ளொருவரேனும் எண்ணிக்கையி லெண்ணுதிருக்கின்றார்க
ளென்று, சிறிதுங் கூசாதுரைக்குமுகத்தால் சத்துக்க
ளுடைய பெருமையைச் சிறிதும் அறியாத தேசம் இத்
தொண்டைநாடு என்று, சான்றோருடைத்தாகிய இத்
தொண்டைநாட்டுக்கு அநியாயமாகப் பெரியதோர் அப
வாதத்தை ஏற்றினீர் ஏற்றினீர். ஐயையோ பரிதாபம்!

பரிதாபம்! இப்பெருங் கொடும்பாவம் யாதுபரிகாரத்தா
லொழியுமோ! அறிகிலேன் அறிகிலேன்.

தற்காலத்துள்ள தமிழ்நாட்டுப் பிரபுக்களுள்ளே தமிழ்ப்
புலமையும் தமிழ்ப்புலவர்களுக்குபகரிக்கும் ஒளதாரியமும்
ஒருங்குடைய மகாப்பிரபு ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ இராமநாதபுரம்
பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களன்றோ? தமிழிலே மிகச்
சிறந்த இலக்கியங்கள் திருக்கோவையாரும், திருவள்ளுவரு
மன்றோ? இவைகளுக்கு முறையே மிகச்சிறந்த உரைகள்
நச்சினர்க்கினிபருரையும், பரிமேலழகருரையும்ன்றோ. இப்
பிரபு இந்நூலுரைகளைப் பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிற்
பதிப்பிக்க வல்லவர்கள் நாவலரவர்களென்றன்றோ அவர்
களைக்கொண்டு அவ்வாறு செய்வித்துப் பரப்பினார்கள்.

இத்தொண்டைமண்டலத்தில் இப்போதிருக்கும் வித்
வான்களுக்கும் சிலகாலத்துக்கு முன்னிருந்த வித்துவான்
களுக்கும் சாக்ஷாத்நாகவும் பரம்பரையாகவும் தமிழ் சுரந்
தருளிய மூலஸ்தானம் திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவா
வடுதுறை ஆதீனமன்றோ? இதனையறியாதவர் யாவர்! இதனை
மறுக்கவல்லவர் யாவர்? அவர் தலைநிமிர்ந்து வாய் திறக்கட்
டும். இத்திருவாவடுதுறையாதீனம் தோன்றிய காலமுதல்
இக்காலம்வரையும் அவ்வாதீனத்திலே கல்வி இடையறாது
விருத்தியாகிக்கொண்டே வருதல் பிரசித்தம். இத்துணைப்
பெருஞ் சிறப்பினதாகிய திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துள்ள
பெருங்கருணைப்பிழம்பாகிய ஸ்ரீசற்குருநாததேசிகசுவாமிகள்
அவ்வாதீனத்திற்குன்றிய மகா கடின கிரந்தங்களாகிய
இலக்கணக் கொத்துரை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி,
இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி என்னுமுன்றையும் வழுவறப்
பரிசோதித்து அச்சிட வல்லவர்கள் நாவலரவர்களே என்று

திருவுளத்தடைத்தன்றோ அவர்களைக்கொண்டு அவ்வாறு செய்வித்து எல்லாருக்கும் பயன்படுத்தியருளினார்கள்.

திருவாவடுதுறையாதீனத்து உபயசற்குருநாதசுவாமிகளும் திருவண்ணாமலையாதீனத்துப் பெரியசற்குருநாதசுவாமிகளும் மதுரையாதீனத்து உபயசற்குருநாதசுவாமிகளும் தங்கள் தங்கள் மடாலயங்களிலும் மதுரைச் சிவாலயத்திலும் நாவலரவர்களைக்கொண்டு வெகுசன சமூகத்திலே சைவப்பிரசங்கஞ் செய்வித்து, அவர்களுையுபசரித்தருளிய வரிசைகளெல்லாம் துஞ்செவியின் முழக்கினால் ஒருவருமில்லைப்போலும். முழக்கியவழியும் உமக்குக் கேட்டிலதுபோலும். நாவலரவர்கள் சைவசமயத்தினது அபிவிருத்தியின்பொருட்டுக் கைம்மாறற்ற பெருங் கருணையினாலே சிதம்பரத்திலே தாபித்தருளிய சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிலே திருவாவடுதுறையாதீனத்து உபயசற்குருநாதசுவாமிகளும் தருமபுரவாதீனத்துப் பெரியசற்குருநாதசுவாமிகளும் சுத்தசைவசித்தாந்த வழியொழுதும் திருக்கூட்டத்தார் சேவிப்ப வீற்றிருந்தருளி அச்சாலைமாணக்கர்கள் கல்வியைப் பரீக்ஷித்து இனிது பாராட்டியருளினமையை அறியாதார் யாவர்? இத்துணைப் பெரும் பாக்கியம் பெற்ற தானம் நாவலரவர்கள் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையொன்றன்றி வேறியாது! வீராசாமி முதலியாரே! சற்றே வாய்திறவும், பார்ப்போம்.

தற்புகழ்ச்சி செய்வாரைக் கண்டிக்குஞ் சிலசெய்யுட்களைத் திரட்டியெழுதினீரே. ஒகோ! இது யாவர்பொருட்டுச் செய்தீர்! முன்னிலையிடத்தாராகிய தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்பொருட்டுச் செய்தேனென்பிராயின், பிள்ளையவர்கள் ஒரிடத்தேனும் தம்மைத் தாம் புகழுவல்லையே

படர்க்கையிடத்தாராகிய நாவலரவர்கள் பொருட்டுச் செய்தே
 னென்பீராயின் நாவலரவர்களும் ஒரிடத்தாயினும் தம்மைத்
 தாம் புகழுவில்லையே. பின்னை எஞ்சிசின்ற இடம் யாது?
 தன்மையிடமன்றோ? தன்மையிடத்தார் யாவர்? நீரே
 யன்றோ? இயற்றமிழ்ப் பயிற்சி எட்டுணையுமில்லாது உமது
 பத்திரிகை முதலில் இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் என
 உமக்கு நீரே பட்டமிட்டுக்கொண்ட மடமை உம்மிடத்த
 தெனவே நினைந்து உமக்கு நீரே கண்டனஞ்செய்து கொண்
 டீர். இஃது அம்மம்மி சாலவுமழுகுடைத்து!!

தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் தமது சேனாவரைய விளம்
 பரத்திலே நாவலரவர்களுக்கு “தமிழ்காட்டு வித்துவான்
 கனில் தமக்கிணையில்லாதவர்” எனக் கொடுத்த விசேஷணம்
 இத்தமிழ் நாடெங்குமுள்ள மெப்புலவர்களுள் ஒருவருக்
 காயினும் சிறிதேனும் வருத்தம் விளைக்கக் கண்டிலேம்!
 கண்டிலேம்! வித்துவமணஞ் சிறிதேனும் விச.பெருத
 உமக்கும் தாங்கள் வெளிப்படப் பயந்து உம்மை ஏவி
 மறைந்துநிற்கும் போலிப் புலவர்களுக்குமே ஆறுமணப்
 புழுக்கத்தை விளைவிக்கக் கண்டு விடுவனிகள் யாவரும்
 ஆச்சரியப்படுகின்றார்கள்.

நாவலரவர்களைப் பரீக்ஷிக்கும்பொருட்டு இராமாயணத்
 தில் ஓர் செய்யுள் வரைந்தீர். சபாச சபாச!!! நீரா வித்து
 வான்களைப் பரீக்ஷித்துத் தரங்குறித்துப் பட்டங்கொடுக்கப்
 புகுந்தீர்! கெட்டி கெட்டி!!! “தான்கிடப்பது குட்டிகைச்
 சுவர். கனாக்காண்பது மச்சுமானிகையா? தாமோதரம்
 பிள்ளையவர்கள் நாவலரவர்களுக்குக் கொடுத்த விசேஷணத்
 திலே சந்தேகம் கொண்டவர்களும், அதனை விபரீதமாக

மதிப்பவர்களும் ஆகிய யாவருக்கும், நான் மிக்க தாழ்மை போடு சொல்லும் விண்ணப்பமொன்றுண்டு.

தமிழ் வித்துவான்களை உள்ளபடி பரீக்ஷித்தறியவும், பொருள் காரணமாகவேனும், அச்சங்காரணமாகவேனும், நடுவுநிலைமை கோடாது இவர் உயர்ந்தவர் இவர் இவரிற் குழந்தவர் எனத் தரங்குறித்துத் தாங்களறிந்த உண்மையை வெளிப்படுத்தவும் வல்லவர்கள் திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீ உபயசற்குருநாத சுவாமிகளும், குரனூர்கோயிற் சிவாக்கிரயோகிகளாதீனத்து ஸ்ரீ சற்குருநாதசுவாமிகளும், மதுரையாதீனத்து ஸ்ரீ சின்னச்சற்குருநாதசுவாமிகளும். இது ஒருவராலும் மறுக்கமுடியாத சத்திபம். ஆதலினாலே, நீங்களெல்லீரும் ஒருங்கு கூடி, இச்சந்திதானங்களுக் கெல்லாம், தற்காலத்துத் தமிழ்வித்துவான்களுள்ளே யாவர் உயர்ந்தவரென்றும், சைவசித்தாந்த நூலுணர்ச்சி விலே யாவர் சிறந்தவரென்றும், திருவுளங்கொண்டருளி விருக்கின்றதென்று விண்ணப்பமெழுதி உண்மையறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு, உங்களைப் பணிந்து வேண்டிக் கொள்கின்றேன். இதுவே நல்லவுபாயம். இதனை விடுத்து, வீண் வழக்குத் தொடுத்து, மனம் புழுங்கிப் புழுங்கி, அறிவுடையோர்களைத் திட்டிக்கொண்டு திரிவது விவேகி களுக்கடாது. இது நிற்க.

வீராசாமி முதலியாரே! உம்மை நாம் நோவதென்னை? உம்மாலே திட்டப்படாத வித்துவான்கள் யார்? உம்மாலே புகழப்படாத வித்துவான்கள் யார்? உம்மாலே திட்டப் படாத பிரபுக்கள் யார்? உம்மாலே புகழப்படாத பிரபுக்கள் யார்? உமக்குத் திருப்தி பிறப்பிக்க யாவரான் முடியும்? குபேரனாலும் முடியாதே! சிலகாலத்துக்கு முன்னே

உம்மாலே 'குடிப்பிறப்பிழுத்துத் திட்டப்பட்டவர்களே
 இப்போது சத்துக்களைத் திட்டும்படி உம்மை ஏவி மறைந்து
 நிற்கின்றார்கள். அவர்கள் இன்னும் எத்தனைதரம் உம்மாலே
 திட்டப்படுவார்களோ! யாரறிவார்! ஐயையோ! வீராசாமி
 முதலியாரே! நீர் வயசினாலே மிக முதிர்ந்துவிட்டீர்.
 தேகமோ அரித்தியம். இப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி
 வாய்க்குமோ யாது வருமோ தெரியாதே. ஆதலினாலே, நீர்
 சத்துக்களை நிர்த்தித்தலையும், பஞ்சபாசத் தடையோடு கூடிய
 பசுக்களாலே செய்யப்பட்ட பசுநூல்களைப் பாராட்டிப்
 பொருள் கோடலையும் ஒழித்துவிட்டு எடுத்த தேகம் விழு
 வதற்குமுன்னே கடவுளையும், மெய்யடியார்களையும், வழி
 பட்டு, அடங்கியொழுகி, நற்கதிபெற்றுய்யக் கடவீர்.

விபவஞ்சு
 மரசிம் }

13. கரையார் வழக்கு

(இலங்கைநேசன் 1-ம் புத்தகம், இலக்கம்-21.)

இலங்கைநேச பத்திராதிபரே!

உமாதேவியாரைச் சிவபெருமான் “பரதவர் மகளாகு” எனச் சபித்ததன்றிக் “கரையார் மகளாகு” எனச் சபித்திலர் எனவும், வலைஞருக்குக் கரையாரென்னும் பெயர் வலைவிசுபடலத்தும் பாரதத்தும் இல்லை எனவும், “வித்வகேசரி” கூறினார். வலைஞருடைய பரியாய நாமங்களுட் கரையாரும் ஒன்றென்பது, இத்தேயத்தும் பிறதேயத்துங் கற்றோரும் மற்றோருமாகிய எல்லாரும் அறிவாராகவும், “வித்வகேசரி” ஒருவர் அறியாதது ஆச்சரியம்! திருவிளையாடற் புராணத்தும் பாரதத்தும் வழங்காமையால் வலைஞரைக் கரையாரென வழங்குவது கூடாதென்றவர், திருவிளையாடற்புராணத்தும் பாரதத்தும் வழங்காமையால் அந்தணரைப் பிராமணரெனவும், அரசரைக் கூத்திரியரெனவும், புலையரைப் பறையரெனவும், முருகக்கடவுளைச் சுப்பிரமணியரெனவும், விநாயகக்கடவுளை விக்கினேசுவரரெனவும், சிவனைப் பார்க்கனெனவும், திருமலை விட்டுணுவெனவும், வழங்குவதுங் கூடாதென்பர் போலும்! சாதிப்பெயர் தொழில்பற்றி யல்லது இடம்பற்றி வாராதென்றவர், வலைஞருக்குக் கடலர் கழிபர் திமிலர் பல்றியர் என்பன யாதுபற்றி வந்த பெயர்? கூறுக. கரையாரென்பது கரையிலிருத்தல் காரணமாகப் போந்த பெயராதலால் வலைஞரென்னும் ஒரு சாதியாரை யாத்நிரஞ் சுட்டாதென்றவர், கழியரென்பது கழியிலிருத்தல் காரணமாகப் போந்த பெயரென்பதும், கழி

கரை என்பன ஒருபொருட்சொற்கள் என்பதும், அங்ஙனமாகவே கழிப்போலக் கரையாரும் வலைஞருக்குக் காரணவிரகூறிபாயிற்றென்பது, அறிந்துகொள்ளமாட்டாததென்னையோ! கரையார் வலைஞரென்பது, “கரையார், (A respectable caste of fishermen) வலைஞர்.” என்று உச்சிசிலோ அகராதிமீலே சொல்லப்பட்டதனாலும் வழக்கு நோக்கியும் அறிக. கிராமமென்பது நெய்தற்றிணைக்குரிய கரை துறை யறித்ததென்றார், நெய்தலை நெய் கிராமமென்பதறியார் வேறு யாதறிவார்! சூடாமணி நிகண்டிலே பேசப்படாமையாற் கரையாரென்றொரு சாதியில்லை யென்றார். சாதி மென்பனவெல்லாங் சூடாமணிநிகண்டிலே பேசப்பட்டன வென்பது தமக்குங் கருத்தன்மை, இந்நிகண்டிலே பேசப்படாத புலைஞரென்றொருசாதி தாம் பேசியவற்றால் இனிது விளக்கினார். சாதிகள் எத்தனை? அவைகளுள் எந்தெந்தச் சாதி எந்தெந்த உற்பத்தியும் எந்தெந்தத் தொழிலு முடையது? இவை அறியிக்கு நூல்களெவை? “வித்வகேசரி” அறிவாரா! என் கடிதகதிற் கண்ணப்பட்ட கரையாரென்பது நிகண்டு முதலியவற்றில் இல்லாமைபாற் கரையாரென்று ஒருசாதியில்லை யென்றவர், என் கடிதத்திற் காணப்பட்ட பறையென்பதும் நிகண்டு முதலியவற்றில் இல்லாமை யாற் பறையென்று ஒருசாதி இல்லையென்று கரையாத தென்னையோ! இஃதென் கரையார் கரையார்? இனிப் பறையருளும் ஒரு “வித்வகேசரி” தலைப்பட்டால் அவர் இது பறையாரா பறையார். சூடாமணி நிகண்டு செய்தவர் பெயர்தானும் பிழைபற எழுதமாட்டாது “கிராமண்டலவர்” என்றெழுதியவர், தாம் “வித்வகேசரி” எனவும், தம்மை யுள்ளிட்டார் கலைக்கடற்கரையார் எனவுங் கூறிக்கொண்டது பெரிதும் வியக்கற்பாலதே. யாழ்ப்பாணத்துக் கலைக்கடற்

கரையாருள்ளே தாம் வடகலைக்கடற்கரையாரோ தேன்கலைக்
கடற்சரையாரோ! சற்றே வெளிப்படுத்துக. “வித்வகேசரி”
தம் முன்னோர்கள் பெயரான் புடிந்த உறுகிகளைச் சற்றே
பார்ப்பாராயிற் கரையாரென்றொரு சாதிபுண்டென்பது
தெளிவர். ஒருபோது தம் வீட்டுறுதிகளின் மாத்நிரங்
கரையாரென்னுது வலைஞரென்றுளது போலும்!

உமாதேவியாரைச் சிவபெருமான் வலைச்சியாகுக எனப்
பணித்தது தாமுபதேசித்த வேதப்பொருளை விரும்பின்றிக்
கேட்ட குற்றத்தாலென்பது வலைச்சிபடலத்தில் இனிது
விளங்கிக் கிடப்பவும், வலைஞர்சாதிக்குச் சிவபெருமான்
கூறிய “வீரதமுமறனுமின்றி மீன்சுடித்திழிஞராகும்”
என்னும் அடைமொழி தமது கடிதத்திற்குள்ளே முன்னர்
வெளிப்பட்டுக் கிடப்பவும், தாம், பின்னர் அவற்றை மறந்து
உமாதேவியார் வலைச்சியாகப் பிறந்ததனால் வலைஞர்சுலம்
உயர்சுலம் என்றார். “வித்வகேசரி”ப்பட்டத்துக்கு யோக்கி
யர் இவரன்றி வேறியார்! உமாதேவியாரை மகனாகவும் சிவ
பெருமானை மருமனாகவும் கொண்டவன் துளைஞர்சுலாகிப
னன்றி வேறில்லைபென்றார். ஒகோ! மலையாசனையுந் தக்கனையு
மறக்காரோ! தேவவருக்கத்துளன்றி மனிதவருக்கத்துட்
பேசினெனென்பார்போலும்! ஆகா! பாண்டியனைமறந்
தாரோ! சிவபெருமான் பாண்டியனை மாமனாகக் கொண்
டமை, அவன் மீன்வடிவத்தைத் தன் கொடியில் எழுது
வித்துக்கொண்ட விசேடம்பற்றி என்று இனிக்கூறுவர்
போலும்! அஃதொக்குமொக்கும்! அப்படியாயின், நேரே
மீன்படுத்து நேரேமீனுண்டு நேரே மீன் விற்பதுச் சீவிக்கும்
இத்துணை விசேடத்தோடு, சிவபெருமானுடைய அருமைக்
குழங்கையும் அவருமைத் திருவாக்காகிய சிவாகமத்தை
யுபதேசித்த முதற்குருவும் மீன்வடிவெடுப்ப, அவற்றை

வலைச்சிப் பிடிக்கும் அத்துணை விசேடமும் ஒருங்குடைய
 துணையர்குலம் எத்துணையுயர்குல மாதல்வேண்டும்! உமா
 தேவியார் வலைச்சிவடிவங்கொண்டதனால் வலைஞர்குலம்
 உயர்குலம் என்றவர், சிவபெருமான் பறையர் வடிவங்
 கொண்டதனால் பறையர் உயர்குலம், வேடர்வடிவங்
 கொண்டதனால் வேடர் உயர்குலம், பன்றி வடிவங்
 கொண்டதனால் பன்றியுயர்குலம், விட்டுணு மீன் ஆமை
 பன்றி வடிவங்கொண்டதனால் மீன் ஆமை பன்றி யுயர்குலம்,
 பன்றிவாய்ப் புகுவதனால் பவ்வி உயர் பொருள் என்பாள்
 போலும்!

இங்ஙனம்,

மீனக்கிரகண “அசேதனதிலக” னாகிய

ஒரு சைவன்.

14. “ஓர் வினா”வுக்கு விடை

(இலங்கைநேசன் 1-ம் புத்தகம், இலக்கம்-22.)

பத்திராதிபரே!

தீட்சை பெற்ற சூத்திரர் மானிப்பாய் மருதடிப் பிள்ளையார்கோயிலுக்கு வெளியே பொங்கிச் சுவாமிக்கு நிவேதிப்பது சிவாகமசம்மதமாமோ என்று வினாவிய மானிப்பாய்ச்சைவர், அந்தக் கோயிலினுள்ளே சுவாமியைத் தொட்டுப் பூசை செய்கிற பண்டாரங்களுந் திருவிழாச் செய்கிற பண்டாரங்களும் என்னசாதியாரென்று, எண்ணி னாரோ! அவர்கள் தீட்சை பெற்ற சூத்திரரன்றோ? தீட்சை பெற்ற சூத்திரர் உள்ளே சுவாமியைத் தொட்டுப் பூசிக்க யோக்கியர், வெளியே பொங்கிப் படைக்க யோக்கியரல்லர் என்பதுதான் அவர் கருத்தோ! பண்டாரங்கள் சூத்திர ரல்லர் என்பாராயின், அவர்கள் வேறெந்தச் சாதியோ! பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் என்னும் மூன்று சாதிகளுள் ஒரு சாதியார் என்பாராயின், அந்தப் பண்டாரங்களுக்கு உபநயனமும் பிரமகயத்திரி உபதேசமும் வேதாத்தி யயனமுமுண்டோ? இல்லை. அவர்கள் சைவர் என்பாராயின், சைவர் என்றொரு சாதியுண்டோ! சிவனை வழிபடுவோர் என்பதன்றோ சைவர் என்பதற்குப் பொருள்! பிராமணர் முதற் பறையீராகிய எல்லாச்சாதியாருள்ளும் சிவனை வழி படுகிறவர்கள் உண்டன்றோ! ஆகவே, அவர்களெல்லாங் சைவர்கள் தாமே. இப்படியாகவும், பண்டாரங்களை யாத்தி ரம் சைவரென்பது எப்படி! தீட்சை பெற்ற சூத்திரர் என்றது புலாலுண்பவர் காணப் பூசிக்குஞ் சூத்திரரை

என்றும், சைவர் என்றது புலாலுண்பவர் காணாமற் புசிக்குஞ் சூத்திரரை என்றுஞ் சொல்வாராயின், புலாலுண்பவருக்குத் தீட்சை செய்கிற பண்டாரங்களும் அவர்கள் சிடர்களுஞ் சைவராவார்களோ! இன்னும், சைவருடைய போசண பந்தியைப் பார்த்தற்கு அயோக்கியர்கள் புலாலுண்பவர் மாத் திரந்தானோ! சிவநிந்தகர், வேதசிவாகம நிந்தகர், சிவத்திரவியங் கவர்கிறவர், கொலைஞர், கள்வர், வியபிசாரஞ் செய்வோர், பொய்ச்சாட்சியஞ் சொல்வோர், நித்தியகருமம் விடுத்தோர், பிறன்மனையாளை விவாகஞ் செய்தவர், கைம்பெண்ணை விவாகஞ் செய்தவர், கைம்பெண்ணுடைய பிள்ளைகள், கணவனிருக்க வேறு கணவனுக்குப் பெற்ற பிள்ளைகள் இவர்களெல்லாம் சைவ பந்தியைப் பார்த்தற்கு யோக்கியர்களா! இது சிவாகம சம்மதந்தானா! புலாலுண்டல்மாத் திரம்பாவம், சிவநிந்தை முதலியவை புண்ணியமா!

சனங்கள் கோயிலுக்கு வெளியே பொங்கிப் படைத்தவினாலே தமக்கு அல்லது தம்முடைய சுற்றத்தாருக்கு அரிசி வரவு குறைகின்றதென்று மானிப்பாய் “ஒரு சைவன்” என்பவர் பதைபதைக்கிறார்போலும்! பண்டாரங்கள், சனங்களுடைய அரிசியை வாங்கிச் சுவாமிக்கு நிவேதனத்துக்கும் அச்சனங்களுடைய பசிக்கும் உபயோகப்படுத்தாது வீடு சேர்ப்பது சிவாகம சம்மதமோ! சனங்கள், சுவாமி சந்திதானத்திலே தாங்களே சுசியோடு பொங்கி, மந்திரத்தோடாவது, மந்திரமில்லாமல் “பிள்ளையாரே இதை ஏற்றக்கொள்ளும்” என்றாவது, தாங்களே பத்தியோடு நிவேதித்துத், தாங்களுந் தங்கள் குழந்தைகளும் புசித்தப் பசித்துவந்த பிறருக்குக் கொடுத்து வீடுசேர்வது சிவாகம சம்மதமோ! சிவாகமம் வல்லவர்கள் வாய் திறக்கட்டும். கோயிலிலே சுவாமியைத் தீண்டிப் பூசை

செய்ய உரிமையில்லாத சாதியார்கள், சுவாமிசந்திதானத்
திலே தங்கள் தங்களுக்கு விதித்த இடங்களிலே பாவனை
யாக அருச்சுனைசெய்து நிவேதிக்கலாமென்பது சிவாகம
விதி. அதிபாதகமாகிய தேவத்திரவியாபகார முதலிய பல
பாதகமுஞ் செய்கிற போலிச் சைவர்கள், அதிபாதகத்திற்
றழ்ந்த அதிபாதகதுல்லியத்திற்றழ்ந்த மகாபாதகத்திற்
றழ்ந்த மகாபாதகதுல்லியத்திற்றழ்ந்த உபபாதகத்திற்
றழ்ந்த உபபாதகதுல்லியத்துள் ஒன்றாகிய புலாலுண்டல்
செய்யுஞ் சூத்திரரில் உயர்ந்தவர்களாமோ! கெட்டி
கெட்டி!

யாழ்ப்பாணம்
வண்ணார்பண்ணை }
11 - 13 - 1877.

இங்ஙனம்,
ஒரு நடுவன்.

15. இழிமொழித் திமிரதீபிகைச் சண்டமாருதம்

(இலங்கைதேசன் 2-ம் புத்தகம், இலக்கம்-12.)

பெயர் வெளிப்படுத்தாது மறைவில் நின்று “கத்தோ
விக்குப் பாதுகாவலன்” வாயிலாக வம்பிலக்குத் தொடுக்
கின்ற கோப்பாய் மாணாக்கனே! நீ எந்தப்பள்ளிக்கூடத்து
மாணாக்கன்? யார்மாணாக்கன்? உன்பெயர் யாது? சமயம்
யாது? புரோடெஸ்டண்டசமயமோ? கத்தோலிக்கசமயமோ?
புரோடெஸ்டண்டசமயம் என்பையாயின், விக்கிரகவணக்கஞ்
செய்யுங் கத்தோலிக்கர்பொருட்டு வாதிக்கப்புகாய். புகுவை
யாயின், விக்கிரகாராதனதுஷகனாய் நின்று நீ, சுவமததுஷக
னாகுவையே. கத்தோலிக்கசமயம் என்பையாயின், கோப்
பாயிலே கத்தோலிக்க வித்தியாசாலையாவது, கத்தோலிக்க
குடும்பமாவது, கண்டுமிலேக் கேட்டுமிலேம். * மாணா
க்கனே! கத்தோலிக்கமதத்தில் எப்பொழுது புகுந்தாய்.

வாதத்தாற் சமயவுணர்ச்சி பெறலாகாதென்றும். பின்
எதனாற் பெறத்தக்கது? பஞ்சகாலத்திலே பட்டினியால்
வருந்தும் நெடுந்தீவார் முதலாயினாருக்கு உதவி உயிர் இழைப்
பிப்பேமென்று சைவர்களாகிய நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டி
கள் முதலாயினோரிடத்தும் யாசித்த அரிசி காட்டி, இவ்
வரிசி தருவேம் நமது கத்தோலிக்க மதத்தில் வருவீர்களாக
என்று ஆசைபூட்டி, அவ்வீவழைகளை ஒருங்கு கூட்டி, அரிசி

* இது எழுதப்பட்டகாலத்தில் கோப்பாயிலே கத்தோலிக்க
வித்தியாசாலையாவது குடும்பமாவது இல்லை.

காய் கறிநீட்டி, ஸ்நானமாட்டித், தஞ்சமயவலையின் மாட்டி, நரகக்குழியில் வீட்டி, இன்ன இன்னகாலத்து இத்தனை இத்தனை அஞ்ஞானிகளை நம்மதத்திலே புகுத்தினெமென்று பொய்ப்புகழீட்டிச் செருக்குறாநின்ற துஞ்சாஸ்திரியாரைச், செந்திரநாதையர் வாதத்துக்கு அழைத்தது குற்றந்தானே. இதனை யாவர் மறுப்பார்! துஞ்சாஸ்திரியாரை முன்மாதிரி யாகப் பின்பற்றினால் என்னை? 'மடை' ஐயர், சிராத்தாதி களிலே தமக்குக் கிடைத்த அரிசியை வெளியில்விடாது வைத்துக்கொண்டு, சைவமதபோதகராகப் பார்க்கிறாரோ! பஞ்சத்தால் வருந்தித் தெருத்தோறுந் திரிந்த கத்தோலிக் கர்களுள்ளே சிலருக்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் விபூதி பூசார்களோ? அப்பொழுது, இன்ன இன்ன காலத்திலே இத்தனை இத்தனை கத்தோலிக்கர்களைச் சைவமதத்திலே புகுத்தினேம் என்று எழுதிவிடலாமே! எழுதிவிட்டா ரானால், இலங்கை நேசபத்திராதிபர் வெளிப்படுத்திவிடாரா? வியாதிரீக்கம் புத்திரபாக்கிய முதலியவைகளின்பொருட்டு நல்லூர்க்கந்தசாமிகோயில் வண்ணார்பண்ணைப் பெருமாள் கோயில்களுக்குப் பிரார்த்தனை செலுத்துகிற கத்தோலிக்கர் கள் பசிரீக்கத்துக்கு விபூதி பூசப் பின்னிடுவார்களா! லகு வழிபடுக்க வாதத்துக்கு ஏன் ஐயர் அலைகிறார்! பிராமண னுக்குப் பின் புத்திதானே!

சைவசமயமும் அறியாத, கத்தோலிக்க மதமுமறி யாது தங்கள் பெயரும் எழுத அறியாத பறையர் நளவர் பள்ளர்களுக்குக் கத்தோலிக்க உண்மையை ஒருபடி யரிசி மாதிரித்தால் நாட்டவல்ல நுமது சாத்திரியார், இலக்கண இலக்கியங் கற்றுச் சைவநூலுஞ் சிறிது ஓதி, விவிலியநூல் முழுதுமுணர்ந்து, அவ்வளவின்மையாது, இங்கிலாந்திலே எத்தனையோ பிரசித்தசபைகளிலே கிறிஸ்துமத குருமார்க

னும் கிறிஸ்துமத விரோதிகளும் வாதித்த வாதபுத்தகங்கள் பலவும் வாசித்துக் கிறிஸ்துமத விஷயத்திலே தமக்குத் தோன்றிய சந்தேகங்களை நிவர்த்திசெய்துகொள்ளலாமென்னும் ஆசைகொண்டு, கத்தோலிக்க குருமாருக்குங் குருவாகிய தம்மோடு வாதிக்க வெளிப்பட்டு வந்த பிராமணருக்குக் கத்தோலிக்க உண்மையை எவ்வாறு காட்டுவார்! சங்கடந்தானே!

நஞ்செந்திளாதையர் உன்னோடு வாதுசெய்யத் துணிந்தால், கோப்பாயில் எந்தமுலை முடுக்குகளிலே ஓ மாணுக்கனே மாணுக்கனே! என்று உன்னைத் தேடிப் 'பிடிப்பார். தயைகூர்ந்து சற்றேரசொல்லு. நின் சாஸ்திரியாரோடு வாதிக்க வெளிப்படையினின்ற உபாத்தியாயர் வல்லரல்லர் என்ற நீ, உபாத்தியாயரோடு வாதிக்க மறைவில் நின்ற மாணுக்கன் வல்லன் என்று வாதம் பார்த்துக் களிக்க எதிர் பார்த்து நின்ற யாமெல்லாம் எப்படித்துணிபலாம்!

இங்ஙனம்,

வண்ணை நடு.

16. வண்ணார்பண்ணைக் கதிரேசன்கோயில்

(இலங்கைநேசன் 3-ம் புத்தகம், இலக்கம்-13.)

தூட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்களே!

நீங்கள் மெய்ச்சமயம் என்று நம்பி அதுட்டிக்கிற்-
சமயம் சைவசமயமேயானால், நான் வினாவும் வினாக்களுக்குச்
சைவசமயநூற் பிரமாணத்தோடு நீங்கள் விடைதரும்படி
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1. சுப்பிரமணியசுவாமிகோயில் சிவன்கோயிலுக்குத்
தென்பக்கத்திலே கட்டலாமா?

2. கோயிற் சந்திதியிலாவது கோயில் விதியிலாவது
மேல்விடு கட்டலாமா?

3. “வேலும் வேறுபடைகள்யாவும் மூ விரு
முகத்துவள்ளல் மொழிந்திடு பணிகளாற்றிக் கோவிலின்
மருங்கு முன்னுங் குறுகிவீற்றிருந்தமன்னோ” என்று கந்த
புராணஞ் சொல்லவும், அதற்கு மாறாக, மூலத்தானத்திலே
வேலாயுதத்தையும் புறவாயிலிலே தண்டபாணிபாகிப
சுப்பிரமணியசுவாமியையும் தாபிக்கலாமா?

4. மூலத்தானத்திலே வேலாயுதந் தாபிக்கப்பட்ட
கோயிலை வேலாயுதக் கோயிலென்னுது கதிரேசன் கோயி
லென்னலாமா?

5. சுப்பிரமணியசுவாமி கைவேலாயுதம் ஆறு தலை
கொண்டது என்று குமாரதந்திரம் பேசவும் அதற்குமாறாக,
ஒரு தலைகொண்ட பிறர்கைவேலாயுதத்தைத் தாபிக்கலாமா?

6. யந்திரத்தைத் தாபித்துப் பூசையில்லாவண்ணம் அதன்மேலே கல்லுவைத்துவிடலாமா?

7. வேலினாலே வழிபடப்படுஞ் சுப்பிரமணிய யந்திரத்தின்மேலே வேலை வைக்கலாமா?

8. மூலத்தானத்திலே தாபிக்கப்பட்ட வேலையே திருவிழாக்கொண்டருளுவிக்கலாமா?

9. சிவன்கோயிலிலே அர்த்தயாமமானதன்பின், அதன் பிராகாரத்துட்பட்ட கதிரேசன்கோயிலிலே திருவிழாச் செய்யலாமா?

10. பிரதிட்டைக்கு ஆசாரியரையும் செபத்துக்குப் பிராமணர்களையும் ஏற்படுத்த, நீங்கள் பிரதிட்டாவீதி செபவீதி அறிந்த பண்டிதர்களா?

11. சிவன் கோயிலிலே அருச்சகாசாரியராய் இருந்து தந்தசத்திதானுஞ் செய்யாது பூசை செய்தவர் என்று தள்ளப்பட்டவரை நீங்கள் உங்கள்கோயிலுக்குப் பிரதிட்டாசாரியராக ஏற்படுத்தலாமா?

12. கிராத்தத்திலே எந்தச்சாதிபாருடைய பிதாமாதாக்களுக்கும் தங்கள் தலையைப் பீடமாகக் கொடுத்து விட்டு அவர்களுக்கு நிவேதிக்கப்பட்டு எச்சிலாய்விட்ட அரிசி முதலியவைகளைத் தங்கள் பாத்திரங்களில் இட்டுச் சமைத்த, அந்த எச்சிலைப் பின்பு சிவனுக்கு நிவேதித்தப் புகிக்கிற பிராமணரைப் பிரதிட்டாசாரியராக ஏற்படுத்தலாமா?

13. சிவதீட்சை பெற்றஞ் சைவாந்தியேட்டியும் சைவ கிரார்த்தமும் இல்லாத வமிசத்தாரைப் பிரதிட்டாசாரியராகவும் அருச்சகாசாரியராகவும் ஏற்படுத்தலாமா?

14. சிவன்கோயிலிலே பூசை திருவிழாச் செய்கிற ஆதிசைவகுருமார்கள் இருக்க, வைதிகருமல்லாது சைவருமல்லாது உபயமதப் பிரஷ்டராயிருக்கிறவரைப் பிரதிட்டா சாரியராக நீங்கள் ஏற்படுத்தலாமா?

15. மூன்று நாலு யாகத்துக்கு ஒருவரே ஆசாரியராய் இருக்கலாமா?

16. செபகாரர்கள் மாரணத்துக்குப்போலப் பிரதிட்டைக்குத் தெற்குமுகமாக இருந்து செபம் பண்ணலாமா?

17. சனங்களைக் குருமார் பிராமணரை அனுப்பி விபூதி பாக்குவெற்றிலை கொடுப்பித்து அழைப்பியாது செத்தவீட்டுக்குப்போலக் கும்பாஷேகத்துக்கும் சூத்திரர்களை வெறுங்கையோடு அனுப்பிச் சொல்லுவித்து அழைக்கலாமா?

18. நீங்கள் உங்கள் சமயக்கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டியதும் அவைகளைப்பற்றிய இந்த வினாக்களுக்கு விடைதரவேண்டியதும் அந்தச் சமயநூலின்படிக்கா உங்கள் மனப்பிரியத்தின்படிக்கா? சமயநூலின்படிக்கல்ல மனப்பிரியத்தின்படிக்கு என்பார்களானால், எட்டுரூபாவும் பத்தரூபாவும் எத்தனைரூபா என்பவர்களுக்குப் பதினெட்டு ரூபா என்று கணிதநூலின்படி விடைகொடாது, வாங்கற் கணக்கிலானால் இருபதுரூபா என்றும், கொடுக்கற் கணக்கிலானால் பதினாறுரூபா என்றும் உங்கள் மனப்பிரியத்தின்படிக்கு விடை கொடுப்பீர்களேபோலும்?

வண்ணார்பண்ணை }
1879-ம் ஆண்டு }
ஆடி மீ 3-உ }

இங்ஙனம்,

உற்றது கூறுவோன்

17. சமயம்! சமயம்!!

(இலங்கைநேசன் 1-ம் புத்தகம், இலக்கம்-12.)

ஓ யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களே!

வடமாகாணத்துக்குத் துவையினர் துரை (Twynam) கவர்ண்மெண்டு ஏசண்டான காலந்தொடங்கி, அவராலும் அவர்கீழ் உத்தியோகத்தார்கள் சிலராலும் நீங்கள் பலவகைப் பட்ட பெருந்துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். அந்தத் துன்பத்தினின்று நீங்கி உய்யும்வகை உங்களுக்கு வாய்க்கும் பொழுதெல்லாம், அதற்கு இடையூறு செய்து தாம் தப்பித்துக்கொண்டு தலையெடுக்கும் உபாயத்திலே துவையினர்துரை அதி சமர்த்தர். எப்படியெனிற கேளுங்கள்.

1. ஸ்ரீ. கிறிகோறி (Gregory) கவர்னர் இங்கே வந்தபொழுது, சுவாதீனப் பிரபுக்களுடைய (Independent Gentlemen) பந்தல்களுக்கு அவர் போவாரானால், தம் முடைய கொடுமைகளைச் சனங்கள் அவருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள் என்று பயந்து, துவையினர்துரை அவர் அங்கே போகாமைக்கு வேண்டும் உபாயமெல்லாஞ் செய்து, தங்கீழ்ப்பட்ட கச்சேரி உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டும் தலைமைக்காரர்களைக்கொண்டும் அங்கங்கே பந்தல் போடு வித்து, அங்கேமாத்திரம் அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய், தம்மிடத்தில் உள்ள குற்றங்களெல்லாவற்றையும் மறைத்தந், தம்மிடத்தில் ஒரு சிறிதாயினும் இல்லாத குணங்களை உண்டென்று கற்பித்தும், அவரெதிரே பிரசங்கம் (Address) எழுதி வாசிக்கும்படி செய்துவிட்டார்.

2. துவையினந்துரை தெருக்களின்பொருட்டு நிலமெடுக்கும் வீஷயத்திலே தம்மாலே கொடுமை செய்யப் பெற்றவர்களுள்ளே சிலர் தமக்குவிரோதமாகக் கோட்டிலே வழக்குத் தொடர்ந்ததுகண்டும், சிலர் வழக்குத்தொடுக்க முயல்வது கேட்டும், தங்கீழ்க் கச்சேரிக்கிளார்க்குகளுள்ளும் தலைமைக்காரருள்ளுஞ் சிலரைக்கெஞ்சியும் அச்சுறுத்தியும் வயி, அவர்களிடத்துக்கனுப்பி, தொடங்கப்பட்ட வழக்குகளை விடும்பொருட்டும், தொடங்கப்படும் வழக்குகளைத் தொடங்காமைப் பொருட்டும், செய்வித்துக்கொண்டார்.

3. துவையினந்துரை யாழ்ப்பாண மணிய உத்தியோகம், உலாந்தர்காலந் தொடங்கி உயர்குடிப் பிறப்போடு உத்தியோகஞ் செல்வங் கல்வியறிவு நல்லொழுக்கஞ் சுற்றப் பெருக்கம் எச்சபையினும் நன்குமதிக்கற்பாடு முதலிய பலதிறத்தாலுஞ் சிறப்புடைய பரம்பரையாராலே கேட்கப்பட்டும், அவருக்கு அது கொடுக்கப்பட்டால் தம்முடைய வெட்கமில்லாத அநீதியாகிய கேள்விகளுக்கு அவர் ஒரு சிறிதும் உடன்படார் என்று பயந்து, அந்தக் கேள்விகளை முடித்தவில் அதிசமர்த்தரென்று மன்னுரிலே தம்முடைய நெடுங்கால அதுபவத்தாலே துணியப்பட்ட மன்னர் அதிகாரத்தை இங்கே வருவித்து, அவ்வுத்தியோகத்தை அவருக்குக் கையளித்துவிட்டார். ஒரு ஏழை விவாகஞ் செய்துகொண்டமனையானே, அவனுக்குத் துரோகஞ்செய்து, தமக்கு மனையாளாக்கிக்கொண்ட ஒருமகாப்பிரபு, யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களே, உங்கள் வீட்டுக் கண்ணிகைகளுக்குக் கலியாணம் எழுதும் உத்தியோகத்தராய்விடும்படி செய்து விட்ட துவையினந்துரை எவ்வளவு பரமயோக்கியர்!!!

4. முன்னை வழக்கத்திற்கு மறுதலையாக இப்பொழுது நெடுங்கால நிலைபெறுவதாக பேதி விபாதிக்

காலத்திலே, துவையினந்துரை தாம் சனங்களுக்கு நன்மை செய்வோர்போல நடித்து, அவர்களுக்குத் தீமையும் கவர்ண்மெண்டு திரவியாபகாரமுஞ் செய்த தம்முடைய கொடுமையை மறைக்கும்பொருட்டு, தம்மாலே நியாயமொரு சிறிதுமின்றி நெடுங்காலம் பகைக்கப்பட்ட நியாயாதிபதியைத், தாம் தப்பும் நியாயநோக்கி வலிந்து தம்மனையா னோடுபோய்க் கலந்து, தமக்குச் சினேகிதராக்கிக் கொண்டார்.

5. இப்பஞ்சகாலத்திலே வடதேசத்திலே கவர்ணரும் கலக்டர்களும் பஞ்சத்தால் வருந்தஞ் சனங்களுக்கு எவ்வளவோ பெருநன்மைகளைச் செய்வது பத்திரிகைகளால்றிந்தும், இங்கே சனங்கள்படுந் துயரத்தைக் கண்டுங் கேட்டும், துவையினந்துரை தாம் இங்கே ஒரு நன்மையுஞ் செய்யத் தலைப்படவில்லை அம்மட்டோ, இரக்கம் ஒரு சிறிதுமில்லாமல், வாயிதாப்பணத்தினாலும் தலைவரிப்பணத்தினாலும் சனங்களை வருத்தத் தலைப்பட்டார். அதுகண்டிரங்கி, இங்குள்ள சிலர் ஒரு கூட்டங்கூட்டிக், கவர்ணருக்கு, எழுதிய விண்ணப்பத்தை அவர் துவையினத்துக்கு அனுப்பி, இங்கே பஞ்சம் உண்டென்றது மெய்யோ என்று கேட்கத், துவையினம் தாம் கவர்ணருக்கு யாதோ எழுதி விட்டு, இங்கே தலைவரிப்பணத்தையும் வாயிதாப்பணத்தையும் சிக்கிரம் அறவிடும்படி தலைமைக்காரர்களுக்குக் கட்டளை செய்துவிட்டார்.

6. நீங்கள் துவையினந்துரையினாலே “அல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணி” ரைக்கண்டு, பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய கடவுள், கொழும்பில் ‘எக்சாமினர்’ (Examiner) என்னுஞ் சமாசாரபத்திரிகையின் அதிபதியுடைய மனசை

இரங்குவீத்து, உங்களுக்குத் துவையினந்துரை செய்த தீமைகளெல்லாம் அவர் தமது பத்திரிகை வாயிலாக அதிதேரீயத்தோடு வெளிப்படுத்தும்படி, செய்தருளினார். அது கண்ட கவர்னர், துவையினந்துரையாலே செய்யப்பட்டன என்ற தீமைகளுட் சிலவற்றை விசாரணைசெய்யும் பொருட்டுக் கமிஷனர்களாக (Commissioners) மூன்று துரைமார்களை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார். துவையினந்துரை தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட கச்சேரி முதலிமார்களையும் தலைமைக்காரர்களையுஞ் சனங்களிடத்துக்கு அனுப்பி, அந்தச்சனங்கள் தமக்கு விரோதமாக ஒன்றும் பேசாவண்ணர் தடுக்கும் பொருட்டும், தாம் இங்கே செய்தவைகளெல்லாம் வெகு சஜைபகாரமென்று அந்தத் துரைமார்களுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்விக்கும்பொருட்டும், தமது மனையாளோடு இடையறு முயற்சி செய்து கொண்டு திரிகிறார்.

சனங்களே! உங்கள்மேல்வைத்த இரக்கத்தினாலே நாஞ்சொல்வதைச் சாவதானமாகக் கேளுங்கள். உங்களுக்கு இது நல்லசமயம். இந்தச் சமயம் தப்பினால், உங்களுக்கு இனியொரு சமயம் வாயாது. நீங்களெல்லாம் திரண்டு முன்னின்று, துவையினந்துரையாலும் அவர் கீழ் உத்தியோகத்தார்களாலும் விளைந்த தீமைகளைக் கம்மிஷனர்மாருக்கு மறைப்பின்றி வெளிப்படுத்துங்கள். அது செய்தால், நீங்களும் உங்கள் சந்ததியாரும் உங்கள் அயலாருந்துன்பமின்றி வாழலாம். நீங்கள் துவையினந்துரையுடைய முகமனையும் அவர்கீழ் உத்தியோகத்தார்களுடைய முகமனையும் பார்த்து மெய்யைமறைத்துப் பொய்யை பேசுவீர்களானால், இனிச் சமாசார பத்திரிகைகாரர்கள், “தலைக்குமேலே கைகாட்டித் தமிழர்களுக்கு நாம் இரங்கியாவதென்னை” என்று பின்னின்றுவிடுவார்கள். உங்கள் பொருட்டிரங்கிக் கூடிய சன்

கத்தாரும், “நாங்கள் வீணாகப் பிரயாசைப்பட்டும் என்ன பிரயோசனம்!” என்று உங்களைக் கைவிட்டு விடுவார்கள். அப்பொழுது நீங்களும் உங்கள் சந்ததியார்களும் உங்கள் அபலார்களும் இன்னும் பற்பல துன்பங்களை அனுபவிப்பீர்கள். இவ்விரண்டினுள், உங்களுக்கு எது பிரியமோ அதைச் செய்யக்கடவீர்கள்.

இவ்வியாழ்ப்பாணத்துப் பிரபுக்களும், கத்தோலிக் குருமார்களும், பாதிரிமார்களும், இவ்வியாழ்ப்பாணத்துச் சனங்கள் பஞ்சத்தினாலே படுத்துன்படுமெல்லாம் விவரமாக எழுதிய கடிதங்கள் கவர்ணருக்கு அனுப்பப்பட்டன. வன்கண்மை பொய் வஞ்சனை கோள் கைக்கூலிவாங்கல் முதலியவைகள் நிறைந்த மகாபாவிகளாகிய உத்தியோகத்தர்களுடைய முகமனுக்குப் பயந்து, உங்கள் தலையிலே நீங்களே மண்ணை வாரிப் போட்டுக்கொள்ளாமல், மேற்சொல்லிய பரோபகாரிகளை நம்பி அவர்களை அநுசரித்து நடந்து வாழுங்கள்.

வண்ணார்பண்ணை }
1877 - ம் ஆண்டு }
ஆனிமீ 25௨ }

இங்ஙனம்,
இரக்கம்.

18. இது நல்ல சமயம்

(இவங்கைநேரன் 1 - ம் புத்தகம், இலக்கம் - 22.)

யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்களே !

தூயாதிதியாகிய றசல் துரை நீங்கிவிடத், தாம் இங்கே வந்தகாலந்தொடங்கி உங்களுக்கு அநீதிசெய்ய மெல்லெனத் தலைப்பட்டு அதில் வரவர முதிர்ச்சி பெற்று விளங்குகிற துவையினந்துரைக்கு மாறாக, உங்களுக்குச் சார்பாகச், சமாசாரபத்திரிகைகள் எத்தனையோ மாசம் ஒலமிட்டவைகளெல்லாம், இங்கே வந்த கம்மிஷனர்கள், தங்கள் நிப்போட்டுப் புத்தகத்தினாலே பொய்யென்று சாதிக்கிறார்கள். அக்டிங் கவர்ணராய் இருந்துகொண்டு கம்மிஷனர்களை இங்கே அனுப்பிய பார்ச்சுத்துரை, கம்மிஷனர்களுடைய நிப்போட்டுப் புத்தகமே மெய் என்று சாதிக்கிறார். துவையினந்துரைக்கு விரோதமாகச் சமாசார பத்திரிகைகளிலே பேசப்பட்டவைகள் மெய் என்று விசாரணையிலே ஒப்பிக்கப்பட்டால், துவையினந்துரைக்கு, உத்தியோக இழப்பு ஒன்றுமாத்திரமோ, சுப்பிரீங்கோட்டிலே உடற் றண்டமும் உடன் சம்பவிக்கும். சமாசார பத்திரிகைகளிலே பேசப்பட்டவைகள் பொய் என்று ஒப்பிக்கப் பட்டால், அந்தப் பத்திரிகைகாரர்களுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதினவர்களுக்கும் டிஸ்திரிக்ட்கோட்டிலே பொருட்டண்டங் கிடைக்கும்.

பத்திரிகைகளிலே தமக்கு விரோதமாகப் பேசப்பட்டவைகள் பொய் என்பது தமக்குத் துணிவானால், துவையி

னந்துரை, பத்திரிகைகாரர்களுக்கு விரோதமாக மானநட்ட வழக்குத் தொடுத்துத், தம்மைச் சுத்திசெய்துகொள்ளாதது ஏனோ? பத்திரிகைகளிலே தங்களுக்கு விரோதமாகப் பேசப்பட்டவைகள் பொய் என்பது தங்களுக்குத் துணிவானால், கம்மிஷனர்கள், பத்திரிகைகாரர்களுக்கு விரோதமாக மானநட்டவழக்குத் தொடுத்துத், தங்களைச் சுத்திசெய்யாதது ஏனோ? பத்திரிகைகாரர்மேல் வைத்த கருணையோ! தாங்கள் அகப்பட்டுக்கொள்வார்கள் என்ற பயமோ! இனித், தாம் நீதியுடையவர் என்பது சத்தியமானால், பார்ச்சுத்துரை: “நீங்கள் உங்களைச் சுத்திசெய்து கொள்ளுங்கள்” என்று துவையினந்துரையையும் கம்மிஷனர்களையும் ஏவ மாட்டாரா? ஏனினால், தமது கிரீனகிதராகிய துவையினந்துரையும், தமது ஏவல்வழி ஒழுகிய கம்மிஷனர்களும் அகப்பட்டுக்கொள்வார்கள் என்று பயந்தாரா? பரிதாபம் பரிதாபம்! பத்திரிகைகாரர்கள் தப்பிப்பிழைக்கட்டும் என்று இரங்கினாரா? எது மறுமொழி? மறுமொழி மௌனந்தானே!

சனங்களை! மேன்மை பொருந்திய புதுக்கவர்ணர் உங்கள் துன்பங்களை நீக்குவார் என்று, அவர் வரவை ஆவலோடும் எதிர்பார்த்திருந்தீர்கள். புதுக்கவர்ணர், பார்ச்சுத்துரையுடைய வசனத்தினாலும், கம்மிஷனர்களுடைய றிப்போர்ட்டுப் புத்தகத்தினாலும், மயங்கிவிட்டார்! யாது செய்வார்! கம்மிஷனர்களுடைய றிப்போர்ட்டுப் புத்தகம் பொய் பொதித்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்; பத்திரிகைகாரர்களுக்குத் தெரியும்; உங்கள் பிரதிநிதியாகிய

* நாவலரவர்கள் அடைந்தபின் துவைனந்துரையினால் “எச்சாமினர்” என்னும் பத்திரிகையின் அதிபர்மேல் ஒரு வழக்கு வைக்கப்பட்டு விளக்கத்துக்கு வந்ததென அறிகிறோம்.

ஸ்ரீ. குமாரசுவாமிக்குத் தெரியும்; புதுக்கவர்ணருக்கு எப்படித் தெரியும்! பத்திரிகைகாரர்களுக்குத் தெரிந்து என்னை! அவர்கள் இன்னும் ஒலமிடுகிறார்கள்! வேறே யாது செய்வார்கள்! ஸ்ரீ. குமாரசுவாமிக்குத் தெரிந்து என்னை! மனவஞ்சனை இல்லாது கம்மிஷனர்களுடைய பொய்றிப்போர்ட்டினாலே மயங்கிவிட்ட புதுக்கவர்ணரிடத்திலே, ஸ்ரீ. குமாரசுவாமி யாது செய்வார்! ஆயினும் அந்த மகானுபாவர் ஒன்று செய்தார்; அது என்னை! கொடும்புச் சட்டநிருபண்சபையிலே ஒருகேள்வி கேட்டார். அது என்னை! “போன வருஷம் வினையில்லாததினாலே இந்த வருஷம் விதைநெல்லுக்கு முட்டுப்படுகிற ஜனங்களுக்கு விதைநெல்லுக் கொடுக்கும்பொருட்டுக் கவர்ண்மெண்டு கட்டளைசெய்ததன்றோ! அந்தக் கட்டளைப்படியே விதைநெல்லுக் கொடுக்கப்பட்டதா? எங்கெங்கே கொடுக்கப்பட்டது? அவ்விஷயத்திலே செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை என்னை?” என்றதுதான் அந்தக் கேள்வி. ஒகோ! இஃதன்றோ கேள்வி! இந்தக் கேள்வி லக்ஷம்பொன் பெறுமே! எப்படி? விதைநெல்லுக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையை நன்கறிந்த ஸ்ரீ. குமாரசுவாமி, துணையினந்துரையுடைய அகீதிரையையும், வன்கண்மையையும், பொய்யையும் புதுக்கவர்ணருக்கு மெல்லென இனிது விளக்கித், திக்கற்ற ஏழைகளாகிய உங்களுடைய துன்பத்தை நீக்கும் உபாயம் இது என்று கண்டார். நல்லது. இந்தக் கேள்விக்குக் கொலோனியல் சர்க்குர்தார் கொடுத்த மறுமொழி என்னை! அது இது:— “வடமாகாணத்து ஏசண்டு சந்தேகமில்லாமல் விதைநெல்லுக் கொடுத்திருக்கிறார். விபரமாகிய அறிவிப்பு வேண்டுமானால், வருவிக்கப்படும்” என்பதுதான். என் அன்பர்களே! பார்க்குத்துரை கொடுத்த இந்த மறுமொழியைச் சற்றே

சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். என்ன துணிவுகொண்டு இந்த மறுமொழி கொடுத்தார்! தாம் யாது யாது தீங்குசெய்யினும், அந்தந்தத் தீங்கெல்லாம் தம்முடைய தலைமைக்காரர்கள் வாயிலாக மறைப்பித்துத், தாம் இனிது தப்புசித்துக் கொண்டு துள்ளுதலிலே உயர்வொப்டில்லாத பண்டிதர் நமது துவையினந்துரை என்பது பார்ச்சுத்துரைக்கு இனிது விளங்கும்போலும். அல்லது, இந்த மறுமொழி கொடுக்கத் துணிவாரா! துணியார் துணியார்! பார்ச்சுத் துரையுடைய துணிவிலே தப்பென்னை! அவர் துணிவு சரிதானே! எப்படி எப்படி! இங்கே தலைமைக்காரர்கள் சிலர், விதைநெல்லுப் பற்றிக்கொண்டோம் என்று சனங்க ளிடத்திலே பற்றுச்சீட்டு வாங்கித் தரும்படி, தாங்கள் வலிந்து ஏவப்படுகிறார்கள் என்று புலம்பிக்கொண்டு திரிகிறார்கள். இதற்குமுன் எத்தனையோ விஷயங்களிலே, சிலரை அச்சுறுத்தியும், சிலரைத் தங்கள் வேலை போய்விடப் போகிறது என்று கண்ணீர் பொழிந்து அழுது கெஞ்சியும், சிலரைக் கைக்கூலிகொடுத்தும், தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டு, துவையினந்துரையுடைய காரியங்களை முடித்த தலைமைக்காரர்களும், கச்சேரி உத்தியோகத்தார்களும், இப்பொழுது விதைநெல்லுப் பற்றிக்கொண்டோம் என்று பொய்ப் பற்றுச்சீட்டு வாங்கிக்கொடுக்கமாட்டார்களா? கொடுப்பார்கள் கொடுப்பார்கள். ஏன்! கொடுப்பார்கள் என்பதிலே சந்தேகமா? இப்படிப் பற்றுச்சீட்டுக்கள் வாங்கிக்கொடுக்கப்படுமானால், உங்கள் பிரதிநிதி ஸ்ரீ. குமார சுவாமி யாது செய்வார்! தலை குனியத்தான் வேண்டும். ஏன்! சந்தேகமா! மெய்தான் மெய்தான். உலகறிய முற்றேதிபோட்டுப் பொய்ப் பற்றுச்சீட்டுகள் தலைமைக் காரர்கள் வாங்கிச் சேர்ப்பார்களானால், யாழ்ப்பாணத்திலே

சன்மார்க்கம் எப்படித் தலைப்படுமீ! யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சேரி அரீதி பொய் கோள் முதலிய புத்தகங்கள் படிப்பிக்கிற கலீசு (College). அதற்குத் தலைவர் (Principal) துவையினந்துரை; உபாத்தியாயர்கள் “பாவந் தோன்றிய நாளையிற்றோன்றிய பதகன்” ஆகிய முதலியார் முதலிய சில உத்தியோகத்தார்கள்; அவைகள் படிப்பிக்கிற தாலுகாப் பள்ளிக்கூடங்கள் (Taluk Schools) சில தலைமைக்காரர்களுடைய தானங்கள். இப்படியானால், யாழ்ப்பாணம் விரைவிலே தேவனுடைய சாபத்துக்குப் பாத்திரமாவதிற் சந்தேகமா!!!

இனி மற்றொருவருடைய கேள்வியொன்றுண்டு. அதற்குத் துவையினந்துரையும் கம்மிஷனர்களும் யாது செய்வார்கள்! கேள்வி யாருடைய கேள்வியோ! யாழ்ப்பாணக் “கத்தோலிக்க பாதுகாவல”னுடைய கேள்வி. அந்தக்கேள்வி என்னையோ! “தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட துவிபாஷிகர் (Interpreter) சனங்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமல்ல என்பதை நன்றாக அறிந்த கம்மிஷனர்மார் தம்முடையறிப்போர்ட்டில் அதனைக்குறித்துப் பேசாது கிட்ட தென்னோ என்றதுதான் அந்தக்கேள்வி. அடடா! இந்தக்கேள்வி கோடிபொன் பெறுமே! ஏன் ஏன்! இதை அசைக்க வல்லவர் ஆரோ! வல்லவர் உண்டானால் அசைக்கட்டும்; சற்றே பார்ப்போம். என்னை! கம்மிஷனர் விசாரணைசெய்யப் புகுந்த விஷயம் என்னவ்ஷயம்! துவையினந்துரைக்கு விரோதமாகச் சனங்கள் செய்த முறைப்பாட்டு விஷயம். இந்த விசாரணைக்குத் துவிபாஷிகரை நியமித்தவர் யாவர்! துவையினந்துரை. நியமிக்கப்பட்ட துவிபாஷிகர் யாவர்! துவையினந்துரையின் கீழுத்தியோகத்தராகிய கச்சேரி இரண்டாமுதலியார். ஓகோ! இவரா! நல்லது! இவர்எப்படிய

பட்டவரோ! ஆறேழுவருஷகாலமாகச்சுட்பிறிங்கோர்ட்டினே
 இராணியுடைய அப்புக்காத்தும் மறியற்காரருடைய அப்புக்
 காத்துமாகிய இருவராலுஞ் சமமாக விலக்கப்பட்டுப் பெரும்
 புகழ்படைத்த மகான். ஆகா! இவ்வளவோ! நல்லது
 நல்லது! இன்னும் விசேஷமுண்டோ? யாழ்ப்பாணச்சமய
 நிலை என்ற தமிழ்ப் புத்தகத்திலே தம்மிடத்து உள்ளவை
 கள் என்று பாராட்டப்பட்ட தமது திருவிளையாடல்கள்
 எல்லாம், சிலவாங்களின்முன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட “எக்
 சாமியர்” பத்திரிகையிலே, இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்த்து
 வெளிப்படுத்தப்பெற்ற மகாப்பிரபு. அட்டா! அவர்தாமச
 இவர்! கெட்டி கெட்டி! இவர் துவிபாஷிகரானால், கம்மிஷனர்
 களுடைய நிப்போர்ட்டைச் சொல்லவேண்டுமென்னே!!!
 ஒருபாணை சோற்றுக்குள் ஒருசோறுபதம் பார்த்தாற்
 போதாதா! ஆனால் என்னை! இஃதெல்லாம் கம்மிஷனர்கள்
 அறிவார்களா! பாவம் பாவம்! அவர்கள் யாதுசெய்வார்கள்!
 என்ன பாவம்! பாவம்! எத்தனையோ இடங்களிலே,
 எத்தனையோ சனங்கள் கூடி, எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள்
 இந்த முதலியாருக்கு விரோதமாக எழுதி, இந்தக் கம்மிஷ
 னர்களுக்குக் கொடுத்தது உண்டா இல்லையா! ஓகோ!
 அப்படியா! அந்த விண்ணப்பங்களெல்லாம், இந்தக் கம்மிஷ
 னர்கள், வாசித்த உடனே உதடு துடிக்க, உடல் நடுங்கக்
 கைபடபடக்கக், கிழித்தெறிந்துவிட்டது உண்டா இல்லையா!
 அப்படியா! அப்படியா! பற்பல சனங்களெதிரே இப்படிச்
 செய்த கம்மிஷனர்கள், “தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட
 துவிபாஷிகர் சனங்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரல்லர்
 என்பதை நன்றாக அறிந்த கம்மிஷனர்மார் தம்முடைய
 நிப்போர்ட்டில் அதனைக் குறித்துப் பேசாது விட்ட
 தென்னோ” என்ற இந்தப் “பாதுகாவலன்” கேள்விக்கு யாது

ஹமொழி சொல்வார்களோ! வெளிப்பட்டுச் சற்றே வாய்
திறக்கட்டும் பார்ப்போம்! அது நிற்க.

சனங்களே! ஸ்ரீ. குமாரசுவாமி உங்கள் பொருட்டு
மிகப் பிரயாசப்படுகிறார். இது நல்ல சமயம்! சைவருக்கும்
நல்ல சமயம்! வைஷ்ணவருக்கும் நல்ல சமயம்! கிறிஸ்தவ
ருக்கும் நல்ல சமயம்! மகமதியருக்கும் நல்ல சமயம்! ஒரு
சமயமும் இல்லாதவருக்கும் நல்ல சமயம்! எல்லாருக்கும்
நல்ல சமயம்! ஒருவரும் சந்தேகிக்காத சமயம்! இது
நல்ல சமயம்! சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்!
இந்தச் சமயத்தைக் கைவிடாதேயுங்கள். கச்சேரி உத்தியோ
கத்தார்களுக்கும் தலைமைக்காரர்களுக்கும், உண்மைக்கு
மாறாகப் பயப்படாதேயுங்கள். ஆவர்களுடைய அழுனகைய
யும் உண்ணீரையும் கெஞ்சதலையும் கண்டு, மனம் இளகிப்
பொய்ப் பற்றுச் சீட்டுக்கொடுத்து, உங்கள் வாய்ச்சேற்
றுக்கே கேடு விளைத்து, உங்களுக்கு நன்மைசெய்யத் தலைப்
பட்ட பரமதயாளுக்களை தலைகுனிவித்து, இனி ஒரு
பொழுதும் வாய் திறவாவண்ணம் அதைரியப்படுத்தி
விடாதேயுங்கள். அதைரியப்படுத்தி விடாதேயுங்கள்.
அன்பர்களே! நீங்கள் ஒன்றுஞ்செய்யவேண்டாம். நீங்க
ளெல்லாம் உங்கள் உண்மையிலே நிலைபெற்று நில்லுங்கள்.
அப்போது ஸ்ரீ. குமாரசுவாமி எடுத்த கருமம் பளித்து
விடும். அப்போதுநீங்கள் உய்ந்து நன்றாக வாழலாம்.
இது நல்ல சமயம்! இதை விட்டால் இனிமேல் வாய்க்காது.
சமயம்.

யாழ்ப்பாணம்
1877-ம் ஆண்டு
சனவரி 22-ம் நாள்

இங்ஙனம்,

கருணை.

19. வெகுசனத் துரோகம்

(இலங்கைநேசன் 2-ம் புத்தகம், இலக்கம்-6.)

இலங்கைநேசபத்திராதிபரே!

“உதயதாரகை” என்னும்பத்திரிகை இவ்வளவுகாலமும் நிலைபெற்றது எதனாலே? சனங்களுடைய பணத்தினாலே. பத்திரிகையினது கடமையாது? சனங்களுக்குப் பொது நன்மை செய்வது. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், மகமதியர்கள் என்கிற சனங்கள் இப்பொழுது இரண்டு மூன்றுவருஷகாலம் என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள்? துவையினந்துரையுடைய சிநேகிதர்களாகிய சில உத்தியோகத்தார்கள் ஒழிந்த மற்றச் சனங்களெல்லாம் துவையினந்துரையினாலும் அவர் கீழுத்தியோகத்தார்களாலும் துன்பமே அனுபவிக்கிறார்கள். சனங்களுடைய பணங்கொண்டு நடத்தப்படுகிற “உதயதாரகை” இதிலே தன்கடமையைச் செய்கின்றதா? இல்லை. பின்பாது செய்கின்றது? துவையினந்துரைக்குச் சார்பாகச் சனங்களுக்கு மாறாகப் பொய்வார்த்தையே பேசுகின்றது. அம்மட்டோ, சனங்களுடைய நன்மையின் பொருட்டுச் சனங்களுடைய வேண்டுகோளின்படி சனங்களுடைய விண்ணப்பத்தைக் கவர்ணருக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த பிரபுக்களை அயோக்கியர்கள் என்று தூஷிக்கின்றது. “உதயதாரகை” இவைசெய்வது எதனாலே? பருத்தித்துறைபிலிருந்துகொண்டு வடதேசத்துக் கூவிச்சனங்களுடைய பணத்தைக் கவர்ந்த ஒரு உத்தியோகத்தரைப் பற்றிய விசாரணையிலே அவர் சார்பாகத் துவையினந்துரை நின்றதினாலே. அந்த உத்தியோகத்தார் யாவர்? “உதயதாரகை”யின் இங்கிலிஷ் பக்கத்து எடிற்ற

ருடைய மைத்துனர், இவர் தமது வாழ்க்கைத்துணை நலம் சிம்சன் துரை இருமியிருமியும் அணைந்துபாராட்டி வாழ்ந்த சீமான். ஓகோ! சனங்களுடைய பணம் இவர் ஒருவர்பொருட்டுச் சனங்களுக்கு இடையூறாய் முடிந்ததோ! கெட்டி கெட்டி!

நல்லது. சனங்களுடைய நன்மையின்பொருட்டுக் கவர் ணருக்கு விண்ணப்பங் கொடுத்து “உதயதாரகை”யினாலே துஷிக்கப்பட்ட பிரபுக்கள் எவரெவர்? அவரவருடைய இயற்கை எப்படிப்பட்டது?

1. தில்லையம்பலம் சங்கரப்பிள்ளை: இவர் தீவுபற்று நொத்தாரிசு குமாரர்; சுப்பிரீங்கோர்ட்டுப் பிறகிருசி; இத் தேசத்திலும் வடதேசத்திலும் பற்பல தருமங்கள் செய்து புகழ்படைத்த சைவப்பிரபுவாகிய சிதம்பர சுப்பையச் செட்டியாருடையமருமகன்! பிரசித்திபெற்றவர்த்தகராகிய முத்துக்குமார்ச் செட்டியாருடைய மைத்துனர்; வெகு சுற்றத் தொடர்புடையவர்; பரம்பரைச் செல்வர்.

2. பென்சரின் சந்தியாநுப்பிள்ளை. இவர் டிஸ்திரிக் கோர்ட்டுப் பிறக்கிருசி; கொழும்பு எக்டேமியிலே படித்துத் தெளிந்தவர்; பரம்பரைச்செல்வர்; வெகுசுற்றத்தொடர் புடையவர்; கரையூர் மணிபகாரருடைய குமாரர்; கச்சேரி இரண்டா முதலியாராயிருந்த பெருஞ்செல்வராகிய ஆசீர் வாத முதலியாருடைய மருமகன்; தமிழிலே இலக்கணம் இலக்கியம் வைத்தியம் யந்திரசாத்திரம் மந்திரசாத்திரம் முதலிய பலவும் படித்தறிந்து மிக மரியாதை பெற்று வாழ்ந்த கதிர்காமப் புலவருடைய வயிசத்தவர்; கரையூர்க் கலக வழக்கிலே அநீதியாகத் துன்பம் அனுபவித்த ஏழைகள் பக்கம் நின்று அதி தைரியத்தோடு வாதித்த மகாத்மயாரு.

3. சின்னக்குட்டி பொன்னம்பலம். இவர் டிஸ்திக் கோர்ட்டுப் பிறக்கிறாசி ஒருவருடைய பிள்ளை; தாமும் டிஸ்திக்கோர்ட்டுப் பிறக்கிறாசி! நிச்சிங்க காசினாத முதலியாருடைய பெளத்திரியை விவாகஞ்செய்தவர்; வலிகாம வடக்கில் உள்ள பிரபுக்கள் பலரும் இவருக்குச் சுற்றத்தார்கள்; இவர் சகோதரர் தென்மராட்சி மணியகாரனுடைய மருமகன்.

4. தில்லையம்பலம் குமாரகவாமி. இவர் கோப்பாய் மணியகாரராயிருந்தவருடைய குமாரர்; தகுந்த வர்த்தகர்; தகுந்த தென்னந்தோட்டமுடையவர்; உவின்சிலோ ஆகார திக்குத் துணைநின்ற பிரசித்திபெற்ற சுவாமிநாதப் புலவருடைய தம்பி; யாழ்ப்பாண மணியகாரர்களாய் இருந்தவர்களுள் ஒருவராகிய இராசரத்தின முதலியாருக்குத் தீவுபற்று மணியகாரர்களாய் இருந்தவர்களுள் இரண்டுபேருக்குஞ் சுற்றத்தவர்! கொழும்புத்துறை நல்லூர் பூநகரி நாவற்குழிகளில் உள்ள கெண்ணியவர்களாகிய வேளாண் செட்டிகள் பலரும் இவருடைய சுற்றத்தவர்கள்.

5. முதலீத்தம்பி சின்னத்தம்பி இவர் பரப்பரைப் பிரபுவாகிய இராசவரோதயர் பேரர்; பிரசித்திபெற்ற கச்சாய்ச் சின்னப்புலுடைய மருமகன்; மன்னார்க்கச்சேரி முதலியாராயிருந்த அருளம்பல முதலியாருடைய தம்பி; வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல்; வேதாந்தசாத்திரப் பயிற்சி யுடையவர்.

6. வைத்தியநாதச் செட்டியார் துரையப்பச் செட்டியார். இவர் மலையாள மகாராசாவிடத்தில் முப்பது வருஷம் புகையிலை ஒப்பந்தம் எடுத்த மகா வர்த்தகராகிய ஆறுமுகச் செட்டியாருடைய பெளத்திரர்; இத்தேசத்திலும்

வடதேசத்திலும் தமிழ்ப்பிரபுக்களாலும் இங்கிலிஷத் துரைமக்களாலும் மரியாதை பெற்ற முத்துவேலுச் செட்டியாருடைய தம்பி பிள்ளை; எத்தனையோ உத்தியோகத்தார்கள் எத்தனையோ வர்த்தகர்கள், தாங்கள் படைத்த வாழ்க்கையெல்லாம் இவர் பாட்டனாரால் வந்த வாழ்க்கை, தாங்கள் உண்டு வளர்ந்த அன்னம் இவர் பாட்டியார் கை சலியாது அன்போடிட்ட அன்னம் என்று இன்னும்புகழ்ந்து பாராட்டுவார்கள்.

7. செல்வநாயகச் செட்டியார் துரையப்பச் செட்டியார். இவர் இராமேசுவரமுதற் காசி வரையுந் தம் பொருள் கொண்டே பற்பல தருமங்கள் தாபித்த மகாப் பிரபுவாகிய பெரிய வைத்தியலிங்கச் செட்டியாருடைய பிரபௌத்திரர்; தஞ்சாவூர்ச்சரபோசி மகாராசாவுக்குக் கைமாலுவேண்டாது சத்திரத்தின்பொருட்டுக் காசியிலே நிலங்கொடுத்து அயராலே பற்பல மரியாதைகள் பெற்ற கந்தப்பசெட்டியாருடைய தமைபனருடைய பெளத்திரர்; நாகபட்டணத்திலே எந்தப் பிரபுக்கும் தாசில்தார் முதலிய எந்த உத்தியோகத்தர்களுந் தமது வீட்டுவாயில் சமீபித்தவுடனே பல்லக்கு வண்டி விட்டிறங்கி மரியாதை செய்துகொண்டே போகும் வண்ணம் வாழ்ந்த செல்வநாயகச் செட்டியாருடைய பிள்ளை; பத்திலட்சரூபா ஆஸ்தியுடைய வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிலுக்கு மாணேசர்.

8. அம்பலவாண முதலியார் மயில்வாகனம். தமிழரசர் காலந்தொடங்கி இதுகாறும், உயர்குடிப்பிறப்புப் பரம்பரைச் செல்வங் கல்வித்திறமை அதிகாரம் லோகோபகார முயற்சி நற்குணம் என்னும் எல்லாவற்றிலும் எத்துணைப் பிரபுக்களாலும் முதன்மரியாதை செயப்படும் வயிசத்தவர்.

உடுப்பிட்டியிலே ஒரு வித்தியாசாலே தாபித்துத் தமிழ் இங்கிலிஷ் வைத்திய முதலியன கற்பிக்குமாறு செய்து, பற்பல பிள்ளைகளைத் திருத்தியும் வியாதியாளர்களுக்குத் தருமவைத்தியஞ் செய்வித்துங் கிரிதீபம்போல வாழ்ந்த மகாப்பிரபுவாகிய அருளம்பல முதலியாருடைய பேரர்: எந்தத் துரைமக்களாலும் எந்தப் பாதிரிமார்களாலும் சன் மார்க்கரென்று நன்கு மதிக்கப்பட்ட மடில்வாகன முதலியாருடைய பேரர்; நடுவு நிலைமை ஒரு சிறிதுங் கோடாது ஊர்காவற்றுறையிலே இருபத்துநான்குவருஷம் நீதிபதியுத்தியோகஞ் செய்து, “எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதலவருள்ளஞ், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து” என்ற தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாக்குக்கு இலக்கியமாய் வாழ்ந்த அருமருந்தன்ன அம்பலவாணத்துரைக்கு இருவகையாலும் மருமகன். வெகுசனசமுதாயம்மதம்பற்றிப் புறவின்கியல் றோட்டுக் கம்மிற்றி மெம்பராயிருக்கின்ற பரம்பரை உயர்குலப் பிரபுவாகிய குமாரசூரியருடைய சகலர்; இங்கிலிஷ் வாக்கியத் தொடையிலே சமர்த்தர்; டிஸ்திரிக்ட்ரோட்டுக் கம்மிற்றி மெம்பருள் ஒருவர். இவருடைய தகப்பனரை இலங்கைச் சட்ட நிபுணசபையிலே தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக நியமிக்கும்பொருட்டு, 1851-ம் வருஷம் ஆவணிமாதம் 7உ ஒரு மகாசபை [எங்கே எங்கே! பூலோகமுதலியார் வீட்டிலே] கூடி, திர்ணயங்கள் நடாத்திக் கவர்ணருக்கு ஒருவிண்ணப்பம் அனுப்பியதும், விண்ணப்பக் கையொப்பக்காரர் தொகை 11000 என்பதும், அந்தப்பிரபுவின் மகிமையும் அவர் பிதாவின்மகிமையும் அவ்வருஷத்துப் புரட்டாதிமாதம் 11உ தோன்றிய ஒப்சார்வரிலும் (Observer) 25உ தோன்றிய “உதயதாரகை” யிலும், அதன தன் எடிற்றர்களே இனிது பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வுலகத்திலே பழமை தொட்டுள்ளவர்கள் பலரும் இவையெல்லாம் நன்றாக அறிவார்கள். புதுமையாக முத்தியினின்றும் இறங்கி மிக அரிதிலே முன்வந்தவர் யாதறிவர்! அவர்மீது குற்றம் யாது!

குற்றமேனில்லை! பழமைவிசாரித்தறிந்து பேசலாகாதா? எப்படி விசாரிப்பார்? சொல்லாயா சொல்லாயா என்று கிட்டத்தானே விசாரிக்கலாமே! மாதருக்குந் தெரியுமே! தெரியாதிருந்தால் யாது செய்யலாம்? இன்பம் எனக்கு அருளாயா சற்றருளாயா என்று வேண்டி வேண்டிப் பெரிதும் பெற்றனுபவித்துத் தகையாருக்கும் பாலித்துவிட்டு இங்கே வந்த பழங்குலானுபினும் பழமையறியானு? அவனை வந்து விசாரிக்கலாமே! டழம் பிரபுக்களை யெல்லாம் பழமை தொட்டு மெய்ப்பையினுள் இட்டுவருகிற பழங்குலான் பழங்காலத்து மெய்யெல்லாம் வெளிதிறத்து விடானு? என்ன! போதும் போதும்! பொறும் “தேருந்தோறுமினிதான் தமிழ்போல்” என்பது பெரியோர் அறிபாது சொன்ன வாக்கா! தமிழன்றோ தமிழ்.

இந்தப்பிரபுக்கள்தாமா “உதயதாரகை”யினாலே அயோக்கியர்கனென்று இகழப்படுகின்றார்கள்? நல்லது. வெகுசனத் துரோகிபாகிய “உதயதாரகை”யை இப்பொழுதும் சனங்கள் வாங்குகிறார்களா? யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் உள்ள இந்துக்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுள்ளும் அறிவும் பொது நன்மை விருப்புமுடையவர்கள் பலர் இனித் தங்களுக்கு “உதயதாரகை” அனுப்பவேண்டியதில்லை என்று கடித மெழுதி அனுப்பிவிட்டார்களாம். இன்னும் பலர் விட்டுக் கொள்ளாமல் தீய பத்திரிகைக்குத் துணை செய்கிறவன் தீமையை விருத்தி செய்கிறவன்.

இங்ஙனம்,

ஆ ப்த ன்.

20. அகோரசிவாசாரியபத்ததி

தூஷண கண்டனம் *

கோப்பாய்ச் சபாபதிப்பிள்ளையே!

நீர் இந்தமீ டெ திங்கட்குழமை இராத்திரி, இம்
மாசீட்டபூத்துக் கந்தகவாமிகோயிலிலே செய்த பிரசங்கத்
திலே சமவாத சைவர்கள் எல்லாரும் நரகத்துக்குப்
போவார்கள் என்றீர். முன் “சூறாவளி” என்ற பத்திரி
கையிலே சமவாதசைவர்களைப் பிசாசுகள் என்றீர். அகோர
சிவாசாரிய பத்ததி பிழைப்பத்ததி. அதைக் கைக்
கொள்ளுகிறவர்கள் சமவாதசைவர்கள் என்று தூஷித்துக்
கொண்டு திரிகிறீர்.

பூமியிலுள்ள சிவாலய விக்கினேசராலய சுப்பிரமணி
யாலயங்களிலே பூசை திருவிழாச் சம்பிரோட்சண முதலிய
கிரியைகள் செய்கிற ஆதிசைவர்களெல்லாரும் அகோர சிவா
சாரிய பத்ததியைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள். மகாசைவர்கள்
எல்லாரும் அகோரசிவாசாரிய பத்ததியைக் கைக்கொள்ளு
கிறவர்கள். சைவ வேளாண் குருமார்கள் எல்லாரும் அகோர
சிவாசாரிய பத்ததியைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள். திரு
வண்ணாமலை யாதீனத்தார் சிதம்பர யாதீனத்தார் காஞ்சிபுர
யாதீனத்தார் திருவக்கரை யாதீனத்தார்கள் எல்லாரும்

* இதுவும் மற்றைச் “சபாபதிக்குருக்கள் வினா” என்பதும்
சபாபதிக்குருக்களவர்களால் எழுதப்பட்டு நாவலரவர்களால்
திருத்தப்பட்டவை.

அகோரசிவாசாரிய பத்ததியைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள். தருமபுர வாதினத்தாரும், சொக்கபுரவாதினத்தாரும், அகோரசிவாசாரிய பத்ததிப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நித்திய கன்மக்குறளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள். தொண்டை மண்டல வேளாளர்கள், கார் காத்த வேளாளர்கள், சோழிய வேளாளர்கள், வேளாண்செட்டிகள் முதலிய சைவர்களுள்ளே, சிலரொழிய மற்றவர்கள் எல்லாம், மேலே சொல்லப்பட்ட ஆதிசைவர் முதலானவர்களுக்குச் சீஷர்கள். இப்படியாகவே, இவர்களெல்லாரையும் நீர் பிசாசுகளென்று சொல்லிவிட்டீர். இனி நீர் யாவர்? சற்றே சொல்லும்.

உமக்குச் சமயதினஷ செய்தவர், வீசேஷதினஷசெய்தவர், கலியாண ஓமஞ்செய்தவர், வேதாரணியத்துச் சைவ வேளாண் குருமார்களன்றோ! அவர்கள் கைக்கொள்வது அகோரசிவாசாரிய பத்ததியன்றோ! அவர்கள் உமக்கு அந்தக்கிரியைகள் செய்தது அகோரசிவாசாரிய பத்ததிப்படியன்றோ! இப்படியாகவே, நீரும் பிசாசுதானே: நீரும் நரகத்துக்குப் போவீர்தானே. ஓகோ! நீர் தப்பவழியெங்கே!

“நான் முன்பு பிசாசு தான், பின்பு சித்தாந்த சைவராகிய திருவாவடுதூறையாதினத்துப் பண்டார சந்நிதியை யடைந்து தினக்ஷபெற்றுச் சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டேன். இப்பொழுது நான் பிசாசல்லேன். மோக்ஷஞ் சேர்வேன்” என்பிராயின், உம்மைத் திருவாவடுதூறப் பிரசாதத்துக்கு அனுப்பிவிட்டது அகோரசிவாசாரிய பத்ததியன்றோ? “நன்றிமறப்பது நன்றன்று” உம்முடைய மனைவி முதலானவர்களையும் திருவாவடுதூறப் பண்டாரசந்நிதியிடத்தே தினக்ஷ பெறுவித்தீரா? இல்லையே, இல்லையாகவே, பிசாசுகள் சமைத்தது புசிக்கிற நீர் பிசாசு

தானே. இன்னும் உம்முடைய பிதா மாதாக்கள் இறந்தால் நீர் அவர்களுக்கு எந்தக் குருவைக்கொண்டு எந்தப்பத்த திப்படி அந்தியேட்டி செய்கிப்பீர்? வேறுபத்ததியும் அப் பத்ததியைக் கொள்ளுங்குருவும் இங்கில்லையே. பின்பு நீர் பிசாசு குருவைக்கொண்டு பிசாசு பத்ததிப்படிதான் அந்தியேட்டி செய்கிப்பீர். பின் நீர் எப்படித் தப்புவிர்? அது நிற்க; இனிச் சற்றே மேலே போவோம்.

திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பண்டார சந்திதிகள் நீர் பிசாசுகளென்கிற ஆதிசைவர்களாலே பூசிக்கப்படுகிற மூர்த்திகளை நமஸ்கரிப்பதும், அந்த ஆதி சைவர்களைக் கும்பிடுவதும், அவர்கள் கையினாலே விபூதிவாங்கித் தரிப்பதும், அவர்கள் தொட்டு நிவேதித்த அன்ன முதலியவற்றைப் புசிப்பதும், நீர் காணவில்லையா? திருவாவடுதுறைபாதீனத்துப் பண்டார சந்திதிகள், நீர் பிசாசுகளென்கிற சைவ வேளாளர்களை வேளாண் செட்டிகளைத் தீண்டியணைத்து விபூதி தரித்துவிடுவதும், அவர்களை எதிரிருத்திப் புசிப்பதும், அவர்கள் விட்டிலே புசிப்பதும் நீர் காணவில்லையா? திருவாவடுதுறைபாதீனத்துத் தம்பிரான்கள், நீர் பிசாசுகளென்கிற அந்நியாதீனத்துப் பண்டார சந்திதிகளையும், தம்பிரான்களையும் நமஸ்கரிப்பதும், சிற்சில பொழுது தங்கள் ஆன்மார்த்த பூசையை அந்தத் தம்பிரான்மார்களைக் கொண்டு செய்கிப்பதும் நீர்காணவில்லையா? இவையெல்லாங்கண்ட உமக்குத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார்கள் எப்படித் தோன்றுகிறார்கள்! சற்றே வாய் திறவும். உமக்கு அன்ன மிட்டுக் கல்வி கற்பித்து உம்மை “வித்துவான்” ஆக்கிவிட்ட ஆதினத்தார்களைப் பிசாசுகளென்று பேசாது பேசித் திரிவது, பிள்ளாய்! உமக்கு அடாது.

மகா வித்துவானாகிய மீனாட்சி சுந்தரப்பிள்ளை, திருவாவடுதுறை யாதீனத்திலே நிருவாணதீகைப் பெற்று உடைய வர்ப்புசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டவரே யாகவும், திருவாவடுதுறையிற்றூனே மடத்துக்கெதிரே இறந்துவிட, அவ்வாதீனத்துப் பண்டாரசந்சிதிகள், நீர் பிசாசுகளென்கிற சைவவேளாண் குருமாருளொருவரை அங்கே வருவீத்து, அவரைக்கொண்டு அகோரசிவாசாரிய பத்ததிப்படி தமது ஆதீனத்துப் பொருள்கொண்டே அப்பிள்ளைக்கு அந்தி யேட்டி செய்கீத்தது நீர் அறியீரா? இஃதறிந்தும், ஏன் நீர் துள்ளுகிறீர்! உமக்குக் கதி யாது! நாளை நீர் இறந்தால், உமக்கும் இப்படி ஒரு பிசாசுதானே வந்து அந்தியேட்டி செய்துவிடும்.

உமது பிரசங்கத்துக்கு இம்மாவிட்டபுரக் கந்தசுவாமி கோயிலே இடந்தந்த குருக்கள் எந்தப்பத்தி கைக் கொள்ளுகிறவர்? அவரையும் பிசாசு என்று சொல்லிவிட்டீர். உம்மாலே பிசாசு எனப்படாதவர் யாவர்?

அகோர சிவாசாரியார் பிசாசு என்ற நீர், அவர் பத்த திப்படியே சௌசவகவல் அதுட்டானவகவல் சூரியபூசை யகவல் சிவபூசையகவல் போசனவகவல்கள் செய்த திருவாரூர் ஞானப்பிரகாசதேசிகரும் பிசாசு, அவரிடத்தே ஞானோபதேசம்பெற்றுச் சிவபோகசாரஞ் செய்த தருமபூ வாதினத்து ஆதிசுருவாகிய ஞானசம்பந்ததேசிகரும் பிசாசு, அவர்மரபில் வந்த மாசிலாமணி தேசிகரும் பிசாசு, அவர் சீஷராய் அவரைப்பண்டார மும்மணிக்கோவைநீ னாலே துதித்த குமரகுருபரசுவாமிகளும் பிசாசு, அவர் பாடிய முத்துக்குமாரசுவாமிபிள்ளைத்தமிழைநித்தமும்பாராயணஞ் செய்த திருவாவடுதுறைச் சுப்பிரமணியதேசிகரும்

பிசாசு, அவர் சேஷராகிய அம்பலவாணதேசிகரும் பிசாசு, அவர் சேஷராகிய இப்பொழுதைச் சுப்பிரமணியதேசிகரும் பிசாசு என்றுவிட்டீரே! எனவே, எந்தச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்தே திகைப்பெற்ற நீரும் பிசாசு என்று விட்டீரே. ஓகோ! எந்தவகையாலும் நீர் தப்பவழி யில்லையே! பேச அறியாது பேசி அகப்பட்டுக்கொண்ட உம்மைப்போல விவேகி யாவர்?

இனி முன்போலப் பதர்வார்த்தைகள் பேசித்திரியாது அடங்கி ஒழுகக் கடவீர்.

இங்ஙனம் மாவிட்டபுரக் கந்தசுவாமி கோயில் அருச் சகருள் ஒருவராகிய,

வெகுதானியஸ்ர
ஐப்பசி 13௨
(1878)

கா. சபாயதிக்குருக்கள்.

21. சபாபதிக்குருக்கள் வினா

கோப்பாய்ச் சபாபதிப்பிள்ளையே!

நீர் அகோரசிவாசாரிய பத்ததியைத் தூஷித்தமையால், அக்குருநிறையைப் பொறுக்கலாற்றாது மனம் வருந்திய நான் “அகோரசிவாசாரிய பத்ததி தூஷண கண்டனம்” என்னும் பத்திரிகையை வெளிப்படுத்தினேன்.

நீர் தூஷித்ததில்லையாயின், அக்கருத்தை நேரே வெளிப்படுத்தலாமே! ஏன் மௌனஞ் சாதிக்கிறீர்?

துஞ் செபல் அப்படியாக, நும் பக்கவாதி பொருவர் “ஐயர் வஞ்சச் சூழ்ச்சி சால நன்று” என்கிறார். இங்ஙனமாதலால், இவ்வுண்மையின்மைகளைத் துணிந்துகொள்ளுதற் பொருட்டு, நான் இங்கே வினாவும் வினாக்களுக்குப் பக்கவாதிகளாலன்றி நேரே உத்தரந்தரும்படி உம்மையே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1. நீர் இக் கந்தசுவாமிகோயிலிலேதானே என்னோடு கலந்து பேசியபோது, அப்பத்ததிப்படி கிரியைகள் செய்தல் குற்றமென்று சொல்லியது மெய்யா பொய்யா?

2. அப்பொழுதே “வேறெந்தப் பத்ததிப்படி கிரியைகள் செய்தல் வேண்டும்” என்று நான் கேட்க “சோமசம்பு பத்ததிப்படி செய்யலாம்” என்றும், அது “உம்மிடத்துள்ளதா?” என்று நான் கேட்க “அது இங்கே கிடையாது ஆதினத்துள்ளது” என்றும், நீர் சொல்லியது மெய்யா? பொய்யா?

3. பின்னர்ப் பிரயாசத்தாற் சோமசம்புபத்தி புத்தகமொன்று தேடிக்கொண்ட நான் அகோரசிவாசாரியர் கருத்தே அதிலுயிருக்கக் கண்டு, இக்கோயிலிற்றானே பல சனசமூகத்திலே அப்புத்தகத்தோடும் உம்மெதிரே வெளிப் பட்டுக் கேட்டபோது, நீர் யாதுமுத்தரங் கூறுதிருந்ததும், உமது சாமிக்குருக்கள் “இங்குள்ள புத்தகங்களெல்லாம் நான் அறிவேன் யாரடா இவனைப் பிடித்து வெளியிலே விட்டா முருகா!” என்று பகட்டியதும் பொய்யா மெய்யா?

4. நீர் சிலமாசங்களின் முன்னே ஸ்ரீலக்ஷ்மி. நபிண்டில் சதாசிவக்குருக்களுக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி. கோப்பாய் வேதக்குட்டிக் குருக்களுக்கும் எனக்குச் சொல்லியபடியே அகோரசிவாசாரிய பத்ததிமீது குற்றமேற்றியதுண்டா இல்லையா?

5. உம்முடைய திருவாவடுதுறைச் சிவஞானமுனிவர் தருமபுரவாதீனத்தாரை விளித்துச் செய்த மறுப்பிலே “அகோரசிவாசாரியரை யுள்ளிட்ட ஆதுனிகர் மூலவசன மின்றித் தாமே படைத்திட்டுக்கொண்ட பத்ததிகளையே கைப்பற்றி” என்று கூறியது மெய்யா பொய்யா?

6. சிவஞான முனிவர் சொல்லியபடி முன் சொல்லித் திரிந்த நீர், என் கண்டனம் வெளிப்பட்ட பின்னர் மறுக்க லாற்றாது, பக்கவாதிகளான் மறுப்பித்தல் “வித்துவான்” என்னும் உமக்கு நியாயந்தானா?

7. ஒரு பத்ததிப்படி தீக்ஷை பெற்றவர் சிவபூசை முதலியவை அப்பத்ததிப்படியே செய்துகொள்ளாது பிறிது பத்ததிப்படி செய்துகொள்வதும், ஒருபத்ததிப்படி தீக்ஷை பெற்று அப்பத்ததிப்படியே சிவபூசை முதலியன செய்து கொண்டு வந்தவருக்கு அந்தியேட்டி முதலியன பிறிது பத்ததிப்படி செய்வதுங் கிரமமா?

8. நுந் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தாரிடத்தே வருண பத்ததிப்படி தீகைப் பெற்றவர்கள் சிவபூசை முதலியன பிற குருமார்களிடத்தே அகோரசிவாசாரிய பத்ததிப்படி பழகிக்கொண்டு செய்வதும், நும் ஆதீனத்தாரிடத்தே பூசை பழகிக்கொண்டவர்களுக்கும் அந்தியேட்டி முதலியவை அகோரசிவாசாரிய பத்ததிப்படி பிற குருமார்கள் செய்வதும் உண்டா இல்லையா?

9. நுந் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார் தம்மிடத்தே தீகைப் பெற்றவர்களுக்கு அந்தியேட்டி முதலியவை தம் பத்ததிப்படியே செய்யும்பொருட்டுச் சிலரைத் தம் பத்ததிப்படியே குருத்துவங் கொடுத்து ஏற்படுத்தியிருக்கின்றரா?

10. நுந் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார் தம்மாலே நடாத்தப்படுகின்ற கோயில்களில் உள்ள அருச்சுக்கர்களாகிய ஆதிசைவர்களை, அகோரசிவாசாரிய பத்ததியைத் தள்ளித் தீகைப் ஆசாரியாபிஷேகம் பிறிது பத்ததிப்படி பெறுவித்து, சிவபூசை முதலியன அப்பத்ததிப்படியே செய்யும்படி பண்ணியிருக்கின்றரா?

11. மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாசாரியர், உமாபதிசிவாசாரியர் என்னும் இவர்கள் எவ்வளவு எவ்வளவு வருஷத்துக்கு முன்னிருந்தவர்கள்? அகோரசிவாசாரியர் இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவரா பின்னிருந்தவரா?

12. நீலகண்டசிவாசாரியர் கொள்கையும், அகோரசிவாசாரியர் கொள்கையும், தம்முள் ஒத்தனவா மாறுபட்டனவா?

13. நுந் திருவாவடுதுறை யாதீனத்தார் கொள்கையும், குரண்கோயிற் சிவாக்கியோகிகள் கொள்கையும், தம்முள் ஒத்தனவா மாறுபட்டனவா?

14. திருவாவடுறை யாதீனத்தாரிடத்தே நீர் சமய தீக்ஷை விசேஷ தீக்ஷை மாத்திரம் பெற்றீரா? நீர் பெற்ற தீக்ஷைக்கு விதித்த ஆசௌசந்தான் என்ன?

15. மாதா பிதா தமையன் வித்தியாகுரு தீக்ஷா குரு முதலிய பெரியோர்களைப் பெயர்சொல்லி அழைக்க லாகாது என்பதற்கு “பெயரைத் தனியே சொல்லி அழைக்க லாகாது உயர்ச்சியுடைய முறைப்பெயரோடு கூட்டி அழைக்க லாம்” என்பதுதான் உமக்குங் கருத்தா? அப்படியாயின் இனி நும்பிதாவைச் சயம்பு அப்பூ! என்றும், நந் தமைய னுரை வல்லிபுர ஐயரே! என்றும், நம் வித்தியாகுரவர்களை இருபாலைச் சைவ முத்தையரே! அராலிச் செகநாதையரே! இணுவில் வேங்கடாசலையரே! அஸ்பரி உபாத்தியாயரே! என்றும், நந்தீக்ஷா குரவர்களைக் கோப்பாய்ச் சின்னையரே! சுன்னாகம் நமசிவாய பண்டாரமே! சிதம்பர முத்துச்சாமி பண்டாரமே! திருவாவடுறைச் சுப்பிரமணிய தேசிகரே! என்றும் அழைப்பீரா?

நீர் திருவாவடுறை யாதீனஞ் சேர்ந்து பன்னிரண்டு வருஷம் அங்கிருந்து, உண்மைதாலுணர்ச்சியும் மெய்யுப தேசமும் பெற்று இவ்வியாழ்ப்பாணத்துச் சைவசமயிக னெல்லாம் உய்யுந் திறங் கருதி மீண்டு வந்து இங்கே சித் தாந்த சைவப் பிரசங்கஞ் செய்யத் தலைப்பட்டாராதலால், என்மீது கோபியாது, என் வினாக்களுக்குத் தடையின்றி விடைதருவீர் என்று நம்பி எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்.

மாவிட்டபுரம்
வெகுதானியஸு
மார்கழிமீ. 2௨
(1878)

இங்ஙனம்,

கா. சபாபதிக் குருக்கள்.

22. கைவிளக்கு*

இலங்கை நேசனே!

கோயிலினுள்ளே உன்னததானத்திருத்தல் ஆசனத்திருத்தல்கள் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டன; பூசை அக்கினிகாரியம் தீட்சை சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கம் சிவபுராணப் பிரசங்கம் செய்யும்போது அவை செப்வோர் உன்னததானத்திருத்தல் ஆசனத்திருத்தல்கள் கோயிலினுள்ளும் குணம் என்று விதிக்கப்பட்டன.

ஆசாரியரைச் சிவனடியாரைக் கோயிலினுள்ளே நமஸ்கரித்தல் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டது; பிரதிட்டை தீட்சை சிவசாஸ்திரப் பிரசங்கம் சிவபுராணப் பிரசங்கம் செய்யப்பட்டபோழுது அவை செய்தாரை நமஸ்கரித்தல் கோயிலினுள்ளுங் குணம் என்று விதிக்கப்பட்டது.

கோயில்வீதியிலே வாகனத்தேறிப் போதல் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டது; மகோற்சவ முடிவிலே உற்சவாசாரியரும், நூலரங்கேற்ற முடிவிலே நூலாசாரியரும், சிவசாஸ்திர சிவபுராணப் பிரசங்கமுடிவிலே போதகாசிரியரும், வாகனத்தேறிக் கோயில் வீதியிலே திருவுலாப்போதல் குணம் என்று விதிக்கப்பட்டது.

பூசைக்கு உபயோகப்படும் சந்தனம் புட்பம் முதலிய வற்றைப் பூசை முடியுமுன் ஒருவன் தனக்கு உபயோகப்

* இவ்விஷயம் இலங்கைநேசன் பத்திரிகையில். உள்ளது. அப்பத்திரிகை சிதைத்துபோயிற்று. இது கையெழுத்துப்பிரதி ஒன்றைப்பார்த்து அடுக்கப்பட்டது.

படுத்திக்கொள்வது சிவத்துரோகம் என்று விலக்கப் பட்டது; பூசையிடையிலே, சிவலிங்கபூசைக்கு முன்பு தானே பூசகன் தன் காற்கீழும் தன் மார்பிலும் தன் சிரசிலும் புட்பமும், தன் நெற்றியிற் சந்தன திலகமும் மந்திரத்தோ டிடுவது ஆன்மபூசையாகிய சிவபுண்ணியம் என்று விதிக்கப் பட்டது. சிவபூசையிலே சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் ஆதாரங்கள், சூரியன், ஆன்மா, சிவலிங்கம், தீட்சாகுரு, சிவாகமபுத்தகம், சிவாக்கினி என ஆறும் என்பது சிவாகம நூற்றுணிபு.

கோயிலினுள்ளே தீவர்த்தி கைவிளக்குப் பிடிப்பித்தல் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டது; தேவாரத்திருக்கூட்டத் தலைவரும் சைவசமய போதகரும் தீவர்த்தி கைவிளக்கு முதலிய பிடிப்பித்துக்கொள்வது குணம் என்று விதிக்கப் பட்டது. சுவாமிக்கு ஸ்நபநகும்பம் நைவேத்தியங் கொண்டு போகும் பரிசாரகர்களுக்குங், காவடி கொண்டுபோகும் சாமானிய சனங்களுக்கு முன்னுஞ் செய்யப்படும் மரியாதைகள் அந்தக் கும்பம் முதலியவைகளுக்கல்லது அவை கொண்டுபோவார்க்கல்லவே. அதுபோலவே, தேவாரத் திருக்கூட்டத்தார்க்கு முன்னுஞ் சைவசமய போதகர்க்கு முன்னும் செய்யப்படும் மரியாதைகள் தேவாரத்துக்கும், சிவசாஸ்திரத்துக்குமல்லது அவர்களுக்கல்லவே. கட்டிபுலப் பட்டொழிவனவாகிய கும்பம் தாம்பாளங் காவடிகட்கு மரியாதை செய்ப்படலாம், செளிப்புலப்பட்டு ஆன்மாக்க ளுக்குப் பத்தி வைராக்கிய ஞானங்களை விளைவித்து எக்காலமும் நிலைபெறுவிக்குந் தேவாரவொலி சிவசாஸ்திர வொலிகட்கு மரியாதை செய்யப்படலாகாது என்பது முழு மூடர்கருத்து. இதற்கு நியாயம் யாதோ? இங்கே அவை

வழக்கம் இவை வழக்கமல்ல என்பது நியாயமோ? அல்லது அவை செய்து மரியாதை பெறுதல் எல்லாராலும் கூடாது தான் என்பது நியாயமோ?

கைக்கோளர்கள் குரசங்காரோற்சவத்துக்கு வெகு மரியாதைகளோடு வருவது குற்றம் என்னுமைக்குக் காரணம் யாதோ? அம்மரியாதைகள் வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களைச் சார்வனவல்லது அக்கைக்கோளர்கள் கள்ளுணல் புலாலுணல் முப்பதுநாள் ஆசனம் என்பன உடைபாசனாதலால் அவர்களைச் சாரமாட்டா என்னுந் துணிவு தான் காரணமோ? தேவாரத்திருக்கூட்டத்தார் கைவிளக்கு மரியாதை ஒன்றோடுதானும் வருவது குற்றம் என்று புறம் பழித்தற்குக் காரணம் யாதோ? அம்மரியாதை திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய சமயாசாரியரைச் சென்றடைவது யார் கண்டார். * அத்திருக்கூட்டத்தார் கல்வியறிவொழுக்கமுஞ் சமயாசாரமுஞ் சிவதீட்சையுஞ்சிவபூசையும் பெறுமைதான் காரணமோ. * நவவீரர்வேடத்துக்குக் கைக்கோளர் யோக்கியர். சமயகுரவர் வேடத்துக்குச் சைவர் அயோக்கியர் என்பதுதான் யாழ்ப்பாணத்தவர்கருத்தோ.

கைவிளக்கு, அரசனுக்கும் வித்துவானுக்கும் மடாதிபதிக்கும் உரிய விருதுகளுள் ஒன்று. கைவிளக்கு இவ் ரொழிந்த பிறர் பிடித்துக்கொள்ளத் தக்கதன்று. இது தமிழரசரேற்பாடு. இரட்டைக் கைவிளக்கு விசேஷவிருது. இலக்கணம், இலக்கியம், நீதிநூல் அங்ககணிதம் விசகணிதம் பூகோளசாத்திர முதலியவை கற்றறிந்தவர் சாமானிய

* இந்த இடங்களில் கையெழுத்துப் பிரதியிலும் ஒரு சிதைவு இருக்கின்றது.

வித்துவான்; இவைகளோடு முத்தினூலாகிய சைவசித்தாந்த முங் கற்றறிந்தவர் விசேஷ வித்துவான்; சைவசித்தாந்த மெனினும் சிவவித்தையெனினும் விசேஷ வித்தையெனினும் பொருந்தும். மடத்துக்குத் தலைவர் மடாதிபதி. துறவிகளுடைய உறைவிடத்துக்கும் முத்தினூல் கற்கு மிடத்துக்கும் மடம் என்று பெயர். சைவர்களுக்கு முத்தினூல் சைவசித்தாந்தம். சைவசித்தாந்தம் நிருவாண தீட்சைக்குப் பின் கற்கத்தக்கது. அதற்குமுன் கற்பது சாத்திரத்துக்கு விரோதம். நிருவாணதீட்சைக்கு முன் ஒருதலையாக அடைதற்பாலனவாகிய கல்வியறிவொழுக்கமுஞ் சமயாசாரமும் இல்லாதவராகியும், நிருவாண தீட்சைசெய்யப்படும் பொழுது அதனுடைய சொருபம் இன்னதென்று அறிந்து கொள்ளுந் தன்மை இல்லாதவராகியும், நிருவாண தீட்சைக்குப் பின் ஒருதலையாக ஈட்டற்பாலதாகிய சைவசித்தாந்த நூலறிவென்னும் ஒப்பருஞ் செல்வத்தை ஒரு சிறிதும் ஈட்டாதவராகியும் உள்ளவருடைய நிருவாண தீட்சை விளையாட்டுப்பெண்களுடைய மணற் சோறு கறிபோலும். இவ்வகை நிருவாண தீட்சை யார்தான் பெறமுடியாது? எல்லாரும் பெறலாம் பெறலாம்.

சாமானிய வித்தைகளோடு விசேஷவித்தையும் உடன் கற்றதனால் விசேஷ வித்துவான் எனவும் வித்தியாசாலையாளானும் புத்தகங்களானும் பிரசங்கங்களானும் கல்வியறிவொழுக்கங்களோடு சைவசமயமுந் தழைப்பித்தலாற் சைவ பரிபாலகர் எனவும், சைவ மடாதிபதிகளானும் இனிது யாராட்டப்படும் இயல்புடையவர்கள் இரட்டைக்கைவிளக்கு முதலிய விருதுகளோடு புறப்படுவது யாரால் ஆட்சேபிக்கத்தக்கது! விருதோடு செல்வது வித்துவான்களுக்கடாது என்பர் மூடர்கள். வித்துவான்கள் விருதோடு செல்வதே

தகுதி என்பதறிவித்தற்கன்றோ சிவபெருமானும் வித்து
வான் வேடங்கொண்டு பாண்டியனுடைய சபைக்கு எழுந்
தருளும் பொழுது உபயசாமரை முதலிய விருதுகளோடு
எழுந்தருளினாரென்க. சுப்பிரீங்கோர்ட்டு நீதிபதி, அப்புக்
காத்துமுதலாயினோர் தத்தம் தொழில் குறித்துச் செல்லும்
பொழுது தத்தமக்குரிய சின்னத்தோடு செல்வதே தகுதி
யானாற் போலச், சைவபரிபாலகரும் தந்தொழில் குறித்துச்
செல்லும்பொழுது தமக்குரிய சின்னத்தோடு செல்வதே
தகுதி. சைவபரிபாலகர் தொழில்களாவன: தேவாரத்
திருக்கூட்டத் தலைமை, சைவப்பிரசங்க முதலியன. தேவார
பாராயணமுஞ் சைவப்பிரசங்கமும் இல்லாத கோயில்
கோயிலன்று. “ஓர் மாணாக்கன் வினாசிய ஓரறிபா வினா”
வுக்கு விடை இனியமையும்.

இங்ஙனம்,

1877 - புரட்டாதினி 30உ.

நீட்டபக்கவாதி.

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

முதற்பாகம் முற்றிற்று.

உ
கணபதி துணை.

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

—(இரண்டாம் பாகம்)—

இது
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்
த. கைலாச பிள்ளையால்
திரட்டப்பட்டது.

ஷி நாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலேத்
தருமபரிபாலகர்

சு. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்
சென்னப்பட்டணம்

வித்தியா நுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முன்றும் பதிப்பு.

மன்மதஸ்ரீ சித்திரைமீ

1955.

உ-
கணபதி துணை.

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

[இரண்டாம் பாகம்]

1. நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில்

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவசமயிகளே!

நாம் உங்களுக்கு எழுதும் இப்பத்திரிகையை நீங்கள் கன்றாக வாசித்து, இதில் உள்ளவைகள் சைவசாத்திரத்துக்கும் புத்திக்கும் அனுபவத்துக்கும் ஒத்தவைகளோ அல்லவோ என்று சாவதானமாக ஆராய்ந்து, ஒத்தவைகளாயிற் கொள்ளுங்கள், ஒவ்வாதவைகளாயிற் றள்ளுங்கள்.

2. நீங்கள் வழிபாடுசெய்யுங் கோயில்களெங்கும் வருஷந்தோறும் படிக்கப்படும் படிப்பிக்கப்படும் கேட்கப்படும் வருகிற நூல் கந்தபுராணமன்றோ! நீங்கள் வியாதி இராசபயம் முதலியவைகளினாலே பீடிக்கப்படும்பொழுதும், உங்களுக்குப் புத்திரபாக்கியங் கிடையாதபொழுதும், கந்தபுராணங் கேட்டால் உங்கள் கருத்துச் சித்திக்கும் என்

தன்றோ, உங்கள் பொருளையுங் காலத்தையுந் செலவிட்டு
அதை நியமமாகப் படிப்பித்துக் கேட்கிறீர்கள். கந்த
புராணஞ் சைவசமயத்துக்கு முதனாலோ வழிநாலோ?
இதற்கு விடை கந்தபுராணங்கொண்டே ஆராயுங்கள்.

“எற்றம தாகிய மறைக்கும் யாமுனஞ்
சாற்றிய லாகமந் தனக்கு மாங்கது
வீற்றுற வருவது மன்று மேன்மையா
லாற்றவு நமதிய லறையுநீரதே.

என்பெய ரதற்கெனி வினிது தேர்த்துளோர்
துன்பமதகற்றிடுந் தொல்புராணமாம்”

—கந்தபுராணம், பாயிரப்படம்.

என்பதினாலே வேதஞ் சிவாகமம் இரண்டும் முதனால்,
புராணம் வழி நூல் என்றறிவீர்கள். கலியுகவரப்பிரதர்
என்று நீங்கள் வழிபடும் மூர்த்தி கந்தசுவாமியன்றோ! கந்த
சுவாமி சிவபெருமானைத் திருச்சேய்ஞ்ஞாலிலுந் திருச்செந்
நூரிலுஞ் செருத்தணிமலையிலும் பூசைசெய்தார் என்று
உங்களுக்குக் கந்தபுராணமே அறிவிக்கிறதன்றோ! சிவபூசை
கந்தசுவாமி எந்த நூல் விதிப்படி செய்தார்? கந்தபுராணங்
கொண்டே ஆராயுங்கள்.

“அவ்வக் காலையி லாறுமா முகனுடை யடிகள்
தெய்வக் கம்மியற் கொண்டொரு சினகா மியற்றிச்
சைவத் தந்திர விதியுளி நாடியே தாதை
எவ்வெக் காலமு நிலையதோ ருருவுசெய் திட்டான்.”

—குமாரபுரிப்படம்.

“முழுதொருங் குணரந்திடு முருகன் யாவருந்
தொழுதரு மிறைவனுந் றொடர்பு நாடியே
விழுமிய கண்ணுதல் விமலன் ருண்மலர்
வழிபடல் புரிந்தனன் மனங்கொள் காதலால்.”

—நீட்சிப்படம்.

“இவ்வரை யொருசார்தன்னி லீராறு தோளுடைய வெந்தை
மைவிழி யணங்குந்தானு மாலய னுணரா வள்ளல்
ஐவகையுருவி லொன்றை யாகமவிதியா லுய்த்து
மெய்வழி பாடுசெய்து வேண்டியாங் கருளும் பெற்றாள்.”

—வள்ளியம்மை திருமணப்படமம்.

என்னும் பாட்டுக்களினாலே, சிவபூசை கந்தசுவாமி சிவாகம
விதிப்படி செய்தார் என்றறிவிர்கள். உங்கள் வழிபடு கடவு
ளாகிய கந்தசுவாமியே சிரமேற்கொண்ட சிவாகமங்களை
நீங்கள் அவமதிக்கலாமோ? அவமதிக்கும்பொழுது கந்த
சுவாமிமேல் அறியாமை ஏற்றுகிறீர்களன்றோ! அப்படிச்
செய்யிற் கந்தசுவாமியே உங்களைத் தண்டிப்பாரன்றோ!
கந்தசுவாமிக்கு எந்தநூல் விதிப்படி பூசை திருவிழா முதலி
யவை செய்தல்வேண்டும்? அதுவுங் கந்தபுராணங்கொண்டே
ஆராயுங்கள்.

“எந்தை யுமை தேர்த்திட வியம்பிய குமார
தந்திர முறைப்படி தவாதறு முகற்கு
முந்திய குடங்கர் முதல் மூவகை யிடத்தும்
புந்திமகிழ் பூசனை புரிந்தனர் பரிந்தே.”

—மீட்சிப்படமம்.

என்னும் பாட்டினாலே, குமாரதந்திர விதிப்படி என்றறி
விர்கள். தேவர்கள் செய்த பூசையைக் கந்தசாமி பிரதிமை
வாயிலாக நின்றேற்றாரா? நேரே நின்றேற்றாரா? நேரே
நின்றேற்ற கந்தசுவாமி, குமாரதந்திரத் தமக்கு உவப்பன்றா
யின், குமாரதந்திர விதியையிலக்கி உங்கள் மனம் போன
படியே பூசியுங்கள் என்று கட்டளையிட்டு, அப்படிச் செய்
விப்பாரே. இப்படியிருக்க, நீங்கள் குமாரதந்திரத்தை
அவமதிக்கலாமோ?

3. இதுவரையுஞ் சொல்லப்பட்டவைகளினாலே, கந்த புராணத்தை மெய்நூலென அங்கீகரிப்பவர்கள், அதற்கு முதலூலாகிய வேதசிவாகமங்களை அங்கீகரித்தல் வேண்டும் என்பதும், கந்தசுவாமியை வழிபடுகிறவர்கள் அவர் தம்முடைய தந்தையாராகிய சிவபெருமானை வழிபடுதற்குப் பிரமாணமாகக் கொண்ட சிவாகமங்களையும் அக்கந்தசுவாமியை நேரே தேவர்கள் வழிபடுதற்குப் பிரமாணமாகக் கொண்ட குமாரதந்திரத்தையுமே தங்கள் வழிபாட்டுக்குப் பிரமாணமாகக் கொள்ளல்வேண்டும் என்பதும், நன்றாகத் துணியப்படுமே. இப்படியெல்லாமிருக்க, நீங்கள் சிவாகமங்களுக்கும், குமாரதந்திரத்துக்கும், கந்தபுராணத்துக்கும், கந்தசுவாமிக்கும் விரோதமாகவே நடக்கின்றீர்கள். ஆதலினாலே நீங்கள், கந்தசுவாமியுடைய அநுக்கிரகத்துக்கன்றி, நிக்கிரகத்துக்கே பாத்திரராவீர்கள். இவ்வுண்மையை நாம் இங்கே நன்றாகக் காட்டுவோம், வாசித்தறியுங்கள்.

4. இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே முக்கியமாகிய கோயில் நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலே என்று நீங்கள் உங்கள் வழிபாட்டை அங்கே செய்கிறீர்கள். உங்கள் பொருளை மிகுதியாக அங்கே செலவழிக்கிறீர்கள். அக்கோயிலும், அங்கே நடக்கும் பூசை திருவிழா முதலியவைகளும், சிவாகமங்களுக்குங் குமாரதந்திரத்துக்கும் முழு விரோதம். அவ்வாகம விரோதங்களையே உங்களுடைய மற்றைக் கோயில்களுக்குப் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

5. எந்தக் கோயிலுக்குந் தூலலிங்கஞ் சூக்குமலிங்கம் பத்திரலிங்கம் என்னும் மூன்றும் அமைந்திருத்தல்வேண்டும். தூலலிங்கமாவது தூபி. சூக்குமலிங்கமாவது கர்ப்பக்கிருகத்துள் இருக்கிற மூலமூர்த்தி. பத்திரலிங்கமாவது

பலிபீடம். இந்நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குத் தூபியில்லையே! தூபியில்லாதது கோயிலாகாதே! இக்கோயில் ஒருசிறிதேனும் விதிப்படி கட்டப்பட்டிருக்கவில்லை; இதனை ஆகமம் வல்லவரிடத்துஞ் சிற்பநூல் வல்லவரிடத்துங் கேட்டறியுங்கள்.

6. மூலமூர்த்தி இல்லாத கோயில் கோயிலாகாது. மூலமூர்த்திபாவது சிலைவடிவினதாய் அட்டபந்தனஞ் செய்யப்பெற்று அசைவில்லாததாய் உள்ள மூர்த்தி; இது அசலமூர்த்தி எனப்படும். அசைவுடைய மூர்த்தி சலமூர்த்தி எனப்படும். இந்நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிற் கர்ப்பக்கிருகத்தினுள்ளே இருக்கிற மூர்த்தி வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்டதாய் அட்டபந்தனஞ் செய்யப்பெறாததாய் அபிஷேகமுதவியவைகளின் பொருட்டுத் தன்னிடத்தினின்றும் பிறிதிடத்துக்குப் பெயர்வதாய் உள்ள சலமூர்த்தி. இது மூலமூர்த்தியாகுமா?

7. இக்கோயிலுக்குப் பெயர் யாது? கந்தசுவாமி கோயில். இங்கிருக்கிறமூர்த்தி கந்தசுவாமிபா? இல்லை: வேலாயுதம். கந்தசுவாமிக்கு வடிவம் வேலாயுதமா? அது அவர் கைப்படைக்கலம்; அவரேவல் செய்யும் அடிமை. அவ்வுண்மை,

“ஆயதற்பின்னரேனின்மூதண்டத்தைம்பெரும்பூதமுமடுவ
தேயபல்லுயிருமொருதலைமுடிப்பதேவர்மேல்விடுக்கினுமவர்தம்
மாயிருந்திறலும்வாங்களுஞ்சிந்திமன்னுயிருண்பதெப்படைக்கும்
நாயகமாவதொருதனிச்சுடர்வேல்நல்கியேமதலைகைக்கொடுத்

[தான்.”]

விடைபெறுபடலம்.

“சேவலுங்கொடிமான்றேருஞ்சிறைமணிமயிலுந்தொன்னுண்
மேவருந்தகரும்வேலும்வேறுபடைகள்யாவும்
மூவிருமுகத்துவள்ளல்மொழிந்திடுபணிகளாற்றிக்
கோவிலின்மருங்கும்முன்னும்குறுகிவீற்றிருந்தமன்னே.”

வள்ளியம்மை தீருமணப்படலம்.

என்னும் பாட்டுக்களினால் அறிவீர்கள். நாயனையே
யன்றி அவனுடைய படைக்கலத்தையும் அவனுடைய
அடிமையையும் அவனெனப் பாவித்து வழிபடலாமே
எனின், நாயனுடைய மனைவியரை அவனுடைய அடியா
னுக்கு மனைவியராக நிறுத்தி வழிபடுவது அந்நாயனுக்கு
உவப்பாகுமா? கந்தசுவாமியினுடைய தேவிமாராகிய
தெய்வயானையம்மை வள்ளிநாயகியம்மை இருவரையும் அவ
ரடிமையாகிய வேலாயுதத்துக்குத் தேவிமாரெனக்கொண்டு
அதனிருபக்கத்தும்நிறுத்தி வழிபடுவது அக்கந்தசுவாமிக்கு
உவப்பாகுமா? இன்னும், நாயனும் அடிமையும் இருக்கிற
ஓரிடத்திலே நாயனைப் பார்க்கினும் அவனாடிமையை மிக
நன்குமதித்து வழிபடலாமா? ஆறுமுகசுவாமியும் அவரடிமை
யாகிய வேலாயுதமும் இருக்கிற ஒரு கோயிலிலே ஆறுமுக
சுவாமியைப் பார்க்கினும் வேலாயுத்தை மிக நன்குமதித்து
வழிபடலாமா? அடியான் தானே தலைவனுய் உள்ளே வீற்
றிருந்து கொண்டு பலருக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டுத்
தன்னையனை வெளியே செலுத்துவதுதான் நீதியா? ஆறுமுக
சுவாமி உள்ளிருந்துகொண்டு வேலாயுதத்தை வெளியே
செலுத்துவதொழிய வேலாயுதம் உள்ளிருந்துகொண்டு ஆறு
முகசுவாமியை வெளியே செலுத்துவதுதான் நீதியா?
இன்னும், சுப்பிரமணியப் பிரதிட்டைக்கும் அவருடைய
வேலாயுத வடிவமாகிய சத்திப் பிரதிட்டைக்குங் குமார
தந்திரத்தில் வெவ்வேறு விதி விதிக்கப்பட்டிருக்க, இக்

கோயிலிலே சுப்பிரமணியப் பிரதிட்டா விதியை வேலாயுதத்துக்கு வழங்கலாமா? இன்னும் குமாரதந்திரத்திலே சத்திப்பிரதிட்டை விதித்தது அத்திரதேவராகக் கொள்வதற்கா? மூலமூர்த்தி உற்சவமூர்த்திகளாகக் கொள்வதற்கா? இன்னும், இக்கோயிலிலே தாபிக்கப்பட்டுள்ள மூலமூர்த்தி உற்சவமூர்த்தியாகிய ஆயுதவடிவம் அம்புவடிவமா? கந்தசுவாமிகையில் வேலாயுதவடிவமா? கந்தசுவாமி கைவேலாயுதவடிவம் எத்தனை பத்திரமுடையது? எந்தெந்தப் பத்திரம் எந்தெந்தச் சத்திவடிவம்? அவ்வேலாயுதத்தின் எந்தெந்தத் தானத்தில் எந்தெந்தத்தேவர் பாவிக்கப்படுவர்? ஆராயுங்கள். இக்கோயிலில் மூலமூர்த்தி உற்சவமூர்த்தியாகிய நாயன் அம்பு, அவ்வம்புக்குப் படைக்கலமும் அடிமையுமாகிய அஸ்திரதேவர் கந்தசுவாமி கையில் வேலாயுதம்; அவ்வித வேலாயுதத்தைத் தன்னைப்படைக்கலமாகக் கொண்டது இங்குள்ள ஆறுமுகசுவாமி விக்கிரகம்; அவ்வாறுமுகசுவாமிக்கு முற்பூசை கொள்வது அவ்வம்பு; நீங்க ளெல்லாம் ஆகமவிதியெனச் சிரமேற்கொண்டது இவ்வம்பு.

8. இங்கே மூலமூர்த்தியெனக் கொண்ட வெள்ளி வேலாயுதஞ் சலமூர்த்தியாய்பொழுதே, அதனையே உற்சவங் கொண்டருளப் பண்ணலாமே; உற்சவத்துக்குவேறு வேலாயுதம் வேண்டுவதில்லையே! எப்படியும் மூலமூர்த்தியெனக் கொண்டதை உற்சவமூர்த்தியெனக்கொள்ளலாமா எனின், மூல வேலாயுதத்தோடு மூல விக்கிரகங்களெனக் கொண்டு பூசிக்கப்படுந் தாமிரவடிவமாகிய தேவிமாரை உற்சவவேலாயுதத்தோடு உற்சவங் கொண்டருளப் பண்ணுதென்னையோ?

9. இக்கோபிலார் இங்கே கர்ப்பக்கிருத்தினுள்ளே முன்னுள்ள வெள்ளிவேலாயுதத்தோடு இப்பொழுது மற்ற பொரு வெள்ளிவேலாயுதம் தாபித்துக்கொண்டது என்னை யோ! “முந்திய வேலாயுதம் முறிந்துபோனால் யாது செய்ய லாம்; பிந்திய வேலாயுதம் இருக்குமே” என்பதுதான் இவர் சொல்லும் விடை. நல்லது: முந்திய வேலாயுதம் முறிந்து போனால், அதில் ஆவாகித்துப் பண்டுதொட்டுப் பூசிக்கப் பட்டு வந்த சுவாபியை இனி எங்கே கிருகித்துத் தாபிப்பார் கள்? சில வருஷத்துக்கு முன் ஒரு மகோற்சவ காலத்திலே தாமிரத்தாலாகிய உற்சவவேலாயுதம் முறிந்துபோக, அதில் ஆவாகித்துப் பூசிக்கப்பட்டு வந்த சுவாபியைக் கிருகித்து யாதொன்றினுந் தாபியாது, அதை உருக்கி வார்க்கும் பொருட்டுக் கண்ணிடத்திற் கொடுத்துவிட்டு, அவ்வேலாயுதத்துக்குச் சாத்தும் அங்கியை வேறு யாதோ ஒன்றிலே மாட்டிச், சிலநாள் உற்சவநடாத்தி, உலகத்தாரை வஞ்சித் துப் பொருள் பறித்த இக்கோபிலார்: “இவ்வெள்ளி வேலாயுதமும் ஒருபொழுது முறியுமே; இதற்கு அங்கு இல்லையே; முறிந்தால் யாது செய்யலாம்! உலகத்தாரை வஞ்சிக்க வழி யில்லையே. வேலாயுதமோ முறிந்துவிட்டது; இனி என்னை! சிக்கிரமே தாபித்துவிடுங்கள் என்று வித்துவான்கள் நெருக்குவார்களே! மறுக்கலோ ஒரு வழியுமில்லையே” என்று நினைந்து முன்புதானே பிறிது வேலாயுதஞ் செய் வித்துத் தாபித்துக் கொண்டது புத்தி புத்தி. இந்தப் புத்தி வேறு யாருக்கு வரும்! நல்லது. இனி முந்திய வெள்ளி வேலாயுதம் முறிந்தால், தாமிர வேலாயுதத்தை உருக்கிச் செய்வித்ததுபோல அதை உருக்கிச் செய்விக்கவேண்டுமெ தில்லையே. பின் அதை யாது செய்வாரோ! முன் பருத்தித் துறையார் ஒருவர் கொடுத்த மயில் வெள்ளியைத் தம்

மாமனார் எப்படிச் செய்தாரோ, இவரும் அவ் வேள்
வேள்ளியை அப்படிச் செய்வார்போலும்! உற்சவ வேலா
யுதம் முறிந்தபொழுது அதில் ஆவாக்கப்பட்ட மூர்த்தி
யைக் கிருகித்துப் பிறிதொன்றில் ஆவாகித்தார்களா?
மகோற்சவத்தை நிறுத்தினார்களா? பிராயச்சித்தஞ் செய்
தார்களா? பிந்திய வேலாயுதம் வந்தபின் பிரதிட்டை செய்
தார்களா? பின்பு துசாரோகணஞ் செய்து மகோற்சவம்
நடத்தினார்களா? விசாரியுங்கள் விசாரியுங்கள். இக்கோயில்
லார் செய்கையெல்லாஞ் சுறுபிள்ளை வினையாட்டு.

10. எந்தக்கோயிலுக்குஞ் சண்டேசுரர் கோயில்
வேண்டுமே. இங்கே சண்டேசுரர்கோயில் இருக்கின்றதா?
சண்டேசுர விக்கிரகந் தாபிக்கப்பட்டதா? முடிவிலே சண்
டேசுர பூசையில்லாத பூசையும், முடிவிலே சண்டேசுர
தரிசனமில்லாத தரிசனமும் பயன்படாவே. சண்டேசுரர்
பொருட்டும் ஒரு சிறுவேலாயுதந் தாபிக்கப்பட்டிருக்
கின்றது என்பார்கள் போலும்! கெட்டி. கெட்டி!!! குமாரச
தந்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட சுமித்திரசண்டேசுர ரூபம்
இவ்வம்பு வடிவமா?

11. வைரவர்கோயில் இருக்கவேண்டிய தானம் எது?
வைரவர் எந்தத் திக்குமுகமாகப் பிரதிட்டை செய்யப்
படல் வேண்டும்? வைரவர் பொருட்டு விக்கிரகந் தாபியாத
குலாயுதந் தாபிக்க விதி என்னே? இரும்பினாலே விக்கிரக
முதலியவை செய்து வழிபட எங்கேனும் விதியுண்டோ?
விசாரியுங்கள். விதியுண்டாயின் வேலாயுத முதலியவை
களும் இரும்பினாற் செய்துகொள்ளலாமே.

12. இக்கோயிலார் இப்பொழுது விக்கிணேசுர
விக்கிரகந்தாபித்தது என்னையோ? சுப்பிரமணியர்பொருட்டு

அவர்கைவேலாயுதமும் வைரவர்பொருட்டு அவர்கைச் சூலாயுதமும் தாபித்துவிட்ட தம்முன்னோர் கருத்துக் கொப்ப, இவரும் விக்கினேசரர்பொருட்டு அவர்கைத் தோட்டி தாபித்துவிடலாமே. தோட்டியும் வெள்ளி செம்பினாற் செய்யவேண்டாம்; இரும்பினாற் செய்து கொள்ளலாம். இருப்புச் சூலத்தைப்பற்றி ஆகேஷித்தவர் யாவர்? ஒகோ! இன்னும் ஒரிருப்புச் சூலமாயினும் இருப்புக் கோடாலியாயினும் தாபித்துவிட்டாற் சிவப்பிரதிட்டையு மாய்விடும்; சுப்பிரம்ணியாலயத்துக்குக் குமாரதந்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட பிரதிட்டைகளெல்லாம் எளிதில் இப்படி முடித்துக்கொள்ளலாம். குறையேன்! இங்கே இவர் செப்பவைகளெல்லாம் விதிபாமே! ஏன் செய்தாய் எனக் கேட்பார் யார்! இக்கோயிலிற்போல இணுவில் முதலிய ஊர்களில் உள்ள கந்தசுவாமிகோயில்களிலும் மூலமூர்த்தி உற்சவமூர்த்தி வேலாயுதம்; ஆறுமுகசுவாமி விக்கிரகம் இங்கு வார்த்தமை கண்ட பின் இணுவிற்கோயிலிலும் வார்க்கப்பட்டது; சிலாவிக்கிரகம் ஏற்றலும், கோயில் பிரித் துக் கட்ட உடன்படலும், கருங்கல் வந்தபின் உடன்படாது மறுத்துக் கலகம் விளைத்தலும், பிறவும் இப் பொழுது இங்கே கண்டாரன்றோ! இனி அங்கும் நடக்கும் நடக்கும். நடவாதொழிந்தால், அது கந்தசுவாமிகோயி லாகுமா? ஆகாதாகாது. இக்கோயிலுக்கு மாறுபடலாமா?

13. ஆலயப்பிரதிட்டை, பூசை, திருவிழா முதலி யவை செய்தற்கு அதிகாரிகள் சமயநிகை, விசேஷ நிகை, நிருவாணநிகை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் கான்கும் பெற்றவர்களேயென்று ஆகமங்கள் விதித்திருக்க றும், சிவநிகையோடு குகநிகையும் பெற்றவர்களே சுப்பிரமணியாலயப் பிரதிட்டை முதலியவை செய்தற்கு

அதிகாரிகளென்று குமாரதந்திரம் விதித்திருக்கவும், இக் கோயிலிலே நெடுங்காலஞ் சமயதீகைதானும் இல்லாத அசைவப் பிராமணர்களே விம்பபூசை செய்துகொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது சைவப்பிராமணரும், அசைவப் பிராமணரும், அநுமார் பரம்பொருளென வணங்கும் மாத்துவப் பிராமணருங் கலந்து விம்பபூசை செய்கிறார்கள். இப்படியாகக், கும்பபூசை, தம்பபூசை இரண்டுக்குஞ் சமய தீகை முதலிய நான்கும் பெற்ற ஆசாரியரைத் தேடுவ தென்னையோ! மகோற்சவகாலத்திலே கும்பந் தம்பம் இரண்டும் பூசிக்கும் ஆசாரியரால் விம்பம் பூசிக்கப்படா மைக்குக் காரணம் என்னையோ? விம்பத்தைத் தீண்ட அவ் வாசாரியருக்கு யோக்கியதை இல்லையோ! ஆசாரியராலே தீண்டப்பட அவ்விம்பத்துக்கு யோக்கியதையில்லையோ! அக்காலத்தில் விம்ப ஸ்பரிசத்துக்குக் கன்னான் யோக்கியன் போலும்? இங்கே பிரதிட்டை முதலியவை செய்யும் ஆசாரியர்கள் குகதீகை பெற்றவர்களோ? ஆராயுங்கள். குகதீகை இல்லாதவர்கள் செய்யுங் குகப்பிரதிட்டை முதலியவைகளிலே குகர் எப்படிச் சாந்தித்தியராவார்? மாத்துவப்பிராமணர் கைக்கூலி கொடாதவிடத்து, அவர் வடதேசத்திலே போனபோது கரிக்கோடு தரிக்கக் கண்டோம் என்று அவரைத் தள்ளுகிறார்கள். கைக்கூலி கொடுத்தவிடத்து அவர் சிவபூசை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டார் என்று அவரைச் சேர்க்கிறார்கள். அவர் தாம் இப்பொழுது வடதேசத்திலே சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டாரென்றதை நமபும் இக்கோயிலார், அவர் முன் இத்தேசத்தில் வந்து விவாகஞ்செய்தபோது, தாம் ஸ்மார்த்தப்பிராமணர் என்று விபூதியினாலும் தாம் பிரம சாரியென்று ஒற்றைப் பூணூலினாலும் காட்டிய காட்டை

இப்போதும் நம்புகிறார்களா? இந்தப் பிராமணர் திரும்பவுந்
தமது சென்மதேசத்துக்குப் போகின், விபூதி தரித்துக்
கொண்டு போவாரா? இவர் தம்முடைய தாயார் இறக்கின்,
அந்திய கருமம் எந்தச் சமயதூல் விதிப்படி செய்வார்?
மாத்துவசமய நூற்படியா? சைவசமய நூற்படியா?
கேளுங்கள். மாத்துவ நூற்படி செய்யப் புத்திரர்
மாத்துவரா? சைவநூற்படி செய்பத் தாயார் வாவரா?

14. சுப்பிரமணியசுவாமிக்கு மகோற்சவம் மூன்று
நாள் ஐந்துநாள் ஏழுநாள் ஒன்பதுநாள் பன்னிரண்டுநாள்
நடத்துக என்று குமாரதந்திரம் விதித்திருக்க, இங்கே
இருபத்துநான்குநாள் மகோற்சவம் நடத்துவதென்னையோ!
இன்னும், இங்கே மகோற்சவத்திலே பதல் இரவு இரண்டி-
லும் வெளிப்பிராகாரத்திலே அஸ்திரதேவரை எழுந்
தருளப்பண்ணிப் பவிபோடாது உட்பிராகாரத்திலே பவி
போடுதற்கும், பகலிலே உட்பிராகாரத்திலே மாத்திரஞ்
சுவாமியெழுந்தருளப் பண்ணுதற்கும், இரவிலே முதன்
மூன்று நாள் மாத்திரஞ் சுவாமி யாகங் கண்டு மற்றை
நாட்களில் யாகங் காணாது வெளியில் எழுந்தருள்வதற்கும்,
பவிபோடாத விதியிலே சுவாமியெழுந்தருள்வதற்கும்
விதியுண்டா? இல்லையோ!

15. இங்கே நவராத்திரியிலே வேலாயுதத்தையுந்
தேவிமாரையும் மேலே எழுந்தருளப்பண்ணிக் கீழே கும்ப
ஸ்தாபனஞ்செய்து பார்வதிதேவியைப் பூசிக்கொடுக்கவே.
இது நீதியா? தாயார் சிழிருப்பக் குழந்தை மேலிருப்பது
குற்றமாகாது எனின், குழந்தை மனைவியரோடு மேலிருப்ப
தும் குற்றமாகாதுபோலும்!

16. “சிதி இருக்கிலும் இல்லாதொழியினும் இக் கோயிலிலே ஆதியில் வழங்கிய வழக்கப்பிரகாரமே எல்லாம் நடத்தல்வேண்டும். அவ்வழக்கத்துக்கு மாறாக ஒன்றும் செய்யலாகாது” என்கிறார்கள். ஆதி வழக்கப்பிரகாரம் நடத்தல்வேண்டும் என்றே நாம் போதிக்கிறோம். அவ்வழக்கத்துக்கு விரோதமாகவே இக்கோயிலார் நடக்கிறார்கள். எப்படியென்றிற் பேசுவோம். இக்கோயில் இருக்கிற தானத்திற்குள், இத்தானத்துக்குச் சம்பந்தத்திற்குள், இக்கோயிலுக்கு முன் ஒரு கந்தசுவாமிகோயில் கட்டப்பட்டு, நெடுங்காலம் பிரசித்தி பெற்றிருந்து, பறங்கிக்காரரால் இடிபட்டுடொழிந்தது. அதற்குப் பின் இக்கோயில் உலாந்தர் காலத்திலே கட்டப்பட்டது. இக் கோயில் வழக்கம் முன்னேக் கோயில் வழக்கத்துக்கு ஒத்ததா? மாறுபட்டதா? மாறுபட்டது. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட இரண்டு வழக்கமுங் கொள்ளத்தக்கனவா? அல்ல: அவைகளுள் ஒன்று கொள்ளத்தக்கது; ஒன்று தள்ளத்தக்கது. நல்லது: முன்னேக்கோயில் வழக்கம் இக்கோயில் வழக்கம் என்னும் இரண்டினுள்ளும் எது கொள்ளத்தக்கது எது தள்ளத்தக்கது? ஆராய்வோம். முன்னேக்கோயில் வழக்கம் எப்படிப்பட்டவராலே தாபிக்கப்பட்டது? வேதசிவாகம வழக்கம் பெரிதுடைய தமிழ் நாட்டினின் ரும் வந்த பிராமணருலோத்தமரும், சைவ நாகரவாகிய சிங்கையாரியசக்கிர வர்த்திக்கு முதன் மந்திரியாரும், வேத முதனிய நூல்களில் அதிசமந்தருமாகிய புலனொவாருவினாலே தாபிக்கப்பட்டது. இக்கோயில் வழக்கம் எப்படிப்பட்டவராலே தாபிக்கப்பட்டது? ஒருவனோடு சைவசமயத்தை வெளிப்படா அனுட்டிக்க இயலாத உலாந்தர் காலத்து அசந்ருத்திரரும், அவ்வுலாந்தர் சுச்சேரியிற் சிறுப்புவும், கல்வி

ஷறியில்லாதவருமாகிய இரகுநாத மாப்பாணராலே
 தாபிக்கப்பட்டது. ஆகவே, எவ்வழக்கங் கொள்ளத்
 தக்கது? எவ்வழக்கந் தள்ளத்தக்கது? நீங்களே சொல்லுங்
 ளள். முன்னைக்கோயில் வழக்கம் எந்தப் பிரகாரம்
 அமையப்பெற்றது? கட்டடம், விக்கிரகப்பிரதிட்டை,
 பூசை, திருவிழா முதலிய எல்லாவற்றாலும் சிவவாக்காகிய
 ஆகமத்துக்கும், அவ்வாகமத்தைச் சிரமேற்கொண்ட
 தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாகிய பெரியோர்கள் வழக்கத்
 துக்கும் ஏற்ப அமையப்பெற்றது. இக்கோயில் வழக்கம்
 எந்தப் பிரகாரம் அமையப்பெற்றது? கட்டட முதலிய
 எல்லாவற்றாலும் அவ்வாகமத்துக்கும் அப்பெரியோர்கள்
 வழக்கத்துக்கும் விரோதமாக அற்ப மனுஷருடைய மனம்
 போனபடியே அமையப்பெற்றது. ஆகவே, எவ்வழக்கங்
 கொள்ளத்தக்கது? எவ்வழக்கந் தள்ளத்தக்கது? நீங்களே
 சொல்லுங்கள். “முன்னைக்கோயிலுக்கும் இக்கோயிலுக்குஞ்
 சம்பந்தமில்லை. இக்கோயிலில் ஆதிவழக்கமே கொள்ளத்
 தக்கது” என்பீர்களாயிற் பேசுவோம். “முன்னைக்கோயில்
 வழக்கத்துக்கும் இக்கோயில் வழக்கத்துக்குஞ் சம்பந்த
 மில்லை என மறுத்து அதனைத் தள்ளி, இதனையே கொள்
 லோம்” என்னும் இக்கோயிலார்கள், இக்கோயின் மகோற்
 சவகாலத்திலே முன்னைக் கோயிற்றூபகராகிய புலனைக
 வாகு பெயரை முன்னும், இக்கோயிற்றூபகராகிய இரகு
 நாத மாப்பாணர் பெயரை அதன்பின்னும் உச்சரிப்பிப்பது
 உலகறியுமே. ஆகவே, முன்னைக்கோயிலுக்கும், இக்
 கோயிலுக்குஞ் சம்பந்தமுண்மை பெறப்படும்; படவே,
 அவ்வழக்கத்துக்கு ஒத்த வழக்கம் உண்டாயின், அதுவே
 கொள்ளத்தக்கது என்பதும், அதற்கு மாறுபட்ட இவ்
 வழக்கந் தள்ளத்தக்கது என்பதும் பெறப்படும். இன்னும்

புவினேகவாகு வழக்கப்பிரகாரம் நடப்பவருக்கு, அவ் வழக்கம் ஆகம சம்மதமாதலால், அவ்வாகமத்தை அருளிச் செய்த கடவுள் பயன்கொடுப்பார். இரகுநாத மாப்பாணர் வழக்கப்பிரகாரம் நடப்பவருக்குப் பயன் கொடுப்பவர யார்? இரகுநாத மாப்பாணரோ? அவரால் அவமதித்து விலக்கப்பட்ட ஆகமத்தை அருளிச்செய்த கடவுளோ?

17. “எப்படியாயினும் ஆகட்டும் இரகுநாத மாப்பாணர்கோயில் ஆதிவழக்கமே வழக்கம் அவ்வழக்கப் பிராரமே நாம் நடத்தலவேண்டும்” என்று இக்கோயிலங்கள் சொல்வார்களாயின், இரகுநாதமாப்பாணர் வழக்கந்தான் தவறாது நடைபெற்றுவருகின்றதா என்று நீங்கள் ஆராயுங்கள். முன் புலையர்கள் அறையும் பறைபொலியோடு குழி முஞ்சூழ் வெளிச்சத்திலே திருவிழா நடத்திய இக்கோயிலிலே, பின்பு நானாவித வாத்தியவொலியோடு தீவர்த்தி வெளிச்சத்திலே திருவிழா நடத்துவதென்னையோ! இங்கே முன் விக்கினேசரப்பிரதிட்டை இல்லையாகவும், வடதேசத்தினின்றும் இங்கு வந்தாரொருவர் இங்கே விக்கினேசரப்பிரதிட்டை இல்லாமைக்கண்டு வடதேசத்துக்குப் போய் ஒரு விக்கினேசர விக்கிரகம் அனுப்ப, ஆறுமுகமாப்பாணர் முன்னே வழக்கத்துக்கு விரோதமாக விக்கினேசரப்பிரதிட்டை செய்யலாகாது என்று அவ்விக்கிரகத்தைப் பிறருக்கு விற்புவிட்டாராகவும், இப்பொழுது இக்கோயிலதிகாரி விக்கினேசரப் பிரதிட்டை செய்வித்துக்கொண்டதென்னையோ? முன்பு மகோற்சவகாலத்திலன்றி மற்ற நாட்களிலே இரவிலும், தேர்த்திருவிழாவொன்றிலன்றி மற்றநாட்களிலே பகலிலும், சுவாமி வெளிப்பிரகாரத்தில் எழுந்தருளுதல் இல்லையாக, இப்பொழுது வைசாசி விசாகம் கந்தசஷ்டி திருக்கார்த்திகை மாரகழித்திருவாதிநை

தைப்பூசம் முதலியவைகளிலே வெளியில் எழுந்தருளப் பண்ணுவது என்னையோ! சிலகாலத்துக்கு முன்னே வண்ணப் பண்ணையிற் சில வேளாளப் பிரபுக்கள், இக்கோயிலிற் சுவாமி விசயதசமியிலே நீராவிப்பின்னையார்கோவிலுக்கு எழுந்தருளி அங்குநின்றும் விக்கினேகரமூர்த்தியோடும் சிவன் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, அங்குநின்றும் சிவபெருமானோடு பிடாநிகோயிலுக்கு எழுந்தருளி அம்பு போடல் வேண்டும் என்றும், அவ்வுற்சவத்துக்குத் தாங்கள் முதற் பொருள் ஏற்படுத்துவார்கள் என்றும் பேசியதற்கு, ஆறுமுகமாப்பாணர் மறுத்துவிட்டாராகவும், இப்பொழுது கந்தையமாப்பாணர் காலத்திலே சுவாமி கைக்கோள தெருவுக்குப்போய் அம்பு போட்டு, நளவர் பிறமதத்தவர்கள் முதலாயினோர் உள்ள தெருவழியாகத் திரும்புவது என்னையோ! சில வருஷத்துக்கு முன் ஒருவர் தாமிரத்தாலாகிய சுப்பிரமணிய விக்கிரகமூர் தேவமார் விக்கிரகமூர் கொண்டு வந்து இவைகளைத் தாமிரத்தல் வேண்டும் என்று கேட்டதற்குத் தம்பு என வழங்கிய இரகுநாத மாப்பாணர் ஆறு வழக்கத்துக்கு விரோதம் என்று மறுத்துவிட்டாராகவும், இப்பொழுது கொக்குவிலாரொருவர் ஆறுமுகவிக்கிரகப் பிரதிட்டைசெய்வித்ததற்குக் கந்தையமாப்பாணர் உடன்பட்டது என்னையோ! இவையெல்லாம் வழக்கத்துக்கு விரோதமல்லவோ?

18. “எவ்வழக்கத்தைத் தள்ளினும் தள்ளலாம்; நெடுங்காலம் பூசிக்கப்பட்டுவந்த வேலாயுதத்தைத் தள்ளலாகாது; தள்ளின் எப்படியாமோ” என்கிறார்கள். உற்சவ வேலாயுதமுறிந்தபோது அதைத் தள்ளிப் பிறிது வேலாயுதம் வைத்தவர்கள், கந்தசுவாமியுற்சவ விக்கிரகந்தாபித்து விடலாகாதா? வெள்ளிவேலாயுதமும் முறியும் முறிந்தாற்

தள்ளப்படுமென்றே பக்கத்திலே பிறிது வெள்ளிவேலாயுதந் தாபித்தவர்கள், கந்தசுவாமி மூலவிக்கிரகந் தாபித்து விடலாகாதா? தமிழுள்ளதாய் எப்பொழுதாவது அரிதின் அபிஷேகிக்கப்படுவதாயுள்ள தாமிரவேலாயுதமே முறிந்த தென்றால், மிகமெல்லியதாய் நித்தமும் அபிஷேகிக்கப்படுவதாய் உள்ள வெள்ளிவேலாயுதம் முன்னும் முன்னும் முறிந்து தள்ளப்பட்டிராதா? தள்ளப்படத் தள்ளப்பட இரகசியம் இரகசியமாகப் பிறிது பிறிது வெள்ளி வேலாயுதந் தாபிக்கப்பட்டிராதா? இக்கோயிலார் திருவிளையாடல் பாவர் அறியாதார்! “எப்படியாயினும் ஆகட்டும் இங்கே அருள் விளக்கம் இருக்கிறதே” என்கிறார்கள். ஆகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட பிரதிட்டை முதலிய கிரியைகள் இன்றி இடையிடையே நேர்ந்த நேர்ந்தபடியே வைக்கப்படும் அம் பாகியஇவ்வோராயுதமாத்திரத்தில் இவ்வளவு அருள்விளக்கம் காண்கிறவர்கள், ஆகமவிதிப்படியே வேலாயுத முதலிய பலவாயுதத்தோடுங் கூடிய கந்தசுவாமி விக்கரகம் பிரதிட்டை செய்து பூசைபண்ணிக்கொண்டுவந்தால், அதில் எவ்வளவு அருள்விளக்கம் காண்பார்கள்!!! சர்க்கரைப் பந்தரிற் றேன்மாளி பெய்தாற்போன் முடியாதா!

19. நீங்கள் இக்கோயிலிலே அடுத்தடுத்துப்பொருள் கொடுத்து உருத்திராபிஷேகம் என்று ஒன்று செய்விக்கிறீர்களே. சுப்பிரமணிய சுவாமிக்கு ஸ்ரீபனக்கிரமம் எப்படி? இதுதானா? எத்தனை சும்பந் தாபிக்கவேண்டும்? எந்தெந்தக் சும்பத்திலே எந்தெந்தத் தேவரைப் பூசித்தல் வேண்டும்? அக்கினிகாரியக் கிரமம் எப்படி? வேதத்தில் எந்தெந்தச் சூக்தம் ஓதல்வேண்டும்? அபிஷேகக் கிரமம் எப்படி? சிவ தீட்சை பெறாத அசைவப்பிராமணரும், பில்லி சூனியஞ் செய்வோரும், ஆடு கோழிகளைக் கொன்று பேயோட்டப்

புகுவோரும், சங்கரசாதிப் பிள்ளைகளுக்குப் பூணூல் போட்டுப் பிரமகாயத்திரியுபதேசஞ் செய்துவிடுவோருமாகிய இராமேசுரத்தார், கும்பபூசையும் அபிஷேகமுஞ் செய்ய யோக்கியரா? வேட்டியைத் தோய்த்துப் பிழிந்து வைத்துவிட்டு ஸ்நானஞ் செய்து திருமஞ்சனத்தையும் அவ்வேட்டியையும் எடுத்துக்கொண்டுபோகும் இவ்விராமேசுரத்தார் கும்ப பூசையும் அபிஷேகமுஞ் செய்ய யோக்கியர் யோக்கியர்!!! இவருக்கு ஸ்நானம் ஏனோ!!! ஒரு கால பூசையிலே பல ருத்திராபிஷேகம் கூடுமா? எல்லாங் குமார தந்திரமறிந்தவரிடத்துக் கேட்டறியுங்கள். சாத்திரவிரோதமாகிய வயிற்றுப் பிழைப்புச் செய்கைகளுக்கு நீங்கள் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருளை இறுத்ததனால் யாது பிரயோசனம் அடைவீர்கள்? நீங்கள் ஒரு ருத்திராபிஷேகத்துக்குப் பன்னிரண்டு ரூபாக் கொடுக்கிறீர்கள். அந்தத் தொகையிற் பாதிதானுஞ் செலவழிக்கப்படவில்லையென்று நீங்களே பேசிக்கொண்டு திரிகிறீர்கள். பின் ஏன் பொருள் கொடுக்கிறீர்கள்! ஒரு கால பூசையிற்றானே பொருளாசையினாலே பல ருத்திராபிஷேகஞ் செய்யப் புகுந்து, அக்கால பூசையை அகாலத்திலே நடத்துவது நீதியா? இன்னும், பலரிடத்தே தனித்தனியே பன்னிரண்டு பன்னிரண்டுரூபா வாங்கிக்கொண்டு, ஒரு நேரத்திற்றானே பல கும்பம் ஒரு மிக்கத் தாபித்து, ஒருகும்பத்தின்பொருட்டுச் செயப்படுஞ் செபமே எல்லாக் கும்பத்துக்கும் ஆக்கிவிட்டுச், சில ரூபா ஒழிய மற்ற ரூபாவெல்லாம் இக்கோயிலார் தங்களுக்குத் தங்கள் தாசிகளுக்கும் உபயோகப்படுத்திவிட, நீங்கள் “நாம் நினைத்தகாரியஞ் சித்திபெறவில்லை. கந்தசுவாமியார் நமது பொருளை ஏற்றுக்கொண்டு நமக்கு மோசஞ்செய்தாரே” என்று கந்தசுவாமியாரைத் திட்டுகிறீர்களே!

உங்கள் பொருளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்ட கோயிலாரையும், அவர் தாசிகளையும் ஒருவருந்திட்டக்காணோமே! ஏகாதச ருத்திரம் பதினொரு பிராமணர் இருந்து முதற் றொடுத்து முடிவுபோகும் வரையும் விதிப்படி செபந்த் செய்தே தக்ஷிணை வாங்கக் காண்கிறீர்களா? அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுந் தக்ஷிணை அரிசி முதலியவை தாம் என்னை? நீங்கள் காணவில்லையா! கொடுமை! கொடுமை!!!

20. இங்கே பூசகர்கள், சுவாமிக்கு அன்னம் பல காரம் முதலியவைகளை எல்லாச் சாதியாருங் காண நிலே திக்கிறார்களே. இது குற்றம் என்பது, பலசாதியாருங் காணப் பலசாதியாரோடும் இருந்து பலசாதியாருந் தொட் டது புசிக்கும் இக்கோயிலதிகாரிகளுக்குத் தெரியாது; பூசகர்களுக்குத் தெரியாதா? பூசகர்கள் தங்களிற்றாழ்ந்த சாதியார் கண்டதைத் தாங்கள் புசிப்பார்களா? தாங்கள் புசிக்கத் தகாததைத் தங்கள் சுவாமிக்கு நிலேதிக்கலாமா?

21. இங்கே சாயங்காலபூசை இரண்டாங் கால பூசை அர்த்தயாம பூசை என்னும் மூன்றுக்கும் அரிசி ஒருங்கே உலையிலே போட்டு, முழுதும் வேவுமுன் சாயங்கால பூசை யிலே சிறிது எடுத்துக்கொண்டுபோய் விக்கினைசுரருக்கு நிலேதித்துவிட்டுத், திரும்பக் கொண்டுவந்து அவ்வுலையிற் றானே போட்டுச், சிறிதுநேரஞ் சென்றபின் சிறிது எடுத் துக்கொண்டுபோய் வேலாயுத முதலியவைகளுக்கு நிலேதித்து விட்டு, அந்நிருமாலியத்தையுங் கொண்டுவந்து அவ்வுலையிற்றானே போட்டு, வெந்தபின் இறக்கி, மற்றையிரண்டு கால பூசையினும் நிலேதிக்கிறார்களாம். இச் சமா சாரம் இக்கோயிற் பிராமணராற்றானே பலநெதிரே பேசப் படுதல் இக்கோயிலதிகாரிக்குந் தெரியுமே. பிராமணர்

சொல்வது பொய்யாயின், அவரைக் கோயிலதிகாரி கண்டி-
யாத தென்னையோ! சுவாமிக்குச் சமைத்த அன்னத்தில்
ஒருபாகங் கோயிலதிகாரி புசித்தபின், மற்ற பாகஞ்
சுவாமிக்கு நிவேதிக்க விதியுண்டா? அநியாயம் அநியாயம்!!!
ஆராயுங்கள்.

22. கோயிற் பிரசாதம் எவருக்காயினும் பரிசாரகப்
பிராமணரிடத்திற் கொடுத்தனுப்புவதே கிரமம். நெடுங்
காலம் அப்படியே செய்துகொண்டுவந்த இக்கோயிலார்கள்;
இப்பொழுது மதுமாமிச பக்ஷணஞ் செய்யுங் கைக்கோளச்
சிறுவர்களிடத்தே கொடுத்தனுப்புவதும், அச் சிறுவர்கள்
கொண்டுபோம்பொழுது தெருவிலே சிறிது சிறிது எடுத்து
எச்சில் பண்ணிப் புசிப்பதும், சில பிரபுக்கள் வீட்டுவாயில்
சேர்ந்தபொழுது மாத்திரம் பரிசாரகப் பிராமணர் வாங்கிக்
கொண்டுபோய், உள்ளே கொடுப்பதும், எச்சிற் றும்பாளங்
கள் பின்பு கோயின் மடைப்பள்ளியுள்ளே சேர்க்கப்படுவ
தும், பலரும் அறிவார்கள். இப் பிரசாதம் புசித்தவர்கள்
“என்னையொழிய யாழ்ப்பாணத்திலே சாதிமான் இருக்கி
றானா? நான் அவரிடத்திலே போசனஞ் செய்வேனா?
இவரிடத்திலே போசனஞ் செய்வேனா?” என்று தனித்
தனியே அகங்கரித்துப் பேசும் பேச்சுப் பறையருக்குஞ்
சிரிப்பை விளைவிக்கின்றது. தாங்கள் புசிக்க உடன்படாத
வீட்டார்களுடைய எச்சிலன்னம் புசிக்குஞ் செட்டிவேளா
ளர்களைப் பறையர்கள் சிரியார்களா? தாம்பாளப் பிரசாதத்
தைத் தங் குடும்பத்தோடும் ஒருங்கு சுற்றியிருந்து எச்சில்
பண்ணிப் புசிக்குங் கீழ்மக்கள் கோயிலதிகாரிகளாம்! இவ்
வெச்சிற் றும்பாளங்களைத் தீண்டிக் கோயிலில் உபயோகப்
படுத்துங் கீழ்மக்கள் பிராமணர்களாம்!

23. இங்கே பரிசாரகப் பிராமணர்கள் கோயின் மடைப்பள்ளியினுள்ளே போசனஞ் செய்கிறார்கள். இது நீதியா? போசனஞ்செய்துவிட்டு, இலையை வெளியிலே கொண்டுவந்து எறிகிறார்களா! வெளியிலே வந்து வாய்கொப் பளித்துக் கை கால் கழுவுகிறார்களா! ஷீசாரியுங்கள். இலையை வெளியிலே கொண்டுவந்து எறியாத பொழுது உள்ளே போசனஞ்செய்யும் பாத்திரம் யாதாமோ! வாய்ச்சுத்தி கைச்சுத்தி வெளியிலே செய்யப்படாதபொழுது வேறெங்கே செய்யப்படுமோ? ஆலோசியுங்கள். திரு வனந்தற்பூசை நைவேத்தியம் பூசுக்களே வைக்கிறவர்களன்றோ! அவர்கள் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு வந்து, இவ்வசுத்த மடைப்பள்ளியினுள்ளே புகுந்து, இவ்வசுத்தப் பரிசாரகர்கள் வைத்த அசுத்தப் பற்றுப் பாத்திரத்தைத் தொட்டு, நைவேத்தியம் வைத்துச், சுவாமியைத் தீண்டிப் பூசிக்கிறார்களே!

24. பலகால ருத்திராபிஷேகங்களின் பொருட்டுப் பலகாரவர்க்கம் ஒருகாலத்திற்குள்ளே ஒருங்கே செய்வித்துக்கொண்டு, அதில் ஒருபாகம் முதற்காலத்திலே நிவேதிப்பித்து, அதை அக்காலத்து ருத்திராபிஷேகஞ் செய்வித்த அம்பட்டர், நளவர், வண்ணார் முதலாயினோருக்குக் கொடுத்து விட்டுச், சேஷத்தை மற்ற ருத்திராபிஷேகத்தில் நிவேதிக்கின்றார்கள். இவைகளைக் கண்டுங் கேட்டும், இங்கே ருத்திராபிஷேக முதலியவை செய்விப்பது புண்ணியமோ பாவமோ? சொல்லுங்கள். ஒரு பிராமணருக்காயினுஞ் சைவருக்காயினும் அன்னங் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்பதுமெய். பிறருடைய சேஷத்தைக் கொடுத்தல் புண்ணியமாமோ பாவமாமோ? ஆராயுங்கள். சேஷமும் அவரோடு சமத்துவமுடையாரது சேஷமாகாது, மிகமிகத் தாழ்ந்தார் சேஷமாயிற் சொல்லவேண்டுமென்றே!

25. இங்கே சுவாமிக்குச் சந்தனம் இழைப்பவர்கள், மது மாமிச பட்சணஞ் செய்பவர்களாய், ஸ்நானஞ் செய்யாதவர்களாய், ஒருபொழுதுந் தோயாத அழுக்குவேட்டி தரித்தவர்களாயுள்ள சங்கர சாதியார்களன்றோ! இங்கே தீபங்களுக்கு இடப்படுந் திரி நூற்றிரியா? உடுத்த பழஞ் சீலைத்திரியன்றோ! தீபங்களைத் தீண்டித் திரியிடுவோர்கள் இச் சங்கரசாதியார்களன்றோ! எல்லாரும் நேரே பார்த்தறியலாம்.

26. மதுமாமிச பக்ஷணஞ் செய்யும் நானு சாதியாரோடும் போசன முதலியவைகளிலே கலத்தல் புகையிலைச் சுருட்டுப் பிடித்தல் முதலிய அநாசாரங்களையுடைய அசந் சூத்திரர் முதலானவர்கள், இங்கே திருவாபரண மெடுத்துக் கொடுத்தல் உற்சவமூர்த்தியையுந் துசத்தம்பத்தையுந் தீண்டுதல் முதலியவை செய்கிறார்கள். பூசையும் இவர்களே செய்து அருச்சுனை வரவையுந் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ளலாமே.

27. இங்கே அருச்சுனைக்கு எடுத்த வில்வம் ஒழிய ஒழிய, முன் அருச்சுனை செய்த நிருமாவிய வில்வத்தையே எடுத்தெடுத்து அருச்சுனை பண்ணுவதையும், கர்ப்பூரம் அவித்தவித்தேற்றுவதையும், நீங்கள் காணவில்லையா? காணாதவர்கள் இனியாயினும் பார்த்தறியக்கடவர்கள்.

28. இங்கே, மாமிசபோசனஞ் செய்கிறவர்களும், எந்தச்சாதியாரிடத்தும் புதிக்கிறவர்களும், எச்சிற்குற்றம் ஆசௌசக் குற்றம் பாராதவர்களும், பூசைச் சோற்றைக் கொண்டுபோய் நளவரிடத்திற் கொடுத்துவிட்டுக் கள்ளுவாங்கிக் குடிக்கிறவர்களுமாகிய பண்டாரங்கள் எடுத்துக் கொண்டு வந்த புஷ்பத்தைச், சுவாமிக்குச் சாத்துகிறார்கள்.

இத்தேசத்து மூடர்கள் அநேகர், புண்ணியகாலங்களினை இந்தப் பண்டாரங்களைப் பூசைசெய்து, இவர்களுக்கு அன்னங் கொடுக்கிறார்கள். தங்களைக் கண்டு எழுந்தும்பிடும் விலைப்பெண்களாகிய தாசிகளாலே கும்பிடப் படுதற்கு யோக்கியதையில்லாதவர்கள் என்று தங்களால் விலக்கப்பட்ட சாதியார்களிடத்தே புசிக்கும் பண்டாசங்களைத் தாங்கள் சிவனடியார்கள் என்று நினைத்துப் பூசை செய்கிறார்கள். இவர்களைப் பார்க்கினும் மூடர்கள் உலகத்தில் உண்டோ! இவர்கள் பெறும் பயன் யாதோ!

29. இக்கோயிலிலே நாய்கள் அடுத்தடுத்துக் கர்ப்பக் கிருகத்தினுள்ளும் மடைப்பள்ளியினுள்ளும் புகுந்து புகுந்து, அசுத்திசெய்துகொண்டு வருவது பலருக்குத் தெரியும். இக்கோயிலார் இதற்கு யாதாயினும் நிராயச் சித்தஞ் செய்வித்து, மீட்டும் நாய்கள் புகாவண்ணங் காவல் செய்கின்றார்களா?

30. இக்கோயிற் பூசகர்களுள்ளே, இன்னார் சலமேச சனஞ் செய்துவிட்டு ஸ்நானஞ் செய்யாது கைகால்களுங்கழுவாது உள்ளே போய்த் தீபாராதனைசெய்தார் என்றும், இன்னார் திருவனந்தற் பூசையிலே நைவேத்திய மில்லாமல் பூசைசெய்துவிட்டுப் பவிழை பூசையிலே தாம்பரைப் பூவையே பவியுண்டையாகப் பாவித்துப் போடக் காகம் வந்து கௌவிவெட்கமுற்றது என்றும், இன்னார் அபிஷேகத்துக்கு வைக்கப்பட்ட பஞ்சாமிர்தத்தையும் இளநீரையும் எடுத்து உட்கொண்டார் என்றும், இன்னார் இன்னார் அபிஷேகத்துக்கு வந்த பாலைத் திருடிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்றும், இக்கோயிலதிகாரிகளே பற்பலருக்குஞ் சொல்கின்றார்கள். இவை மெய்யாயின் இவை

செய்தவரை விலக்காதது நீதியோ? பொய்யாயிற் குற்ற
யில்லாதவரிடத்தே குற்றமேற்றுவது நீதியோ? சலமோச
னஞ்செய்துவிட்டு ஸ்நானஞ் செய்பாது தீபாராதனை செய்
தமை என்னுங் குற்றமேற்றப்பட்டவர் “நான் அது
செய்தாற் கோயிலதிகாரிகள் என்னை ஏன் விசாரித்து
விலக்கவில்லை? துசாரோகணஞ் செய்தபின்பு தாங்கள் துசத்
தம்பத்தைத் தீண்டினமையும் ஆசெனசத்தோடு தாங்கள்
கோயிலுட் புகுதலும் பிறவும் நான் சொல்வேன் என்று
பயந்தார்களோ?” என்கிறார். தாமரைப்பூவைப் பலியுண்டை
வாகப் போட்டமை என்னுங் குற்றமேற்றப்பட்டவர்
“என்னிடத்தே கோயிலதிகாரி இக்குற்றமேற்றி இருபது
ரூபா வாங்கிக்கொண்டாரே! சுவாமிக்குப் பிராயச்சித்தஞ்
செய்வித்தாரோ?” என்கிறார்: பஞ்சாமிர்தம் உண்டமை
என்னுங் குற்றமேற்றப்பட்டவர் “நான் கோயிலதிகாரிக்கு
ஐம்பது ரூபாக் கைக்கூலியிறுத்தும் எனக்குப் பூசை
கிடைக்கவில்லையே” என்கிறார். அபிஷேகப்பால் திருடி
னமை என்னுங் குற்றமேற்றப்பட்டவர்கள் “அபிஷேகப்
பாலைக் கோயிலதிகாரிகள் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்
தாசிகளுக்குக் கொடுக்கலாம்: தங்கள் வீட்டுச் சிராத்தத்
துக்குத் தாயிரின்பொருட்டு அபிஷேகப்பாலை எடுப்பிக்க,
நாங்கள் அதிலே கர்ப்பூரத்தைப் பொடிபண்ணிப் போட்டு
விடத், தாங்கள் காய்ச்சிப் பிறையிட்டுத் தயிராக்கிச்
சிராத்தத்திலே பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்க, அவர்கள்
கர்ப்பூரமணம் வீசக் கண்டு சீழே கொட்டத் தாங்கள் தலை
குனியலாம்; பூசுக்களாகிய நாங்கள் மாத்திரம் பாலெடுத்
துக் குடிக்கலாகாதாம்” என்று சொல்லிச் சொல்லிச்
சொிக்கிறார்கள். இக்கோயிலதிகாரிகள் இப்பூசுக்களை
எப்படித் திருத்துவார்கள்!

31. இக்கோயிலிலே, அங்கப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யப் புகுந்து, தென்மேற்கில் விக்கினேசுரருக்கும், வசந்தமண்டபத்தில் உற்சவமூர்த்திக்கும், யாகசாலையில் அக்கினிகும்பங்களுக்குங் காலை நீட்டும் பாவிகளையும், கர்ப்பக்கிருதத்துக்குப் பின்னும் இருபக்கத்தும் நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவரைத் தலையினாலே முட்டும் முடர்களையும், திருவிழாத்தீவர்த்தியிலே புகையிலைச் சுருட்டுப் பற்றுவிக்குங் கீழ்மக்களையும், மகாமண்டபத்தினுள்ளே பிரவேசிக்கிற பெண்கள் அசற்குத்திரர் சங்கரசாதியார் முதலானவர்களையும், அப்படிச் செய்யாமல் இக்கோயிலார் தடுக்கின்றார்களா?

32. இங்கே சுவாமி உள்ளே நின்று தேருக்கு எழுந்தருளும்பொழுதும், சுவாமிக்கு அசற்குத்திரர்களைக் கொண்டு பனிநீர் தெளிப்பிக்கிறார்கள்; இது குற்றம். சுவாமியைத் திண்டுதற்குரிய பிராமண குருமாரே வேதமந்திரங் கொண்டு சுவாமிக்குப் பனிநீர் தெளிப்பது நீதி. பிராமணகுருமார் சுவாமிக்குப் பனிநீர் தெளிக்க என்றால் உடன்படாரோ! இங்கிலிசுகாரருக்குத் தெளிக்க என்றால் மனமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து மிகவிரைந்து உடன்படுவார் போலும்!

33. சுவாமி எழுந்தருளப்பண்ணுந் தேரின் உருவையிலே ஆடு வெட்டுவது வைரவருக்குப் பிரியம் என்று இக்கோயிலார் வெட்டுவிக்கின்றார்கள். தரிசனத்துக்கு வந்த பிறர் மனைவியரோடுங் தாசிகளோடுங் கோயிலினுள்ளே வியபிசாரஞ் செய்துவிட்டுச் சுவாமிக்குக் குடைபிடிப்பதும், வாகனக் கொம்பு பிடிப்பதும், தங்கள் தாசிகள் பிரசவித்த காலத்தினும் இராப் பகல் அங்கே கிடந்துவிட்டுக் கோயிலிற் புகுவதும், சுவாமிக்கு அபிஷேகத்தின் பொருட்டுப் பத்

வலர் கொண்டுவரும் பால் முதலியவைகளைத் தங்களுக்குந் தாசிகளுக்கும் உபயோகப்படுத்துவதும் பிறவுமாகிய பெருங் கொடும் பாவங்களினாலே தங்களுக்குந் தங்கள் குடும்பங்களுக்கும் கேடு விளையாதாம். ஓகோ! சுவாமி அமுந்தருளப்பண்ணுந் தேரினுருளையிலே ஆடு வெட்டா தொழிதலாகிய புண்ணியத்தினாலே தங்களுக்குந் தங்கள் குடும்பத்துக்குங் கேடு விளையுமாம். எத்தனையோ ஆயிரம் பேர் ஏறிய பிரமாண்டப் புகைக்கப்பல்கள், பலி கொடா தொழியவுஞ் சமுத்திரத்திலே நெடுந்தூரம் ஓடி இடையூறு ஒரு சிறிதும் அடையாது திரும்புகின்றனவாம். திருவாரூர் திருநிடைமருதூர் முதலிய தலங்களினுள்ள மகா ரதங்கள், பலி கொடாதொழியவும், ஓடி நிலைக்கு வருகின்றனவாம். இவ்வியாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வொரு சிறுதேரோ பலிகொடாதொழியின் ஓடி நிலைக்கு வராதாம்.

34. கோயிலிலே பூசை திருவிழா முதலியவைகளில் வேதமுந் தேவார முதலிய அருட்பாவுந் தவறாமல் ஓதப் பாலல் வேண்டும் என்பது சாத்திர சம்மதமேயாகவும், இக் கோயிலாரும் இங்குள்ள மற்றை எக்கோயிலாருந் தங்கள் தங்கள் கோயிலிலே அப்படிச் செய்வித்துப் பத்தியை ஒரு சிறிதும் வளர்க்காது, ஆகமத்திலே பேசப்படுந் தேவதாசியிலக்கணம் ஒரு சிறிதும் இல்லாதவர்களாய், மது மாமிச பக்ஷணம் வியபிசாரம் முதலிய தீயொழுக்கங்களே உடையவர்களாய், நித்தியாசௌசிகளாய் உள்ள பொதுப் பெண்களைத் தேவதாசிகள் என நியோகித்துக், கோயிற்றிறவியந் தனை அவர்களுக்கு உபயோகித்துக் காமம், கோபம், பொறாமை, மதுபானம், கலகம், சண்டை, வழக்கு, மேக வியாதி, சந்ததிநாசம், வறுமை முதலிய தீமைகளையே ஊளர்க்கின்றார்கள்.

35. இங்கே உற்சவகாலத்திலே வசந்தமண்டபத்திலே உற்சவநாயகருக்குத் தீபாராதனை முடித்து விபூதி கொடுத்தவுடனே, உற்சவங்கொண்டருளப்பண்ணாது, நெடு நேரம் தாமதிப்பித்து, இக்கோயிலார்கள் சனக்கூட்டத்தினுள்ளே புகுந்து பார்த்துப் பார்த்துத் தங்கள் தங்கள் பிரியர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்து சந்திதானத்திலே நிறுத்தி, அவர்களுக்குக் காளாஞ்சியுபசாரஞ் செய்வித்து, அவர்கள் மனசிலே கெறுவத்தையும், அங்கே நிற்கிற மற்றவர்களை அவமதித்து அவர்கள் மனசிலே பொறுமை கோபங்கவலை முதலியவைகளையும், சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்திலே “நமது சந்திதானத்தில் நம்பத்தார்களுக்கு அவமானமும் நம்பத்தரல்லாதவர்களுக்கு உபசாரமும் நடக்கின்றனவே” என்று தோன்றுங் கோபத்தையும் வளர்த்துவிடுகிறார்களே. சுவாமி சந்திதானத்திலே உபசரிக்கப்படத்தக்கவர் யாவர்? உபசரிக்கப்படத்தகாதவர் யாவர்?

36. இங்கே ஆடவர்கள் கூட்டத்தினுள்ளே பெண்களும், பெண்கள் கூட்டத்தினுள்ளே ஆடவர்களும் புகுந்து நெருக்குதலும், சந்திதானங்களிலே !ஆடவர்களெல்லாருக்கும் முந்திப் பெண்கள் வந்து நின்றலும், இக்கோயிலார்கள் அப்பெண்களை விலக்கும்போது அவர்கள் மார்பிலே கை போட்டுத் தள்ளியுங் கேட்கத்தகாத மிக இழிவாகிய தூர்வார்த்தைகளைப் பேசியும் விலக்குதலும், இவைகளெல்லாவற்றையும் நேரே கண்டுங் கேட்டும் அறிந்த ஆடவர்களுந் தங்கள் வீட்டுப் பெண்டிர்களை இக்கோயிலுக்கு அனுப்பதலும், பெருங்கேடு பெருங்கேடு! கோயிலிலே ஆடவர்கள் இன்ன இடத்திலே நின்றல்வேண்டும்; பெண்கள் இன்ன இடத்திலே நின்றல்வேண்டும்; பெண்கள் கோயிலுக்கு இன்ன பிரகாரம் இன்ன சமயத்திலே போதல் வேண்டும்.

என்னும் நியமம் இல்லையாயின், யாது நடக்கும்! பெண்கள் வீடுகளிலே தங்கள் சுற்றத்தார்களாகிய ஆடவர்களுந் தங்களைத் தூரத்திலுங் காணலாகாதாம்; அது நல்லதே. தாங்கள் கோர்ட்டுகளுக்கு அழைக்கப்பட்டபோது போகா தொழியின் எவ்வளவு பொருட்கேடு வரினும் போகலாகாதாம்: அதுவும் நல்லதே. கோயிலிலோ, தாங்கள் ஆடவர்களாலே தீண்டப்பட்டும், நெருக்கப்பட்டும், மார்பிலே பிடித்துத் தள்ளப்பட்டும், தூர்வார்த்தைகள் பேசக்கேட்டும், அவமானமடையலாமாம்; இதுவும் நல்லதோ! வெட்கம் வெட்கம்!!! அறிவும் ஆண்மையும் உள்ளவர்கள் இங்கே பெண்களை அனுப்புவார்களா!

37. ஒருகோயிலிலே யாவராயினும் ஒருவர் ஒரு திருப்பணி தம்பொருளினாலே தாமே நேர் நின்று செய்விக்கப்புகின், அக்கோயிலார் மிக்க மகிழ்ச்சியோடும் அதற்கு உடன்பட்டு, அத்திருப்பணி முற்றியபின், அவர் பெயரை வெட்டுவித்தல்வேண்டும்; இதுவே இந்தியாவில் உள்ள கோயில்களின் வழக்கம். ஒரு திருப்பணி பலர் பொருள் கொண்டு செய்விக்கின், பொருளுதவி செய்தவர்கள் பெயரும், அவரவர் உதவிய பொருட்டொகையும், வரவு செலவு கணக்கும் அச்சிற்பதிப்பித்து எங்கும் வெளிப்படுத்தல் வேண்டும்; இது இங்கிலிசுக்காரர் வழக்கம். இப்படிச் செய்யின் பொருளுதவி செய்தவர்களுக்குத் திருப்தியும், மற்றவர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்தலினிடத்தே உள்ளக் கிளர்ச்சியும் உண்டாகும்.

38. இக்கோயிலிலே செங்கற்கவரெழுப்பி மஹத் தூண் நாட்டிப் பனைமரம் போட்டு ஒரு வேயந்த நிருத்த மண்டபத்தைப் பல வருஷத்துக்கு முன் இடித்தொழித்து

விட்டுக், கல்லினாலே கட்டுவித்தல்வேண்டும் என்று பல விடங்களினும் பல காலங்களினும் தண்டிய பணம் எங்கே? சிறிது காலஞ் சென்றபின், ஒருவர் இருபக்கத்துங் கல்லினாலே சுவரெழுப்புவித்தார். ஒரு கல்லிலே வெட்டு விக்கப்பட்ட அவர் புத்திரி பெயரையும் வெளிப்படாமல் இக்கோயிலார் மறைத்துவிட்டார்களே. இவர்கள் கோயிலிலே திருப்பணிசெய்ய யாருக்கு ஊக்கமுண்டாகும்! அதன்பின், கற்றுணுட்டிப் பாவுகற்போடல் வேண்டும் என்று பலதரமும் பலவூரினும் பணம் தண்டினார்களே! திருப்பணி நிறைவேறியதா? அப்பணம் எங்கே?

39. ஏறக்குறைய முப்பத்தொருவருஷத்துக்குமுன்னே தேர்முட்டிக்குக் கிழக்கே ஒருவர் ஒரு திருக்குளந்தோண்டு விக்கப் புகுந்து, அது சிறைவேறு முன் இறந்து விட்டார். அக்காலம் தொடங்கி இக்காலம் வரையும் இத்திருக்குளத் திருப்பணிக்கு என்று பலவூர்களினும் பணத்தண்டல் செய்யப்பட்டு வருகின்றதாமே. இதன் முடிவென்ன?

40. தேர்க் கொட்டகைக்கு ஓடு போடும் பொருட்டு ஒருவர் 150 ரூபாக் கொடுத்தாராமே! அப் பணங் கொண்டு அத்திருப்பணி நிறைவேறியதாயின், இப்பொழுது தேரை நெருப்புத் தீண்டுமா! அதற்கு யானாபிராயச்சித்தஞ் செய்யப் பட்டது! நெருப்புத் தீண்டப்பட்ட தேரிலே சுவாமி எழுந்தருளப்பண்ணலாமா! குறைக்கொள்ளி அடுப்பெரிக்கவுங் கூடாது என்பது பெண்களுக்குத் தெரியுமே.

41. சில வருஷத்துக்கு முன்னே ஒருவர் பலரிடத் துந் திரிந்து பணந்தண்டி இத்தேரைத் திருத்துவித்தாரே. அதன்பின், இக்கோயிலிலே அர்த்தயாமபூசையேற்பாடு செய்து அப்பூசை வைவேத்தியத்தை வடதேசத்துக்

கோயில்களிலே போலப் பரதேசிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தல் வேண்டும் என்று பலரிடத்துந் திரிந்து பணந் தண்டி, நிலம் வாங்கிவிட்டாரே. இவர் இவ்விரண்டு தருமத்துக்கும் பொருளுதவி செய்தவர்களுடைய பெயர்களையும் அவரவர் உதவிய பொருட்டொகையையும் உலகறிய வெளிப்படுத்தி ஞா!! வெளிப்படுத்தாமைக்குக் காரணம் என்னையோ! பாவராயினும் ஒருவர் இக்கோயிலிலே தம்பொருள் கொண்டேனும் பிறர்பொருள் கொண்டேனும் ஒரு தருமத்தை நடத்தும் பொழுது, இக்கோயிலதிகாரிகள் அத்தருமந் தங்களாலே நடத்தப்படுகிறது என்று சிலசனங்களுக்குச் சொல்லி, அவர்களை வஞ்சித்து, அவர்களிடத்தே பணந் தண்டித் தங்களுக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்வது வழக்கம்; இவரும் இது பேசுத் திரிகிறார். தேருக்குத் தாம் பணத்தண்டல் செய்தபோது இக்கோயிலதிகாரியாயிருந்த தம்புவுந் தேருக்கென்று சொல்லிப் பலரிடத்தும் பணந் தண்டல்செய்து தேர்ச்செலவின் பொருட்டுத் தம்மிடத்தா லுப்பியாது, எடுத்துக்கொண்டார் என்று இவரே சொல்லித் திரிகிறார். இவர் தமது கணக்கை உலகறிய வெளிப் படுத்தியிருந்தாராயின், தம்மிடத்தே குணமுண்மையும் தம்புவிடத்தே குற்றமுண்மையும் உலகத்தாருக்கு இனிது விளங்கும்; விளக்கவே, உலகத்தார்கள் தங்கள் பொருளை வீணாக இழுவார்கள்; அவர்கள் இழந்ததற்குக் காரணர் இவர். இனி, அர்த்தயாமபூசை யன்னம் இவர் சொல்லிக் கொண்டபடி பரதேசிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது தானே! அது செய்யப்படவில்லை என்று இவரே பலருக்குச் சொல்கின்றாரே. இவர் கோயிலாரைக் கண்டியாதொழிந்த தென்னையோ! பணங்கொடுத்தவர்கள் காலத்திற்றானே பணந் தண்டல்செய்த இவர்காலத்திற்றானே, இவர் வாங்கி

ளிட்ட நிலத்தை ஏற்ற இவர் பிராணசினேகராகிய கோயிலதி
 காரிகாலத்திற்றானே, இத்தருமம் நடக்கவில்லையென்றால்,
 பின் எவர்காலத்தில் நடக்குமோ! இவர் தாந்தருமசிறந்த
 யுடையார் என்பது சத்தியமேயாயின், இக்கோயிலதி
 காரியைக் கண்டித்துப் பரதேசிகளுக்கு அன்னங் கொடுப்பி
 யாரா! இவர், தாந் தேவாரத்திலே விருப்புடையார் என்ப
 னும், மாமிசபோசனம் பாவம் என்று விடுத்தார் என்
 பதுஞ் சத்தியமேயாயின், தேவாரநிறந்தையும் ஆட்டுக்
 கொலையுஞ் செய்த அதிபாதக சிரோமணியாகிய இக்கோயி
 லதிகாரியை வெறுத்து அவர் தீரட்பை விடுக்காது, அவர்
 பக்கஞ் சார்ந்து “தேருக்கு ஆடு வெட்டினால் என்ன?
 எந்த ஆடு வயசு முதிர்ந்து சாகிறது” என்று பற்பலரிடத்
 தும் பிதற்றிக்கொண்டும், தேவாரநிறந்தையையும் ஆட்டுக்
 கொலையையுஞ் சகிக்கமாட்டாது கண்டித்தோரை வாயில்
 வந்தபடியே தூஷித்துக்கொண்டுந் திரிவாரா! இவர் கோயி
 லதிகாரி பக்கஞ் சார்ந்தொழுகாவிடின், அவரை அடுத்துக்
 கோயிலுக்குக் கோயிலுக்கு என்று பணந்தண்டி, ஆறுமாசத்
 தவணைக்குப் பத்துக்கிரண்டு வட்டி முன் எடுத்துக்கொண்டு,
 கடன் கொடுத்தும், வியாபாரத்தில் விடுத்தும், பொருள்
 சம்பாதிக்க இயலாதே! பரிதாபம் பரிதாபம்! யாது செய்
 வார்! வேறு வழியில்லையே. இவர் தாந் கோயிலுக்கு
 இறுப்பது இந்த வட்டி-தானோ? தேர் எரிந்தபொழுது
 “கந்தையா? பயப்படாதே! சீக்கிரந் தேர் திருத்தித் தந்து
 விடுவேன்” என்று அபயஹஸ்தங் கொடுத்த இவர் இன்னும்
 பணத்தண்டலுக்கு என் புறப்படவில்லையோ! அர்த்தயாம
 பூசைக்குப் பணங்கொடுத்தவர்கள் பரதேசிச்செலவு நடவா
 மையைச் சுட்டித் தம்மைச் செவியிடித்துக் கண்டிப்பார்க
 ளென்று பயந்துவிட்டாரோ! பரதேசிச்செலவுநிற்க, அர்த்த

யாம பூசை கிரமப்படி நடக்கின்றதா! அர்த்தயாம பூசைக் கிரமம் திருவனந்தம் பூசைக்கிரமம் இவர் அறிவாரா? அவைகளை அறிவிக்க வல்லது பணமா? கல்வி கேள்வியா? இவர் கல்வி கேள்வியின் மணமேனும் வீசப்பெற்றிருப்பாரா? “அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா—ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.” “துண்ணறிவின்மை வறுமையஃதுடைமை—பண்ணப்பணைத்த பெருஞ்செல்வம்.” அறிவுடையவர் பணமில்லாவிடத்துப் புண்ணியந்தேடிக்கொள்வர்; பணமுடையவர் அறிவில்லாவிடத்துப் பாவமே தேடிக்கொள்வர். அர்த்தயாமபூசை யன்னம் பரதேசிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லையென்று இக்கோயிலதிகாரியை முன் குறைபேசிக்கொண்டு திரிந்த இவர், இப்பொழுது “நிலத்தின் விளைவு திருவிளக்குக்குத் தானும் போதாதே! கோயிலதிகாரி யாது செய்வார்? இன்னும் பணம் தண்டிக்கொடுத்தாற்றான் பரதேசிச்செலவு நடக்கும்” என்கிறார். ஓகோ! இவர் கருத்தென்னை! நீங்களே சற்றே ஆலோசித்தால், எல்லாங்கண்ணபிடித்துக்கொள்ளலாம். இவர் இக்கோயிற் கருங்கற்றிருப்பணிச் சபையிலே தாமும் ஒருவராய் துழைந்தார்; இங்கே பிரதிட்டையின் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிலாவிக்கிரகங்கள் ஒருவருடையவைகள் எனப்படுதல்தகாது; அவைகளின் விலையைப் பொதுப்பணத்தில்எடுத்து, உடையவருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதைத் திருப்பணிக்கு என்று வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்” என்றொரு வார்த்தை தொடுத்தார்; அது சித்திபெருமை கண்டபின் “அவைகள் தட்டாணுடையவைகள் எனப்படலாமா! கந்தசுவாமிகோயிலுக்குப் போகும் பெண்டிர்களேதிரே இவர் எங்கள் சுவாமியன்றோவென்று தட்டாத்தியாருந் தலையெடுக்கலிடலாமா! அவ்விக்கிரகங்களைத் தள்ளிவிடல்வேண்டும்; வேறு விக்கிர

கங்கள் நான் அதிக விலையிற் செய்வித்துத் தருகிறேன்” என்று தங்கருத்தை வெளியே விடுத்தார்; அதற்குஞ் சபை உடன்படாமை கண்டு, சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். “திருப்பணியைச் சபையார் நிறைவேற்றினால் நீ உன் அதிகாரம் இழந்துவிடுவாய்; பின் யாது செய்வாய்” என்ற சில துட்டர் வார்த்தையால் இக்கோயில்திகாரி மருண்டசமயம் அறிந்து, திருப்பணிக்குடன்படாவண்ணம் இக்கோயில்திகாரியைப் பிரித்தெடுத்தார்; சபைவேண்டாம் தாமுங் கோயிலாரும் ஊரிலே புகுந்து பணந் தண்டித் திருப்பணியை முடிக்கலாமென்று ஊரிலே புறப்பட்டார்; ஊரவர்கள் தம்மை நம்பிப் பணங்கொடுக்க உடன்படாமைகண்டு, பெருமூச்செறிந்து, மனம் புழுங்கிக்கொண்டுகிடந்து, துடித்தார். “ஊரவர்கள் பணந்தராதிருந்தால் என்னை! நான் என் பணங்கொண்டு திருப்பணி நடத்தமாட்டேனா” என்று தலைமிதத் திரை. ஆகா! அப்படிச்செய்தால், நமக்கேதும் வருத்தமோ! கோயிற் பணத்தைக் கோயிலுக்கே சேர்த்துவிட்டால் நமக்கெல்லாம் சந்தோஷந்தானே. ஓகோ! ஏன் இன்னுந் தொடங்கவில்லையோ! கைப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பணியில் விட்டாற் கிழப்பருவத்திலே தமக்கு வீட்டிலே சோறுகிடையாதென்று எண்ணிவிட்டாரோ! நல்லது நல்லது; வீட்டார் ஒட்டிவிட்டாற் கோயில் வாயிலில் ஒரு புற்கைக்கட்டி கிடையாதோ என்று துணிபினுந் துணிவார். ஒருபொழுது இனி வேறேதேனுந் தடையெடுப்பாரோ! எடுக்கினும் எடுப்பார் எடுப்பார். “நான் கோயிற் பணத்தை என்பேராலே பத்திரங்களெழுதுவித்து வாங்கிக்கொண்டு வட்டிக்குக் கொடுத்திருக்கிறேனே; என் மனைவியோ இறந்துவிட்டாளே; எனது தேட்டத்தில் அவளுக்குப் பாதியுண்டு அது தங்களுரிமை என்று என் மக்களும் மரு

மக்களும் வழக்குத் தொடுத்தால், நான் யாது செய்ய
லாமோ! திருப்பணி என்ன திருப்பணி” என்று கிடந்து
மிணுமிணுப்பினும் மிணுமிணுப்பார். கெட்டி கெட்டி!
கோபிற் பணம் படும்பாடு இதுவாமோ! ஒருபொழுது இப்
பத்திரிகை கண்டவுடனே, “இப்படியெல்லாம் நான் எச்சக்
கேட்கலோ” என்று கோபிற் பணத்தைக் கோயிலுக்குச்
சேர்த்துவிட்டனுந் சேர்த்துவிடுவார். ஏன் சேர்த்து
விடாரோ! எல்லாக்காரியத்திலும் இவரைக் குறைபேசிப்
போடலாமோ! சில காரியத்திலே நல்லவர்தாமே.

42. “இக்கோயில்திகாரிகள், ஒருற்சவத்துக்கே இவ்
வற்சவம் உம்முடையது உம்முடையது என்று பலரிடத்தே
தனித்தனியே சொல்லி, அவரெல்லாரிடத்தும் பணம் வாங்
கிக்கொள்கின்றார்கள்” என்று பலர் தூற்றித் திரிகின்றார்கள்.
இப்படித் தூற்றுகிறவர்களுந் திரும்பத் திரும்பப் பொருள்
கொடுத்து இங்கே உற்சவஞ் செய்கிறதென்னையோ?
கைக்கோளச் சிறுவர்களுடைய எச்சிற்பிரசாதம்
புசிக்கலோ? தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலே சித்திரான்ன
வகைகள் பலகாரவகைகள் சுசியோடு செய்கித்தப் புசிக்க
லாமே. அவைகளுக்கு இவைகளின் சுவையில்லையோ?
ஆசாரம் இல்லையோ? அது மரியாதையாகாதோ! காளாஞ்
சிப் பெரும்பேறு கிடையாதுபோலும்! உயர்ந்த சாதியார்
இழிந்த சாதியார், செல்வர் வறியவர், நல்லவர் தீயவர்,
படித்தவர் படியாதவர், சைவர் அசைவர், பிராமணர்
அப்பிராமணர் என்னும் பேதமின்றி எல்லோருக்குஞ்
சமமாகச் செயப்படும் உபசாரத்தினாலே மயங்கி, ஒன்று
செய்பவர் யாவர்! சற்றே சிந்தியுங்கள்! அன்றியும் இக்கீழ்
மக்களுடைய மதிப்பு என்னை! “அவமதிப்பு மான்மதிப்பு
மிரண்டு—மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால” இங்கே ஒருவர்,

தாஞ் செய்வித்துக்கொண்டுவந்த ஒருற்சவத்திலே, இக் கோயிலதிகாரி பிறரிடத்தும் அவருற்சவமென்று பொருள் வாங்கிக்கொண்டு, அவருக்கு ஆசீர்வாதஞ் செய்வித்ததை அறிந்து, பின் அவ்வுற்சவத்துக்குப் பொருள் கொடாது, நிறுத்திவிட்டார்; இன்னுமவர், இங்கே திருவனந்தம் பூசைக்கு நெடுங்காலம் நெற்கொடுத்துவந்து, அது கிரம்மாக நடவாமையை அறிந்து துக்கித்துப், பின் நிறுத்திவிட்டார்.

43. இக் கோயில் கட்டப்பட்டுள்ள நிலம், இக் கோயிற் கட்டடம், திருமதிற் கட்டடம், இக் கோயிலுக்குரிய விளைநிலங்கள், தோட்டங்கள், வாகனங்கள், மஞ்சம், சப்பிரம், தேர், வெள்ளி பித்தளை வெண்கலப் பாத்திரங்கள், திருவாபரணங்கள் முதலானவைகளெல்லாம் வெகு சனங்களால் உபகரிக்கப்பட்டனவன்றோ! இங்கே பண்டு தொட்டு நடந்து வரும் அபிஷேகம் பூசை நைவேத்தியத் திருவிழா முதலியவைகளெல்லாம், இத்தேசத்தார்களும், நாட்டுக்கோட்டையார்களும், உதவும் பொருள்கொண்டே, நடந்து வருகின்றனவன்றோ! இக்கோயிலதிகாரிகள் பண்டு தொட்டு இன்றுவரையும் இங்கே காவடிக்காரர்களிடத்தில் வாங்கிய பணம் எங்கே? மாவிளக்கிடுவோர்களிடத்தில் வாங்கிய பணம் எங்கே? உண்டிவைத்து வாங்கிய பணம் எங்கே? திருப்பணிக்குத் திருப்பணிக்கென்று ஊர்தோறும் பலதரந் திரிந்து வாங்கிய பணம் எங்கே? ஒவ்வொரு உற்சவத்திலும் பற்பலரிடத்தும் அவரவருற்சவம் என்று வஞ்சித்து வாங்கிய பணத்திலே உற்சவச் செலவுபோக மிச்சப் பணம் எங்கே? உருத்திராபிஷேகங்களுக்கென்று வாங்கிய பணத்திலே உருத்திராபிஷேகச் செலவு போக மிச்சப் பணம் எங்கே? இப் பணத்திலே இக்கோயிலதிகாரிகள் தாங்களாக இக்கோயிலுக்கு யாதாயினுந் திருப்பணி செய்

திருக்கின்றார்களா? யாதாயினும் திருவாபரணஞ் செய்து வைத்திருக்கின்றார்களா? யாதாயினும் நிலம் வாங்கி விட்டிருக்கின்றார்களா? இக்கோயிற் பூசகர்களுக்குச் சம்பளம் உண்டா? பரிசாரகர்களுக்குச் சம்பளம் உண்டா? இனிப்பூசகர்களையும் பரிசாரகர்களையும், அடிக்கடி தள்ளி யுஞ் சேர்த்தும் வாங்குவ கைக்கூலிப்பணம் எங்கே? கொடியேற்றக் குத்தகைப்பணம் எங்கே? வடதேசத்துக்கோயில் களிலே பூசகர்களுக்கு நாடோறுஞ் சாதங்கிடைக்கின்றது. அர்ச்சனைப் பணம் முழுவதும் அவர்களுக்கே; மாசந் தொறும் நெற்சம்பளங் கிடைக்கின்றது; அம்மட்டோ, அவர்களுக்குச் சர்வமானிய நிலங்களும் விடப்பட்டிருக்கின்றன; அவர்களுக்குச் செத்தவீட்டுச் செலவு முழுதுங் கோயிற் செலவே; உபநயனங் கல்பாண முதலியவைகளுக்கும் இயன்ற பொருள் உபகரிக்கப்படுகின்றது. இந்நல்லூர்க் கோயிலிலோ பூசகர்களுக்குச் சனங்களாலே கிடைக்கும் அர்ச்சனைப் பணம் ஒன்றேயன்றி வேறில்லையே; அவ்வர்ச்சனைப் பணத்தையும் இப்போதைக் கோயிலதிகாரி தாம் அபகரிக்கத் தலைப்பட்டுக்கொண்டாரே. இவர் பூசகர்கள் செய்யுங் குற்றங்களைக் கண்டித்துத் தண்டிப்பது ஏற்படி? இப்படித்தானோ! பல வழியாலும் கோயிற் பணத் தொகை முழுதும் இக் கோயிலதிகாரிக்கே சம்பளமாய் விடுகின்றது. இவர் இப்பணத் தொகைதானும் போதாது என்று ஊரெங்கும் கடன்பட்டுக்கொண் டலேகின்றாரே! இக்கோயிற்பணம் எவைகளுக்கு உபயோகப்படுகின்றது? நீங்கள் அறிவீர்கள். இன்னும் இவர் கோயிலுக்கென்று ஊரிலே பனை மரங்கள் தறிப்பித்துத் தம்முடைய தாசி விட்டு வேலைக்குச் சேர்ப்பிக்கிறாராம்.

44. இக்கோயில் யாருடையது? இக்கோயில்திகாரியுடையதா? சனங்களுடையதா? மேற்காட்டிய வகையினாலே சனங்களுடையது என்பது எல்லாருக்குந்தெரியுமே. வேறுசீவ்னோபாயம் ஒன்றுமின்றி இக்கோயில்திகாரியாகிச் சனங்கள் கைப்பொருள் கொண்டு சீவிக்கிறவர் கடவுளுக்கு மாத்திரமோ, அச்சனங்களுக்கும் வேலைக்காரரன்றோ! இவ்வேலைக்காரர் இக்கோயில் வேலைகளைக் கடவுள் அருளிய சாத்திரத்துக்குள் சனங்களுடைய திருப்திக்கும் ஏற்ப நடத்தித், தம்முடைய வேலைக்குத்தக்க சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டு, வரவு செலவு இருப்புக் கணக்கு அச்சனங்களுக்கு ஒப்பித்தல் வேண்டுமே. அப்படிச் செய்கின்றாரா? இவர் சாத்திரமென்பது ஒரு சிறிதாயினுங் கற்றறிந்து, இக்கோயிலை நடத்துகிறாரா? அல்லது கல்வியறிவொழுக்கமுடையவர் என்று சனங்களாலே நன்கு மதிக்கப்படுவோர் யாவரிடத்தாயினுங் கேட்டறிந்து நடத்துகின்றாரா? யாவருடைய கூட்டுறவு இவருக்குள்ளது? கோயிலை நடத்துங் கிரமங்களை இவருக்கு உபதேசிக்க வல்லவர் யாவர்? இக் கூட்டுறவினர்தாமா? நீங்களே ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

45. ஒருவர் தம்பொருள் கொண்டு சென்னப்பட்டணத்தினின்றும் வருவித்த சிலாவிக்கிரகங்களை இக்கோயில்திகாரி இங்கே பிரதிட்டை செய்விக்க உடன்பட்டு, ஆங்கீரச வருஷ மகோற்சவ காலத்தில் இக் கோயிலினுள்ளே ஏற்றுக்கொண்டதும், இவரே கடிதங்கள் அச்சிடுவித்தனுப்பி அவ்வருஷந்தைமாசம் ஏழாந்தேதி இராத்திரி இக்கோயிற் சந்நிதானத்திலே வெகுசனங்களைக் கூட்டி, இக்கோயிற் கிரியைகள் ஆகம விரோதம் என்பதையும்,

இக்கோயிலைப் பிரித்து ஆகம விதிப்படி கட்டுவித்து
 விக்கிரகப் பிரதிட்டை செய்வித்தல் வேண்டும் என்பதை
 யும், நம்மைக்கொண்டு சனங்களுக்கு விரித்துப் பிரசங்கிப்
 பித்ததும், அதன்பின் சனங்கள் கையொப்பம் வைத்ததும்,
 இத்திருப்பணியை நடத்தும்பொருட்டு ஒரு சபை ஏற்
 படுத்தப்பட்டதும், கையொப்பக்காரர்களுள்ளே சிலர்
 உதவியபொருள் கொண்டு திரிசிராப்பள்ளிக்கு மேற்கே
 உள்ள கருவூரினின்றும் உயர்வாகிய கருங்கற்கள் வருவிக்
 கப்பட்டதும், சேர்ந்தபணங் கருங்கற்களுக்குப் போதாமை
 கண்டு இச்சபையாருள் ஒருவர் வட்டிக்குப் பணம் எடுத்த
 துக் கொடுத்ததும், உங்களுக்குத் தெரியும். சென்ற வருஷ
 மகோற்சவத்திலே சனங்களுக்குப் பத்தியை விளைவிக்கும்
 பொருட்டுச் சில புண்ணியவான்கள் திருவாவடுதூறையா
 தீனத்தினின்றஞ் சிலஓதுவார்களை வருவித்து, இக்கோயில்
 தெற்கு வீதி மடத்திலே மாகேசுர பூசை நடாத்தித்,
 தேவாரத்திருக்கூட்டத்தினால் உற்சவத்தைச் சிறப்பித்
 துக் கொண்டு வரும்பொழுது, அது பொதுப்பெண்க
 ளுடைய நடன சங்கீதங்களுக்கு இடையூறுதல் கண்டு,
 இக்கோயிலார்கள் தேவாரபாராயணத்துக்கு இடையூறு
 விளைத்ததும், நாம் போதித்தபடி ஸ்ரீமுக வருஷ ரதோற்ச
 வத்திலே நிறுத்தப்பட்ட ஆட்டுக்கொலை மீட்டுந் தொடங்கி
 னதும், அம்மகாபராதங் கண்டு இடபவாகனோற்சவத்தி
 லும் ரதோற்சவத்திலுந் தீர்த்தோற்சவத்திலுந் தேவார
 பாராயணம் ஒழிந்ததும், உங்களுக்குத்தெரியும். தேவாரத்
 திருக்கூட்ட மாகேசுரபூசை செயப்பெற்ற மடத்திலே
 இக்கோயிலாற் சிலர், அம்மடங் கட்டுவித்த புண்ணியவான்
 களுடைய குடும்பங்களுக்கு விரோதமாகிய தூர்வார்த்தை
 களைச் சுவரிலே எழுதுவித்ததும், அம்மடங் தறைகளுள்

ஒன்றைப் பூட்டு முறித்துத் திறந்து உள்ளே மலங் கழித்
தும் சுவரஞ் செய்வித்தும் அசுத்தப்படுத்தினதும், உங்க
ளுக்குத் தெரியும். முன்பு கோயில் பிரித்துக் கட்டுவிக்க
வும் விக் கிரகப் பிரதிட்டை செய்விக்கவும் உடன்பட்ட இக்
கோயில்திகாரி பின்பு தாம் இவைகளுக்கு உடன்படுவ
தில்லை யென்று மறுத்து நிற்பதும், முன் பணங் கொடாத
கையொப்பக்காரர்கள் இதனையறிந்து பணங்கொடுக்க
உடன்படாததும், முன்பணங்கொடுத்த கையொப்பக்காரர்
களுள்ளேசிலர் திருப்பணியில்லையாயின்தங்கள்பணத்தைத்
தங்களுக்குத் தந்துவிடல் வேண்டும் என்று சபையாசை
நெருக்குவதும், சபையார் எழுதுங் கடிதத்துக்கு ஒரு
விடையுங் கொடாது இக்கோயில்திகாரி இறுமாந்து திந்
வதும், உங்களுக்குத் தெரியும். இவையெல்லாம் இப்படி
யிருக்க, இக்கோயில்திகாரியைச் சார்ந்தவர் சிலர் தூரங்
களிலே போய்த் திருப்பணி நடக்கும் நடக்கும் என்று
சனங்களை வஞ்சித்து நெல்லும் பணமும் தணிதலும்,
உங்களுக்குத் தெரியும். மிக அரிதின் வருவிக்கப்பட்ட
கருங்கற்கள் வெய்யிலிற்கிடந்து பழுதுபடுகின்றன. பண்டு
தொட்டுப் பரம்பரையே இக்கோயிலுக்குப் பற்பல உதவி
களைச் செய்த பிரபுக்களுடைய உறுதிமொழிகளும் இக்
கோயில்திகாரி செவிக்கேறவில்லை. இக்கருங்கற்களெல்லாம்
பழுதுபட்ட பின்புதான் பொருளுதவிக்காரர்கள் இதைக்
குறித்துச் சிந்திப்பார்கள் போலும்!

46. சைவசமயிகளே! நீங்கள் சுப்பிரமணியக்கடவுள்
னிடத்தும் ஆகமத்தினிடத்துங்கந்தபுராணத்தினிடத்துஞ்
சிரத்தையுடையீர்கள் என்பது சத்தியமேயாயின், இக்
கோயில்திகாரியைக் கண்டித்துத் திருத்தி இக்கோயிலை

ஆகமப்பிரகாரம் நடத்தும்படி செய்யக்கடவீர்கள். அது கூடாதாயின், நீங்களெல்லாந் திரண்டு மகா சபையாகக் கூடி கலந்து ஆலோசித்து, இக்கோயிலதிகாரிமீது கோர்ட்டிலே வழக்குத் தொடுத்துத் தீர்ப்புப் பெற்று இக்கோயிலதிகாரியை நிக்கி, உங்களுள்ளே பெரும்பான்மையோர்களுடைய சம்மதப்படி ஒரு சபை ஏற்படுத்தி, இக்கோயிலே அச்சபையின் பரிபாலனத்துக்கு உட்படுத்தக்கடவீர்கள். அதுவுங் கூடாதாயின், நீங்கள் வருந்திச் சம்பாதித்த பொருளை இங்கே வீணாகச் செலவழியாது, எந்தக்கோயில் ஆகமவிதிப்படி நடக்கின்றதோ அந்தக் கோயிலிலே செலவழித்து, அதையே உங்கள் வழிபாட்டுக்கு இடமாகக் கொள்ளக்கடவீர்கள்.

47. “நீர் ஏன் ஒருவரைப் பெயர் சுட்டி இப்படியெல்லாம் கண்டிக்கிறீர்? இப்பத்திரிகையைக் கண்டு யாவர் திருந்தப்போகிறார்! திருந்தாண்டத்து உமக்குக் குறைவுதானே. ஊர்ப்பகையும் ஏச்சுந்தான் உமக்குப்பயன். வேறு பயன் என்னை” என்று சிலர் பேசுவார்கள். இக்கோயில் சைவசமயிகள் எனப்படுவோர்கள் எல்லாருக்கும் உரிய பொதுத்தானம். இதை இக்கோயிலதிகாரி உங்களுடைய பேடிமையினாலே தமக்கு உரிய சிறப்புத்தானம் எனத்துணிந்து தமக்கு வர்த்தகசாலையாக்கிக்கொண்டார். இக்கோயில் தன்னிடத்தே வருஞ் சனங்களெல்லாருக்குந் கூாமங் கோப முதலிய அசுத்தங்களெல்லாவற்றையும் போக்கித் தேவபத்தி முதலிய சுத்தங்களை வளர்க்கவேண்டிய பரிசுத்த ஸ்தானம்; இதை இக்கோயிலதிகாரி உலகத்தாரெல்லாரையுங் கெடுத்தற்குரிய அசுத்த ஸ்தானமாகிய கூாமசாலையும் போர்க்களமுமாக்கிவிட்டார். இக்கோயிலுக்

குப் போகிறவர்களுள்ளே பெரும்பான்மையோர்கள் காளாஞ்சியுபசாரம் பெற விரும்பியும், வாணவேடிக்கை பார்க்க விரும்பியும், பொதுப் பெண்களையும் அழகினை யுடைய பிறர் மனைவியரையும் பார்த்து மோகிக்க விரும்பியும், சினேகர்களோடு கூடி, வெற்றிலைபாக்குத் தின்று புகையிலைச் சுருட்டுப் பிடித்துக் கஞ்சாலேகியம் உட்கொண்டு சிற்றின்ப வார்த்தைகள் பேசிக்களிக்க விரும்பியும், தங்கள் தங்கள் கற்பைப்பாதுகாக்கவிரும்பாது ஆடவர்கள் கூட்டத் தைநெருக்கி உள்ளே நுழைந்து தங்கள் தங்கள் ஆடம்பர பரணங்களைக் காட்டவிரும்பியும் போகிறார்கள். ஆடவர்களுள்ளும் பெண்களுள்ளுஞ் சிலர், புண்ணியத்தை விரும்பியே கோயிலுக்குப் போனவிடத்தும், குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்பவர்கள் போலப் பாவங்களையே சம்பாதித்துக்கொண்டு, திரும்புகிறார்கள். ஐயையோ! பரஸ்திரீகளைப் பரபுருஷர்களை மனசினால் இச்சித்தலும்வியபிசாரம் என்னும் உண்மையைச் சிந்திக்கிறார்களில்லை. இக்கோயில்திகாரியையும் இக்கோயிலையுங் கண்டு, மற்றக் கோயில்திகாரிகளும் தங்கள் தங்கள் கோயிலை இப்படியே கெடுத்து விடுகிறார்கள். பாதிரிமார்கள் தங்கள் 'நற்கொடை' என்னும் பத்திரிகையிலே "கந்தசுவாமி கோயிற்றிருவிழா" எனப் பெயர்கொண்ட ஏழாஞ் சங்கியையிலே "சண்டை சலஞ் சாதித்தல் தாசி சதுர் சங்கீதம் பரஸ்திரிகூட்டம் வாத்திய முழக்கம் ஷாணவீனையாட்டு முதலிய வேடிக்கைகள் யாஷுந் திருவிழாவில் உண்டு. அவை கந்தருக்குங் காழுகருங் வாய்ப்பு" என்று பேசுகிறார்கள். சிவதருமோத்தரம் என்னும் ஆகமத்திலே பிறர்மனைவியரை இச்சித்தல் வேசியரை இச்சித்தல் முதலிய பாவங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துக் காட்டி அவ்வவைகளுக்கு நரகத்துன்பம் விதித்தருவினவக்

கந்தசுவாமியேயாகவும், அவர் உங்கள் தீச்சார்பினாலே அநியாயமாக இகழப்படுகிறார். நாம் இவைகளெல்லாவற்றையும் அறிந்து, இக்கோயில்திகாரிக்கு நல்ல புத்திகள் சொல்லி, இக்கோயிலைத் திருத்துவிக்க நெடுங்காலம் பல்வழியாலும் முயன்றும், சித்தி பெருமை கண்டு, பொது நன்மையை விரும்பி இப்பத்திரிகையை வெளிப்படுத்துகின்றோம். நங்கடனை நாம் நிறைவேற்றுகின்றோம். பகைக்கும் ஏச்சுக்கும் பயந்து இது செய்பாத்தொழிவேமாயின், கடவுளுடைய கோபாக்கினிக்குப் பாத்திரராவோம். தங்கனும் அவன் யாகசாலையில் இருந்தவர்களுந் ததீசி முனிவருடைய உறுதிமொழிப்படி நடவாமைபினால், அம்முனிவருக்குக் குறைவுவந்தால், நமக்குங் குறைவுவரட்டும். ததீசி முனிவர் தங் கடனை நிறைவேற்றினார்; கேட்டவர்கள் தங்கள் கடனை நிறைவேற்றாமைபினாலே, தண்டிக்கப்பட்டார்கள். இது கந்தபுராணத்தினால் உங்களுக்குத் தெரியுமே. இராசாவுடைய கட்டளையைக் குடிகளுக்குப் பறையறைந்து தெரிவித்த பறையன், அக்கட்டளைக்கு அக்குடிகள் அமையாதவிடத்தும் குறைவடையாது பயனைப் படைத்தலையும், அமையாத குடிகள் தண்டிக்கப்படுதலையும், நீங்கள் நேரே காண்கிறீர்களே!

48. நாம் இப்பத்திரிகை எழுதியது குற்றம் என்று சிலர் பேசுகின்றார்கள். அவர்கள் இப்பத்திரிகையிலே கண்டிக்கப்பட்ட செய்கைகள் சிவாகம விநோதமல்ல என்றாயினும், இச்செய்கைகள் இக்கோயிலினிடத்தும், இக்கோயிலார்களிடத்தும் இல்லையென்றாயினும், முன்னர்ச்சாதித்துவிட்டன்றோ, பின்னர் நம்மீது குற்றமேற்றல்வேண்டும். அப்படிச்சாதிச்சுவல்வவர் உண்டாயின், வெளியேபுறம்

பட்டும். நாம் இப்பத்திரிகையை இக்கோயில்திகாரிமேற்
கோபத்தினால் எழுதினோம், ஆதலால் இது குற்றம் என்று
சிலர் பேசுகின்றார்கள். நாம் யாது சொல்கின்றோம்!
கோபத்தினுற்றான் எழுதினோம் என்கின்றோம். நல்லது:
அவர்கள் நம்மீது குற்றமேற்றுவது யாதினாலோ! நம்மேற்
கோபத்தினுற்றானே. ஆகவே, நம்போல அவர்களுந்
கோபமுடையவர்கள் தாமே. கோபமெனப்பட்டதெதுவுந்
தீமை பயக்குமோ! நன்மை பயக்குங் கோபமும் உண்
டன்றோ! நம்முடைய கோபம் யாது பற்றிய கோபம்?
ஆராயட்டும். இக்கோயில்திகாரி நமக்குக் கோயிற்பிரசாதம்
அனுப்பவில்லை என்ற கோபமோ? நமது கலியாண வீட்டுக்
குப் பெரியமேளஞ் சின்னமேளம் அனுப்பவில்லை என்ற
கோபமோ? நாங் கேட்டது யாதாயினுந் தரவில்லை என்ற
கோபமோ? நமக்கு இக்கோயிலிலே உபசாரஞ் செய்ய
வில்லை என்ற கோபமோ? இக்கோயில் சிவாகம விரோத
மாக நடத்தப்படுகின்றது என்ற கோபமோ? முன் நின்ற
வினாக்களுக்கெல்லாம் “இல்லை” என்ற விடையும், இறுதி
யில் நின்ற வினாவுக்கு மாத்திரம் “ஆம்” என்ற விடையுமே
சிறுவருஞ் சொல்லுவர். ஆகவே, நம்முடைய கோபம்
புண்ணியமோ பாவமோ! இனி நம்மைக் குறைகூறுவோர்க
ளுடைய கோபம் யாது பற்றியகோபம்? ஆராய்வோம்.
நம் பத்திரிகையிலே பேசப்பட்டவைகள் எல்லாமேனும்
அவைகளுள்ளே சிலவேனும் ஒன்றேனும் பொய்யென்ற
கோபமோ? இப்பத்திரிகையிலே கண்டிக்கப்பட்ட தீயொ
ழுக்கங்கள் தங்களிடத்தும் உள்ளன என்பது பற்றியும்,
இக்கோயில்திகாரியிடத்தே தங்களுக்கு உள்ள நடப்புப்
பற்றியும் எழுந்த கோபமோ? முன்னே வினாவுக்கு “இல்லை”
என்ற விடையும் பின்னே வினாவுக்கு “ஆம், ஆம்” என்ற

விடையுஞ் சிறுவர் வாயினுந் தடையொரு சிறிதுமின்றித்
 தோன்றும். ஆகவே, அவர்களுடைய கோபம் புண்ணி
 யமோ பாவமோ? வாய்திறக்கட்டும். ஈதறியாதார் மற்றே
 தறிவார்!!! “இக்கோயில் சிவாகம விரோதம் என்பது
 இவர் முன் அறியாரா? அறிந்திருந்தால் இவர் இக்கோயி
 லுக்கு முன் போனதென்னை? போய்விட்டு இப்பொழுது
 கண்டிப்பதென்னை” என்று சிலர் புறங் கூறுகின்றார்கள்.
 நாம் இக்கோயிலுக்கு இக்கோயிலார்களால் அழைக்கப்
 படாதே போனோமா? அழைக்கப்பட்டே போனோமா?
 அழைக்கப்படாதே போனோம் எனின், நமது சிறு பிராயந்
 தொடங்கி எக்காலமும் போனோமா? இடையிலே சில
 காலம் போகாதிருந்து போனோமா? இடையிலே எத்தனை
 வருஷம் போகாதிருந்தோம்? இருபத்தைந்து வருஷகாலம்
 போகாதிருந்தமை யாது பற்றியோ? இவர்கள் நம்மைக்
 கோயிலுள்ளே புகவொட்டார்கள் என்றோ? கந்தசுவாமி
 கடவுளல்லர் என்றோ? பாதிரிமார்களுக்குப் பயந்தோ?
 நாம் போகாத காரணம் உலகறியப் பிரசங்கிக்கவில்லையோ?
 அழைக்கப்பட்டே போனோம் எனின், எதன் பொருட்டு
 அழைக்கப்பட்டோம்? தங்கள் சொல்வழியே நம்மை ஒழுக்கு
 விக்கவோ? நஞ்சொல்வழியே தாங்கள் ஒழுகவோ? நாம்
 இங்கே போனது இக்கோயில் சிவாகம சம்மதம் என்று
 நம்பயன் குறித்து வழிபடல் கருதியோ? சிவாகம
 விரோதம் என்று பிறர் பபன் குறித்துத் திருத்துதல்
 கருதியோ? இக்கோயிலைத் திருத்தும் பொருட்டு வேண்டிக்
 கொள்ளப்பட்ட நாம் இங்கே நடப்பவைகளைப் போய்
 நேரே பாராது திருத்துவது எப்படியோ! இக்கோயிற்
 குற்றங்களெல்லாம் இங்கே நாம் போகுமுன்பே அறியப்
 பட்டனவோ? இங்கே போக்கு வரவு செய்கிறபொழுது

கண்டறியப்பட்டன சில இல்லையோ? போகாது விடுத்த
பின்பு கேட்டறியப்பட்டன சில இல்லையோ? நாம் இக்
கோயிற் செய்கைகளை இப்பொழுது இங்கே போகாது
விடுத்த பின்புதான் கண்டிக்கிறேமோ? போகத் தொடங்கு
முன்பு கண்டிக்கவில்லையோ? போய்வருகிற காலத்திலே
கண்டிக்கவில்லையோ? அக்காலத்திலே வெளியிலே மாத்தி
ரந்தான் கண்டித்தோமோ? இக்கோயிலின் உள்ளே
கண்டிக்கவில்லையோ? இவர்கள் புறத்தே மாத்திரந்தான்
கண்டித்தோமோ? இவர்களெதிரே கண்டிக்கவில்லையோ?
நமது கண்டனம் நீதி என்று உடன்பட்டார்களோ? உடன்
படவில்லையோ? உடன்பட்டார்கள் எனின், திருத்தமடை
யாததென்னையோ? உடன்படவில்லையாயின், சிலாவிக்கிர
கங்கள் ஏற்றல் ஆட்டுக்கொலைநிலக்கல் கோயில் பிரித்து
கட்டச் சம்மதித்தல் முதலியவை ஏன் செய்தார்களோ?
பின் ஏன் மறுத்தார்களோ? நங்கண்டனம் அநீதி என்று
பின்பு தேறினார்களோ? தேறினார்கள் எனின், அதற்கு
ஆகமப்பிரமாணங் காட்டினார்களோ? இனிக் காட்டுவார்
களோ? இவைகளுக்கெல்லாம் விடை நன்றாக அறிந்திருந்
தும், பொருமை கூடாநட்பு பொய்யுபசார விருப்பு முதலிய
பல காரணங்களினாலே மனச்சான்றுக்கு விரோதமாகப்
புறம்பழித்துப் பேசங் கீழ்மக்களோடு பேச்சேதிருக்கின்
றது! அம்முடர்கள் இவ்வியாழ்ப்பாணமாகிய மரத்தைப்
பிடித்த புல்லுருவிகள்; அப்புல்லுருவிகள் ஒழியும் வரையு
யும் இம்மரந் திருந்தாது திருந்தாது!!!

49. எந்தப்பொருளும் எல்லாருக்கும் நல்லதுமன்று,
எல்லாருக்கும் பொல்லாததுமன்று; இப்பத்திரிகையும் அப்
படியே. சிவசாத்திரத்தில் விசுவாசம் இல்லாதவர் சைவர

சாரம் இல்லாதவர், ஒரு சமயநடையுஞ் சாராதவர், கள்ளஞ்சு சாராயங் குடிப்பவர், இறைச்சி தின்பவர், கஞ்சாவெறியர், பிறர்மனைவியரைக் கற்பழிப்பவர், தாசிலீடு தூங்குவோர், தேவத்திரவியங் கவர்பவர், பிராமணத் திரவியங்களைக் கவர்ந்து பிராமணப் பெண்களைக் கற்பழிப்பவர், கைக்கூலி வாங்குங் கோயிலதிகாரிகள், கல்வியறிவொழுக்கம் ஒரு சிறிதும் இல்லாது கைக்கூலி கொடுத்துக் குருத்துவஞ் செய்பவர், திருவிழாக் காலங்களிலே தெருத்திண்ணைகளில் இருந்துகொண்டுச் சந்திகளில் நின்றுகொண்டும் பிறர் மனைவியரை இச்சித்துப் பார்த்துத் தூர்வார்த்தைகள் பேசி வாய் புலம்பித் திரிபவர், பொய்யுபசாரத்தில் விருப்ப முடையபோலிப்பிரபுக்கள், தத்தம்பகையைக் கோயிலிலே சாதிக்குஞ் சண்டாளர், கோயிலதிகாரிசளுக்குப் பொய் மரியாதை காட்டிப் பலகாரம்வாங்கித் தின்பவர் முதலிய பாவி சளுக்கு இப்பத்திரிகை மிகப்பொல்லாதது பொல்லாதது தானே. இப்பத்திரிகை புறந் தூற்றப்படும்போது, யாவரும் அவர்களைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு, அவரவர் செய்கைகளை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

50. சனங்களுடைய இறையைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களைப் பாதுகாக்கும் இயல்புடைய துரைத்தனத்தா சிடத்தே வேதனம் பெற்று அவருக்குஞ் சனங்களுக்கும் உபயோகப்படும் வேலைகளை நடாத்துதலிற்றானே ஆபீசிற்கால முழுதும் போக்குவது துரைத்தன உத்தியோகத்தார்கள் கடன். இவ்வியாழப்பாணக் கச்சேரி உத்தியோகத்தார்களிற் சிலர், இக்காலத்து ஏசுண்டு காலத்திலே அதனை மறந்து, அங்கே தங்காலத்தினுந் தங்குமுத்தியோகத்தார்களாலத்தினும், அங்கே தங்கள் தங்கள் கருமமுடிக்க வருஞ்

சனங்கள் காலத்தினுஞ் சிறிது சிறிது பாகம் பரதூஷண வார்த்தைகளைத் தாங்கள் பேசியும் அவர்களைக் கேட்பித் துங் கொள்ளை கொள்வது வழக்கம். இனி, இப்பத்திரிகை வெளிப்பட்டபின், நம்மேலே தொடுக்கப்படுந் தூஷணக் கூட்டங்களினாலே அங்கே அவர்கள் காலம் பெரிது கொள்ளை கொள்ளப்படும் போலும்! அதனாலே நமக்கு விளையுங் கேடு ஒரு சிறிதும் இல்லை; துரைத்தனத்தாருக் குஞ் சனங்களுக்கும் விளையுங் கேடு பெரிது பெரிது!!! அதற்கு நாம் யாது செய்வோம்; அது நங்குற்றமன்று; கச்சேரித் தலைவன் குற்றம்.

இங்ஙனம்:

வண்ணார்பண்ணை }
யுவனா ஆடிஸ் }
(1875.)

உங்கள் கல்வாழ்வை யதார்த்தமாகவே
விரும்பி எதிர்பார்க்கிற
சைவப்பிரசாரகர்.

2. நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில்

இரண்டாம் பத்திரிகை

நாம் உலகத்தாருக்குப் பயன்படும்பொருட்டு எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் என்னும் பத்திரிகையை வாசித்தவர்களுள்ளே, தக்கவைகள் தகாதவைகள் பகுத்தறியும் அறிவும் மனச்சான்றுக்கு ஒரு சிறிதும் விரோத மறப் பேசும் பேச்சும் உடைய மேன்மக்களொழிய, மற்றவர்களுள்ளே பலர் உண்மை அறிந்தும் பொறுமை துரபிமான முதலிய காரணங்களினாலும், வேறு பலர் இன்னும் உண்மை அறியமாட்டாமையினாலும், அப்பத்திரிகையை வாசியாதவர்கள் பலர் இவர்கள் கற்பித்த பொய்வார்த்தைகளால் விளைந்த மயக்கத்தினாலும், அநியாயமாகவே நம்மைத் தூஷித்துக்கொண்டு திரிகிறார்கள். எல்லாரும் அப்பத்திரிகையோடு இவ்விரண்டாம் பத்திரிகையையுஞ் சித்தசமாதானத்தோடு பலமுறை வாசித்து, உண்மை தெளிந்து, அடங்கி யொழுகக் கடவர்கள்.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலார்களே!

1. உங்கள் கோயிற்கட்டடமும், அங்கே விக்கினை சுரப் பிரதிட்டை இல்லாமையும், மூலமூர்த்தி உற்சவ மூர்த்திகள் சுப்பிரமணிய விக்கிரகங்களாகாது வேலாயுதங்களாய் இருத்தலும், வேலாயுதங்களுக்குத் தேவிமாராகப் பக்கங்களிலே தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை விக்கிரகங்கள் வைக்கப்படுதலும், நிகைஷ பெருத பிராமணர்களே பூசை செய்தலும், பிறவுஞ் சிவாகம விரோதம் என்றும், இக்குற்றங்களைத் திருத்தல் வேண்டும் என்றும், நாம்

உங்கள் கோயிலதிகாரியாய் இருந்த தம்பு என்னும் வழக்கப் பெயரையுடைய இரகுநாதமாப்பாணருக்குப் பலமுறை அறிவித்ததும், 1847 -ம் ஆண்டுக்குச் சமமாகிய பிலவங்காஹு ஆடிமீ விளைவேலி வேதக்குட்டிக் குருக்கள் உங்கள் கோயிற் திருவிழா நடத்த வந்திருந்தபோது அவர்க ளெதிரே அவ்விரகுநாதமாப்பாணருக்குப் போதித்ததும், நீங்கள் அறிந்ததில்லையா? அப்பொழுது அறிந்திலாத பிறந்திலாத உங்கள் பிள்ளைகள் உங்கள்வாய்க் கேட்டறிந்த தில்லையா?

2. நாம், நமது போதனைக்குத் தம்பு உடன்படாமை கண்டபின், பொதுநன்மையை விரும்பி, அப் பிலவங்காஹு ஹைமீ வண்ணூர்பண்ணைச் சிவன்கோயிலிலே வெகுசனக் கூட்டத்திலே உங்கள் கோயிற் குற்றங்களை எடுத்துச் சாத்திரப் பிரமாணங் காட்டிக் கண்டித்துப் பிரசங்கித்த தும், நீங்கள் அப்பிரசங்கஞ் சுப்பிரமணிய தூஷணம் என்று நம்மீது அநியாயமாகவே குற்றம் ஏற்றிக்கொண்டும், நாம் விரைந்து கெடுவேம் என்று அங்கங்கே சாபம் இட்டுக் கொண்டுந் திரிந்ததும், உங்கள்கோயிலிலே சிலகாஹு (1848) ஆடிமீ நடந்த திருவிழாவிலே நம்முடைய பிரசங்கத்தைக் கண்டித்து ஒரு பிரசங்கஞ் செய்யப்படும் என்று நீங்கள் விளம்பரம் விடுத்ததும், பிரசங்கஞ் செய்ய உடன்பட்ட உங்கள் கோயிற் பிராமண பண்டிதர்கள் பின் பயந்து மறுத்துவிட, அவர்களுக்கும் உங்களுக்குஞ் சனங்களால் அவமானம் விளைந்ததும், நீங்கள் நினைத்திருக்கிறீர்களா மறந்துவிட்டீர்களா?

3. நம்முடைய உருத்திராக்ஷப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள் சிலர் தலையிலுங் கழுத்திலும் உருத்திராக்ஷ

மாலே தரித்துக்கொண்டு உங்கள் கோயிற் றிருவிழாவில் வந்து நின்ற பொழுது, சில பிள்ளைகளைத் தலையிலுங் கழுத்திலும் பனங்காய்ப் பணிகாரமாலே தரித்துக்கொண்டு அவர்கள் கூட்டத்தினுள்ளே நிற்கும்படி செய்த உங்க ளுள்ளும் உங்கள் பிராமணர்களுள்ளுஞ் சிலர் இப்பொழுது உருத்திராக்ஷர் தரிக்கவில்லையா?

4. தீகைஷ பெற்ற பிராமணர்களை உயர்ந்தவர்கள் என்ற நமது பிரசங்கத்தைத் தூஷித்த உங்கள் பிராமணர்க ளுள்ளும் மற்றப் பிராமணர்களுள்ளும் பலர் பின்பு தீகைஷ பெறவில்லையா? முன்பு அவர்களோடு கூடி நம்மைத் தூஷித்துக்கொண்டு திரிந்த நீங்களே, பின்பு உங்கள் பிராமணர்களுள்ளே தீகைஷ பெறுதவர்களை தீகைஷ பெறும் படி ஏவவில்லையா?

5. உங்கள் கோயிலிலே விக்கினேசுரப் பிரதிட்டை இல்லாமை குற்றம் உற்சவவிக்கிரகப் பிரதிட்டை இல் லாமை குற்றம் என்ற நமது பிரசங்கத்தைச் சுப்பிர மணிய தூஷணம் என்று இகழ்ந்து நமக்குச் சாபம் இட்டுக் கொண்டு திரிந்த நீங்களே, பின்பு விக்கினேசுரப் பிரதிட் டையும் ஆறுமுகசுவாமியுற்சவ விக்கிரகப்பிரதிட்டையுஞ் செய்வித்துக்கொள்ளவில்லையா?

6. உங்கள் கோயில் சிவாகம விரோதம் என்பதையும் அதனைத் திருத்துதற்கு நீங்கள் உடன்படாமையையும் அறிந்து, பிலவங்களு ஷ்டிமீ முதலாக இருபத்தைந்து வருஷகாலம் அக்கோயிலுக்கு வராது விடுத்த நாம் ஆங் கிரசனா (1872) ஆனிமீ உங்கள்கோயிலுக்கு வரத்தொடங் கியது உங்களால் அழைக்கப்பட்டா அழைக்கப்படாதேயா? நீங்கள் நம்மை அழைத்தது நம்பொருட்டா? உங்கள் பொருட்டா?

7. உங்கள் கோயிலிலே உங்கள் கோயிற் பிராமணரல்லாத மற்றொருவரும் புராணத்துக்கு அருத்தஞ் சொல்லக்கூடாது என்னும் நியமத்தை நீங்களே நீக்கிப், பிராமண சாதியேமல்லாத நம்மை வலிந்து பிரார்த்தித்து, விசேஷ காலங்களில் அழைத்துக்கொண்டு போய் அருத்தஞ் சொல்லித்தது எதன்பொருட்டோ?

8. நாம் உங்கள் கோயிலிலே முதல் அழைக்கப்பட்டதெய்வபாணையம்மை திருக்கல்யாணத்திற்குப் பொருள் சொல்லி முடிந்தவுடனே, அக்கோயிலில் வேலாயுதப்பிரதிட்டை ஆகமனிரோதம் என்றுஞ் சிலாவிக்கிரகந் தாபித்தல் வேண்டும் என்றுஞ் செய்த பிரசங்கத்தை நீங்கள் மகிழ்ந்து கேட்டதும், நமது போதனை கேட்டு நல்லூர்ப் பொன்னம்பல பத்தர் சென்னப்பட்டணத்தினின்றும் வருவித்த சிலாவிக்கிரகங்களை நீங்கள் உங்கள் கோயிலிலே பிரதிட்டை செய்விக்க உடன்பட்டே திருவிழாக்காலத்தே உபசாரத்தோடு உலகறிய உங்கள்கோயிலினுள்ளே சேர்த்ததும் இல்லையா?

9. உங்களுள்ளே கந்தையமாப்பாணர் ஆயிரங்கடிதம் அச்சிற் பதிப்பித்துப் பரப்பி, ஆங்கிரசரு (1873) தைமீ 7உ சனிக்கிழமை இராத்திரி உங்கள் கோயிற் சந்நிதியில் ஒரு சபை கூட்டவில்லையா?

10. அந்தச் சபையிலே எல்லாரும் அறியக் கந்தைய மாப்பாணர் செய்துகொண்ட வேண்டுகோளின்படி, நாம் சுப்பிரமணியக் கடவுளுடைய இலக்கணங்களை விரித்துப் போதித்து, அதன்பின் உங்கள் கோயிற் கிரியைகள் ஆகம விரோதம் என்றும், அக்கோயிற் கருப்பக்கிருகமுதவியவைகளைப் பிரித்து ஆகமப்பிரகாரங் கருங்கல்வினாலே கட்டு

வித்து விக்கிரகப் பிரதிட்டை செய்வித்தல்வேண்டும் என்றும், பிரசங்கிக்கவில்லையா?

11. பிரசங்க முடிவிலே கையொப்பஞ் சேர்க்கப்படும் பொழுது, கையொப்பப் பணத்தை யேற்றுத் திருப்பணி நடத்துதற்கு, இ. சம்பந்தநாத முதலியார், சு. மாணிக்க வாசக முதலியார், கு. கதிர்வேற்பிள்ளை, மு. கந்தைய மாப்பாணர், பெ. லெ. வைரவஞ்செட்டியார் என ஐந்து பேர் ஒரு சபையாக ஏற்படுத்தவில்லையா?

12. இச்சபையார் பெயர் கேட்டவுடனே, கையொப்பம் வைத்தவர்கள் “நாவலர் இச்சபையில் ஒருவராய் இருந்தாற்றான் நாங்கள் இக் கையொப்பப் பணந்தருவேம்” என்றும், கையொப்பம் வைப்பவர்கள் “நாவலர் இச்சபையில் ஒருவராய் இருந்தாற்றான் நாங்கள் கையொப்பம் வைப்பேம்” என்றும் இரைந்து பேசவில்லையா?

13. உடனே திருப்பணிச்சபையாருள் ஒருவர் நமது சமீபத்தில் வந்து “நாங்கள் இச்சபைக்கு அக்கிராசனாதிபதியாய் இருந்தாற்றான் இத்திருப்பணி நிறைவேறும்; அல்லது நிறைவேறாது” என்று பலமுறை வலிந்து பிரார்த்தித்த பின்னன்றோ, நாம் அதற்கு உடன்பட்டோம் என்பது யாவர் அறியாதார்?

14. உங்கள் கோரிற் சந்திதியிலே திருப்பணிச்சபை கூடிய இராத்திரிகளுட் சிலவற்றிலே, நாம் வீட்டிலே ஆரோக்கியம் இல்லாதேமாய்ச் சயனித்ததற்குப் பின்பு தானும், நீங்கள்வந்து வலிந்து பிரார்த்திக்க, நாம் மறுக்காது உங்களுக்கு எளிவந்து உதவி செய்ததை நீங்கள் அற்பகாலத்துள்ளே மறந்துவிட்டதென்னையோ? வெல்லாத வழக்கையும் வெல்லுமென்று வஞ்சித்து உங்கள் கைப்

பொருளை மிகப் பற்றிக்கொண்ட ஒரு பிறக்கிருசியார் தாமும், நீங்கள் உங்களால் ஒரு பைசாவேனும் பெறாத பெற விரும்பாத நம்மை வந்தெழுப்பிய நேரத்திலே, தம்மை வந்தெழுப்பினால் தாம் ஆரோக்கியமுடையரே யாயினும், உங்களுக்குயாது செய்வாரோ? ஒருநல்வார்த்தை பேசினுற் போதாதோ? ஒருநாளோ இரண்டுநாளோ! இதை ஒரு சிறிது நீங்கள் ஆலோசிக்கலாகாதோ? புத்தி மழுங்கி விட்டதோ! இப்படியெல்லாம் நாம்செய்தது பொது நன்மைக்கன்றோ?

15. நீங்கள் பிலவங்களு (1847) ஆடிமீ உங்கள்கோயிற் றிருவிழா நடத்த வந்திருந்த விளைவேலி வேதக்குட்டிக் குருக்களை நோக்கி, “இந்தக்கோயில் கிலமாயிருக்கின்றது; இதைப் பிரித்துப் புதிதாகக் கட்டுவித்தல்வேண்டும்” என்று வேண்டிக்கொண்டதும், அவர்களும் நீங்களும் பற்பலரிடத்தே கையொப்பங்கள் சேர்த்ததும், கையொப் பஞ் சேர்ந்தும் பணஞ் சேராமையால் உங்கள் கருத்துப் பயன்படாதொழிந்ததும், நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்களா?

16. நீங்கள் பழைய வெண்கற்களோடு இத்தேசத் தில் அகப்படும் புதிய வெண்கற்கள் கொண்டு உங்கள் கோயிலை முன்னே கட்டுவிக்கப் புகுந்த கருத்து ஒரு சிறிதுஞ் சித்தியாதொழிந்ததே யாகவும், தென்னிந்தியா வின் கீழ்த்திசையில் உள்ள திருக்கோயிற் றிருப்பணிக ளுக்குங் கிடைத்திலாத உயர்வாகிய கருங்கற்கள் மேற் றிசையினின்றுஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுள் யாவர் வாயிலாக உங்கள் கோயிற்றிருப்பணிக்குக் கிடைப்பித்தருளினார்?

17. நாம் உங்கள் கோயிலிலே நடக்குங் குற்றங்கள் பலவற்றையும் உங்களெதிரும் உங்கள் பிராமணர்களெதி

ருங் கண்டிக்கவில்லையா? நீங்கள் “இக்குற்றங்களுள்ளே இப்பொழுது திருத்தக் கூடியவைகளை இப்பொழுது திருத்துவோம்; மற்றவைகளைப் புதுப்பிரதிட்டைக்குப் பின்பு திருத்துவோம்” என்று உறுதிமொழி சொல்லிக் கொண்டே நம்மை உங்கள்கோயிலுக்கு அழைக்கவில்லையா?

18. உங்கள் கோயிற் பிராமணகுருமார் செய்யும் அநாசாரங்கள் சிலவற்றை நீங்களே நமக்கு வந்து தெரிவித்து, அவைகளைத் திருப்பணிப் பிரசங்கத்திலே கண்டிக்கும்படி பிரார்த்தித்துக்கொள்ளவில்லையா?

19. ஸ்ரீமுகவூத்துப் (1873) புரட்டாதி மாசத்தில் ஒரு சக்கிரவாரத்திலே அத்தியடிக் கதிர்வேலர் உங்கள் கோயிலிலே செய்விக்கப் புகுந்த சுப்பிரமணியகலசஸ்நபனம் அவர் வேண்டுகோளின்படி, நாம்வந்திருந்து நடத்துவிக்கக் கண்ட சனங்களெல்லாம்: “இதுபோல முன்னொருபோதும் நடக்கவில்லை” என்று பாராட்டவில்லையா? சுப்பிரமணியாலயத்திலே செய்யத்தக்கது உருத்திரகலசாபிஷேகமா சுப்பிரமணியகலசாபிஷேகமா? உங்கள் கோயிலிலே நெடுங்காலங் கலசாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு வந்த இராமேசுவரத்தார் சுப்பிரமணிய கலசாபிஷேகத்து இன்றியமையாத கந்தசூக்தம் அறியாதவரென்பது நம்மால் அன்றே வெளிப்படவில்லையா? சுப்பிரமணிய கலசாபிஷேகக் கிரமம் யாது? நடுவே சுப்பிரமணியர் பொருட்டு ஒரு கும்பமும் அதற்கு இருபக்கத்திலுந் தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை பொருட்டு இரண்டு வர்த்தனியும், கிழக்கு முதல் எட்டுத்திக்கினும் அட்டவித்தியேசுரர்பொருட்டு எட்டுக் கலசமுங் குமாரதந்திர விதிப்படி தாபித்துப் பூசித்து அக்கினிகாரிய முடித்து அபிஷேகிப்பதன்றோ சுப்பிரமணிய கலசாபிஷேகக்கிரமம்? நீங்கள்வாங்கும் பன்னிரண்டுருபா இக்கிர

மப்படி செய்யும் அபிஷேகத்திற்குப் போதாதுதானோ? குமாரதந்திரத்துக்கு மாறாக நீங்கள் செய்யும் வினையாட்டுக்குப் பணந்தந்தவர்கள் யாது பயன் அடைவார்களோ?

20. பவஞ்சு (1874) திருவிழாவிலே நாம் திருவாவடு துறையினின்றும் நம்மால் வருவிக்கப்பட்ட ஒதுவார்களுக்கும் இங்குள்ள சைவர்களுக்குத் தெற்குவிதி மடத்திலே சில புண்ணியவான்களைக்கொண்டு மாகேசுரபூசை நடத்து வித்துச் சுவாமிக்குப் பின்னே தேவாரபாராயணஞ் செய் வித்தது நன்மையா தீமையா?

21. சுவாமிக்குமுன்னே பொதுப்பெண்கள் செய்யும் நாட்டியத்தைப் பார்த்துக் காமாதிகளினாலே கெடுகிற சனங்களுள்ளே சிலராயினுஞ் சுவாமிக்குப் பின்னே சிவ பூஜாவான்களாகிய சைவர்கள் ஒதுந்தேவாரத்தைக்கேட்டுச் சிவபத்தி ஒரு சிறிதாயினும் அடையும்படி நாஞ் செய்யத் தலைப்பட்டது நன்மையா தீமையா?

22. சாயங்கால பூசைக்கும் இரண்டாங்கால பூசைக்கும் இடையே வசந்தமண்டபத்தின் எதிரே பொதுப்பெண்கள் தங்கள் நடன சங்கீதங்களினாலே சனங்களுக் காமத்தைச் சொலிப்பிக்கும் வழக்கத்தை நீக்கி, ஒதுவார் மூர்த்திகள் தேவாரம் ஓதியும் அதனைச் சாரங்கியில் அமைத்து வாசித்துஞ் சனங்களுக்குச் சிவபத்தியை வளர்விக்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தும்பொருட்டு நாந் தொடங்கியது நன்மையா தீமையா?

23. வசந்தமண்டபத்தினெதிரே மது மாமிசபட்சணம் வியபிசாரம் முதலிய தீமைகளெல்லாம் நிறைந்த பரத்தையர்களுடைய நடன சங்கீதங்களுக்கு ஐந்தாறு நாழிகைநேரம் மிக்க உவப்போடு கொடுக்கும் நீங்கள், திரு

விழாச் செலவிற்குங் கொடையாளருடைய வேண்டுகோளின்படியே அவ்வசந்தமண்டபத்தினெதிரே ஓதுவார்கள் சாரங்கி வாசிக்கவுந் தேவாரம் ஒதுவுந் தொடங்கிய உடனே தானே, தங்கள் நேரத்தைத் தேவாரங் கொள்ளே கொள்ளத் தொடங்குகின்றது என்று பொறுமை கொண்ட பரத்தை யர்கள் இட்ட கட்டளையை உங்கள் சிரமேற்கொண்டு, நைவேத்தியமெடுக்கும்படி வாத்தியத்தை முழக்குவீர்துத் தேவாரத்துக்கு இடையூறு ஒரு சிறிதேனும் அஞ்சாது விளைத்த உங்கள் தூர்ப்புத்தி எப்படி வந்து முடிந்தது?

24. நீங்கள் ஸ்ரீமுகவருஷம்(1873) தேர்த்திருவிழாவுக்கு நம்மை வந்தழைத்தபொழுது, நாம் “ உங்கள் கோயிலிலே கிராமசாந்தியிலுந் தேர்த்திருவிழாவிலும் வைரவபூசையிலும் ஆடு வெட்டுகிறபடியால் நாம் அங்கே வரோம்” என்று மறுக்க, நீங்கள் “இனி ஒருபொழுதும் அப்படிச்செய்யோம்” என்று உறுதிமொழி சொல்லி நம்மை வருவிக்க வில்லையா? நீங்கள் அவ்வுறுதிமொழிப்படியே அவ்வருஷத் தேர்த்திருவிழாவிலும் வைரவபூசையிலும் பலவருஷக் கிராமசாந்தியிலும் ஆட்டுக்கொலையை உலகறிய நீக்கிவிட வில்லையா? இப்படிச் செய்த நீங்கள், நாம் இருபத்தான்கு நாளும் நியமமெனக்கொண்டு தொடங்குவீர்த் தேவார பாராயணத்தினாலே பொறுமை கொண்ட உங்கள் தாசிகள் “நாங்கள் பணஞ்செலவிட்டு நெடுங்காலம் பிரயாசப்பட்டுக் கற்ற நடன சங்கீதங்களைக் கோயிலிலல்லாமல் வேறெங்கே காட்டுவோம்! நாங்கள் பெரும்பணத்தொகை கொடுத்து வாங்கிய ஆடையாபரணங்களைக் கோயிலிலல்லாமல் வேறெங்கே காட்டுவோம்! இனி எப்படி ஆடவர்களை மோகிப்பித்துப் பணம்பறிப்போம்!” என்று உங்களுடையே செய்த முறையீட்டினாலே மயங்கி, இனி ஆடுவெட்டினால்

நாங் கோயிலுக்கு வரேம் எனவும் நாம் வராதொழிந்தால் தேவாரபாராயணம் நடவாது எனவும் ஆலோசித்துக் கொண்டு, ஆடுவேட்டி இடபவாகனத் திருவிழாவுக்குந் தேர்த்திருவிழாவுக்குந் தீர்த்தத் திருவிழாவுக்குந் தேவார பாராயணம் நடவாவண்ணஞ் செய்து, தாசிகளைப் பிரீதிப் படுத்திவிட்டீர்களே!

25. சுப்பிரமணியாலயத்திலும் வீதியிலும் மனித ராயினும் மிருகமாயினும் இறந்தாற் கிராமத்திலே வாந்தி பேதி உண்டாகும் எனவும், அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்து சம்புரோக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும் எனவும், விதித்த குமாரதந்திரத்தையும், அதனை அருளிச்செய்த சிவபெரு மானையும், அக்குமாரதந்திர விதிப்படியே திருச்செந்துர் முதலிய தலங்களிலே பூசை, திருவிழாக்களை ஏற்றருளிய சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் அவமதித்து, விலைப்பெண்க ளுடைய வாக்கை நன்குமதித்து, விலைப்பெண்களுடைய வாக்கை நன்குமதித்து, நீங்கள் தேவார பாராயணத்தை அகற்றச் செய்த ஆட்டுகொலைப் பாவம் உங்களுக்குஞ் சனங்களுக்கும் எப்படிவந்து முடிந்தது?

26. “சுப்பிரமணியக்கடவுள் வழிபாட்டின்பொருட்டு ஆடறுத்தல் திருமுருகாற்றுப்படையிலே சொல்லப்பட்ட டிருக்கின்றதே! இக்கோயிலில் ஆடறுத்தல் ஆகாதா” என்று நீங்களுஞ் சனங்களும் புறத்தே பேசிக்கொண்டு திரிகின்றீர்கள். திருமுருகாற்றுப்படையிலே ஆடறுத்தல் யாவர் தொழிலாகச் சொல்லப்பட்டது? வேடர் தொழி லாகவன்றோ! வேடர்கள், முருகக்கடவுள் என்றொருவர் இருக்கிறார் அவரை வழிபட்டால் தாங்கள் விரும்பியபயன் கிடைக்கும் என்னும் பொதுவறிவுமாத் திரமே யுடையவர்க.

ளாய்த், தாங்கள் சூடும் பூக்களைச் சூட்டுதலும் தாங்கள் உட்கொள்ளுந் தினைமா தேன் மாமிசம் முதலியவைகளை நிவேதித்தலுஞ் செய்து, வழிபடுவார்கள். அவர்கள் குன்ற வாசிகளாய்க் கல்வி கேள்வி ஒருசிறிதும் இல்லாதவர்களாதலாற் சுப்பிரமணியக் கடவுளுடைய இலக்கணங்களையும் அவரை வழிபடுங் கிரமங்களையும் புண்ணியபாவப் பகுப்பையும் அறியார்கள். அவர்கள் தங்கள் மனசுற்றோன்றிய படியே பத்திசெய்து ஒருபிரகாரம் வழிபட, முருகக்கடவுள் அவ்வழிபாட்டுக்கேற்ற அருள் செய்வர். நீங்கள் வேடர்களா? உங்கள் நிலம் வேதசிவாகம புராணாதிகள் வழங்காத மலைநிலமா? கந்தபுராணம் அறியீர்களா? அப்புராணம் வாயிலாகக் குமாரதந்திரம் என்பதொன்றுண்டு. அதில் விதித்தபடியே முருகக்கடவுளை வழிபடல் வேண்டும் என்பதறியீர்களா? நீங்கள் இவையெல்லாம் அறியாத வேடர்களேயானால், சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட தீக்கூடி, அநுட்டானம், அந்தியேட்டி, சிராத்த முதலிய கிரியைகள் உங்களுக்கேன்? உங்கள் கோயிலிலே நீங்களே மாமிசமுதலியவை நிவேதித்துப் பூசை திருவிழாச் செய்ப்பாது, பிராமணர்களைக் கொண்டு பூசை திருவிழாச் செய்விப்பதென்னை? வேடருருத்தரித்து வில்லும் அம்புங்கொண்டு திரிந்து, மிருகங்களையும் பறவைகளையுங் கொன்று சீவியாது, கோயிற் றிரவியங்களைக் கொள்ளுகொண்டு சீவிப்பதென்னை? இனி நீங்களும் உங்களைச் சார்ந்த சனங்களும் இப்பொழுதுள்ள அறிவெல்லாம் இழந்து வேடர்களாய்விடுங்கள். அப்பொழுது பேச்சொன்று மில்லை.

27. நாம் உற்சவங்கொண்டருள்வது ஆன்மாக்கள் கம்மேலே பத்திசெய்துய்யும்பொருட்டு, அப்பத்தி வளர்ந்

தோங்கும்படி சிறப்பாக இருபத்திரண்டுநாள் நடந்த தேவாரபாராயணம் அதி முக்கியமாகிய தேர்த்திருவிழா விலே நடவாழ்ந்தது. இனி இந்தத்தேர் நமக்கேன்” என்பதன்றோ சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய திருவுள்ளக் கிடக்கை யென்பது, பயனால் விளங்கவில்லையோ?

28. தேரை நெருப்புத்திண்டியவுடனே: “இது எவ் வகைப்பட்ட குற்றத்தினாலே சம்பவிப்பது? இதனாலே கோயிலதிகாரிக்குங் கிராமத்துக்கும் யாது கேடு விளையத் தக்கது? இதற்கு யாது பிராயச்சித்தஞ் செய்யத் தக்கது? இனித் திருவிழாவுக்கு யாது பண்ணத்தக்கது?” என்று நீங்கள் எந்தச் சிவாகமபண்டிதரிடத்தே எந்தச் சைவா சாரியரிடத்தே போய் விசாரித்தீர்கள்? உங்களுக்குச் சிவாகமவிதி விலக்குக்களை அறிவிக்க வல்லவர்கள் வேறு யாவரோ?

29. நெருப்புத்திண்டப்பெற்ற தேர், முதலியவைகளிலே சுவாமிஎழுந்தருளப்பண்ணினாற் கோயிலதிகாரிக்குங் கிராமத்துக்குங் கேடுவிளையும் என்ற சிவாகம விதிக்கு ஒரு சிறிதாயினும் அஞ்சாது, வயிற்றுப்பிழைப்பே பெரும் பயனாக நினைத்து, நீங்கள் திருவிழாச் செய்யத் தொடங்கிய கருத்து: “அரசனுஞ் செய்வதீச னருள்வழி” என்று சிவ ஞானசித்தியாரிலே திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரகாரந் துரைத்தனத்தாருடைய கட்டளையினால் எப்படி வந்து முடிந்தது?

30. வார்திபேதி பரவுங்காலத்தில் வெகுசனக்கூட்ட நெருக்கம் அவ்வியாதி விருத்தியாதற்கு ஏதுவாகும் என்றஞ்சித் துரைத்தனத்தார் சனங்களுடைய ஆரோக்கி யத்தை அவாவி, இப்பொழுது திருவிழாவை நிறுத்தும்படி

செய்த கட்டளை, தேசகலகம் இராசயுத்தம் பஞ்சம் மகா
ரோக முதலியன சம்பவித்த காலத்திலே திருவிழாவை
நிறுத்தல் குற்றமாகாது என்ற சிவாகம விதிக்கு ஒத்ததே
யாகவும், பொருளாசைமேலீட்டினாலே அக்கட்டளையை
எதிர்த்து இப்பொழுது நடத்தத் தொடங்கிய உங்கள்
தூர்ப்புத்தி எப்படி வந்து முடிந்தது?

31. உங்கள் கோயிலிலே வருஷத்திருவிழா ஆடி-
யமாவாசை இறுதியாகவே நெடுங்காலம் நடந்துவந்த
தன்றோ! ஆவணியமாவாசை இறுதியாக நடப்பது இப்-
பொழுது முப்பது வருஷகாலந்தானே. நீங்கள் இப்படிச்
செய்யத் தொடங்கியது யாதுபற்றியோ? உங்கள் கோயிலி-
லும் மாவிட்டபுரக் கோயிலிலும் திருவிழா ஒருகாலத்திற்-
முனே நடத்தலால், உங்களுக்குப் பொருள்வரவு குறை-
கின்றது என்பது பற்றியன்றோ? இது நாமறியாததோ!
ஒரு மாசத்திலே செயற்பாலதாகிய திருவிழாவை அம்
மாசத்திலே செய்யாது விடுத்துப் பிறிது மாசத்திலே
செய்வது குற்றம் எனவும், அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ்
செய்தல் வேண்டும் எனவும் விதித்த குமாரதந்திரவிதிக்கு
மாறாக உங்கள் பொருட்பயன் குறித்து முன்மாசத் திரு-
விழாவை நிறுத்திப் பின்மாசஞ் செய்யத் தலைப்பட்ட
நீங்கள், பொதுப்பயன் குறித்துப் பிறந்த இராச விதிக்கு
அமைந்து திருவிழாவை இப்பொழுது நிறுத்திப் பிறிது
மாசஞ் செய்யாது, அவ்விதிக்கு மாறாக இப்பொழுதே
செய்யத் தொடங்கி ஏன் அவமானமடைந்தீர்கள்?

32. மதுரைத் திருவிளையாடற்புராணத்திலே இடைக்-
காட்டுர் பிணக்குத்தீர்த்த படலம் நீங்கள்கேட்டதில்லையா?
மதுரைச் சொக்கநாதசுவாமி, தமதடியாருள் ஒருவராகிய
இடைக்காடர் பாண்டியன்மீது பொருட்பயன் கருதிப்

பாடியபாட்டை அவன் சபையில் அரங்கேற்றியபொழுது அதனை அவன் புறத்தே ஒரு சிறிதவமதித்தமை பொறுக்க மாட்டாது, திருக்கோயிலைவிட்டகன்று உத்தரமதுரையிலே போய் எழுந்தருளியிருந்த சரித்திரஞ் சக்தியமேயானால், சுப்பிரமணியக்கடவுள், சிவாறுபூதிச் செல்வர்களாகிய சமய குரவர்கள் தமது தந்தையாராகிய சிவபெருமான்மீதுபாடிய தேவாரத்தைத் தமதடியார்கள் தமது சந்நிதியில் ஓதும் பொழுது, அதனை நீங்கள் புறத்தும் அகத்தும் பெரிதவ மதித்தமை பொறுக்கமாட்டாது, உங்கள் கோயிலைவிட்டகலாரா? சொக்கநாதசுவாமி, தமக்கு அதிவிசித்திரமாகிய ஆலயங்கள், மண்டபங்கள், கோபுரங்கள், திருமதில்கள், இரத்தினபரணதிகள், விளைநிலங்கள், தோட்டங்களெல்லாஞ் சமர்ப்பித்த மகாராஜாவாகிய பாண்டியனையும், தம தடியவர் ஒருவர்பொருட்டு வெறுத்தது சக்தியமேயானால், சுப்பிரமணியக்கடவுள், தம்மிடத்தே பத்தி ஒரு சிறிது மின்றித் தம்முடைய திரவியங்களெல்லாங் கொள்ளுகொள்ளுகிற உங்களைச், சமயகுரவர்கள் பொருட்டுத் தேவாரத்தின்பொருட்டுந் தமது தந்தையார்பொருட்டும், அத்தேவாரத்தைக் கேட்டுச் சிந்தித்து அவரை வழிபடுதற்குரிய அடியார்கள்பொருட்டும், வெறுப்பது ஆச்சரியமா?

33. நமது போதனைக்குப் பின்பு தேர்த்திருவிழா முதலியவற்றிலே ஆட்டுக்கொலையை நீக்கி, நம்மீது கோபந்தோன்றிய பின்பு மீட்டும் ஆட்டுக்கொலை செய்யவும், நமது போதனைக்குப் பின்பு சிரத்தத்திலே அதீகூழிதப்பிராமணரை நீக்கி, நம்மீது கோபந்தோன்றிய பின்பு மீட்டும் அதீகூழிதப்பிராமணரை வரிக்கவுந் தலைப்பட்ட நீங்கள், உங்கள் கோயிலில் நமது போதனைக்குப் பின் பிரதிட்டை

செயப்பட்ட விக்கினேசுர விக்கிரகத்தையும் ஆறுமுகசுவாமி விக்கிரகத்தையும் இப்பொழுது நீக்கவிடாத தென்னையோ? சுவாமிதரிசனம் நமஸ்காரம் புராணசிரவண முதலியன செய்யுங் காலத்திலே நமது போதனைக்கு உடன்பட்டுத் தள்ளிய தலைக்கட்டை இப்பொழுது கொள்ளாததென்னையோ? நமது போதனைக்கு உடன்பட்டுத் தீக்ஷபெற்ற பிராமணரை இப்பொழுது தள்ளிவிட்டு, எல்லாரும் அதீக்ஷிதப்பிராமணராகவே வைத்துக்கொள்ளாத தென்னையோ? உருத்திராக்ஷமலை தரிக்கும் உங்கள் பிராமணரை, அது நீக்கிப் பண்காய்ப் பணிகாரமலை தரித்துக்கொள்ளும்படி செய்யாததென்னையோ?

34. நாம் நெடுங்காலம் உங்கள் கோயிற் குற்றங்களைக் கண்டித்துப் பிரசங்கித்ததும், உங்களால் அழைக்கப்பட்ட பொழுது உங்கள் கோயிலுக்கு வந்ததும், அவ்வப்பொழுது கண்டுங் கேட்டும் அறிந்த குற்றங்கள் சிலவற்றை உங்களெதிரே கண்டித்ததும், நீங்கள் ஒழித்த குற்றங்கள் சிலவற்றைப் பின்னுஞ் செய்பத் தலைப்பட்டமைகண்டு, நாம் உங்கள் கோயிலை விட்டகன்று ஒருவருஷங்காறும் பிறரைக் கொண்டு உங்களுக்குப் போதிப்பித்ததும், அது சித்திபெறுமை கண்டபின் ஒரு பத்திரிகை யெழுதி அதின் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதி ரூபம் உங்களுக்கு அனுப்பியதும், அதுவுஞ் சித்திபெறுமை கண்டபின், அதனை அச்சிற்பதிப் பித்து வெளிப்படுத்தியதும், இவ்வியாழ்ப்பணத்துள்ள சைவசமயிகள் எல்லாருக்கும் பயன்படும்வண்ணம் உங்கள் கோயிலைத் திருத்தும்பொருட்டே என்பது, உங்கள் மனச்சான்றுக்கும் இன்னும் பற்பலர் மனச்சான்றுக்குந் தெரியுமே.

35. உங்கள் கோயிலிலே நமக்குச் செய்யப்பட்ட உபசாரம், அக்கோயில் தோன்றிய காலந்தொடங்கி எந்தப் பிரபுக்களுக்கும் எந்த வித்துவான்களுக்கும் எந்தப் பிராமணர்களுக்கும் எந்தச் சைவகுருமார்களுக்குஞ் செய்யப் படவில்லையென்பது உங்கள் துணிவு. நமக்கு அவ்வுபசாரத் திற் குறைவுபாடு ஒரு சிறிதும் நிகழவில்லையென்பது எல்லாருக்கும் விளங்குமே. அப்படியாகவும் நாம் உங்கள் கோயிலை விட்டகன்றமையால், நாம் முன் உங்கள் கோயிலுக்கு வந்தது உபசாரத்தில் ஆசைபற்றியன்று என்பதும் எல்லாருக்கும் விளங்குமே. நீங்கள் செய்த தேவார நிந்தையும், உயிர்க்கொலையும் பொறுக்கமாட்டாமைபற்றியே உங்கள் கோயிலை விட்டகன்றேம் என்பது எல்லார் மனச்சான்றுக்கும் இனிது விளங்கும். அப்படியாகவே, நாம் முன் உங்கள் கோயிலுக்கு வந்தது நீங்கள் அக்கோயிலைத் திருத்துவீர்கள் என்று உங்கள் வாக்கை நாம் விசுவாசித்தமைபற்றியே என்பதும், எல்லார் மனச்சான்றுக்கும் இனிது விளங்கும். சிவனடியார்களுக்கு ஆவசியகம் வேண்டப்படும் முதலிலக்கணம் “மறைகணிந்தனை சைவநிந்தனை பொருமனம்” என்பது உண்மைதூலறிவுடையவருக்கு இனிது விளங்கும். அஃதறியாத பேதைகளுக்கு யாது செய்யலாம்.

36. “இவர் இக்கோயிலில் வந்து கும்பிடவில்லையா? இப்பொழுது ஏன் கண்டிக்கிறார்” என்று நீங்களும் உங்களைச் சார்ந்த பிறரும் நம்மைப் புறம்பழித்துப் பேசுகின்றீர்களாம். ஒகோ! நீங்கள் நம்மை யாது சொல்லியழைத்தீர்கள்? மறந்துவிட்டீர்களோ? உங்கள் வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டும், “இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி செய்தால் இக்கோயில் சிவாகமநெறிப்படி திருத்தப்படும், திருத்தப்படிற் சைவசமயிகளெல்லாருக்கும் பயன்படும்” என்று சில

விவேகிகள் செய்து வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டும் வந்த நாம், அங்குள்ள குறிகளுங் கிரியைகளுஞ் சிவாகம விரோதமேயாயினும், மேலே சிவாகம சம்மதமாகிய குறிகளுங் கிரியைகளுந்தொடங்கப்பட்டபின் சனங்கள் வழிபடுமுறை இது என அறிந்து வழிபடும்பொருட்டு, வழிபாடு செய்து காட்டினோம்: அது, நீர்வேலிச் சோமசந்தரக்குருக்கள், உங்கள் கோயில் உற்சவாசாரியர் பின்பு துசத்தம்ப பூசை செய்யுமுறை இது என அறிந்து பூசைசெய்யும்பொருட்டுத் தாம் ஒரு கமுகமரத்தைத் துசத்தம்பம் எனப் பாவித்துப் பூசை பண்ணிக் காட்டியது போலும். நாம் புறத்தே காட்டிய இவ்வழிபாடு, ஆதியிலே புவனேகவாகுவினாலே கட்டிச் சிவாகமநெறி வழுவாது நடாத்தப்பட்ட திவ்வியாலயம் இருந்த தான விசேடத்தை நினைந்து, சுப்பிரமணியக்கடவுளைத் தியானித்து: “இத்தானம் பண்டுபோலச் சிவாகம சம்மதமேயாகிய கோயிலுங் குறிகளுங் கிரியைகளும் உடைத்தாய்ப் பயன்படல்வேண்டும்” என்று அகத்தேதோன்றிய சிந்தனை வடிவாகிய வழிபாடுபற்றிப் புறப்பட்டது என்பது, உயிர்தொறும் ஒளித்த கள்வராகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கும் நம்மனச்சான்றுக்கும் இனிது விளங்கும். நீங்கள் அறியாமையாற்கொண்ட குறிகளையுங் கிரியைகளையும், பொறுத்தாற்போல, நீங்கள் அறிந்துஞ் செய்த தேவார நிந்தையையும் உயிர்க்கொலையையும் நாம் பொறுக்கமாட்டோம்; சுப்பிரமணியக்கடவுள் தாமும் பொறுக்கமாட்டார்.

37. நீங்கள் இவ்வருஷத் திருவிழாவை நிறுத்தும் பொருட்டுப் பிறந்த இராசகட்டளையை ஆடி 23௭ பெறும் அதற்கு விரோதமாக 24௭ திருவிழா ஆரம்பித்ததும், நீங்கள் திருவிழா நடத்துதலை அறிந்த கவர்ண்

மெண்டு ஏசண்டு 30௨ உங்கள் கோயில் வாயிலில் வந்து
செய்த தடைக்கும் அமையாது திருவிழா நடத்தியதும்,
பின்பு 31௨ கச்சேரியிலே உங்களை அவ்வேசண்டு தடுக்கவும்
அதற்கும் அமையாது திருவிழா நடத்தியதும், பின்பு இவ்
வாவணியீ 2௨ “இனித் திருவிழா நடத்துவீர்களாயிற்
றப்பாது தண்டிக்கப்படுவீர்கள்” என்று அவ்வேசண்டு
அத்குறுத்தினமை கேட்டு அஞ்சி அன்றிராத்திரிபேகொடி
யிறக்கிவிட்டதும் மறந்துவிட்டீர்களா! செப்டம்பர் 1௨
வரையுந் திருவிழா நடத்தலாகாது என்று விதித்த துரைத்
தனத்தார் வார்திபேதி நீங்காமையால் இன்னுஞ் சிலகாலம்
அக்கட்டளையை நீட்டுதற்கு, அதிகாரம் இல்லாதவர் என்று
நினைந்துவிட்டீர்களா! நீங்கள் முன் நடத்திய திருவிழாக்
குமாரதந்திரத்தில் விதித்த காலவெல்லையில் முற்றியதும்,
நெருப்புத் தீண்டிய தேரிலே சுவாமி எழுந்தருளாமையுங்
கடவுளுக்குத் திருவுளப்பாங் கென்றே நினைந்து அடங்காது
திரும்பவும் இம்மாசம் 22௨ கொடியேற்றித் திருவிழா
ஆரம்பித்து இடையிடையே நிறுத்தியும் நடத்தியும் அவ்
மானம் அடையும்படி உங்களை ஏவிய உங்கள் தூர்ப்புத்தியுஞ்
செருக்கும் பொருளாசையும் எப்படி முடியுமோ!!!

இனி யாழ்ப்பாணத்துள்ள மற்றச் சைவசமயிகளை
எதிர்முகமாக்கிச் சில பேசுவோம்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவசமயிகளே !

1. நீங்கள் நமது முதற்பத்திரிகையை வாசித்து, அதிலே சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் ஒருவராலும் மறுக்கப்படாத சத்தியம் என்பது தெளிந்தீர்கள்; தெளிந்தும், உங்களுள்ளே பலர், நாம் சுப்பிரமணிய தூஷகர் என்றும், நம்முடைய பத்திரிகையும் பிரசங்கமும் புறச்சமயிகள் செய்யுஞ் சைவதூஷணத்துக்குத் துணையாய் முடியும் என்றும், இப்படி எழுதலாமா எழுதலாமா என்றும், இவைகளெல்லாம் உண்மையேயாயினும், இவைகளை வெளியிலே கொட்டலாமா என்றும், நம்மைப் புறம்பழித்துப் பேசுகின்றார்களாம்.

2. சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குச் சரீரமெனப்படுவது முற்றறிவு வரம்பிலின்பம் இயற்கையறிவு தன்வயமுடைமை குறைவிலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறுகுணங்களும் ஆறு திருமுகங்களாகவுந் மற்றைய யருட்குணங்கள் மற்றைய அவயவங்களாகவுந் அமையப்பெற்ற அருட்டிருமேனி எனவும், அவர் கையின் மூன்றுபத்திரமுடைய வேலாயுதமெனப்படுவது அவர் ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின்பங் கொடுக்க விரும்பும் விரும்பமெனப்படும் இச்சாசத்தியும் அதற்கு வேண்டுமவைகளை அறியும் அறிவெனப்படும் ஞானசத்தியும் அறிந்தவைகளைச் செய்யுஞ் செயலெனப்படுங் கிரியாசத்தியுமாகிய மூன்று சத்திகளின் அடுக்கு எனவும், அவருக்குத் தேவீமார் எனப்படுவார் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகள் எனவும், உண்மை தெளிந்து அவ்வுண்மையைப் பிறருக்குப் போதிக்கிற நாமும் நம்போல்வாருமா சுப்பிரமணிய தூஷகர்? சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய திருமேனியைத் தோல் இரத்தம் இறைச்சி

முதலிய தாதுக்களாலாகிய நமது சரீரம்போலும் எனவும், அவர் கைவேலாயுதத்தைக் கொல்லனுலையிற் செய்யப்பட்டு உயிர் வதைசெய்து இரத்தந்தோயும் நமது கையாயுதம் போலும் எனவும், அவர் தேவிமாரை நமக்குச் சிற்றின்ப அநுபவத்தை விளைவிக்கும் நமது மனைவியர் போல்வார் எனவும், அவரைக் கொலை களவு பொய்ச்சான்று சொல்லல் பொய் வழக்குத் தொடுத்தல் வீடு சுடுதல் கற்பழித்தல் முதலிய பெருங்கொடுந் தீமைகளைச் செய்து நீதித் தலத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களிடத்தே கைக்கூலி வாங்கிக் கொண்டு அவர்களைத் தப்புவிக்கு நம்போல்வார் எனவும், அம்மட்டோ, இன்னுந் தம்மால் இச்சிக்கப்பட்டு அவ் விச்சைக்கு உடன் படாதவனொருத்தியைத் தமது தமையனாராலே தம்மோடு கூட்டுவித்தவர் அதனால் ஒருவாறு நம்மினும் இழிந்தவர் எனவுந் கொண்ட நீங்களா சுப்பிரமணிய தூஷகர்? புறச்சமயிகள் செய்யுஞ் சைவசமய தூஷணத்துக்குத் துணையாய் முடிவது நம்முடைய கோட்பாடா? உங்களுடைய கோட்பாடா? இவைகளுக்கு விடை நீங்கள் அறிந்திலீர்களாயின், அப்புறச் சமயிகளிடத்தே கேட்டறிந்து கொள்ளுங்கள்.

3. திருப்பணிச் சபையிலே நாஞ் செய்த பிரசங்கங் கேட்டபொழுது, “நாங்கள் கந்தசுவாமி தரிசனம் நெடுந் காலம் நியமமாகச் செய்துகொண்டு வருகின்றோமாயினும், கந்தசுவாமி இப்படிப்பட்டவர் என்பது இப்பொழுதுதான் அறிந்தோம்; இப்படி முன்னே நாங்கள் ஒருபொழுதும் எண்ணியிருக்கவில்லை” என்று பாராட்டித் திரிந்தவர்களும் இப்பொழுது நம்மைச் சுப்பிரமணியதூஷகர் என்று இகழ் கின்றார்கள். கந்தசுவாமியைத் தங்களுக்கு யதார்த்தமாகவே அறிவித்துத் தாங்கள் புறச்சமயிகளுடைய

தூஷணத்தினாலே மயங்காவண்ணஞ் செய்த நம்மையா
சுப்பிரமணிய தூஷகர் என்கிறார்கள்!

4. செட்டிச்சீயும் புறச்சமயத்தவளுமாகிய கண்ணகி
பரம்பொருள் எனவும், லீநாயகக்கடவுள் சுப்பிரமணியக்
கடவுள் இருவரும் அவளிறற்றூழ்ந்தவர் எனவும் மயங்கி,
அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்து, அவ்விருவர் விக்கிரகத்
துக்கும் நடுவே அவள் விக்கிரகத் தாழிப்பித்து வழிபடும்
அதிபாதகர்களும், அவளுக்குப் பிரதிட்டை பூசை திரு
விழாக்கள்செய்து அவளைச்சில் புசிக்கும் அதிபாதக சிரோ
மணிகளாகிய பிராமணர்கள் சைவகுருமார்களும், அவர்களை
நமஸ்கரித்துங் கும்பிட்டும் அவர்களுக்குத் தகஷிணைகொடுத்
தும், அவர்களைக்கொண்டு தீசைக் அந்தியேட்டி சிராத்தங்
கலியாணச் சடங்கு வீரதோத்தியாபனம் முதலியவற்றை
யுஞ் சிவாலய விக்கிணைசராலய சுப்பிரமணியாலயப்பிர
திட்டை பூசை திருவிழாக்களையுஞ் செய்விக்கும் நீங்களுமா
சைவசமய நிந்தகர்கள்? உங்களுக்கிரங்கி இவையெல்லாம்
பாவம் பாவம் என்று போதிக்கும் நாமும் நம்போல்வார்
களுமா சைவசமய நிந்தகர்கள்? விசாரியுங்கள். பொரு
ளாசையினால் உங்கள் சொல்வழியே நடக்கும் உங்கள்
பிராமணருங் குருமாரும், தங்களுள் இருவர் நடுவே தங்க
ளிறற்றூழ்ந்த சாதியாளும் அன்னியசமயத்தாளுமாயுள்ளவள்
ஒருத்தியை இருத்தி நீங்கள் நமஸ்கரிக்கப் புகின், அதற்கு
உடன்படுவார்களோ? சற்றே பரீசைச் செய்கு பார்த்து
விடுங்கள்.

5. உங்கள் கோயில்களிலே விலைப்பெண்களே தேவ
தாசிகள் என ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும்,
அப்பெருங் கொடுத்திமை வாயிலாகவே, உங்கள் கோயில்க
ளெல்லாம் சுகரபத்திக்கு ஒருசிறிதேனும் இடங்களாகாது,

காமம் வியபிசாரங் கோபம் பொறுமை கெறுவஞ் சண்டை
கலகங் களவு முதலிய எல்லாத் தீமைகளுக்கும் இடங்க
ளாய்விட்டன என்பதும், கடவுளிலக்கண முதலியவைகளை
உள்ளபடி அறியும் அறிவு ஒருசிறிதேனும் உங்களிடத்
தில்லை என்பதும், நீங்கள் பலரையுங் கடவுள் எனக்
கொண்டு வணங்கும் அநேகேசுவராதிகள் என்பதும்,
பாதிரிமார்கள் அறியாதவர்களா? இவையெல்லாம் பாதிரி
மார்கள் அறிந்தவர்கள் என்பது, அவர்கள் பிரசங்கங்களா
லும் பத்திரிகைகளாலும் புத்தகங்களாலும் நீங்கள் அறிந்த
தில்லையா? உண்மை பேசுங்கள். பொய்யேன்? உங்கள்
கோயில்களினிடத்தும் உங்களிடத்துங் காணப்படும்
அசுத்தக் கிரியைகளும், உங்களிடத்தே காணப்படும் மயக்க
வறிவும், சிவாகம சம்மதம்போலும் என நினைந்து, அச்
சிவாகமத்தையும் அதனை அருளிச்செய்த சிவபெருமானை
யுங் குற்றம் பேசும் பாதிரிமார்களுக்கும், அவர்கள் சொற்
கேட்டு மயங்கிவிடுஞ்சைவசமயிகளுக்கும், உங்கள் அசுத்தக்
கிரியைகளும் மயக்கவறிவுஞ் சிவாகமசம்மதங்களல்ல.
இவையெல்லாம் உங்கள் கோயில்திகாரிகள் பிராமணர்கள்
குருமார்களுடைய அறியாமையால் விளைந்த கேடுகள்,
சிவாகமக்கருத்தோ வேறு என்னும் உண்மையை அறிவிக்க
வும், உங்களால் ஏச்சுக் கேட்டுங் கேட்டும் இவ்வுண்மையை
உங்களுக்கு அறிவித்து உங்களைத் திருத்தி உய்விக்கவும்,
பரங் கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமானுடைய ஆஞ்
ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு அவர் திருவருளை முன்னிட்டு
நிற்கும் நம்முடைய பிரசங்கங்களும், பத்திரிகைகளும்,
புத்தகங்களுமா, புறச்சமயிகள் செய்யுஞ் சைவதூஷணங்
களுக்குத் துணையாய் முடிவன? நன்று நன்று. சிறுவர்களும்
உங்களை நகையாடார்களா?

6. இக்கந்தசுவாமிகோயிலில் ஆயுதப்பிரதிட்டை முதலியவை குற்றம் என்று நாம் நமது பத்திரிகையிலே பேசியது சுப்பிரமணியதூஷணம் எனவும், நம்மைச் சத்துரு சங்கார வேலாயுதந் தண்டித்தே விடும் எனவும், புறம் பேசித் திரிகின்றீர்களே! சிவாகமவிதிக்கு ஒரு சற்றும் மாறாகாது பிறந்த நமது சொல்லளவிற்கே வேலாயுதம் நம்மைத் தண்டித்தேவிடும் என்பது உங்களுக்கும் உங்கள் கோயிலார்களுக்குத் துணிவேயாமாயின், அக்கோயிலார்கள், தாங்களே அச்சத்துரு சங்கார வேலாயுத சந்திதியிற்றானே உங்களுள்ளே பிராமணகுருமார் பிரபுக்கள் முதலிய பலரையும் ஒருங்கு கூட்டிக் கீழிருத்திவிட்டு, நம்மையோ உயர்ந்த ஆசனத் திருத்திக்கொண்டு அவ்வேலாயுத விரோதமாகிய நஞ்சொல்லைக் கேட்டல் கேட்பித்தல் செய்து மகிழ்ந்து பாராட்டியதும், நெடுங்காலம் அவ் வாயுதத்துக்கு உரித்தாயேயுள்ள இடத்தை நஞ்சொல்லி னது நிறைவேற்றத்தின்பொருட்டே ஒப்பித்துவிட உடன்பட்டதும், அதன்பொருட்டே கடல் கடந்து கருங்கற்கள் கொண்டுவந்து சேர்த்ததும் பிறவுமாகிய தங்கள் செய்கைகளுக்கு அவ்வேலாயுதந் தங்களை எவ்வளவு தண்டிக்குமோ என்று, ஆலோசியாது விட்டதேனோ? இனி நீங்கள், நஞ்சொல்லை மகிழ்ந்து பாராட்டி அச்சொல்லையே நிறைவேற்றி விடும் பொருட்டுக் கையொப்பம் வைத்ததும், பணங் கொடுத்ததும் பிறவுமாகிய உங்கள் செய்கைகளுக்கு அவ் வேலாயுதம் உங்களை எவ்வளவு தண்டிக்குமோ என்று, ஆலோசியாது விட்டதேனோ? “இவர்மாத்திரம் அகப் பட்டுக்கொண்டார்; நாங்களும் எங்கள் கோயிலதிகாரிகளுந் தப்பிவிட்டோம்” என்றெண்ணமோ? இப்பொழுதுதான் நமது சொல்லை நிறைவேற்றுவ் கருத்து உங்களுக்கு

இல்லாதே போய்விட்டதோ? “தங்கள் பிரசங்கங் கேட்ட பின் இக்கோயிலிலே நாங்கள் அருவருத்துக் கும்பிடுகிறோம்; தங்கள் சொல்லின்படியே புதுக்கோயிலும் விக்கிரகப்பிரதிட்டை முதலியனவுஞ் சீக்கிரம் நிறைவேறத் தரிசிக்கும் பெரும்பேறு எங்களுக்குக் கிடைக்குமோ? என்று நம்மெதிரே பேசிய சிலர் இப்பொழுது நம்மைச் சுப்பிரமணிய நிரந்தரர் என்று இகழ்கின்றார்களாம். ஒகோ! இகழ்ந்தும் என்னை? அவர்கள் நாஞ்சென்னப்பட்டணத் திற்குச் சென்றபின் கோயிற்கட்டடமும் விக்கிரகப் பிரதிட்டை முதலியனவுஞ் செய்துவிடல் வேண்டும் என்று பேசுகின்றார்களாம். நமது தொடக்கம் புகழ்ப்பொருட்டாயினும் ஆகுக; புண்ணியப்பொருட்டாயினும் ஆகுக. எப்படியாயினும், பிறர் சொல்லாலன்றி நஞ்சொல்லாற் பிறந்த நமது கோட்பாடு நிறைவேறிவிட்டாற் புகழும் புண்ணியமும் நமக்குத்தானே. நமக்கு வருத்தமேன்! தங்கள் கருத்து இது என்பதனை நமக்கு நேரே அறிவித்து விட்டால், நாம் இத்தேசத்தை விரைந்து விட்டகன்று விடுவோம். அகன்றுவிட்டால், இங்கே நமது கோட்பாடு நிறைவேறிவிடுதல் ஒருபயன்; ஏச்சுக் கேளாமை ஒருபயன்; போகும் வழிகளில் எதிர்ப்படுங் குருவிங்கசங்கமங்களை வழிபடுதல் ஒருபயன்; அங்கங்குள்ள பெரியோர்களை அடுத்து அவரவரிடத்துள்ள உண்மை நூல்களைக் கையகப்படுத்திக் கொள்ளல் ஒருபயன்; சென்னப்பட்டணஞ் சேர்ந்து பல நூல்களையும் உரைகளையுந் திருத்தியும் புதிய நூல்கள் சில செய்தும் உலகத்தாருக்குப் பயன்படும்பொருட்டு அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தல் ஒருபயன்; பற்றற்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கும் வேண்டற்பாலனவேயாகிய அன்னவஸ்திபங்களுக்கு முட்டற அப்புத்தகங்களால் வரும் ஊதியங்

கொண்டு வாழ்தல் ஒருபயன்; எஞ்சிய ஊதியம் நாம் எடுத்த தருமங்களுக்காயினுஞ் சிவாலயங்களுக்காயினும் பயன்படல் ஒருபயன்; இவை பல முற்றியபின்னராயினும் இடையிலாயினுந் தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலம் யாதேனும் ஒன்றில் இறத்தல் ஒருபயன் ஆகிய இப்பயனெல்லாம் நமக்கெய்துமே! குறையென்னை! “சிதம்பரத்திலே நீகூழிதர்களுக்குப் பயந்தோடி வந்தவர் இனி அங்கே போவார் தாமோ” என்று பேசுவோருஞ் சிலர் உளர்; அவர் அங்கே கம்மோடு உடன்வந்து பார்த்துவிடலாமே.

7. பதியினது விளக்கம் அறிவொரு சிறிதும் இல்லாத கல் வெள்ளி செம்புகளிலே அதிகமா? அப்பதியினது இலக்கண முதலியவைகளை யதார்த்தமாகவே அறிவிக்கும் பேரறிவே வடிவாகிய தேவார திருவாசகங்களிலே அதிகமா! முன்னையவைகளிலும்பார்க்கப்பின்னையவைகளில் அநந்தகோடிமடங்கதிகம். இன்னும், கல் வெள்ளி செம்புகளிலே பதியினது விளக்கம் மந்திரநியாசத்துக்குப் பின்னன்றி முன்னில்லையே; தேவார திருவாசகங்களோ, பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையும் அப்பஞ்சாக்ஷர முதலிய சகல மந்திரப் பொருள்களையும் உள்ளடக்கி நின்று சித்தி முத்தி சித்திப் பிக்கும் மகாமந்திரவடிவமேயாதலால், அவைகளிலே பதியினது விளக்கம் நித்தியம் என்பது சத்தியமாமே. இன்னும், எத்தனையோ அளவிறந்த காலம் எத்தனையோ அளவிறந்த மகான்களாலே மந்திரநியாசஞ் செய்யப்பட்டு, அவ்வப் போழுது அவ்வவருக்குப் பதிவிளக்கம் பெரிது சித்திக்கப் பெற்ற சுயம்புலிங்க காணலிங்க தைலிகலிங்க ஆரிடலிங்கங்களுள்ளும், எவை விசேடமுடையன? தேவார திருவாசக மேறப்பெற்ற இலிங்கங்களன்றோ! இவ்வுண்மை, சிவபுரா

ணங்களாலும், தேவார திருவாசகம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் விசேட வழிபாடு காட்டும் பெரியோர்களுடைய அதுட்டானத்தினாலும், இனிது விளங்கும். இன்னும், மதுரை முதலிய திருப்பதிகளிலே இலிங்க முதலிய திருமேனிகள் இருந்தும் என்னை! ஆலயம் மண்டபங் கோபுரத் திருமதிலாதிகள் இருந்தும் என்னை! திருவாபரணாதிகள் இருந்தும் என்னை! பூசை திருவிழாக்களுக்கு விளைநிலந்தோட்டங்கள் இருந்தும் என்னை! மடங்களும் ஆசாரியர்களுஞ் சந்நியாசிகளும் இருந்தும் என்னை! எத்தனையோ லக்ஷப்பிராமணர்கள் விலாப்புடைக்க அன்னம் புசிக்குஞ் சத்திரங்கள் இருந்தும் என்னை! அந்தப் பிராமணர்களாலே வேதபாராயணம் நிகழ்ந்தும் என்னை! அருகசமயமும் புத்தசமயமும் எங்கெங்குந் தலைப்படத் தலைப்படச் சைவங் குன்றிய குன்றியபொழுது, இவைகளெல்லாங் கூடியும் அப்புறச் சமயங்களை யோட்டிச் சைவத்தை நாட்டினவா? இல்லையே. பின்பு அது செய்தவை யாவை? தேவார திருவாசகங்களன்றோ! இவ்வுண்மை நீங்கள் அறியீர்களா? பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணங் கேட்டதில்லையா? இவை படிக்கப்பெறாத கோயில்களுங் கோயில்களா? இவை படிக்கப்பெறாத மடங்களும் மடங்களா! இவையறியாத கோயில்திகாரிகளுங் கோயில்திகாரிகளா! இவை அறியாத பிராமணர்களும் பிராமணர்களா! இவை அறியாத சைவாசாரியர்களுஞ் சைவாசாரியர்களா! இவை அறியாத சைவர்களுஞ் சைவர்களா!

“சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ் சிற்கோல வாதவூர்த் தேசிகனும்—முற்கோலி வந்திலரே, னீறெங்கே! மாமறைநா ருனெங்கே எந்தையிரா னேந்தெழுத் தெங்கே!”

8. நீங்கள் சைவசமயிகள் என்பது சத்தியமேயானால், அச்சைவசமயத்தை நாட்டிய இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினவாகிய தேவார திருவாசகங்களிலே உங்களுக்கு விசுவாசம் இராதா? விசுவாசம் இருப்பது சத்தியமேயானால், இக்கந்த சுவாமிகோயிலிலே இக்கோயிலதிகாரியினாலே இத்தேவாரத்துக்கு அவமானமும் தேவாரபாராயணம் நடவாமைக்கு ஏதுவாகிய உயிர்க்கொலையுஞ் செய்யப்பட்டபொழுது, நீங்கள் மனம் பதைபதைப்பீர்களா? மனம் பதைபதைத்தது சத்தியமேயானால், நீங்களெல்லாங் கூடி, உங்கள் பொருள்கொண்டுதானே சீவிக்கிற இக்கோயிலதிகாரியைப் பார்த்து: “நீ இவ்வதிபாதகமாகிய சிவத்துரோகஞ் செய்ததனால், இனி நாங்கள் ஒருபொழுதும் இச்சிவத்துரோகத்துக்கு இடமாகிய இக்கோயிலுக்கு வரோம்; இங்கே பூசை திருவீழா ருத்திராபிஷேகஞ் செய்வியோம்; உண்டியிலே பணமிடோம்; காவடி பெடோம்; அருச்சுனை செய்வியோம்; மாவிளக்கிட்டுப் பணந்தரோம்; எல்லாரும் உதவிய எல்லாவகைப் பொருளுங்கொண்டு நடத்தப்படும் இக்கோயிலை வழுவற நடத்துதற்கு நீ யோக்கியையில்லை என்று உன்மீது வழக்குத் தொடுப்போம்” என்று பத்திபாவேசங்கொண்டு கண்டித்து, இவையே கடைப்பிடியாகக் கொள்வீர்களா? கொண்டீர்களானால், வயிற்றுப்பரிழைப்புக்கு ஊறு வருகின்றதே என்று பயந்தாயினும், இக்கோயிலதிகாரி திருத்தமடையானா? வினைந்த குற்றங்களெல்லாம் உங்களிடத்தனவே.

9. இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே, நீங்கள் முன்னொரு பொழுதுங் காணாத தேவாரத் திருக்கூட்டக் காட்சியும், முன்னொருபொழுதுங் கேளாத தேவாரக் கேள்வியும், முன்னொருபொழுதும் பெறாத சிவபத்தியும், போனவருஷத்

திருவிழாவிலே உங்களுக்குக் கிடைத்தது நன்மையா? தீமையா? இது நன்மை என்பது சத்தியமேயானால், அத்திருக்கூட்ட வாசத்துக்கும், அதற்குச் செயற்பாலதாயும்,

“மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலா ரடியார்தமை யழுது செய்வித்தல்
கண்ணினாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மையாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார்.”

—பேரியுரணம்.

என்னும் திருவிருத்தத்திலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் எலும்பைப் பெண்ணாக்கிய திருப்பதிகத்தில் அருளிச் செய்தபடி திருவிழாவோடு முதற்கண் உடனெண்ணப்பட்டதாயும், உள்ள மகேசுர பூசைக்கும் இக்கோயில் தெற்குவிதி மடம் இடமாயது நன்மையா தீமையா? இது நன்மையென்பது சத்தியமேயானால், இம்மடந் தங்கள் வியபிசாரத்துக்குங் காகித விளையாட்டுக்கும் இடமாகாது பிறவற்றிற்கு இடமாயிற்றே என்ற பொருளையினாலும், திருவிழா முடிந்த பின்னரும், அம்மடத்தறைகளைக் தங்கள் வியபிசாரத்துக்கு இடமாகாவண்ணம் அம்மடமுடையார்கள் பூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்களே என்ற கோபத்தினாலும், அம்மடச் சுவரிலே அம்மடமுடையார்களுடைய குடும்பத்துக்கு விரோதமாகிய கெட்ட வார்த்தைகளைக் கரியினால் எழுதுவிக்கவும், அறைப்பூட்டை முறித்து உள்ளே புகுந்து மலங்கழிக்கவுஞ் சுவரம் பண்ணுவிக்கவும் அம்மடத் திண்ணையிலே ஒன்றுக்கும் பற்றாத கீழ்மக்களைக் கூட்டியிருத்தி அம்மடமுடையார்களை யுஞ் சிவசாத்திர போதகர்களை யுஞ் சிவனடியார்களை யுந் தூஷிக்கவும், காகிதம் விளையாடவுந் தலைப்பட்ட இக்கோயிலார்களை நீங்கள் கண்டியாது விடுவீர்களா? “சிவஞான நூல்களை ஒதல் ஒது வித்தல் கேட்டல் கேட்பித்தல் சிந்தித்தல் என்னும் ஞான

யாகஞ் செய்யும் மடாலபத்தைக் கட்டுவித்தவர் பெறும் பலம், கோடி தேவாலயங் கட்டுவித்த பலத்துக்கும், மூவாயிரகோடி யாகஞ்செய்த பலத்துக்குஞ் சமமாகும்” என்பது சிவாகமத்துணியேயாகவும், இம்மடத்தில் இத் தீமைகள் செய்தவரைச் சுப்பிரமணியக் கட்டவுள் தண்டியா தொழிவாரா?

10. மேற்காட்டிய “மண்ணினிற் பிறந்தார்” என்னுந் திருவிருத்தத்திற் கூறிய மாகேசரபூசை திருவிழா என்னும இரண்டனுள்ளும், பின்னையதாகிய திருவிழாவுக்கு இவ்வருஷம் ஊறு வந்ததே என்று பதைபதைக்கும் நீங்கள் மாகேசர பூசையோ முன்னையதாகவும், அம்மாகேசர பூசையை ஏற்கும் அடியார் திருக்கூட்டந் திருவிழாவுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினை என்பது புலப்படுத்தற்கே அப்பூசையை முற்கூறினாராகவும், அத்திருக்கூட்டம் இல்லாத விழாக் காமாதிகளையே பயந்துவிடுந் தீவிழா என்று அதனை நீக்குதற்கே “நல்விழா” என்று அடை கொடுத்தாராகவும், இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய அம்மாகேசர பூசைக்கு ஊறு வந்ததே என்று பதைபதையாதது என்னையோ? “உருத்திர பல்கணத்தார்க் கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாலாய்” என்னும் அருமருந் தன்ன தேவாரம் நீங்கள் கேட்டதில்லையா? (உருத்திர பல்கணத்தார் என்றது மாகேசரர்களை, அட்டி - சமைத்து, இட்டல் - கொடுத்தல்.)

11. இவ்வருஷந் திருவிழா நிறுத்தப்பட்டதே என்று பதைபதைக்கிற ஆடவர்களும் பெண்களும் யாது காரணம் பற்றிப் பதைபதைக்கிறார்களோ! தங்கள் தேவ வழிபாட்டுக்கு ஊறு வந்துவிட்டது என்று தானோ! “பற்பல

ஊர்களினின்று வந்து கூடும் வெகு சனக்கூட்டத்தில் வியாபாரஞ் செய்து பிழைக்கும் பிழைப்பை இவ்வருஷம் இழந்தோமே” என்று பல வியாபாரிகளும், “தாசிகளுடைய அலங்காரக் காட்சியை இழந்தோமே” என்று பல தூர்த்தர்களும், “வாண வேடிக்கைக் காட்சியை இழந்தோமே” என்று பலநாடோடிகளும், “பிறர் மனைவியரைப் பார்த்துஞ் சனக் கூட்டத்திலுள்ளே தீண்டியுங் கனிக்குங் கனிப்பை இழந்தோமே” என்று பல மகா பாதகர்களும், “நாங்கள் கால்வலிக்க எத்தனையோ மாசந் தட்டார் வீடு சென்று செய்வித்துக் கொடுத்த ஆபரணங்களையும், வாங்கிக் கொடுத்த பிதாம்பரங்களையும், எங்கள் மனைவியர்கள் வெகு சனக்கூட்டத்திலே காட்டி, இவள் இன்னார் மனைவி இவள் இன்னார் மனைவி என்று பலராலே பாராட்டப்படுதலைக் கேட்டுக் கேட்டு, அடையுஞ் செருக்கை இழந்தோமே” என்று பல புருசு செல்வர்களும், “வெகு சனக்கூட்டத்திலே தாசிகளெதிரே சந்தனங் காளாஞ்சி பெறும்பேற்றை இவ்வருஷம் இழந்தோமே” என்று பலருடைய பாதகர்களும், “எங்கள் முன்னோர் காலத்திலாவது எங்கள் காலத்திலாவது இக்கோயிலுக்கு எங்களால் ஒரு செம்புச் சல்லியுஞ் சேராதிருந்தாலும், நாங்கள் எங்களுக்கு ஆசாரம் இல்லை தீக்கூடி இல்லை அதுட்டானம் இல்லை சிரார்த்தம் இல்லை சனனா செளச மாணாசௌசம் இல்லை விபூதிதானம் இல்லை ஒரு சமயமும் இல்லை. சரீரத்தின் வேறுக ஆன்மா என்பதொன்றில்லை என்றுகொண்டு சும்மா வீட்டில் இருந்தாலும், எங்கள் உத்தியோக அதிகாரத்துக்காகத் திருவிழாவில் இடை யிடையே வருங் கோரிற் பிரசாதம் இவ்வருஷம் இழந்தோமே” என்று சில உத்தியோகத்தார்களும், “அப்பம் பிட்டு முறுக்குத் தேன்குழல் பனங்காய்ப்பணிகாரம்

வீற்றுப் பிழைக்கும் பிழைப்பை இவ்வருஷம் இழந்தோமே” என்று பல பெண்களும், “எங்கள் புருஷமாரை அதட்டி அதட்டி வாங்குவித்த ஆடையாபரணங்களை இனி எங்கே காட்டுவோம்” என்று பல பெண்களும், “திருவிழாத் திருவிழா என்று ஆபரணம் பழுக்கச் சுடுவித்தோமே; சுடுவித்தும் பலனில்லையே” என்று பல பெண்களும், “புருஷமாரை வீட்டுக்குக் காவல் வைத்துவிட்டுத் திருவிழாத் திருவிழா என்றோடுகிற நாங்கள் இவ்வருஷம் என் செய்வோம்” என்று பல பெண்களும், “எங்கள் புருஷமார் கிறிஸ்தவர்களேயாகவும், தங்கள் சமயத்துக்குத் தங்கள் கோயிலுக்கும் வரும்படி பலமுறை எங்களைக் கேட்கவும், வராவிட்டாற் றங்கள் உத்தியோகம் போய்விடும் போய்விடும் என்று அழுதழுது பலமுறை கெஞ்சவும், நாங்கள் உடன்படாதது இந்தத் திருவிழாக் கொண்டாட்டத்தின் பொருட்டன்றோ! இனி யாது செய்வோம் யாது செய்வோம்” என்று சில பெண்களும், “எங்களை அடுக்கும் பாலியர்கள் எங்களுக்கு விலை தந்துவிட்டு வாங்கிக் கொண்டு போய்க் காட்டும் மேக வியாதிகளைப் போக்கி வைத்தியர்கள் பெறும் பொருளும் எங்களைத்தானே சேரும்வண்ணம் வாழும் இப்பொரு வாழ்வை இழந்தோமடி இழந்தோமடி” என்று சில தாசிகளும் பதைபதைத்தல் யாவர் அறியாதார்! பதைபதைக்கிறவர்களுள்ளே “கடவுள் வழிபாட்டுக்கு ஊறு வந்ததே” என்று பதைபதைக்கிறவர்கள் சிலராயினும் இல்லையா என்பீர்கள் போலும்! கடவுள் வழிபாட்டில் விருப்பமுங் கடவுளுடைய ஆஞ்ஞைக்குப் பயமும் யதார்த்தமாகவே உடையவர், நமது முதற்பத்திரிகையை வாசித்துங்கேட்டும் அதிலே பேசப்பட்டவைகளெல்லாம் மெய்யன்றறிந்த பின்னரும், இக்கோயிலுக்கு அடிபெடுத்து வைக்க நினைப்

பாரா! அப்பத்திரிகையை வாசித்தவர்களுள்ளும் கேட்டவர்களுள்ளும், அறிவு ஒழுக்கஞ் சாதியாசாரஞ் சமயாசாரம் ஈசரபத்தியுடையவர் யாவராயினும் இக்கோயிலுக்குப் போகக் காண்கிறீர்களா!

12. இதுவரையும் இவ் வியாழ்ப்பாணத்திலே திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்கள் எவையோ! வாணங்கள் பட்டு வீடுகள் எரிந்ததும், பந்தல்கள் எரிந்ததும், கோயில்கள் எரிந்ததும், பலருக்குத் தலை உடைந்ததும், கை ஒடிந்ததும், கால் ஒடிந்ததும், குடல் சரிந்ததும், மரணங் குறுகியதுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! பல பெண்டிர்கள் சன நெருக்கத்திலே சோரர்கள் கைப்பட்டுத் தங்கள் ஆபரணங்கள் இழந்ததும், இரவலாபரணங்கள் இழந்து “போன முயல் பெருமுயல்” என்றாற்போல உடையவர்கள் விதித்த வீலைப் படி இருமடங்கிறுத்ததும், தூர்த்தர்கள் கைப்பட்டுக் கற்பழிந்ததுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! பற்பலர் இராத்திரியிலே குடும்பத்தோடு வீடு விட்டு நீங்கிவிட, அவர்கள் வீடுமெரிந்ததுங், களவுபோயதுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! பல சிறுபிள்ளைகள் சனநெருக்கத்திலே தங்கள் கைப்பற்றிய பிதா மாதாக்களைப் பிரிந்து அழுதழுது தங்கள் கால் கை கழுத்துக்களில் உள்ள ஆபரணங்களைப் பறி கொடுத்துத் தேம்பித் தேம்பி வீடு சேர வழியறியாது மயங்கித் திரிந்ததும், அவர்கள் பெற்றார்கள் தலை முட்டியும் மாடித்தும் அவர்களைத் தேடித் தேடி அலைந்ததுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! பற்பலர் கல்லெறியுண்டு தடியடியுண்டு கத்திவெட்டுண்டு தலையுடைந்து காலொடிந்து கைமுறிந்து கோர்ட்டுக்குத் திரிந்ததும், தாங்கள் வருந்தித்

தேடிய பொருளைப் பிறக்கிராசிமாருக்கு வலிந்து போய் இறுத்துவிட்டு, அவர்கள் கைப்பற்ற வேண்டியதெல்லாம் கைப்பற்றிக்கொண்டபின், முடிவிலே “நீங்கள் சமாதான மாய்விடுங்கள்” என்று தங்களுக்கு விதிக்கத் தாங்கள் மறுக்க, அவர்கள் மூலரோக கயரோக சலரோகங்களினாலே தங்கள்மேலே நாய் போல் விழுந்து சள்ளிடத், தாங்கள் எதிர்பேசப் பயந்து மொறுமொறுத்துக்கொண்டு திரும்பி வெளியில் வந்து, மனம் புழுங்கி மண்ணள்ளித் திட்டித் திரிந்ததுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் இங்கிலீசுப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் படிக்கப் புகுந்த பற்பல மாணுக்கர்கள் இராத்திரியிலே திருவிழாத் திருவிழா என்றோடிச் சனக் கூட்டத்திலே நெருக்குண்டு தள்ளுண்டு அடியுண்டு நுழைந்து தாசிகளுடைய நாட்டிய சீதங்களைப் பார்த்துங்கேட்டுங் கெட்ட வார்த்தைகளுங் கெட்ட செய்கைகளும் பழக்கிக்கொண்டதும், அவர்கள் இராப்பாடமும் இழந்து இருபது இருபத்தைந்து நாழிகைவரையும் சித்திரையும் இழந்து மற்றநாட் பள்ளிக்கூடங்களிலே பாடம் ஒப்பியாது பிந்தியுந்தாங்கி விழுந்துங் கல்லியை இழந்ததும், அவர்கள் வீட்டு வேலை தோட்டவேலை வயல்வேலைகளும் பழகாது படிக்கிறோம் படிக்கிறோம் என்று எத்தனையோ வருஷம் புத்தகநூல்க்கிக்கொண்டு வித்திபாதசுழினை இறுத்துக்கொண்டு பெருமுயற்சியுடையவர்கள்போல் ஓடித் திரிந்துங் கல்வித் தேர்ச்சி பெறுது திரும்பியதும், அவர்கள் உத்தியோகம் உத்தியோகம் என்று கேட்டபொழுதெல்லாம் ஒரு வசனந் தானும் பிழையறத் தொடுக்கத் தங்களால் இயலாமையினாலே பிறரிடத்தே பலமுறை அலைந்துதிரிந்து விண்ணப்பம் எழுதுவித்துக்கொண்டு கச்சேரி கோர்ட்டுகளுக்கு ஓடியும்

உத்தியோகங் கிடையாமையினாலும் வேளாண்மை வேலை முன் பழகிக்கொள்ளாமையினாலும், ஒரு பிழைப்புமின்றி நடைப்பிணங்களாய்த் திரிவதும், அவர்கள் “வேலை யில்லாதவருக்குப் பிச்சாசு வேலை கொடுக்கும்” என்றபடி கையொப்ப மில்லாத் கடிதங்கள் எழுதிப் தபாற்பெட்டியிலே போட்டுக் கொண்டும், வசைப்பத்திரங்கள் எழுதியெழுதி ஒட்டிக் கொண்டும், கைதடியிலே திருவிழா, வேரக்கையிலே திருவிழா, சதுமலையிலே திருவிழா, மூத்தநயினர்கோயிலிலே திருவிழா, இணுவினிலே விருவிழா, நயினர்நிலிலே திருவிழா, மானிட்டபுரத்திலே திருவிழா, பெருமாள்நடவையிலே திருவிழா, மேலம்பராயிலே திருவிழா, மாதகலிலே திருவிழா, புன்னாலையிலே திருவிழா, தன்னாலையிலே திருவிழா, மருதடியிலே திருவிழா என்று சொல்லிச் சொல்லிக் கூட்டங் கூட்டிக் கஞ்சா லேகியம் உட்கொண்டு தாசிகளுடைய வண்டிகளுக்குப் பின்னாக ஓடிக்கொண்டும், சேணிய தெருவிலே இரணிய நாடகம், கள்ளியங்காட்டிலே அரிச் சந்திரவிலாசம், கந்தர்மடத்தடியிலே தமயந்திவிலாசம், நெல்லியடியிலே ஏதோ ஒரு கூத்து, பறங்கித் தெருவிலே ஏரோதுநாடகம், சங்குவேணியிலே இராமநாடகம், மாணிப்பாயிலே தருமபுத்திரநாடகம் என்று கேட்ட கேட்டவுடனே கஞ்சாலேகியந் தின்று வீராவேசத்தோடு ஈட்டி வளைதடி கருங்காலித் தண்டு கைப்பற்றி நடந்து நித்திரை விழித்து, உலைந்துகொண்டும், நாடோடிகளாய்த் திரிந்து கெடுவதுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! செல்வர்கள் உத்தியோகத்தார்கள் பிராமணர்கள் குருமார்கள் வித்துவான்கள் முதலியவர்களுள்ளே அநேகர் தாசிகளை அடுத்ததுத் தங்கள் கைப்பொருளும் இழந்து முதுகொழும் இழந்து தங்கள் மனைவியர்கள் கொண்டுவந்த

சீதனமும் இழந்து தங்கள் சாதியாசார சமயாசாரங்களும் இழந்து தாங்கள் கற்ற கல்வியும் இழந்து அலைந்து திரிவதும், அவர்களுள்ளே பலர் வெட்டை கிரந்தி அரையாப்புப் பகந்தரம் இலிங்கப்புற்றுச் சலரோகமுதலிய பெருங்கொடு வியாதிகளினாலே பீடிக்கப்பட்டும், வைத்தியர்களிடத்தே பலமுறை அலைந்து பொருள் செலவிட்டு மருந்து வாங்கிப் புசித்தவிடத்துங் காம்பப்பற்றினாலே திரும்பத் திரும்பப் பத்தியங் கெடுத்தும், நல்லிரத்தம் இழந்து சரீரம் வெளு வெளுத்து எலும்புவெளியே தோன்ற மெலிந்து தள்ளாடித் திரிந்து ஆயுசு குறுக மரணத்துக்கு ஆளானதும், இன்னும் அவர்கள் தங்கள் வியாதிகளைத் தங்கள் மனைவியர்களுக்குங் கொடுத்துத் தங்கள் பிள்ளைகள் பிறக்கும்பொழுது வியாதி யோடு தானே பிறந்து கிடந்து வருந்தத் தாங்கள் கண்ணீர் வார மனம் புழுங்கப் பெருமூச்செறிந்து வைத்தியர்வீடு திரிந்து மருந்துசெய்வித்து எஞ்சிய பொருளும் இழந்து சந்ததியும் இழந்து வாடி நடைப்பிணங்களாய்ச் சஞ்சரிப் பதும், இன்னும் அவர்களுள்ளே பலர் சொக்கட்டாடாடவுங், காசித்தமாடவுங், கஞ்சாத் தின்னவும், அவின தின்னவும், தாசிகள் வீட்டிலே புசிக்கவும், உவைன் பிராந்தி சாராயங் குடிக்கவும், பிதாமாதா தமையன் மாமன் உபாத்தியாயர் முதலிய பெரியோர்களை எதிர்க்கவும் பழகிக்கொண்டதும், தாசிகளுக்குக்கொடுக்கப் பொருளில்லாமைபற்றிப் பொய் பேசவுங் களவெடுக்கவும் நம்பிக்கைத்துரோகஞ் செய்து பிறர் குடி-கெடுக்கவும் பொய்வழக்குத் தொடுக்கவுந் தலைப்பட்டுக்கொண்டதும், தாசிகளுக்கு வாக்குத்தத்தஞ் செய்ப்பட்ட ஆபரணாதிகள் கொடுக்க இயலாவிடத்துத் துப்பாக்கி முதலியவைகளினாலே கண்டவர் கேட்டவ ரெல்லாம் பதைபதைக்கத் தற்கொலை செய்துகொண்டதங்

திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! கலியாணவீடுகளுக்குப் பேரும்பொருள் செலவிட்டுத் தாசிகள் அழைக்கப்படுவதும், அங்கே சதுரிலே தாசிகள் மதிக்கும்வண்ணம் பற்பல ஆடவர்கள் தங்கள் கைப் பொருளும் இழந்து காமாக்கினியினால் வெந்து துச் சொப்பன முதலியவைகளினாலே தங்கள் சரீர பெலமும் இழந்து வருந்துவதும், அந்தந்தக் கலியாணவீட்டில் உள்ள பிள்ளைகள், தாசிகளெதிர்ப்பட்டு நெருப்பெதிர்ப்பட்ட வெடிமருந்துபோலாகிக் கூடியும், பின்பு பிரிவாற்றாது தாசிகள் வீட்டுக்கு மறைவாகப் போயும், அம்மறைவொழுக்கம் வெளிப்பட்ட பின்பு, “நாம் நமதிஷ்டப்படி செய்வோம்: நம்மைக் கண்டிப்பவர் யாவர்! தண்டிப்பவர் யாவர்!” என்று பலருங் காணும்படி போயுங் கெட்டுவைதும், அந்தந்தக்கலியாண வீட்டில் உள்ள பெண்கள் தாசிகளோடும் அளவளாவிக் கெட்டவார்த்தை பேசிக் கெட்டபழக்கம் பழகிக்கொள்வதுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனங்களன்றோ! இத்தேசத்துப் பிரபுக்களும் உத்தியோகத்தார்களும், தாங்கள் கவர்ணரை அழைத்து உபசரிக்குஞ் சபைகளிலே தாசிகளை வருவித்து, அவர்களுடைய நாட்டியத்தைக் காட்டி, கத்தோலிக் குருமார்கள், பாத்திரிமார்கள், ஹரைமார்கள் எல்லாருக்குந் தங்கள் அறியாமையையுந் தீயொழுக்கத்தையுந் தங்கள் கோயிற் றுராசாரங்களையும் வெளிப்படுத்தி, அவர்களால் இகழப்படுவதுந் திருவிழாக்களால் விளைந்த பிரயோசனமன்றோ! பற்பல ஆடவர்கள், தாங்கள் பிள்ளைகள் பேரர்கள் பேர்த்திகள் கண்டு நரைதிரை அடைந்த கிழவர்களேயாயினும், திருவிழாக்களிலே தாசிகளையும் பிறர்மனையையுங் காணும்பொழுது தங்கள் மனம்

படும்பாடு தங்கள் மனச்சாட்சியே சொல்ல அறிந்திருக்கின்றார்களே! அறிந்திருந்தும், தங்கள் தங்கள் விட்டுப் பெண்டிர்களுடும் பிள்ளைகளையுந் திருவிழாக்களுக்கு அனுப்புதற்குக் காரணம் யாதோ! தங்கள் மனம்போல அவர்கள் மனம் வேறுபடாது என்ற ஆணிடி காரணமோ? தாங்கள் அடைந்த இன்பத்தை அவர்கள் அவர்கள் அடைந்திருக்கலாமா என்ற இரக்கக் காரணமோ? தாங்கள் மாந்திரங்கெட அவர்கள் கெடாதிருக்கலாமா என்ற பொறுமை தான் காரணமோ? தங்கள் மனைவியர்களைத் தங்கள் சொல்வழியே அடங்கி ஒழுகுவீக்கும் ஆண்மை இல்லாது தங்கள் மனைவியர்கள் சொல்வழியே தாங்கள் பயந்து நடுநடுங்கி ஒழுகும் பேடிமைதான் காரணமோ? தாங்கள் பிறர் குடி கெடுத்துச் சம்பாதித்த பொருள் அழியாது தங்கிவிட்டால் அப்பொருள்கொண்டு சினிக்கும் பிள்ளைகளுக்குத் தப்பாது கேடுவரும் என்ற பயங் காரணமோ? அறியேம் அறியேம்!

13. சிவாகமத்திலே புண்ணியம் என்று விதிக்கப்பட்ட திருவிழாவைக் குற்றம் பேசலாமா என்பீர்கள் போலும்! பிறருக்கு அன்னபானியங் கொடுப்பது புண்ணியந்தான்; அது எதனாலே புண்ணியமாயது? பசி தாங்களைப் போக்கி அவருயிரை உடம்பிலே நிலைபெறச் செய்ததினாலன்றோ? உடம்பினின்றும் உயிரைப்பிளிக்கும் விஷத்தோடு கலந்த அன்னபானியங்கொடுப்பது புண்ணியமாகுந்தானோ? திருவிழாச் செய்வது புண்ணியந்தான். அது எதனாலே புண்ணியமாயது? காமமுதனிய நிலைகளைப் போக்கி ஆண்மாக்களுக்கு ஈசரபத்தியை வளர்த்தவினாலன்றோ! முன்னுள்ள ஈசரபத்தியையுந் கெடுக்கும் விலைப்பெண்கள் கூட்டமுதனியவற்றோடு கலந்த திருவிழாச் செய்வது புண்ணியமாகுந்தானோ? உலர்ந்த விறகுகளையாபினும், தனித்தனி

கிடக்கும்பொழுது அததிலே நெருப்பு விரைந்து பற்றிச் சுவாலிப்பதரிது; அவ்விறகுகள் பல ஒருங்குகூடிய கூட்டத்திலே நெருப்பு விரைந்து பற்றி மிகச் சுவாலிக்கும்; அக்கூட்டத்திற் புகுந்த பச்சை விறகுகளும் நெருப்புப் பற்றி எரியும். அதுபோலவே, ஈசரபத்தி பண்ணுதற்கு யோக்கியர்களா யுள்ளவர்களுந் தனித்தனி இருக்கும் பொழுது அவரவரிடத்தே பத்தி விரைந்து தோன்றி வளர்வதரிது; அவர்கள் ஒருங்குகூடுங் கூட்டத்திலே பத்தி விரைந்து தோன்றி மிக வளரும்; அக்கூட்டத்திற் புகுந்த அயோக்கியர்களும் பத்தி தோன்றப் பெறுவார்கள். இக்கருத்துப் பற்றியன்றோ பத்தர் கூட்டத்தின் பொருட்டுத் தேவாலய மடாலய முதலியன சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டன; இதுபற்றித் தானே ஔவையார் “ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர். தமது உடம்பின் அழுக்கைக் குளத்து நீரின் முழ்கிப் போக்க விரும்புவோர், முன் உள்ள அழுக்கோடு பின்னும் ஆயிர மடங்கதிகமாகிய அழுக்கை ஏற்ற வல்ல சேறு மல முத்திர முதலியவை செறிந்த குளத்திற் போய் இறங்க, நினைப்பாரா! தமது மனசின் உள்ள பாவத்தை ஆலயத்து மெய்யடியார் கூட்டத்திற் கலந்து அன்பு செய்து போக்க விரும்புவோர், முன் உள்ள பாவத்தோடு பின்னும் ஆயிர மடங்கதிகமாகிய பாவத்தை ஏற்ற வல்ல பொதுமகளிர் கூட்டந் தூர்த்தர் கூட்டங் கலகாரர் கூட்ட முதலியவை செறிந்த ஆலயத்திற் போய்ப் புக, நினைப்பாரா? நல்ல குளம் அகப்படாவிடத்துத் தமது கிணற்று நீர் மொண்டு ஸ்நானஞ் செய்வதுபோல, நல்ல ஆலயம் அகப்படாவிடத்துத் தமது வீட்டிலிருந்து தியான செப தோத்திரங்களால் அன்பு செய்துகொள்ளலாமே! சைவசமயிகளே!

நீங்கள் தேவவழிபாட்டில் யதார்த்தமாகவே விருப்பம் உடையீர்களாயின், உங்கள் உங்களால் இயலும் பொருள் கொண்டு உங்கள் உங்கள் ஊரிலுள்ள ஆலயத்தை இயன்ற மட்டுஞ் சிவாகமப் பிரகாரந் திருத்தி நல்லொழுக்கமும் ஈசரபத்தியும் வளர்தற்கேற்ற சைவப்பிரசங்கமுந் தேவார திருவாசக பாராயணமும் ஏற்படுத்தி, அங்கங்கே வழிபட்டு, அன்புசெய்து, உய்யக்கடவீர்கள்.

வண்ணார்பண்ணை
யவரு
ஆவணிமா 26உ.
(1875)

இங்ஙனம்,
சைவப்பிரசாரகர்.

பரிசேடம்

(ஒருவர் எழுதியனுப்பியது.)

1. கோயிலருச்சகர்கள் விதிப்படி ஸ்நானமும் வைதிக சந்தியாவந்தனமுஞ் சைவசந்தியாவந்தனமும் ஆன்மார்த்த பூசையும் முடித்துக்கொண்டே, பின்பு பரார்த்தபூசை யாகிய கோயிற்பூசை செய்தல்வேண்டும் என்பது சிவாகம சம்மதம். இக்கோயில் அருச்சகர்களுள்ளே சிலர், அவை செய்யாது, கோயிற்பூசை செய்கின்றார்கள். அவர்களுள்ளே சிலர் பழையது புசித்துவிட்டு வந்து, காலைப்பூசை செய்கின்றார்கள்.

2. வடதேசத்தில் உள்ள கோயில்களிலே, அபிஷேகம் அலங்காரம் நைவேத்தியஞ் செய்யுங் காலங்களிலன்றி, மற்றக்காலங்களிலே எல்லாருஞ் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொள்ளும்படி திரையை நீக்கி விடுகின்றார்கள். இக்கோயிலிலே அருச்சகர்கள் இடையிடையே திரையை யிடுகின்றார்கள். இப்படிச் செய்வது யாது காரணத்தினாலே? தாங்கள் சனங்களிடத்தே அருச்சனையின் பொருட்டுப் பணம் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே போய்த் திரைமறைவிலே நின்று வாய் மந்திரஞ் சொல்லக் கையினாலே சந்தனங் குழைத்தலும், தாங்கள் அருச்சனை செய்யாது சும்மா நின்றலும், தாங்கள் திருவிளக்கையுங் கர்ப்பூரவிளக்கையும் வாயினால் அவித்தலும், அச்சனங்களுக்குத் தெரிந்துவிடும் என்னும் பயத்தினாலே.

3. விம்பத்தை ஸ்நானவேதிகையில் இருத்தி நாலங் குல வ்யரத்தினின்றும் பசவினது நுனிக்கொம்பின் பருமை போலச் சிறுக விழுந் தாரையினால் அபிஷேகஞ் செய்தல்

வேண்டும்; அபிஷேக முதலியன செய்யுங் காலத்திலே விம்பம் ஒரு சிறிதும் அசைதலாகாது; அசைந்தாற் பிராயச் சித்தஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பது சிவாகம சம்மதம். இங்கே அருச்சுக்கர்கள் அபிஷேக காலத்திலே மூலவேலாயுதத்தை ஸ்நான வேதிகையில் வைத்துப் பாலபிஷேகஞ் செய்தாற் பால் கீழே சிந்திவிடும் என்று நினைந்து, அவ் வேலாயுதத்தைப் பாலண்டாவிலே தோய்த்துவிட்டு, அப் பாலைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுகின்றார்கள்; கோயில்கி காரி, தமது வீட்டுச் சிராத்தத்துக்காயினுந் தமது சுற்றத் தார் சிநேகிதர் வீட்டுச் சிராத்தத்துக்காயினும் பாலை அனுப்பும்படி கட்டளையிடும்பொழுது, முன் சொல்லிய பிரகாரமே செய்து, அனுப்பி விடுகின்றார்கள். அபிஷேகஞ் செய்தற்குரிய காலங்களிலன்றி மற்றக்காலங்களிலும், தாங்கள் விரும்பிய பொழுதெல்லாம் அபிஷேகஞ் செய் கின்றார்கள்.

4. இக்கோயிலருச்சுக்கர்கள், இக்கோயிற் பரிசாரகர் கள் தங்களிற் ருழந்தவர்கள் என்றும், ஆதலினால், அவர் கள் பாகஞ் செய்த அன்னம் பலகார முதலியவைகளைத் தாங்கள் உட்கொள்வதில்லை என்றும், வாய்ப்பறையறை கின்றார்களே. தாங்கள் புசித்தற்கு யோக்கியதை இல்லா தவை என்று தாங்களே விலக்கும் அன்னம் பலகார முதலியவைகளைத், தாங்கள் புசித்து வணங்குங் கடவு ளுக்கு, நிவேதிக்கலாமா? அக்கடவுள் தங்கவரிற் ருழந்த சாதியார் என்று நினைந்துவிட்டார்களா! தங்களிற் ருழந்த வர் தொட்ட அன்ன முதலியவைகளைத் தாங்கள் தொட்டு நிவேதிக்கலாமா? தொட்டு நிவேதித்தால் ஸ்நானஞ் செய் யாதே தாங்கள் புசிக்கலாமா! ஸ்நானஞ் செய்தால் தாங்கள்

முன் செய்த பூசை யாதாய் முடியுமோ! அக்கடவுளுந் தங்க ளாலே தொடத்தகாத் அசுத்தர் என்றன்றோ முடிந்தது.

5. இங்கே உற்சவ வேலாயுதத்துக்கு, உற்சவதினங் கனிலன்றி, மற்றத்தினங்களிலே யாதாயினும் நைவேத்தி யஞ் செய்கின்றார்களா? இல்லை இல்லை.

6. இவ்வருச்சகர்களுள்ளே சிலரன்றி மற்றவர்கள் உருத்திரம் சமகம் அறியார்கள். அறிந்தவர்களும் உருத்தி ராபிஷேகத்திற்கு நியமமாக வருவதுமில்லை; ஒதுவது மில்லை; வந்திருக்கினும், இடையிடையே எழுந்து பிறிது கருமத்திற் செல்வார்கள்; செல்லாதிருக்கும் நேரத்திலும், ஒதாது தங்களுள்ளே கதை பேசுவார்கள்; உருத்திராபி ஷேகஞ் செய்விக்குங் கருத்தாவைக் கண்டால் “நமோ நமோ சமேசமே” என்று ஒதுபவர்கள் போல மிணு மிணுப்பார்கள்: உருத்திர சமகம் அறியாதவர்களை அறிய விரும்புகிறவர்கள், மேளமடித்தலை ஒழித்து விட்டு, ஒவ்வொருவரையுந் தனித்தனியே ஒவ்வொருமுறை ஒதும் படி செய்தால், அறிந்துகொள்ளலாம். உருத்திர சமகம் அறிந்தவர்களுள்ளே சிலரை “நீங்களாயினங் கிரமமாக ஒதலாகாதா” என்று கேட்டவர்களுக்கு, அவர்கள் “கோயிலார் தருகிற தவிடுங் கல்லும் உமியும் நெல்லும் நிறைந்த முக்காற்படி உக்கலரிசிக்கும், வாடற் கத்தரிச் சாய்க்கும், காற்சதங்குறைந்த ஒருபணத்துக்கும் இப்படி ஒதுதலே தகுந்தகும்” என்கின்றார்கள். இப்படி நடந்து கொண்டு வருகிற உருத்திராபிஷேகத்துக்குத்தான் சனங்கள் பன்னிரண்டு பன்னிரண்டு ரூபா இறுக்கிச் செய்கிறார்கள்.

7. இக்கோயிலருச்சகர்களுள்ளே சிலர், சுவாமி வெளி வீதியிலே உற்சவங் கொண்டருளுங் காலத்திலே சுவாமியை எழுந்தருளச்செய்து வாகனத்தில் வைத்து விட்டுத், தாங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போய்ப் போசனம் பண்ணித், தாம்பூலதாரண முதலிய அநாசாரங்களைச் செய்து, அவ்வநாசாரத்தோடு வந்து சுவாமியை வாகனத்தினின்றும் உள்ளே எழுந்தருளச் செய்து, அலங்கார தீபாராதனை செய்கின்றார்களே. “இக்கோயிலதிகாரியைச் சார்ந்த அசற்குத்திரர் சிலர் சற்றும் அஞ்சாது ஒவ்வோர் காலத்திலே சுவாமியைத் தீண்டிக் கச்சச் சாத்துகின்றார்களே! பிராமணர்களாகிய நாங்கள் போசன முதலியன செய்து விட்டுச் சுவாமியைத் தீண்டுதல் மாத்திரங் குற்றமாய் விடுமோ” என்றெண்ணினார்கள் போலும்.

8. இவ்வருச்சகர்களுள் ஒருவர் சிலமாசத்துக்குமுன் கருப்பக் கிருகத்தினுள் இருந்து இளநீர் குடிக்க முயன்று, முகிழ் திறக்கக் கருவி இல்லாமையால், அஸ்திரதேவர் எனப்படும் வேலாயுதத்தினாலே முகிழைத் திறந்து குடித்தாரே. இவர் அவ்வேலாயுதத்தை இளநீர் குத்தும் உல்லென்று நினைத்தார் போலும்! “வருஷந்தோறும் தட்டாராலே தீண்டப்பட்டுஞ் சம்புரோக்ஷணஞ் செய்யப் படாதிருக்கிற இவ்வேலாயுதத்தைப் பிராமணனாகிய நான் உல்லெனக் கொண்டாலாகாதா” என்று நினைத்தார் போலும்!

9. சென்ற மூன்றாம் வருஷத்தில், இவர்களுள் ஒருவர் மகோற்சவத்திலே உற்சவமூர்த்திக்கு அபிஷேகஞ் செய்தால் அவ் வேலாயுதத்தை எடுக்கும்போது திருவாபரணங் குழம்பிவிடும் என்று நினைந்து, அபிஷேகஞ் செய்யாது,

அம்மைமாருடைய முகங்களை மாத்திரம் புனியிட்டுத் தேய்த்துத் தமது முறை முடிவாகிய சனிக்கிழமை காலை விழாவில், மற்ற முறைகாரர் வந்து முன்னே தாம் அபிஷேகஞ் செய்யாதொழிந்ததை அறிந்துவிடுவர் என்று கருதி, எல்லாமூர்த்திக்கும் அபிஷேகஞ் செய்துவிட்டாரே.

10. இவ்வருச்சுக்களுள் ஒருவர், சில காலத்துக்கு முன் உற்சவ வேலாயுதத்தையும் அம்மைமாரையுந் தனித் தனியே கையிலெடுத்து வசந்தமண்டபத்துக்குக் கொண்டு போம்பொழுது, “ரீரி ரீரி காக காகா” என்று வேடிக்கையாகக் கொண்டு போனாரே. நல்லது; இவர்களுடைய செய்கைகளெல்லாம் வேடிக்கையே.

11. திருநெல்வேலியில் உள்ள ஓரசற் சூத்திரன் தீண்டிய வைரவசுவாமியைச் சம்புரோக்ஷணஞ் செய்யாது இவர்கள் பூசிப்பதென்னோ! “மகாமண்டபத்துக் கீழைச் சுவரிலே மேற்குமுகமாக வைக்கப்பட்டுள்ள அசற்சூத்திர மாப்பாணர் பிரதிமையையும் அவர் மனைவி பிரதிமையையும் புதிதுண்ணுந் தினத்திலே பூசிக்கிற நாங்கள் இவ்வைரவ சூலத்தைப் பூசிக்கலாகாதா” என்றெண்ணினார்போலும்.

12. சில வருஷத்துக்கு முன் இவ்வருச்சுக்கள் திருக்கார்த்திகையிலே காலைப் பூசைக்கு முன் இருபத் தெட்டுச் சகச்சிரநாமார்ச்சனை நடத்தினார்கள். இவர்கள் எப்படி நடத்தினார்கள் எனின்; ஒவ்வொருவரையுந் தனித் தனியே சங்கற்பஞ் செய்வித்து, இங்கேநடக்கும் அருச்சனை உன்னுடையது உன்னுடையது என்று சொல்லி, வஞ்சித்து விட்டார்கள். இப்புரட்டர்கள் பூசிக்கும் விம்பத்திலே கடவுள் சாந்தித்தியராய் இருப்பாரா! இதைச் சற்றே சிந்தியுங்கள். தீபாராதனைக்கு முன் அருச்சனை செய்ய

லரமா? காலைப்பூசைக்கு முன் இருபத்துநாலாயிர மந்திரம் முடிந்துவிடுமா!

13. சில வருஷத்துக்குமுன் மண்டபக் கதவைச் சாத்திவிட்டுக் கன்னுனைக்கொண்டு தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை என்னும் அம்மையார் இருவர் விக்கிரகங்களை யுந்தீண்டிச் செடிபந்தனஞ் செய்வித்துச், சம்புரோக்ஷணஞ் செய்யாது, அவைகளை வைத்துப் பூசிக்கின்றார்களே. இதற்கு விதி யாதோ அறியேம்!

14. இக்கோயிற் பரிசாரகர் ஒருவருடைய குமாரன் சென்ற மூன்றாம் வருஷத்திலே மாமிசம் புசிக்கிற ஒரு சங்கரசாதிப் பெண்ணுடைய வீட்டிலே தான் செய்த விளையாட்டு விசய தசமித் திருவிழாவுக்கு, இக்கோயிலில் உள்ள சண்டேசுர வேலாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அதை யறிந்த இக்கோயிற் பிரதியதிகாரி அவ் வேலாயுதத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்த் தம்முடைய வீட்டில் வைத்திருந்துவிட்டு, மற்றவருஷத் திருவிழாவின் இறுதித் தினத்திலே கொண்டுவந்து தர, இவ்வருச்சகர்கள் வாங்கிச் சம்புரோக்ஷணமின்றி வைத்துத் திருவிழாநடத்தினார்கள். “கன்னுன் செய்துகொண்டு வந்த கந்த வேலாயுதத்துக்குப் பிரதிட்டையின்றிப் பூசை திருவிழா நடத்துகின்ற இந்தக் கோயிலிலே, சூத்திரன் தொட்ட சண்ட வேலாயுதத்துக்கா சம்புரோக்ஷணம் வேண்டும்” என்றெண்ணினார்கள் போலும்.

15. இக்கோயிலில் உள்ள மூல வேலாயுதத்தை எவிகள் இழுத்துத் தள்ளி விழுத்திக் கோமுகை முதலிய இடங்களுக்கு இழுத்துக்கொண்டு போவதும், அருச்சகர்கள் தீபங்கொண்டு தேடி எடுத்துவைப்பதும் வழக்கம்.

இதை யறிந்து, “இவ்வேலாயுதஞ் சிறிதும் இலேசமாய் இருத்தலினாலன்றோ எலி இழுத்தற்கு எளிதாயிற்று; இதற்கு யாது செய்யலாம்!” என்று நெடுங்காலம் ஆலோசனை செய்து கொண்டுவந்து, முடிவிலே எலியினால் அசைக்கப்படாத பாரமுள்ள வேலாயுதத்தைத் தாபித்துவிட்ட இக்கோயில்திகாரியுடைய புத்தி எவ்வளவு வியக்கப்படத்தக்கது! எப்படியும் ஒரு புது வேலாயுதம் தாபித்துவிட்ட இவர் ஒரு சிலாவிக்கிரகமா தாபித்துவிட்டலாகாது! அது உயர்திணைப் பொருளாலும் அசையாதே. அசைவில்லாததன்றோ மூலமூர்த்தி.

16. பகற்றிருவிழாச் சூரியோதயம் தொடங்கி ஒரு யாமத்துள்ளும், இராத்திருவிழா அத்தமயனத்துக்கு முன் ஒரு யாமமும் பின் யாமமுமாகிய இரண்டு யாமத்துள்ளும் முடித்தல்வேண்டும்; இக்காலவெல்லையின் மேற்படத்திருவிழாச் செய்வது குற்றம்; ஒரோர் பொழுது இக்கால வெல்லை கடந்துவிட்டால், அக்குற்றம் போம்படி பிராயச்சித்தஞ் செய்தல்வேண்டும் என்று குமாரதந்திரம் விதிக்கின்றது. குமாரதந்திரத்தை ஒரு பொருட்படுத்தாது அவமதி செய்துவிட்டு, இவர்கள், பகலிலே பதினெட்டு இருபது நாழிகைவரையும், இரவிலே இருபது இருபத்தைந்து நாழிகைவரையுந் திருவிழா நடத்துகின்றார்களே. ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு வந்த அர்ச்சகர்களும் உற்சவாசாரியரும், திருவிழா அர்த்தயாமபூசை நிறைவேறும் வரையும் மலசலம் அடக்க இயலுமா? மலசலங் கழித்தால் ஸ்நானஞ் செய்கிறார்களா? போசனஞ் செய்யாதிருக்கிறார்களா?

17. இக்கோயில் உற்சவாசாரியர் தேர்த்திருவிழா முதலியவற்றிற்கு ஆட்டுப்பலி கொடுக்க உடன்பட்டது என்னையோ? அதற்கு ஆகமவிதி கண்டாரோ? கண்டாற்

சிவாகம பண்டிதர்களுடைய காட்டுவாரோ? உற்சவத் துக்குமுன் கிராமசாந்தி ஆவசியகஞ் செயத்தக்கதோ? செயத்தக்கதாயின், ஆகமவிதி காட்டுவாரோ? “நாம் யாது செய்வோம்! கோயிலதிகாரிக்குப் பிரியம் இது” என்கிறார். இவர் கோயிலதிகாரியின் பிரீதிப்படி நடப்பவரானால், தமக்கு வந்த பொருளில் ஏதாயினும் அவர் கவர்ந்தபொழு தெல்லாம், அவரோடு வீர்போட்டுச் சண்டையிட்டு வாங்காது அவர் பிரீதிப்படியே விட்டுவிடுகிறாரோ? இவர் கருத்தும் மற்றவர்கள் கருத்தும், பொருளினிடத்தனவல்லது, சிவாகமவிதியினிடத்தனவல்ல என்பது சிறுவருக்கும் இனிது விளங்கும்.

18. இவ்வுற்சவாசாரியர், சில வருஷத்துக்கு முன் ஒரு சூத்திரன் கச்சேரிக்கு இட்டுக்கொண்டுபோன கஞ்சிப் பசை நீங்காத இஸ்திரிக்கைபோட்ட உத்தரீயத்தை அநாசாரமென்பது நோக்காது, தாம் இட்டுக்கொண்டு வந்து, தம்பபூசை முதலியன செய்தாரே. இம்மட்டோ, சலவைக் காசாவைத் தோய்த்துலர்த்தினால் அழகாயிராது கஞ்சிப் பசை போனால் மடிப்புக்கள் நில்லா என்று நினைந்து தரித்துக்கொண்டு, அநாசாரத்தோடு வந்து யாகபூசை முதலியன செய்கின்றாரே. தலை முதலிய மேலுறுப்புக்களைத் தீண்டி னுங் கை கழுவாது பூசைத்திரவியங்களைத் தானும் தீண்டலாகாது என்று சிவாகமம் விதித்திருக்கவும், இவ்வாசாரிய மூர்த்தி, வடவாமுகாக்கினியிலே போட்டாலும் எரியாத தாய்க் கீழே தொங்குகிற கௌபினத்தைத் தொட்ட கையினாலே சுவாமியைத் தீண்டி ரகைச் சாத்துகிறாரே. இவைகளைப் பார்த்துச் சிரியாதவர் யாவர்!

19. சில வருஷத்துக்கு முன் “இவ்வுற்சவாசாரியர் கொடிப்புடைவையை அழகாகக் கட்டவில்லை; நீர் அவிழ்த்

துக் கட்டிலும்” என்று இக்கோயில்திகாரி கட்டளையிட, ஒரு குத்திரர் இரண்டாந் திருவீழா நடந்த இராத்திரியில் அவிழ்த்துக் கட்டினிட்டார். அதை ஆசாரியர் அறிந்து, கோயில்திகாரியைக் கேட்க; அவர் “நான் அறியேன் இதை வெளியே பேசாதிரும்” என்றார். ஆசாரியர், தாங் கொடி மரக் குத்தகை வாங்கிப்பொய்ப்புகழ்பெற வந்தவராதலால், ஒன்றும் பேசாதொழிந்தார்.

20. துசபடம் எழுதுஞ் சீலை சலவை செய்யாவிட்டாற் காவி நன்றாகப் பிடியாது என்று, வண்ணனுடைய கஞ்சிப்பசையோடு படம் எழுதி ஆரோகணஞ் செய்தார்களே. முதல் வருஷம் உபயோகித்த கயிற்றையே மற்ற வருஷம் உபயோகிக்கிறார்கள்.

21. இக்கோயிற் பிரதியதிகாரி, தமது கருத்துக்கு இசையாத அருச்சகர் ஒருவரை அவர் சந்தியாவந்தனஞ் செய்குறில்லை என்று கோயிற்பூசையினின்று நீக்கிவிட்டு, அவர் கைக்கூலி தந்தபின் சேர்த்துக்கொண்டார்; அதன்பின் அவர் பிராந்தி குடிக்கிறாரென்று கோயிற் பூசையினின்று நீக்கிவிட்டு அவர் கைக்கூலி தந்தபின் சேர்த்துக் கொண்டார். இப்பிரதியதிகாரி இவ்வருச்சகர் பிராந்தி குடித்தது மெய்யேயானால், தாம் அவரோடு மற்றப் பிராமணர்களைப் போசன முதலியவைகளிலே கலக்கவிட்ட தென்னையோ? போசன முதலியவைகளில் அவரோடுகலந்து அசுத்தர்களாய் விட்ட மற்றை அருச்சகர்களைச், சுவாமியைத் தீண்டிப் பூசை செய்ய, விட்டதென்னையோ? அசுத்தர்களாய் விட்ட இவ்வருச்சகர்கள் தீண்டிய விம்பத்துக்கு யாது பிராயச்சித்தஞ் செய்வித்தாரோ? தாம் வாங்கிய கைக்கூலி, பிராந்தி குடித்தல் என்னுங் குற்றமேற்றப்பட்ட

அருச்சகருக்கும், அவரோடு போசன முதலியவைகளிலே கலந்து அசுத்தர்களாய்விட்ட மற் றை அருச்சகர்களுக்கும் அவர்கள் தீண்டிய சுவாமிக்கும் பிராயச்சித்தமாய்விட்டதோ? இவ்வருச்சகர் சந்தியாவந்தனஞ் செய்யாமை அறியாரா? அவர்கள் சந்தியாவந்தனம் மந்திரக் கிரியா பாவனை வழுவாமற் செய்வார்களா? இவ்வருச்சகர் மேல் இவ்வதி காரி குற்றமேற்றியது பொருள் பறித்தற்கே என்பது யாவர் அறியாதார்!

22. அருச்சனைக்கு வில்வங் கொடுக்கும்படி இக் கோயிலதிகாரி பரிசாரகர்களை ஏற்படுத்திவிட்டாரே. அவர்கள் சுவாமிக்குச் சாத்திய மாலைகளை எடுத்துப் பூவை வேறுக்கிக் கொடுக்கின்றார்களே. இன்னும் அப்பரிசாரகர்கள் சுவாமிக்குநைவேத்தியத் தளிகை வட்டிக்கிறதல்லிலே போசனஞ் செய்கின்றார்களே. இங்கே அருச்சகர்கள், திரு விழாவிலே முன்னேரஞ் சாத்திய மாலை வாடாதிருக்கின், அம்மாலையையே மீட்டுஞ் சாத்துகிறார்களே. இங்கே பல காரத்துக்கு மா இடிப்பவளுடைய இலக்கணம் எல்லாருக்குந் தெரியுமே.

23. சில வேளாளர்கள் இவ்வருச்சகர்களுள்ளே சிலரை நோக்கி: “நீங்கள் கோபுரவாயிலிலே வந்து நிற்கிற நளவர் நளத்திகளிடத்தே அருச்சனைக்குப் பணம் பிறரால் வாங்குவித்துக்கொண்டு விபூதி முதலியன கொடுப்பிக்கின்றீர்களே! இது குற்றமன்றோ” என்று கேட்க இவ்வருச்சகர்கள்: “வெகு சனங்கள் அறிய நளவர் நளத்திகளோடு கலந்துகொண்டு ஆமை பன்றி முதலியன புசிக்குஞ் சில சூத்திரர்கள் சூத்திரிச்சிகள் கோயிலினுள்ளே வந்துவிடுகின்றீர்களே! நாங்கள் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு பூசைக்குப்

போம்பொழுது விலகு விலகு என்றாலும் விலகாது பனை மரக்குற்றிபோல் நிற்கின்றார்கள்; வண்ணாத்திகள் ஆரஸ்திரீகள் மகாமண்டபத்தினுள்ளே வந்துவிடுகின்றார்கள்; பறங்கித்தெருவார் திருவிழாவிலே நளவர் நளத்திகளெல்லாம் உள்ளே வந்துவிடுகிறார்கள்; இவர்கோயெல்லாம் நேரே தீண்டிவிபூதி கொடுக்கிற நாங்கள், சில தலைமுறையாகக் கள்ளஞ்சாராயங் குடியாதவர்களாய் ஆசாரத்தோடு வந்து கோபுரவாயிலிலே ஒதுங்கி நிற்கிற நளவர் நளத்திகளுக்குப் பிறரைக்கொண்டு விபூதி கொடுப்பிப்பதுதான் குற்றமாய் முடிந்ததோ!” என்று அதட்டிவிடுன்றார்கள்.

24. இக்கோயிலின் உள்ளே உள்ள சுவர்களுக்கும் பலிபீடக் குறடு முதலியவைகளுக்கும் வருஷந்தோறும் புறச்சமயிகளாகிய கடையர்களைக்கொண்டு சுண்ணும்பு பூசவிக்கின்றார்களே. திருவிழாத் தொடக்கத்துக்கு முன் சுண்ணும்பு பூசிய கடையன் ஒருவன் இங்கே கோமுகைத் தீர்த்தத்திலே மூத்திரம் பெய்துவிட்டான் என்று இக்கோயிலைச் சார்ந்தவர்கள் சிலர் பேசுகின்றார்கள். இதற்கு யாது பிராயச் சித்தஞ் செய்யப்பட்டதோ! இம் மூத்திரத் தலையிலே தெளிக்கப்பட்டாற் சகல பாவமும் நீங்குந்தானே.

இங்ஙனம்,

ஃஜோபகாரி

20 செப்டம்பர் 1875.

3. மித்தியாவாத நிரசனம் *

கந்தமடப் பிரபுவே!

1. சைவப்பிரசாரகர் எழுதி அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிற் பத்திரிகை யிரண்டும் சைவசமயிகளெல்லாருக்கும் எதிரே இருக்கின்றன. அவைகள் மிக வெளிப்படையாகிய வசனநடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன; ஆதலினாலே, படித்தவர்களுக்கு மாத்திரமன்றிப் படியாதவர்களுக்கும் எளிதிலே பொருள் விளங்கக் கிடக்கின்றன. அப்பத்திரிகைகள் சிவாகமத்துக்குச் சம்மதமோ அசம்மதமோ என்று சந்தேகிக்கிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் தங்கள் சந்தேகத்தை யாவர் வாயிலாக நீக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும்? இவ் வினாவுக்கு விடை சிறுவர்களுக்குத் தெரியும். இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே பிராமணகுருமார்கள் இல்லையோ! வேளாளகுருமார்கள் இல்லையோ! அவர்களுள்ளே சிவாகமம் படித்தவர் ஒருவரோனும் இல்லையோ! உனக்குத் தீக்கூடி அந்தியேட்டி முதலி

* தூஷணைகளின்றி நியாயத்தோடும் சாத்திரவீதியோடும் எழுதப்பட்ட “நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில்” என்னும் இரண்டு பத்திரிகைகளுக்கும் மாறாகத் தூஷணைகளே மிகவும் பொதிந்த “பிரதிகண்டனம்” முதலிய நான்கு பத்திரிகைகள் ஷே. கோயிலாரால் எழுதுவித்து அச்சிடப்பட்டன. இவைகளை மறுத்து “வழுஉக்களை வக்கிரகுடாரம்” முதலிய சில பத்திரிகைகள் சிலரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இம் மித்தியாவாத நிரசனம் ச. விசுவலிங்கபிள்ளை என்பவர் பன்முறை வேண்டிக் கொண்டதினால் நாவலரவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதன்பின் பலகங்கள் ஒழிந்துவிட்டன.

யவை செய்யுங் குருமார் வினாவேலி நவிண்டில்களிலுள்ள பிராமணகுருமாரன்றோ! உன் சிநேகனாகிய நல்லூர்க் கந்த சுவாமிகோயிலதிகாரிக்குத் தீக்கை அந்தியேட்டி முதலியவை செய்யுங் குருமார் கரணவாயிலுள்ள வேளாள குருமாரன்றோ! நீயேனும், உன் சிநேகனேனும், சைவப்பிரசாரகருடைய பத்திரிகைகளைக் கண்டிப்பிக்க விரும்பினால், இக்குருமாரைக்கொண்டு கண்டிப்பிக்கலாகாதோ! நீயேனும், உன் சிநேகனேனும், இப்பத்திரிகைகள் சிவாகமசம்மதமோ சிவாகமவிரோதமோ என்று இக்குருமாரிடத்தே எப்போதாயினுங்கேட்டதுண்டோ! சிவாகமவிரோதமென்று இவர்கள் சொன்னார்களானால் இவர்களைக்கொண்டு நியாயப்பிரகாரங் கண்டனம் பதிப்பித்துவிடலாமே. சிவாகமசம்மதம் என்று இவர்கள் சொன்னார்களானால் இவர்கள் வாக்குக்கு அடங்கி நடத்தல்வேண்டுமே. இவர்கள்வாக்கும் அநியாயம் என்று கண்டால், இவர்களைக்கொண்டு தீக்கை அந்தியேட்டி முதலியவை செய்வியாது, இவர்களை உலகறிய நீக்கிவிடல் வேண்டுமே.

2. நீ பிரதிகண்டனம், பரிசுண்டனம், சம்பாஷணை, வச்சிரகுலிசம் என நான்கு தூஷண பத்திரிகைகள் பதிப்பித்துவிட்டாயே. இப்பத்திரிகைகளை உன் குருமார்களுக்குக் காட்டினாயோ? சைவப்பிரசாரகருடைய பத்திரிகைகளுக்கு இவைகள் கண்டனமேயாம் என்று அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களோ! சைவநூலுணர்ச்சியும், சைவநூற்பொருளைச் சைவசமயிகளுக்குப் போதிக்குந் திறமையும், நல்லொழுக்கமும், சைவாறுட்டானமும் உடையவர்களென்று உன்னாலும் உன்சிநேகனாகிய கோயிலதிகாரியாலும், நம்பப்பட்டவர்கள், இப்பத்திரிகைகளை உனக்கு எழுதித் தந்தவர்கள் தாமோ! அவர்கள்பெயர்தாம் என்னையோ!

வெளிப்படுத்தலாகாதோ! நீ வெளிப்படுத்தாதொழியினும், ஒரு கனியைக்கொண்டு, அதனைத் தந்த மரத்தினியல்பு அறியப்படுதல்போல; இப்பத்திரிகைகளைக்கொண்டு, இவைகளை எழுதினவர்களுடைய இயல்பு, எல்லாராலும் நன்றாக அறியப்படும். இப்பத்திரிகைகளை ஏற்றுப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திவிட்டு மகிழ்ந்து கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிற உன்னியல்பும் இத்தன்மைத்தென்று இனிது தொனிக்கும்.

3. உன் பிரதிகண்டனபத்திரிகை சிவன் எல்லாரினும் மிகுந்த காமமுடையவர் என்று பேசுகின்றது; சைவசமயத்தைத் தூஷித்த சுப்பிரதீபம் உத்தரக்கும்மி என்னும் பத்திரிகையுஞ் சைவதூஷகர்களாகிய பாதிரிமார்க்களையும் மற்றக் கிறிஸ்தவர்களையும் பாராட்டுகின்றது. உன் பரிகண்டனபத்திரிகை பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்றும் அநாதி நித்தியம் என்று போதிக்கிற சைவசித்தாந்தத்தை இகழ்ந்து, சைவதூஷணங்களே பொதிந்த கிறிஸ்தோபகாரி என்னும் பத்திரிகையைப் புகழ்கின்றது. உன் சம்பாஷண பத்திரிகை சிவலிங்கமெனப்படுவது சிவனுடைய அழகியற்று விழுந்த மற்றப்படியான் என்று வாய் கூசாது இகழ்ந்து, கிறிஸ்துசமயமே மெய்ச்சமயம் என்று துதிக்கின்றது. சிவன்கோயிற் பணமுங் கந்தசுவாமிகோயிற் பணமும் இப்பத்திரிகைகளுக்குத் தானா உபயோகிக்கப்பட்டன.

4. எந்தச் சமயத்துக்குமே போதகர் வேண்டும் என்பது உன் முதற்பத்திரிகைக்குஞ் சம்மதமாயிற்றே. ஆயின், சைவசமயத்தைப் போதித்தற்குச் சைவப்பிரசாரகர் ஒரு சிறிதும் யோக்கியரல்லரென்று உன் பத்திரிகைகள் பேசுகின்றனவே. பின், சைவசமயத்தைப் போதிக்க ஒருவர்

வேண்டுமே. போதிப்பவர் அவரையொழியப் பிறரைக் காணோமே. அதற்கு அவர் யோக்கியரல்லரென்று கடிந்து உன் வேண்டுகோளின்படி கண்டன பத்திரிகைகள் பதிப் பித்த மகாபண்டிதர்களை, நீயும் உன் சினேகனும், சைவப் பிரசங்கிகளாக ஏற்படுத்தி, உன் பள்ளிக்கூடத்திலும், கல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிலிலுஞ் சைவப்பிரசங்கஞ் செய் விக்கலாமே. அப்படிச் செய்வியாதது நீதியா! இனியாயி னும் அப்படிச் செய்விக்கலாகாதா? செய்வீத்தால், இவ் வியாழ்ப்பாணத்துச் சைவசமயிகள் பலர் சைவப்பிரசாரக ருடைய பிரசங்கங்களைக் கேட்டுக் கெட்டுப்போகாது உன் குருமாருடைய பிரசங்கங்களைக் கேட்டு வாழ்வார்களே. இனியாயினும் இரக்கம் வைப்பாயா!

5. சிவலிங்கமாவது சிவனுடைய அழகியற்று விழுந்த மற்றப்படியான் என்று சிவதூஷணஞ் செய்வீத்த நீதானே “மகாத்மி.” நுங்கருத்திலே பரம்பொருளுளைப் பதிந்தது சிவலிங்கமன்றோ! பின் யாதோ! கதிர்வேலா! மயிலா! விஷ்ணுசினுடைய முதன் மூன்றவதாரங்களுமும் பேராசையோடு சதாகாலமும் உட்கொள்ளும் “மகாத்மி” ஆகிய நீ, வைஷ்ணவர் கற்பித்த கதையை நம்புவாய்தானே! ஓகோ! நீ விஷ்ணுபத்தியுடையபாரின், உன் சம்பாஷண பத்திரிகையிலே, விஷ்ணுவை நேர்ந்தபடி தூஷித்ததேனோ! அழகி விழுந்த மற்றப்படியான் தான் சிவலிங்கம் என்று அருவருத்துத்தானோ நுங் குலசேகரர் தம்மார்டிலே தொங்கிய சிவலிங்கத்தை அறுத்து விழுத்திவிட்டார்? நல்லது; சங்கத்தை ஏன் கைவிட்டாரோ! அது சிவலிங்க கிர்த்திக் தொனி செய்வதென்று வெறுத்தோ? நல்லது நல்லது; உடுக்கை ஏன் கைவிட்டாரோ! நம்மாட்டிலே கண்டு கொள்க என்பாய் போலும்! இலிங்கதாரணம் இழிவு என்று

நீக்கிய நீ, இலிங்கதாரிகளுடைய வயிற்றுச்சோற்றுக்குச் சைவப்பிரசாரகராலே கேடு விளைந்தது என்று, பத்திரிகை தோறும் ஏன் புலம்புகிறாய்? உனக்குச் சமயாபிமானம் நீங்கிய விடத்துஞ் சாதியபிமானஞ் சற்றும் நீங்கவில்லை போலும்! நல்லது; அதுதான் யாரைவிடும்! நல்லது, இப் பொழுது நீ நல்ல பிரபுவாயிருக்கின்றாயே! அவர்களுக்கு நீ சோறிட்டாலாகாதோ! “இனத்தை இனங்காக்கும்” என்ற பழமொழி மறந்தாயோ? இனியாயினும் நினையாயோ! உன் சாதியார் சமயத்தாருக்கு வேறு சாதியார் சமயத்தார் பொருட்செலவு செய்து அன்னமிட, நீ பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்துகொண்டு, உன் பொருளைப் பெருக்க நினைந்தாயோ! அம்மம்ம!!! உன் புத்தி என்ன புத்தி! கோடி பொன் பெறுமே!

6. ஏகோத்திட்டப்பொருளை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டுச் சைவப்பிரசாரகர் செய்த ஏற்பாடு தவறு என்றும், ஏகோத்திட்டங் கொடுப்பவர் இறந்தவரை ஏகோத்திட்டம் ஏற்பவரிடத்தே ஏற்றிப் பூசித்தலால், அவ்வேற்பவர் அவ்விறந்தவரேயாவர் என்றும், நல்லூர்க் கந்தசுவாமியார் ஏகோத்திட்டம் ஏற்றலால், அவ்விறந்தவராயினார் என்றும், ஆகவே அவரைத் தரிசித்தல் வணங்கல் பாவம் என்றும், உன் முதற்பத்திரிகை கூச்சு விட்டதே. நல்லது; நீ இறந்த உன் மனையாள்பொருட்டு ஏகோத்திட்டம் யாருக்குக் கொடுத்தாய்! நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்கன்றோ! உன் மனையாளை எங்கே ஏற்றினாய்! ஏகோத்திட்டத்தில் வரித்துப் பூசிக்கப்படுதற்குச் சற்பிராமணர் இல்லாவிடத்துக் கூர்ச்சத்தில் ஏற்றிப் பூசித்தல்வேண்டும் என்பது நூற்றுணிபு. சற்பிராமணன் தானேற்ற ஏகோத்திட்டப்பொருளை ஓராலயத் திருப்

பணிக்கு உதவுவது நன்மைதானே. அவ்வாறே, கூர்ச்சமேற்ற ஏகோத்திட்டப்பொருள் ஓராலயத் திருப்பணிக்கு உதவப்படுவது நன்மைதானே. எப்படியும் ஏகோத்திட்டப் பொருள் ஏற்றது வேலாயுதமேயாதலால், அது பிரேத ரூபமேயாம் என்பாய் போலும். அப்படியாயின், உன் மனையாளது பிரேதரூபமாய்விட்ட வேலாயுதத்தை நீ கித்தமும் போய் வணங்குவதேனோ! உன் சிநேகனாகிய கோயிலதிகாரி தன் மனையாளுடைய பிரேதரூபமாய்விட்ட வேலாயுதத்தைத் தான் வணங்குவதேனோ! ஒருபோது மாறிப் பாவித்து வணங்குகிறோம் என்பீர்களோ! சைவப் பிரசாரகரேற்பாடு நன்று நன்று என்று பாராட்டித் திரிந்து, பற்பலரிடத்தும் கோயிலதிகாரி ஏற்ற ஏகோத்திட்டப்பொருள், தேர்ப்பணம்போல உனக்கும், உருத்திராபிஷேகப்பணம்போலக் கோயிலதிகாரிக்கும், உபயோகிக்கப்படாது, சைவப்பிரசாரகராலே திருப்பணிக் கருங்கல்லுக்குச் சேர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்னோ அவரேற்பாடு துமக்குத் தவறெனத் தோன்றியது! அப்படியானால் சரி சரி.

7. சைவப்பிரசாரகர் பலராலும் பகைக்கப்பட்டான் என்று பத்திரிகைதோறும் துள்ளுகிறாய்.

“காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையும்
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமாம்—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரீ நீகண்ட
இன்பமெனக் கெனைத்தாற் கூறு.”

என்றபடி எல்லாக்கேட்டிற்கும் மூலமாகிய பரஸ்திரீகமனத்துக்கு ஒருவன் புகுந்தானேயாகவும், இவன் புகுந்த இடமோ பிறன் குடிசையேயாகவும், இவன் புகுந்த காலமோ அர்த்தராத்திரியேயாகவும், அத்தாரமுடை

பாடு கொலைக்குச்சா நீசனையாகவும், அவன் கையிலுள்ளதோ அறக்கூரிய பாளைக்கத்தியேயாகவும், அவனோ இவனைக் கொன்றான் கொன்றான் எனப்படாது, காத்தான் காத்தான் எனப்பட்டித், தானும் இவன் வீடு புகுந்து, அலைந்து கலந்து கொண்டாடுவது உலகறியுமே. தீமை செய்தவனுக்கே முன்னை நல்லாழிதிலே பகைவனும் உறவனாய்விடும்போது, கல்விவிருத்தி சமயவிருத்தி முதலியன செய்துகொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவருள் வழிப்பட்ட டொழுகுவோருக்குப் புல்லறிவானருடைய பகைதான் யாது செய்யுமோ! இவ்வுண்மையை நீ நினைத்தும் பேசாததேனோ! இது உனக்குத் தோன்றாதபோது வேறு யாருக்குத் தோன்றுமோ! சொல்லு சொல்லு. மௌனஞ் சாதிக்கிறாயே! ஏன்! என்னோடு பேசலாகாதோ! பேசலாம்; பேசு பேசு. ஏன் மகாப் பிரபுவே! சற்றே தலைமீறி, பார்ப்போம். நீ யாதுதான் செய்வாய்! உன்னை அறநெருக்கலாகாது, அஃகிருக்க. இனி அப்பாற் செல்வோம்.

8. உற்சவகாலத்திலே தேவாரத் திருக்கூட்டத் தலைவராய்த் தோன்றிய சைவப்பிரசாரகருடைய சிவவேடத்தை எவ்வளவேனும் வாய் கூசாதிசுழந்தாயே. பிரபுவே! உன்னரிச்சந்திர நாடகத்திலே தோன்றிய பையனுடைய சந்திரமதி வேடம்போலச், சிவவேடம், உன் கண்ணுக்கும் மனசுக்குங் களிப்பைத் தந்து, உன்னை ஆனந்தக் கூத்தாடுவியாதுதானே.

9. சைவப்பிரசாரகர் தமது சுற்றத்தார்களை முன்னர்த் திருத்தியன்றோ பின்னர்ப் பரார்த்த காரியங்களிற் தலைபிடல்வேண்டும் என்றாய். சைவப்பிரசாரகர், தமது

சுற்றத்தார்களுட் சிலர் தமது போதனைக்கு அமைந்து
கடவாமையினாலே, தாம் பிறருக்குப் போதிக்கலாகாது
என்பாயாபின், ஒரு வைத்தியர், தமது சுற்றத்தாருட் சிலர்
தாங் கொடுக்கும் மருந்தை உட்கொண்டு வியாதியைப்
போக்கிக் கொள்ளாமையினாலே தாம் பிறருக்கு வைத்தியன்
செய்யலாகாது என்பாய்போலும்! ஓர் உபாத்தியாயர்,
தமது சுற்றத்துப் பிள்ளைகள் சிலர் தமக்கமைந்து கல்வி
கற்றுக் கொள்ளாமையினாலே, தாம் பிற பிள்ளைகளுக்குக்
கல்வி கற்பிக்கலாகாது என்பாய்போலும்! ஒரு சமய
போதகர், தமது சுற்றத்தாருட் சிலர் நிரீச்சரவாதிகளாய்
இருத்தலினாலே, தான் தமது சமயத்தைப் பிறருக்குப்
போதிக்கலாகாது என்பாய்போலும்! இராசாவுடைய
கட்டளையைப் பிரசித்தி செய்யானொருவன், தன் சுற்றத்
தாருட் சிலர் அக்கட்டளைக்கு அமையாமையினாலே, தான்
அக்கட்டளையைப் பிறருக்குப் பிரசித்தி செய்யலாகாது
என்பாய்போலும்! நல்லது: தமது சுற்றத்தாரைத் திருத்த
இயலாத சைவப் பிரசாரகரைத்தான், உன் சிநேகன்
தன்னையுந் தன் கோயிலையுந் தன்கோயிற் கிரியைகளையுந்
தன்கோயிற் பிராமணர்களையுந் திருத்தல்வேண்டுமென்று,
பலதரம் அடுத்துப் பிரார்த்தித்து, அழைத்துக்கொண்டு
போய், உபசரிக்க, நீ தடுக்காது பார்த்துக்கொண்டிருந்த
தேனோ! வெகுசனங் கூடிய திருப்பணிச்சபையிலே, சைவப்
பிரசாரகர் மறுக்க மறுக்க, நீ எதிர் நின்று: “நீங்கள்
எங்களைக் கண்டித்துத் திருத்தும் பொருட்டு இச்சபைக்கு
அக்கிராசனாதிபதியாய் இருத்தல் வேண்டும்” என்று
திரும்பத் திரும்ப உச்சராத்நோடு பிரார்த்தித்து, உடன்
படுத்தியதேனோ! எந்தக் கற்பத்திலே, எந்த மனுவந்தரத்
திலே, எந்தயுகத்திலே இனி எந்தக்கண்டத்திலே, எந்தத்

தேசத்திலே, எந்த ஊரிலே, இனி எந்தச் சாதியிலே, எந்தக் குலத்திலே, எந்தக் குடும்பத்திலே, எல்லாரும் யோக்கியர்! சற்றே வாய் திற. ஒரு குடும்பத்திலே ஒருவருடைய அயோக்கியதை பற்றி மற்றவரையும் அயோக்கியர் என்று இகழத் தலைப்பட்டால், யோக்கியர் எனப்படுவோர் யாரோ! சற்றே பேசு. இராப் பகல் ஓயாது தாசி வீடு திரிகிறவர்களுள்ளே, தாசிக்குத் தம்பொருளைக் கொடுப்பவர் “அதிபாதகர்” ஆம்; கோயிற்பொருளைக் கவர்ந்து கொடுப்பவன் “புண்ணியசீலன்” ஆம்; இப்பேதங்கண்டுபிடித்து எழுதுவிக்க, “மகாத்மி” ஆகிய நீயன்றி, வல்லவர் யார்! காமிகளுள்ளே, பொதுப்பெண்ணைப் புணர்பவர் “அதிபாதகர்” ஆம்; நளத்தியை, தமையன் மனையாளை, தகப்பன் மனையாளை, சிறியதகப்பன் மனையாளை, தமையன் மகன் மனையாளை, மருமகன் மனையாளை, மகன் மனையாளை, சகோதரியைப் புணர்பவர் “மகாத்மிகள்” ஆம்; அடட! இப்பேதமெல்லாம் இவ்வளவரிதின் இத்தனை நுணுக்கமாகக் கண்டுபிடித்தெழுத, உன்னைத் தங்கையில் அகப் படுத்திக் கொண்ட கஞ்சர் வெறியரன்றி, வேறியார் வல்லவர்! பொதுப்பெண்ணோடு கூடிய மருமகனையுடையவர் “சைவப் பிரசாரகர்” ஆகாராம்; நளவனோடு கூடிய சகோதரியையுடையவர் “மகாத்மி” ஆவாராம். மாமனுக்கு மகன் ஆனவன் “புண்ணிய சீலன்” ஆம். “கண்டன மின்னி” யாங் கலியின் வண்ணமே” என்பது யார் சொல்லத்தக்கது! நீதானோ! “மகாத்மி” சொல்லு.

10. சைவசமய விருத்திப்பொருட்டு எடுத்த கருமங்களுக்குஞ் சைவ சமயத்துக்கும் இடையூறு செய்வாரைக் கண்டிக்குஞ் சைவப்பிரசாரகரது கோபஞ் சண்டேசுரநாயனார் முதலாயினார் கோபம்போலும் என்றாரைக் குறித்துக்

“சண்டேசுரநாயனாராய் விடுவாரா இவர்! அவர் கோபமாய் விடுமா இவர் கோபம்” என்று பரிகாசஞ் செய்தாயே. சண்டேசுரநாயனாரது சிவபூசையிற் பாலை ஒருவன் காலினாலே சிந்தலாகாது; சைவப்பிரசாரகரது சிவபூசையிற் பாலை ஒருவன் காலினாலே சிந்தலாம்போலும்! அவர் அப்பதகனைக் கோபித்து விலக்கல்வேண்டும்; இவர் இப்பதகனைக் கோபித்து விலக்காது, இவன் இது செய்க எனச் சும்மா விருத்தல்வேண்டும் போலும்! ததீசி முனிவர் தம் மெதிரே சிவநிந்தைசெய்த தக்கனைக் கோபித்துக் கண்டித்து அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிவிட்டது புண்ணியம்; சைவப் பிரசாரகர் தம்மெதிரே சிவநிந்தை செய்தவரைக் கோபித்துக் கண்டியாது, மகிழ்ந்து பாராட்டுவதே புண்ணியம் போலும்! இனி நீ, இராமர் தம்முடைய தேவியாரைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனைக் கோபித்துத் தண்டித்தது நீதி எனவும் இக்காலத்தே ஒருவன் தன்மனையானைக் கவர்ந்தானொருவனைக் கோபித்துத் தண்டித்து அவனை மீட்கப் புகின், அது அநீதியெனவும் இதுவும் நீதி என்பவருக்கு, “இராமனாய்விடுவானு இவன்! சீதையாய் விடுவாளா இவள்! இராமர் கோபமாய் விடுமா இவன் கோபம்” எனவும், ஒரு போது சொல்லத் தலைப்படுவாயோ! சொல்லினுஞ் சொல்லுவாய் சொல்லுவாய்!!! சீமானே! உனக்கென்ன! இராமர் கோபமும் அநீதிதான் என்பான். நீ “மகாத்மி.” கௌதமர் கோபமாத்திரம் அநீதியென்னாய் அவராலே கோபிக்கப்பட்டானது “நாகேந்திரன்” என்னும் பெயர் நினைவு வந்து தடுக்குமன்றோ! என் சீமானே! ஏன் உனக்குக் கண் சிவக் கின்றது! இந்தச் குளிரிலே உனக்குடம்பெங்கும் வேர்க்கிற தேனோ! வேர்வைபைத் துடை துடை! வேர்வை உள்ள டங்கினால் வியாதி உண்டாகும்! இந்தச் சனங்கள் ஏன்

பல்லைக் காட்டுகிறார்கள்! என் சீமான் நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். என் சீமானிருந்தாலன்றோ என்போலிகளுக்கு நல்ல பொழுது போக்கு.

11. உன் பத்திரிகைகளில், முன்பின் ஓரியைபுமின்றி, இடையிடையே “அல்லா” ஒலி தொனிக்கின்றதேனோ! நும் வீட்டார்கள், தம்மேல் வீழ்ந்த அப்பாக்கனிசச்சுவையினுற் புலம்பும் அல்ல வொலி இடையிடையே செவிக்கேற ஏற, நும்பத்திரிகைகாரர்கள் கருத்து அங்கே பதிதல் வாயிலாக, அவ்வொலி நும் பத்திரிகையிலே பதித்ததோ! அப்படியானுற் சரிதான். நும் பத்திரிகைகாரர்பாது செய்வார் பாவம்! துலுக்கர்களுள்ளே விருத்தசேதனமில்லாத் துலுக்கருங் கண்டுபிடித்திரோ! நும் வீட்டார்கள் தாஞ் செய்த கலாசோதனையினுலே கண்டுபிடித்து உங்களுக்குக் காட்டினிட்டார்களோ!

12. சைவப்பிரசாரகர் அந்நியதேசத்திலே பிறந்து வளர்ந்து இப்பொழுது இங்கே வந்தவரா! அல்லது, இங்கே தானும் எட்டொன்பது மைல் தூரத்துக்கப்பாலே பிறந்து வளர்ந்து இப்பொழுது இங்கே வந்தவரா! அவர் வண்ணுர் பண்ணை முதலிய இடங்களிலே சைவப்பிரசங்கஞ் செய்யவும், வித்தியாசாலை நடத்தவும், புத்தகங்கள் பத்திரிகைகள் பதிப்பிக்கவும், தமது கோட்பாட்டுக்கு மாறுபட்டவர்கள், சிநேகர்களாயினும், செல்வர்களாயினும், சுற்றத்தார்களாயினும், குருமார்களாயினும், அவர்களைத் தாசுநியமின்றிக் கண்டிக்கவுந் தலைப்பட்டு முப்பதுவருஷகாலமாயினலே. அவருடைய குணஞ் சொற் செயல்களெல்லாம் உனக்கும் உன்போலிகளுக்கும் இப்பொழுதுதான் தெரிந்தனவா? நீ விவகுசனக்கூட்டத்தில் எத்தனைதரம் அவராலேகண்டிக்கப்

பட்டாய்! அவர் குணஞ்சொற் செயல்கள் தீயனவேயானால், நீ ஏன் அவரைப் பலதரம் போய் அடுத்தடுத்து வழி பட்டாய்! சைவப்பிரசாரகருக்கு நீ முதற்சீஷன் முதற் சீஷன் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தாயே சைவப் பிரசாரகருக்கு விரோதமாகக் கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை யும் அவர் மாணுக்கரும் பதிப்பித்த புத்தகங்களிலுள்ள சில தூஷண வசனங்களை எடுத்து, உன் பத்திரிகையிலே பேசிக் களிப்புற்றாயே. அப்புத்தகங்களை இப்பொழுதுதான் கண்டாயா? சைவப்பிரசாரகர் இந்தத் தடவை இவ்விதம்பாணத்துக்கு வருவதற்கு முன்புதானே, அப்புத்தகங்கள் இங்கே வந்து பலராலும் வாசிக்கப்பட்டனவே. இஃதறிந் தும், நீயும் உன்போலிகளும், போனவருஷத் திருவிழா வரையும் பாராட்டி வழிபட்டதேனோ! அவைகள் மெய் யென்று இப்பொழுதுதான் உங்கள்மனசிலே பதிந்தனவோ! இவ்விதம்பாணம் ஒரு சிறு நூலேனும் ஒரு சிறுநூலையேனுஞ் செய்யப்பெறுத தேசம் என்றும், இங்கிருக்கிறவர்க ளெல்லாரும் பாணக்குடிகள் என்றும், இங்கிருக்கிறவர்க ளெல்லாருஞ் சான்றார்கள் என்றும், அப்புத்தகங்களுட் சில வற்றிலே பேசப்பட்டிருக்கின்றதே! அவைகளையும் நீ நம்ப வேண்டுமே! சைவப்பிரசாரகர் மாத்திரஞ் சான்றாரென்று லன்றோ நீ மகிழ்ச்சியடையலாம். அப்படியென்றாலும், உனக்குக் குறைவுதானே! இழிந்தவிடத்திலே பிறந்தாலும், முத்தையாரும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பாய் போலும்! அப்படியானால் சரிதான். மாணிக்கமுத்தென்றால், யார் தாம் விடுவார்! ஆனாலுந்தானென்ன! மாணிக்கத்தைக் கிணற்றில் வீழ்த்திவிட்டார்களே!

13. கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளையைச் “சன்மார்க் கர்” என்று பாராட்டினாயே. நாம் செத்தவர்களெல்லாரை

யும் உயிர்ப்பிப்பேம்” என்று தேசமெங்கும் விளம்பரம் விடுத்து, இறந்த புருஷமாரை மீட்டும் பெற விரும்பி வந்து நெடுங்காலங் காத்துக்கிடந்த அமங்கலிகளெல்லாரையுங் குழந்தைகளோடு திருப்பிவிட்ட இராமலிங்கபிள்ளை “சன் மார்க்கர்” தாமே. இது “சன்மார்க்கம்” என்றயானால் பிறர் மனைநயந்த நாகேந்திரன் தண்டிக்கப்பட்டதேனோ! “நாகேந்திரனானதினாலே அது குற்றமாயிற்று; மயில்வாகன மான பின்னானை குற்றமாமோ” என்பாய் போலும்! என் மகாப் பிரபுவே! அப்படியானை சரி சரி. சக்கிலவூ ஆனி உத்திரத் தரிசனதினத்திலே, சிதம்பரத்துப் பேரம்பலத்திலே, வெகுசனக் கூட்டத்திலே, சுவாமி சன்னிதானத்திலே, சைவப் பிரசாரகரை அவதூறுகப் பேசிய இராமலிங்க பிள்ளை, அடுத்த மார்கழித் திருவாதிரைத் தரிசன தினத்திலே, மஞ்சக்குப்பக் கோர்ட்டிலே, வெகுசனக்கூட்டத்திலே, நியாயாதிபதியெதிரே, தான் சைவப்பிரசாரகரை அவதூறுக ஒரு சிறிதும் பேசவில்லை யென்று மறுத்து, எல்லாராலும் நகைக்கப்பட்டது அவ்வழக்குப் புத்தகம் பேசும்.

14. சைவப்பிரசாரகர் சிதம்பரத்துத் தீக்ஷிதர்களோடும் எதிர்த்தது குற்றம் என்றிகழ்ந்தாய். இவ்வியாழ்ப்பாணத்தார் பவரைக் காணுந்தோறும் தீக்ஷிதர்கள்: “எங்கள் முன்னோர்கள் உங்கள் முன்னோர்கள் வந்தபோது யாழ்ப்பாணத்துச் சாஸூரப்பயல்களே! ஒத்தி நில்லுங்கள்” என்று சொல்ல, உங்கள் முன்னோர்கள்: “நாங்கள் சிவகங்கையிலே தோய்ஞ்சென்றும்பியும், சபாபதியைக் கண்ணாரக் கண்டும், ஆடுந்தேவடியாளாடைபட்டும்; குருக்களையரையுங் குருக்களையர் பெண்டாட்டியையுங் கூடவைச்சுத் திண்டும், இன்னுஞ் சாண்டாரோ இன்னுஞ் சாண்டாரோ’ என்று

சொல்லுகிறவர்கள்” என்று பேசிப் பேசி நிந்திக்கும் நிந்தையைச் சைவப்பிரசாரகர் நீக்கிவிட்டது இவ்வியாழப்பானத்தாருக்குத் தீமையாய் முடிந்ததோ! சபாநாயகருடைய அருமைத் திருவாக்காகியும், அவர் திருமேனியாகியுமுள்ள சிவாகமங்களை, வாயில்வந்தபடி தூஷித்துக்கொண்டு திரிந்த தீக்ஷிதர்களைச் சைவப்பிரசாரகர் சாத்திரப் பிரமாணங்காட்டிக் கண்டித்துவிட்டது சபாநாயகருக்குச் சம்மதமோ அசம்மதமோ! சைவப்பிரசாரகர் கொள்கை தவறென்பது நின்கருத்தாமாயின், நீ சிராத்தாதிகளிலே முன்போலத் தீக்ஷையில்லாப் பிராமணர்களை வரியாது, தீக்ஷையுடைய பிராமணர்களை வரிப்பதேனோ!

15. சைவப்பிரசாரகர் இக்காலத்துள்ள மடத்தார் ஆதினத்தார் முதலாயினோரைத் தூஷிக்கின்றார் என்று பதைபதைக்கின்ற நீ, ஒரு சைவாசாரியர் ஒரு வைஷ்ணவரிடத்தே பணம் வாங்கிக்கொண்டு தமது சைவசித்தார்த்தத்தையும் இகழ்ந்து அவர் பெயரால் செய்துகொடுத்த பிரபந்தத்தினின்றும், மடத்தார் ஆதினத்தார் முதலாயினோருக்கு விரோதமாகிய தூஷணப் பாட்டுக்கள் சிலவற்றை, உன்பத்திரிகைகாரர் சைவப்பிரசாரகருக்கு எடுத்துக் காட்டி, அவரை இகழ்வதென்னையோ! இக்காலத்து மடத்தாராதினத்தார்களைச் சைவப்பிரசாரகர் இகழ்வது குற்றம்; முற்காலத்து மடத்தாராதினத்தாரைப் பண்டாரம் வைஷ்ணவரின் மறைந்து நின்று இகழ்ந்தது குணம்போலும் சைவப்பிரசாரகர் இகழ்ந்ததுதான் எங்கேயோ! அது சற்றே காட்டாயோ!

16. கிறிஸ்தவர் விடுகளுங் கிறிஸ்தவப் பிரேதம் அடக்கஞ் செயப்பெற்ற நிலங்களுமுடைய தெருவழியாகச்

சுவாமி எழுந்தருளப்பண்ணலாமா என்றவருக்கு, ஒரு இங்கிலிஷப் பள்ளிக்கூடத்திலே ஒரு இங்கிலிஷகாரரை உபாத்தியாயராக வைக்கலாமா என்று எதிர்வினா விடுத்தது மிக நன்று நன்று. இது அறிவிலாப் பெண்களாலும் நகைக்கப்படத்தக்கது. சிறிஸ்தவப் பிரேதம் உடைய தெரு வழியாகச் சுவாமி யெழுந்தருளப்பண்ணலாம் என்பது, உனக்கும் உன் கோயிலாருக்குங் கருத்தாயின், கோயிலினுள்ளே செயப்பறும் பூசைதானும் வீதியிலே பிராமணப் பிரேதங் கிடக்கும்போது செயப்படாது தடைப்படுவதேனோ! அது நீ அறியாயோ! உண்மைபேசு நளவர் முதலாயினோர் இருக்குந்தெருவழியே சுவாமி எழுந்தருளப்பண்ணலாமென்றால், கோயில் வீதியிலே அந்நளவர் முதலாயினோர் இருக்கலாந்தானே! திருவிழாவிலே நளவர் முதலாயினோரும் நெருங்கிச் சேஷிக்கலாம் என்பது உன்கோரிலார்களுக்குக் கருத்தாயின், அவர்கள் முன்னொரு திருவிழாவிலே தேர்முட்டிக்குச் சமீபத்தில் வந்து நின்ற நளவரை அடித்துக் கலகம் விளைத்ததேனோ! கேட்டுப் பார்! அம்பட்டர் நளவர் முதலாயினோருக்குச் சுவாமி அதுக்கிரகிப்பதில்லையோ என்ற நீ, அவர்கள் பொருட்டு உருத்திராடி ஷேகஞ் செய்யப்படுதலை மறைத்து, அது பொய் பொய்யென்று குரைப்பதேனோ!

17. விபூதி தரிக்கிறவர்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவாகி, ஏறக்குறைய அவ்வெல்லாருக்குங் கொடுக்கும் பொருள்வாண்டு நடத்தப்படுகிற ஒருகோயிலைத் திருத்தும் பொருட்டு, ஒருவர் அங்கே நடக்கிற சூற்றங்களை எடுத்துக் கண்டித்தால், அது தப்பென்று கண்டவர், அகற்குரியாய்ந்தக்க மரியாதையோடு அடங்கி நின்று பேசுவதன்றி, பதர்

வார்த்தைகள் பேசுவது வீரம் என்று, வீரமிழந்த சைவனே! உனக்குத் தோன்றியதென்னோ!

18. சைவப்பிரசாரகருடைய சாதி, குலம், சமயம், நீயும் உன் பத்திரிகைகாரர்களுமா விசாரிக்கத் தலைப்பட்டீர்கள்! சைவப்பிரசங்கஞ் செய்ய ஆவர் யோக்கியரல்லரென்று நீங்களாபேசத் தலைப்பட்டீர்கள்! இவையெல்லாம் உரைத்தறிய வல்லவர் நீங்கள் தாமோ! இவைகளிலே, சைவப்பிரசாரகர் குறைவுடையவராயின், வித்தியாசாலையிலும், நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிற் சந்நிதானத்திலுஞ் சைவப்பிரசாரகர் உயர்ந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து பிரசங்கிக்க, அதனை அகமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடுங் கீழிருந்து கேட்ட பிராமண குருமார் சைவ குருமார்களுடைய திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி அவர்களைக் கொண்டே ஆலயப் பிரதிட்டை ஆலய பூசை தீகை அந்தியேட்டி முதலியன செய்வித்துக்கொள்ளும் உன்போலிகள் நிறைவுடையவர்களோ! சைவப்பிரசாரகர் குறைவுடையவராயின், உங்கள் கந்தசுவாமிகோயிலிலே, அருச்சுனர்கள் சைவப்பிரசாரகருக்கு, விபூதியைத் தட்டத்தில் வைத்து, உலகறிய இருகையாலுங் கொடுத்துவிட்டுப், பின்பு பிராமணர் முதலாயினோரெல்லாருக்கும் விபூதியை வீரலாற் கிள்ளிக் கொடுக்கக் கண்ட உன்போலிகளோ நிறைவுடையவர்கள்! சைவப்பிரசாரகர் தாமோ குறைவுடையவர்! சைவப்பிரசாரகரை, வேதாரணியத்திலே கட்டியத்தடி வாத்தியந் தீவர்த்தி முதலியவைகள் அனுப்பிக் கோயிலுக்கழைத்துப், பிராமணர்கள் குருமார்கள் பிரபுக்கள் உத்தியோகத்தார்கள் எல்லாருங் கேட்கப், பிரசங்கஞ் செய்வித்தவர்களும், சைவப்பிரசாரகருடைய உறைவிடத்திலும் தங்கள் மடத்திலும் போசனாகிகளில் அவரோடு சமத்துவ முடையவர்களு

மாகிய வரணியாநீனத்துக் கரணவாய்ச் சைவாசாரியர்க ளுடைய திருவடிகளில் வீழ்ந்து, அவர்களைக்கொண்டு திகைஷ அந்தியேட்டி முதலியன செய்வித்து; அவர்க ளிடத்தே வெளியிலிருந்து புதிக்கின்ற உன் கோயிலதிகாரி கள் தாமோ நிறைவுடையவர்கள்! இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே பழம்பிராமணர்கள் பழஞ் செட்டிகள் பழவேளாளர்க ளாலே சைவப்பிரசாரகர் பலவாற்றாலும் நன்குமதிக்கப் படுவது எல்லாருக்குந்தெரியுமே. புதுப்பிராமணர்கள் புதுச்செட்டிகள் புதுவேளாளர்கள் சைவப்பிரசாரகரை அவமதிப்பார்கள் தாமே.

19. சைவப்பிரசாரகர் போனவருஷத் திருவிழாக் காலத்து மாகேசரபூசையிலே விலாப்புடைக்கப் புசித்தார் என்று உன் பத்திரிகைகள் உளறுகின்றனவே. கந்தமடப் பிரபுவே! பொருள் செலவிட்டு மாகேசரபூசை செய்வித்த வர்களுள்ளே நீயுஞ் சேர்ந்தனையோ! உன் கோயிலதிகாரிக ளுஞ் சேர்ந்தவர்களோ! இல்லையே. பின் ஏன் உங்களுக்கு வயிற்றெரிச்சல்! மாகேசரபூசைப் பிரசாதம் உனக்கு ஒரு நாளுங் கிடைக்கவில்லையோ? நீ நித்தமும் மடத்தை வளைந்து கொண்டு திரியக் கண்டேனே! உன்னை ஒருவருங் கூப்பிட வில்லையோ! இல்லைபானால், உனக்கு வயிற்றெரிச்சல் உண் டாகுந்தானே! உன் கோயிலார்கள் அம்மாகேசரபூசையிலே நித்தமும் போசனஞ்செய்து இலையெடுத்துக்கொண்டுபோய் ஏறிந்துவிட்டுக் கை கழுவக் கண்டேனே, அவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சலேனோ! உட்பந்தியிலே படைக்கப்பட்ட விசேஷ பதார்த்தங்கள் சில வெளிப்பந்தியிலே படைக்கப் படவில்லையென்று, யாரேனும் வேடிக்கைக்கு வம்பு வார்த்தை தொடுத்துவிட்டார்களோ! அப்படியானால், அவர்களுக்கும் வயிற்றெரிச்சல் உண்டாகுந்தானே.

போசனஞ் செய்து விட்டு மிஞ்சிய எச்சிற் சாதம் பலகாரம் கறி முதலியன வெல்லாம் இலையோடே மேல் வேட்டியில் வைத்துக் கட்டிக்கொண்டு போகிற உன் கள்ளுக்குடிப் பண்டாரிகளுடைய பூசையானால், “உட்பந்திவெளிப்பந்திப் பேதமேயில்லை; நாமெல்லாம் ஒருமிக்க இருந்து புசிக்கலாம், பதார்த்த விஷயத்திலோ சந்தேகமில்லை; வலக்கையாலே சோற்றையள்ளித் தின்னலாம்; இடக்கையாலே வடையை எடுத்துக்கடித்துத் தொன்னைப் பாயசத்தை எடுத்துக் குடித்துவிட்டு உடுத்த வேட்டியிலே துடைக்கலாம்; எச்சிற்பேதமோஇல்லை” என்று எண்ணிவிட்டார்கள் போலும்! அப்படியானற் சரிதான். அம் மாகேசரபூசையினாலே உன் பண்டாரிகளுடைய வயிற்றுச் சோற்றுக்குகேடு விளைந்தது, என்று நீ உன் பத்திரிகைதோறும் புலம்புவது பொருந் தாது. அம்மாகேசரபூசை நடந்த நாள் இருபத்தைந்து. அம்மாகேசரபூசை செய்வித்தவர் பத்துப்பேர். அவர்கள், முன்னரேதானே சைவப்பிரசாரகரை, எத்தனையோ நாள் அடுத்தடுத்து வணங்கிப் பிரார்த்தித்து அதுமதி பெற்றுக்கொண்டு, மாகேசரபூசை செய்வித்தவர்கள், அது நீ அறியாய்தானோ! பின்பு வேறெத்தனைபேர்; தாங்கள் மாகேசரபூசை செய்விக்கப் போய்ப் போய் அடுத்தும், அதுமதி பெறாமையினாலே, வருத்தமடைந்து திரும்பினவர்கள், அது நீ அறியாய்தானோ! யாழ்ப்பாண மணியகார ராகிய மாணிக்கவாசகமுதலியார், தாம் ஒருநாள் மாகேசரபூசை செய்விக்கும் பொருட்டு அதுமதி பெற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் பிரார்த்தித்துங் கூடாமையினாலே, முன்னரே தானே மூன்று நாள் மாகேசரபூசைக்கு அதுமதி பெற்றுக் கொண்டு சாமான்கள் கொண்டுவந்து விட்ட ஒருவரிடத்தே கேட்டு, அம்மூன்று நாண் மாகேசர பூசையில் ஒரு நாண்

மாகேசரபூசை தாஞ்செய்விக்கப் பெற்றுக்கொண்டதும், அம் முன்னையோருடைய அந்நானை மாகேசரபூசைச் சாமான்கள் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதும், நீ அறியாய்தானோ! இவை யெல்லாம் அறிந்தும் உனக்கு ஏன் இந்த வம்புவார்த்தை! இனி அம்மாகேசரபூசை செய்வித்த அப் பத்துப்பேரொழிய; வேறு செல்வர்கள் இவ்வியாழ்ப் பாணத்தில் இல்லையோ! அப்படி யில்லையானபடியாற்றான், உன் பண்டாரிகளுடைய வயிற்றுச் சோற்றுக்குக் கேடு விளைந்தது என்று அழுகிறாயோ! முன்னைவருஷங்களில் உன் பண்டாரிகளுக்குச் சோறிட்டவர்கள் இந்தப் பத்துப் பெயர்களுந்தானோ! இவர்களுள் இரண்டுபேரொழிய, மற்றவர்கள், பிராமணர்களுக்குச் சைவர்களுக்கும், கூனர், முடவர், குருடர் முதலிய ஏழைகளுக்குமேயன்றி, உன் பண்டாரிகளுக்கு எப்பொழுதேனும் பூசை செய்திருக்கின்றார்களோ! முன்னே உன் கள்ளுக்குடிப் பண்டாரிகளுக்குப் பூசைசெய்துகொண்டு வந்த இரண்டுபேரும், பேர்னவருஷம் திருவாவடுதறை யாதீனத்து ஒதுவார் மூர்த்திகளுக்கும், சிவபூசாவான்களாகிய சைவர்களுக்கும், பூசைசெய்வித்தது பாதகம் என்று அழுகிறாயோ! அது செய்விக்க அவர்கள் யோக்கியர்களல்லரென்று அழுகிறாயோ! இவ்வருஷ மாகேசர பூசையில்லாமரினாலே சைவப்பிரசாரகர் அழுவார்தாமே என்றாய்! சைவப் பிரசாரகர் மறுக்காது உடன்படுவராயின், அவருறை விடத்தில் எந்நாளுமே மாகேசரபூசை மிகச் சிறப்பாக நடக்குமென்பது நீ அறியாய்தானோ! சைவப்பிரசாரகர் தம்மன்பர்கள் தமதாச்சிரமநாடி வளிந்து வந்தடுத்துத் தமது திருவடிபில் கீழ்ந்து பலகாற் பிரார்த்தித்து அது மதி பெற்றுக்கொண்டு செய்யும் மாகேசர பூசையை அவர்

மாட்டிரங்கித் தமது திருக்கூட்டத்தோடு சிவப் பிரீதி செய்தேற்பது உன் கருத்துக்கு வசையாய் முடிந்ததோ! யாருக்காயினும் கூலியாளாய் நித்தமும் ஆறுசல்லிக்குப் புகையிலைமுடிச்சவிழ்த்து, அவருக்கு மீன் வாங்கிக் கொடுத்து நெடுநாட்சிவித்துப், பின்பு அவர் காரியகாரராகி, அவர் பொருளாக் கவர்ந்து அவருக்குத் துரோகஞ்செய்து நீக்கிப், பின்பு நாட்டுக் கோட்டையாரிடத்தே கடன்பட்டு அவருக்குத் துரோகஞ் செய்து, பின்பு பலகோயிற் பொருள்களை அபகரித்துக்கொண்டு வாழ்வதே உன் கருத்துக்கு இசையாய் முடிந்ததோ! “கண்டனமின்றியாக் கலியின்வண்ணமே” ஏன் கருவிப்பார்க்கிறாய்! என் மீது கோபமோ! உன்னை யார் சொன்னார்! யாழ்ப்பாணத் தோன்றிய நாண் முதற் பரம்பரைப் பிரபு நீ. ஏன் பல்லாலே உதட்டை மடித்துக் கடிக்கிறாய்! நான் பரிகாசம் பண்ணுகிறேன் என்று நினைந்துவிட்டாயோ! பொறு பொறு.

20. கந்தமடப் பிரபுவே! வேலாயுதத்தை வணங்க லாகாது எனச் சைவப்பிரசாரகர் சொன்னாரென்று நீ ஏன் பிதற்றிக்கொண்டு திரிகிறாய்! எங்கே சொன்னார்! சுவாமிக் குக் கதிர்வேல் அடிமையாதல் பற்றிக் கதிர்வேலுஞ் சுவாமி யாகப் பாவித்து நன்குமதிக்கப்படுமாயினும், சுவாமியுடைய மனைவியரைக் கதிர்வேலுக்கு மனைவியராகக் கொள்வது தகுமா? தகுமாயின், கதிர்வேலின் மனைவியை, அடிமை யாதலின் ஒத்த மயில்வாகனம், தன் மனைவியைக் கொள்வ துந் தகுந்தானே. தகுமாயிற் கலகமேன்! இப்படியானால், கதிர்வேலுக்குக் கதிர் குறையுமே. குறையவே, கதிர்வேல னுக்குந் கதிர் குறையுமே. பின்னிகழ்வென்னை? வேலன் மனையாளையும் மயில்வாகனம் அஞ்சாது கொள்ளுந்தானே.

இப்படியாமானால், வேலுக்கு வெற்றியெங்கே! வெற்றிவேல் வீணடையடுத்ததாய் முடியுந்தானே. பின்னிகழ்வென்னை! வெற்றிவேல் மயில்வாகனத்தால் மெலிந்து தன் வாழ்க்கை யொழிந்தழியுந்தானே; அழியவே, மயில்வாகனம் தீராவலியடைந்து, தன் கண்மயக்கான் மீறுந்தானே. பின்னிகழ்வென்னை! வெற்றிவேலுற்ற துணையெனக் கொண்ட இலங்கையர்பாடு யாதாய் முடியும்! இலங்கையருக்கு மயில்வாகனத்தோடு பகை விளையுந்தானே. ஏன் அழுகியாய்! என் மகாப்பிரபுவே, அழாதே அழாதே. அழுகாரணந் தெரியவில்லையே! “வேலாயுத தூஷகரல்லாதவரை வேலாயுததூஷகரென்று சொன்னேனே! இந்தப் பாவம் எங்கே தொலைப்பேன்!” என்றழுகியோ! விழுந்து சயனித்து விட்டாய்; எழுந்திரு எழுந்திரு; எழுந்து, கண்ணீரைத்துடைத்துவிட்டு, அழாதே கேளு. இனி, உங்கள் கோயிலுக்குக் “குழந்தைவேல் அமையும்; முத்துக்குமாரர் வேண்டாம்” என்பாயாயின், முத்துக்குமாரரை ஏன் உள்ளே ஏற்றீர்களோ! ஏற்ற நீங்கள், முத்துக்குமாரர் தமக்குரிய தானத்தினுள்ளே புக விட்டுவிடலாமே! “முத்துக்குமாரர் உள்ளே புகுந்தால், தமது தேவியார் குழந்தைவேலோடிருக்கக் கண்டு கோபித்துக்கொண்டு புறப்பட்டோடிவிடுவார்” என்பாயோ? முத்துக்குமாரரைக் கண்ட குழந்தைவேல் பயந்து நடுநடுங்கி எழுந்தோட, முத்துக்குமாரர் அஃதறிந்து வந்து கூடிவிடுவாரே. அப்பா! இது உனக்கு விளங்காதோ! செல்லப்பா நடுவில் நன்றாக விளங்கும். என்சொல்லாத தட்டாது, அமைந்திருந்து ஒத்துப்பார்க்க, எல்லாருக்கும் நன்றாக விளங்கும். ஓகோ! முந்தியதற்கு அழுத நீ இதற்கு ஏன் உடம்பு குலுங்கச் சிரிக்கிறாய்? சொல்லு சொல்லு. ஒன்றுஞ்

சொல்லுகியுயில்லை! முடிவு இதுதானென்றெண்ணிச்
சிரிக்கிறாயோ.

21. உன் கடைப் பத்திரத்துக்கு வச்சிரகுவிசம்
எனப் பெயராயதேனோ! வச்சிரம் குவிசம் என்பன ஒரு
பொருட் சொற்களையாகவும், வச்சிரகுவிசம் என்ற
தேனோ! ஒகோ! தூர்வார்த்தைக்கு வச்சிரம் என்று பெய
ராதலினாலே தூர்வார்த்தையாகிய குவிசம் வச்சிரம்
குவிசம் என்றாயிற்றோ! அல்லது, இணங்கா வார்த்தைக்கு
வச்சிரம் என்று பெயராதலினாலே, சைவசாத்திரத்துக்கும்
அறிவுடையோர்களுக்கும் இணங்கா வார்த்தையாகிய
குவிசம் வச்சிரகுவிசம் என்றாயிற்றோ! அல்லது, மாணக்
கனுக்கு வச்சிரனென்று பெயராதலினாலே, சைவப்பிர
சாரகர்மீது அவர் மாணக்கருளொருவனாலே நீ தொடுப்
பித்த குவிசம் வச்சிரகுவிசம் என்றாயிற்றோ! எங்ஙனம்
பொருள் கொள்ளினும் ஒக்கும் என்பாய் போலும்.

22. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலே உள்ளவைக
ளெனச் சைவப்பிரசாரகருடைய பத்திரிகைகளிலே எடுத்
துக்காட்டப்பட்ட பற்பல குற்றங்களுள்ளே, சிலவற்றை,
நீ உன் வச்சிரகுவிசத்தின் எட்டாம்பக்கத்தில் அநு
வதித்து, அவைகள் பொய், பிறவும் அப்படியே பொய்
யென்கிறாய். பொய்யோ மெய்யோவென்பதை, உலகத்தார்
பலவழியாலும் நன்றாக ஆராய்ந்து நிச்சயித்துக்கொண்டு,
தங்கள் தங்கள் மனச்சான்றுக்கு ஒப்ப நடக்கட்டும்.
இவ்வருஷத் திருவிழாவிலே பரிகாரி இராமுப்பிள்ளை
னுடைய குதிரைக்காரப் பறையனாகிய முத்தனுடைய தம்பி
உங்கள் கோயிலிலே சுவாமிக்குச் சந்தனமிழத்தலும்,
ஊரவர்களுக்குக் கோயிற்பிரசாதங் கொண்டுபோய்க்

கொடுத்ததும், அப்படியே பொய்தான் என்பாயோ! அவன் பறையனாயினும், கோப்பாய் நளத்திலைக் கலியாணஞ் செய்த முத்தனுக்குத் தம்பியாதலாலும், அங்கே புசித்த தனாலும், அதிசுத்தனானான் என்பாய்போலும். பறையனாயினும், பண்டாரியாயினும், நளச்சாத்தியோடு கலந்து விட்டால் அதிசுத்தனாவான் என்பதுதான் உன் கருத்துப் போலும். அது நிற்க. உங்கள் கோயிலிலே தூபியில்லை என்றனும் பொய்தானோ! மூலத்தான் வடிவஞ் சிலாருப மன்று என்றதும் பொய்தானோ! சண்டேசுரர் வேல் என்றதும் பொய்தானோ! உருத்திராபிஷேகக்கிரமம் ஒரு சிறிதும் இல்லையென்றதும் பொய்தானோ! இருபத்துநான்கு நாட்டிருவிழா என்றதும் பொய்தானோ! மாத்துவர் பூசை செய்கிறார் என்றதும் பொய்தானோ! வைரவசூலம் இரும்பென்றதும் பொய்தானோ! தேருக்கு ஆடு வெட்டப்பட்டது என்றதும் பொய்தானோ! சுவாமிக்குக்கால் நீட்டி அங்கம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்கிறார்கள் என்றதும் பொய்தானோ! பத்தநாளிலே கொடியிறக்கிப் பின்பு ஏற்றினார்கள் என்றதும் பொய்தானோ! தேரெரிந்தது என்றதும் பொய்தானோ! எரிந்ததேரிலே சுவாமி எழுந்தருளப் பண்ணினார்கள் என்றதும் பொய்தானோ! குமாரதந்திரத்திற் கூறியபடியே மகாமாரி என்கிற வாந்திபேதி வந்து தலைப் பட்டுக்கொண்டதும் பொய்தானோ! இவைகளெல்லாம் மெய்யாயின், இவைகளை நியாயங்காட்டித் தாபித்திருப்பாய் பொய்யாதலாற்றான், “பிறவும் அவ்வாறேயாம்” என்றதில் அடக்கிவிட்டாய்.

23. வச்சிரகுணிசம் உனக்கெழுதித் தந்தவர் யாரோ? கலட்டிச் சீனிவாசபிள்ளை என்கின்றார் சிலர். இது என்ன அசியாயம்!!! சைவப்பிரசாரகருக்குப் பரிசாரகராயிருந்து அங்கே போசனஞ் செய்துகொண்டு அவர் வித்தியாசாலை

சிலே படித்த சீனிவாசபிள்ளையா, இப்பொழுது சைவப் பிரசாரகருடைய சாதிமரபு சமயமரபு விசாரித்தெழுதுவார்! எழுதார் எழுதார்!! சைவப்பிரசாரகருக்குச் “சற்குருநாத சுவாமிகளே” “எம்பெருமானே” என்று விண்ணப்பங்கள் எழுதிக்கொண்ட விருத்த சீனிவாசபிள்ளை, இப்பொழுது சைவப்பிரசாரகரைக் “குரவன்” என்றும் “எம்பெருமான்” என்றும் எழுதிய நேற்றைப் பாலரிருவரை இவ்வளவு குருநாமாகக் கோபித்துக் கண்டித்து எழுதுவாரா! எழுதார் எழுதார்!! சீனிவாசபிள்ளை, உன்னிடத்தே பெற்ற பிள்ளையிற் சிறந்த பயபத்தி மரியாதைகளும் உன்னோடே பெண் தந்த மைத்துனரிற் சிறந்த கொண்டாட்டமும், ஒருங்குடைமையினால், உன் வேண்டுகோளை மறுக்கமாட்டாது எழுதித் தந்துவிட்டாரோ! உபாத்தியாயர்களுடைய கல்வித் திறமையைப் பரீட்சை செய்க வைக்க நீக்கவும், பிள்ளைகளுடைய கல்வித் தேர்ச்சியைப் பரீட்சைசெய்து நிச்சயிக்கவும், பிள்ளைகளுக்குச் சைவாதுட்டானத்தோடு தமையன் மனையானைச் சதாகாலமுந் தாயெனக்கொண்டு வழிபடுதல் முதலிய நற்பழக்கங்கள் பழக்கவும், வல்ல கார்த்திகேய பிள்ளையுடைய விசாரணைச் சூட்டப்பட்ட வித்தியாசாலைக்கு முதலுபாத்தியாயரும் இரண்டாம் மடாதிபதியுமாகிய சீனிவாசபிள்ளை, எழுத்துப் பிழை, சொற் பிழை, வசனப் பிழை, தருக்கப் பிழை, மரியாதைப் பிழை, சைவசம்பிரதாயப் பிழைகளெல்லாம் பொதிந்த வச்சிரகுலிசம் எழுதுவாரா! எழுதார் எழுதார்! அப் பிழைப் பத்திரிகை எழுதினவர் அவராயின், அவரைக் கார்த்திகேய பிள்ளை சீச்சி என்று வெறுத்து, இதுகாறும் முதலுபாத்தியாய உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கிவிடாதிருப்பாரா! இவையெல்லாம் வீண்கலககாரர் வார்த்தை.

24. கந்தமடப் பிரபுவே!

“வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.”

தேசபிமானியே!

1. சைவப்பிரசாரகர் வேலாயுததூஷணஞ் செய்ய
நீ எங்கே கண்டாய்!! அவர் பதிப்பித்த கந்தபுராணத்தின்
இறுதியில் “வேலுமயிலுந்துணை” என்பது நீ காண
வில்லையோ! சைவப்பிரசாரகர் “வேலாயுதங் கந்தசுவாமி
கைப்படைக்கலம்; அவரேவல் செய்யுமடிமை” என்று
கூறியதினால், அவ்வேலாயுதத்தை வழிபடல் தோஷம்
என்பது சைவப்பிரசாரகர் கருத்து என்கிறாய். கடவுளது
படைக்கலத்தையும் அடிமையையும் வழிபடல் தோஷம்
என்று உனக்குச் சொன்னவர் யாரோ! வேலாயுதங் கந்த
சுவாமி கைப்படைக்கலம் அவரடிமை என்றது பொய்யோ!
“சேவலுங் கொடிமான்றேரும்” என்னுந் திருவிருத்தத்
தில் “வேலும் வேறுள படைகள் யாவும்” என்றதனாலே
வேல் “படைக்கலம்” என்பதும், “மொழிந்திடு பணிக
னாற்றி” என்றதனாலே வேல் “அடிமை” என்பதும், நீ
அறியாயோ! “வேலாயுதம்” என்ற நீதானே அது படைக்
கலமன்று என்றது, மாதாத் தாயல்லள் என்றாற்போலும்!
கந்தசுவாமி கோயிலுக்கு அஸ்திரதேவர் எடைப்படுவது
யாது! வேலாயுதமன்றோ! அஸ்திரதேவப் பிரதிட்டை
பூசை முதலியன ஆகம சம்மதமெனத் தமது பத்திரிகை
யில் அங்கீகரித்துக் கொண்ட சைவப்பிரசாரகர் கருத்து
வேலாயுததூஷணம் என்பது எப்படிப் பொருந்தும்!
கருப்பக்கிருகத்திலுள்ள வெள்ளிப்படையும் உற்சவத்

துக்குப் புறப்படுந் தாமிரப்படையும் அம்புவடிவம் என்று சைவப்பிரசாரகர் சொல்லியது வேலாயுததூஷணம் என்கிறாய். கந்தசுவாமி கைவேலாயுதம், சைவப்பிரசாரகர் சொல்லியபடியே “மூன்றுபத்திரமுடையது” என்றும், வீரவாகுதேவர் முதலாயினார் சொல்லியபடியே “அறு முகம் படைத்த பண்பு” உடையது என்றும், நீ ஏற்றுக் கொண்டாயே. ஏற்றுக்கொண்ட நீ, இம்முப்பத்திர முடைமை அறுமுகமுடைமை என்னும் இலக்கணம், நீ வேலாயுதம் எனப் பேசிய வெள்ளிப்படை தாமிரப்படைகளிலே கண்டாயா? இல்லையே! அஸ்திரதேவரிடத்தன்றோ இவ்விலக்கணம் நீ காண்கின்றாய்! ஆகவே, அஸ்திரதேவ வடிவமே கந்தசுவாமி கைவேலாயுத வடிவம் எனவும், அதனின் வேறுபட்ட வடிவமுடைய மூலப்படை உற்சவப் படை இரண்டும் அம்புவடிவம் எனவும், அறியக்கடவாய். அறியவே, வேலாயுதத்துக்குச் சமமாகாதது எனவும், வேலாயுதம்போல வீரவாகுதேவர் முதலாயினாராலே வணங்கப்படாதது எனவும், நீ பேசிக் கழித்துவிட்ட அம்புக்கு, உன்னாலும் நம்மாலும் எவராலும் புகழப்படும் வேலாயுதத்தை, அஸ்திரதேவரெனக் கொண்ட கோயில் உனக்குஞ் சம்மதமாகாதுதானே.

2. வீரவாகுதேவர் முதலாயினோரால் வணங்கப் பட்டமையால் வேற்படை பெருமையுடையது எனவும், வணங்கப்படாமையால் அம்பு முதலாயின பெருமையில்லாதன எனவும், பேசத் தலைப்பட்டாய். கந்தசுவாமி கைகளிலுள்ள தோமரம், கொடி, வாள், குவிசம், அம்பு, அங்குசம், மணி, தாமரை, தண்டம், வில், மழு என்னும் பதினென்றும் பதினொரு ருத்திரர் என்பதறியாயோ! வீரவாகுதேவர் முதலாயினோராலே வணங்கப்படுதற்குப் பதினொரு

ருத்திரர் யோக்கியரல்லர் என்றுதான் நினைந்தாயோ! வீர
வாகுதேவர் முதலாயினோராலே கந்தசுவாமிபுடைய
அடியாருளொருவனாகிய முசுருந்தன் சேவிக்கப்பட
யோக்கியனானபோது, கந்தசுவாமி கையாயுதங்களாகிய
பதினொரு ருத்திரர சேவிக்கப்பட யோக்கியராகார்! சிவ
பூசை முதலியவைகளிலே செய்யப்படும் பஞ்சாவரண
பூசையில், ஐந்தாமாவரணத்தில், இந்திரன் முதலிய உலக
பாலர் பதினமர் கையாயுதங்களாகிய குவிசம் முதலிய
தசாயுதங்களும் பூசிக்கப்படுவனவாகவும், சிவகுமாரராகிய
முருகக்கடவுளுடைய கைகளினுள்ள தோமர முதலிய
பதினொன்றும், பூசிக்கப்படா என்றுதான் நீ நினைந்தாயோ!
முருகக்கடவுளுக்குப் பகைவனாகி அவரோடு பொருது
அவர் கைவேலாற் றண்டிக்கப்பட்ட சூரனே, மயில்வடி
வடைந்து அவருக்கு அடிமையாகி அவ் வேலோடொப்பப்
பூசிக்கப்பட்டும், “வேலுமயிலுந்துணை” எனத் துதிக்கப்
பட்டும் வருவது சத்தியமேயாகச், சிவாஞ்ஞையினாலே
பதினொரு ருத்திரர் உருத்திரியப்பெற்ற பதினொரு படை
பூசிக்கப்படா எனச் சொல்லவல்லவர் யாரோ! இவை
யெல்லாம் இங்ஙனமாகவும், வேலாயுதம் பூசிக்கற்பால
தன்று என்று சைவப்பிரசாரகர் சாற்றினார் என நீ அறி
விலாதவரை வஞ்சிக்கப் புருந்தது மிக நன்று நன்று!!

3. கந்தசுவாமிகையில் வேலாயுதம் அவருக்கு
அபின்னசத்தி என்பது நீ யாதுபிரமாணத்தால் அறிந்
தாய்! “குமரன் சத்தி யாலட நின்ற வெற்பனையது”
என்னுங் கந்தபுராண வாக்கால் அறிந்தேன் என்பாயாயின்,
அது பொருந்தாது; “அயில் சத்தி யெஃக ஞாங்க ருடம்பிடி
யைந்தும் வேலாம்” என்னு நிகண்டாலும், வடமொழி
நிகண்டு வடமொழியகராதிகளிலும், அக்கினிதேவன்

முதலாயினோருடைய தியான சுலோகங்களில் அவர் கைவேலுக்குஞ் சத்தியென்னும் பெயருண்மையாலும், சத்தியென்பது எவர் கைவேலுக்கும் பெயராமாறு தெளியப்படுதலாலென்க. “குமரன் சத்தி” குமரன் வேலென்றே பொருள்படும். குரன்: “ஆதிநாயக நெம் பெருஞ் சத்தியேயல்லா—லேதிலார் வெலாரென்னினும்” என்றதனாலும், அவனை வென்றது கந்தசுவாமி கைவேலாயுதமேயாதலாலும், அங்கே “சத்தி” என்றது கந்தசுவாமி கைவேலாயுதம் என்றும், அச்சுரன்: “சத்தியுமிறையும் பேதமோ” என்றதனால் அவ்வேலாயுதங் கந்தசுவாமிக்கு அபின்னசத்தி என்றும், அறிந்தேன் என்பாயாயின், அதுவும் பொருந்தாது; அச்சுரன் வாக்கு:

“எத்தி நத்தரு றுங்களை வெல்கில ரெமது
சத்தி வென்றிடு மென்றனன் கண்ணுதற் றலைவ
னத்தி நத்தினு லல்லவோ வறுமுகக் குமர
னுய்த்த செய்ய வேலுண்டது தாரக னுயிரை.”

என்னுஞ் சிங்கமுகன் வாக்கை மூலமாகக்கொண்டு தோன்றி
னமையாலும், அச்சிங்கமுகன் வாக்கு:

“தேவர் யாவருஞ் சென்று தொழப்படு
மூவராகி மொழிந்திடு றுங்களைத்
தாலிலாத நஞ்சத்தி யொன்றே யலா
லேவர் வெல்பவர்”

—சிவபெருமான்

என்னுஞ் சிவபெருமான் வாக்கை மூலமாகக் கொண்டு
தோன்றினமையாலும், சிவபெருமான் “நஞ்சத்தி”
என்றது வேலாயுதத்தையன்றென்பது, மூவருள் ஒருவ
னாகிய சிங்கமுகனை வென்றது வேலாயுதம்மை காரண
மாகப் பெறப் படுதலாலுமென்க. வேலாயுதங் கந்த
சுவாமிக்கு அபின்னசத்தி என்பது பின் யாது காரணத்

தால் அறிந்தாய்? “கந்தசுவாமி கையின் வேலாயுதமெனப் படுவது அவருடைய இச்சாசத்தியுந் கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியுமாகிய மூன்று சத்திகளினடுக்கு” என்ற சைவப்பிரசாரகர் வாக்கால் அறிந்தேன் என்பாயாயின், அதுவும் பொருந்தாது; “கற்றதெல்லா மறந்தவர்” என்றும், “கழுதை” என்றும், “பொய்யுரை” பகர்வோர் என்றும், உன்னாலே நிச்சயிக்கப்பட்ட சைவப்பிரசாரகர் உன்னாலே நம்பற்பாலரல்லராதலாலென்க. பின், யாது பிரமாணத் தால் அறிந்தாய்? “வேலாயுதம் முருகக் கடவுளுக்கு ஞான சத்தி” என்ற திருமுருகாற்றுப்படை விசேட வுரையால் அறிந்தேன் என்பாயாயின், அதுவும் பொருந்தாது. அவ் வாக்கியஞ் சைவப்பிரசாரகருரையினன்றி நச்சினூர்க் கினியர் முதலாயினோர் செய்த உரைகளிற் காணப்படா மையாலென்க. இனி, யாது பிரமாணத்தால் அறிந்தாய்! பிரபோத சந்திரோதயத்தாலோ! சுப்பிரதீபத்தாலோ! உத்தரக்கும்மியாலோ! கிரிஸ்தோபகாரியாலோ! சொல்லு.

4. வேலாயுத வணக்கங் கந்தசுவாமி வணக்கம்; அதனால், வேலாயுதந் தாபிக்கப்பட்ட நல்லூர்க் கோயில் கந்தசுவாமிகோயில் என்று வழங்கப்படுகின்றது என்றாய். பின்பு, அதனை மறுத்து, வேற்படை ஓர்சத்தி, அம்னமமா ராகிய தெய்வயானையம்மையார் வள்ளியம்மையார் என்னும் இருசத்திகளும் வேலாயுத சத்தியோடு சமேதமாய் இருத்தலாற் கற்பிலக்கணங் கறைபடாதே என்றாய். வேலாயுதத்திற்குப் பிரதிட்டாவிதி பூசாவிதி முதலியன வேறு; கந்தசுவாமிக்குப் பிரதிட்டாவிதி பூசாவிதி முதலி யன வேறு என்பது குமாரதந்திரம் அறிந்தவரிடத்தே ஆராய்ந்து பேசு. நீ சுட்டிய கோயிலிலே வேலாயுதத் துக்கு எந்தப்பிரகாரம் பிரதிட்டை பூசை செய்யப்படு

கின்றன! அக்கோயிலருச்சகர்களை ஒருசபையிலே கேட்
டாராய்ந்து பேசு. அந்தந்தக் கடவுளுடைய ஆயுதபூசை
அந்தந்தக் கடவுட் பூசையாய்விடுமாயின், பஞ்சாவரண
பூசையிலே உலகபாலர் பதினமரையும் நான்காமாவரணத்
திலும் அவர்கள் கையாயுதங்கள் பத்தையும் ஐந்தாமாவர
ணத்திலும் பூசிக்கும்படி சிவாகமம் விதிக்கவேண்டுவ
தில்லையே. வேலாயுதங் கந்தசுவாமிக்குச் சத்தியாதலால்
வேலாயுதந்தாபிக்கப்பட்ட கோயில் கந்தசுவாமிகோயில்
எனப்படும் எனவும், வேலாயுதத்துக்குப் பக்கத்தில்
அம்மைபாரை வைத்துக் கஜவல்லீ மகாவல்லீ சமேத
ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிநே நம என்று பூசிக்கலாமெனவும்,
அப்படிப் பூசித்தலாற் கற்பிலக்கணங் கறைபடாதெனவுந்
கொண்டநீ: “ஆதவினமது சத்தியறுமுகனவனும் யாமும்—
பேதகமன்றா னம்போற் பிரிவிலன் யாண்டு நின்றான்”
என்ற சிவவாக்கின்படியே கந்தசுவாமி சிவபெருமானுக்குச்
சத்தியாதலால், கந்தசுவாமி தாபிக்கப்பட்ட கோயில்
சிவன்கோயில் என வழங்கப்படும் எனவும், கந்தசுவாமிக்குப்
பக்கத்திலே உமாதேவியாரை வைத்து அக்கந்த
சுவாமியை உமாபதயே நம என்று பூசிக்கலாம் எனவும்,
அப்படிப் பூசித்தலாற் கற்பிலக்கணங் கறைபடாதெனவுந்
சொல்வாய்போலும்! சிவபெருமானுக்குச் சூரியன் இச்சா
சத்தியெனவும்; சந்திரன் ஞானசத்தியெனவுந் சிவாகமஞ்
செப்புதலால், சூரியனாயினுந் சந்திரனாயினுந் தாபிக்கப்
பட்ட கோயில் சிவன்கோயில் என வழங்கப்படும் எனவும்,
சூரியன்பக்கத்திலாயினுந் சந்திரன்பக்கத்திலாயினும் உமா
தேவியாரை வைத்து அச்சூரியனையெனவுந் சந்திரனை
யெனும் உமாபதயே நம என்று பூசிக்கலாம் எனவும்,
அப்படிப் பூசித்தலாற் கற்பிலக்கணங் கறைபடாதெனவுந்

சொல்வாய்போலும்! விஷ்ணுவுஞ் சிவனுக்குச் சத்தியாத
லால், விஷ்ணு தாபிக்கப்பட்ட கோயில் சிவன்கோயில் என
வழங்கப்படும் எனவும், விஷ்ணுவின் பக்கத்தில் அவர்
தங்கையாராகிய உமாதேவியாரைவைத்து, அவ்விஷ்ணுவை
உமாபதயே நம என்று பூசிக்கலாம் எனவும், அப்படிப்
பூசித்தலாற் கற்பிலக்கணங் கறைபடாதேனவுஞ் சொல்
வாய்போலும்! சத்திகோயில் சத்தன்கோயில் எனப்படுமா!
வள்ளிதெய்வயானை கோயில் கந்தசுவாமி கோயில் எனப்
படுமா! சூரியசந்திரர் கோயில்கள் சிவன்கோயில் எனப்
படுமா! விஷ்ணுகோயில் சிவன்கோயில் எனப்படுமா! படு
மாயின், சாத்தேயராகிய வாமிகளையுஞ் சூரியப்பிரமவாதி
சந்திரப்பிரமவாதிகளையும் வைஷ்ணவர்களையுஞ் சைவர்க
ளென வழங்கலாம். சத்தனின்றிச் சத்தியில்லையாதலா
லும், வேலாயுதம் அம்மையார்போலச் சத்தியேயன்றிச்
சத்தனன்மை உனக்குஞ் சம்மதமேயாதலாலும் சத்தனாகிய
கந்தசுவாமி யில்லாக்கோயில் கந்தசுவாமிகோயிலாகாது
என்பது உனக்கும் ஒத்த துணியேயாம். இன்னும் “வலப்
பாற் கரதலத்திற் சத்தியபயஞ் சூலநீண்ட கட்டங்கந்த
மருகமு மற்றநீடங்கரத்தின் வரதமுபாதுஞ்ஞங்கபலம்
போகி செபமாலை மணமலி நீலோற்பலமு முடையர்”
என்று சிவதருமோத்தரத்திலே சொல்லியபடி சதாசிவ
மூர்த்தியுடைய முதல்வலக்கையில் இருப்பது வேலாயுத
மாதலினால், வேலாயுதந் தாபிக்கப்பட்ட கோயில் சிவன்
கோயிலெனப்படலாமே! அது விசேஷத்தின் விசேஷ
மாமே. அவ்வேலாயுதமோ இவ்வேலாயுதத்தாலே சேஷிக
கப்படுங் கந்தசுவாமியாலுஞ் சேஷிக்கப்படும்; கந்தசுவாமி
யைத் தோற்றுவித்த ஸ்ரீகண்டருத்திரராலுஞ் சேஷிக்கப்
படும்; ஸ்ரீகண்டருத்திரரைத் தோற்றுவித்த மகேசுரராலும்

சேலிக்கப்படுமே! நீ இவையெல்லாம் சற்றல் கேட்டல்
செய்யாது,

“கற்றனா உயின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம்—மற்றதனை
நல்லாரிடைப்புக்கு நாணுது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டிவிடும்.”

என்றபடியே உன்னறியாமையைக் காட்டிவிட்டாய்.

5. சைவப்பிரசாரகர் “பூசினிக்காய்” என்றும்
“தொண்டைமண்டலம்” என்றும் வரைந்தது பிழை.
எனவும், இராமலிங்கபிள்ளை “பூசணைக்காய்” என்றும்,
“தொண்டைமண்டலம்” என்றும் வரைந்ததே சரி எனவும்
புகன்றும். இதற்குத்தானே பேயிலங்கையர் சிரிக்கிறார்!
இங்கிலிசு மிக மலிந்த தற்காலத்திலே, இரண்டு பாலைமரக்
குற்றி என்று பொருள்படுகிற **Two logs of iorn wood**
என்றதற்கு இரண்டு இருப்புமரப் பூட்டு என்று கீழ்க்
கோர்ட்டிலே மொழிபெயர்த்து நகையாடப்பட்டவர்
ஒருவர் தமதுஉத்தியோகத்தினின்றும் தள்ளப்பட்டாரோ!
மேற்கோர்ட்டிலே உயர்ந்த உத்தியோகம் பெற்றுச்
செருக்கி நெளித்துத் திரிகிறாரே. இப்படிப்பட்ட மூட
சிரோமணியினால் எத்தனைபேருடைய எத்தனை வழக்குகள்
எவ்வளவு மோசம்போயிருக்குமோ! இதை விசாரிப்பா
ரில்லையே! அப்படியாகவும், தமிழ் விருத்தி கைம்மாறு
கருதாது செய்யுஞ் சுவாதீனபதியாகிய சைவப்பிரசார
கரைத் தள்ளுகிறவர் யாரோ! வைக்கிறவர் யாரோ!
இலங்கையரே! என் கறுவுகிறீர்! பொறுத்துக்கொள்ளும்.
உம்மோடே பேசவில்லை நான் தேசாபிமானியோடே பேசு
கிறேன். தேசாபிமானீ! நீ பதார்த்த குண சிந்தாமணி
பார்க்கவில்லையோ! அட்ட நீ பாராத நூலுண்டோ!

“மித்தம்போ மேகம்போம் பேரா வனலும்போம்
மெத்தவுட லங்குளிரு மேனியிடும்—இத்தலத்துள்
ஆசினி யொன்றில்லா வலர்ந்தவன சத்தனமே
பூசினி வீத்தைத் தின்னும்போது.”

என்னும் வெண்பா நீ பார்த்திருப்பாயே. உன் பரிகாரிக்கும்
இது தெரியாதோ. “சுகவள நிறைதரு தொண்டை நாட
தனில்” என்று விசாகப் பெருமானையருடைய இலக்கணச்
சுருக்க வினாவிடைச் சிறப்புப்பாயிரத்திலும், “தொண்டை
மானாடு தொண்டைநாடு என முடிந்தது” என்று மகாலிங்
கையர் பதிப்பித்த தொல்காப்பிய நச்சினூக்கினியருரையி
லும், நீ காணவில்லையோ! இனி எது பிழை எது சரி?
சொல்லு. முகர ளகர பேதம் அறியாது ஒளி என்பதற்கு
ஒழியென்றும், தில்லைவாழந்தணர் என்பதற்குத் தில்லைவா
ளந்தணர் என்றும் எழுதிய உன்னை வடதேசத்துப்
பறைச்சிகளுஞ் சிரிப்பார்களே.

6. ஒரு திருவிழாவுக்கிடையிலே தாமிரவேலாயுதம்
முறிந்தது என்றதை ஏற்றுக்கொண்ட நீ, திருவிழா இடை
யிடுபடாமல் ஒரு சிறுபொழுதினுள்ளே ஒரு தாமிரவேலா
யுதம் முடிப்பிக்கப்பட்டது என்றாயே. உற்சவவேலாயுதம்
முறியத்தக்க சமயம் யாது? உற்சவமுடித்து வாகனத்தி
னின்றும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போய்ச் சிங்கா
சனத்தில் இருத்தஞ் சமயத்திலே முறிதற்கு ஏது
வில்லையே! அபிஷேகஞ் செய்யுஞ் சமயத்திலாவது அலங்
காரஞ் செய்யுஞ் சமயத்திலாவது முறிந்திருத்தல் வேண்
டும்! அப்படி முறிந்த நேரமுதல் எவ்வளவு நேரத்தி
னுள்ளே, அவ்வேலாயுதத்திலே பூசிக்கப்பட்ட மூர்த்தி
கும்பத்திலே தாபிக்கப்படுதலும், ஒரு கண்ணாளுலே கருக்

கட்டிக் காயவைத்து ஒரு வேலாயுதம் வார்த்துச் செவ்வை செய்து முடித்துக் கொணரப்படுதலும், அது பிரதிட்டை செயப்படுதலும், இடையீடுபடாமற் நிருஷிழா நடத்தப் படுதலுங் கூடும்! நீ சொல்லு! சிவாகமபண்டித சகவாசம் சைவாசாரிய சகவாசம் உனக்கிருப்பினன்றோ நீ இவையெல்லாம் ஆராய்ந்து எழுதுவாய்! கிறிஸ்தவர் சகவாசமும், பரிகாரி சகவாசமும், கரிசைப் புழுகையர் சகவாசமும் உனக்கு இவைகளை உணர்ந்தவல்லனவோ? நீ யாது செய்வாய்! வேலாயுதம் எத்தனைநாளில் முடிக்கப்பட்டது! கன்னூர இராமலிங்கரிடத்திலும் அவர் மக்களிடத்திலுங் கேட்டறிந்து பேசு. கந்தசுவாமிகோயிலிலே பிரசித்தமாக நடக்குங் குற்றங்களைப் பொய்யென மறுத்த நீ, இரகசியமாக நடந்த வேலாயுதவிஷயத்தையும் பொய்யென மறுத்து விடலாமே. மெய்யென்றேற்றுக்கொண்டு, அது ஒரு சிறு பொழுதினுள்ளே முடிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப் புகுந்து, அகப்பட்டுக்கொண்டாயே.

7. “மட்பாண்டத்தை வச்சிரகுவிசங்கொண்டு தகர்க்கின்றோம்” என்ற அதிவிரணே! உன் மதி குசமதியோ குசைமதியோ! “வைவர்த்தப்தாலுவென வந்தவரே” என்றாயே. “வைவர்த்தப்தாலு” என்பதற்குப் பொருளென்னோ! அது எவ்வாறு புணர்ந்ததோ! “சைவம்வாய்” என முறையில் புணர்ச்சி செய்தாயே! இம்முறையில் புணர்ச்சி எங்கே கற்றாய்? கந்தசுவாமிகோயிலாரிடத்தோ! கந்தமடத்தடியாரிடத்தோ! “சைவம் வாய் மண்போட்டிர் போடுகிறீர்” என்றாய். கல்லியறிவொழுக்கமுஞ் சைவாதுட்டானமும் ஒரு சிறிதும் இல்லாத நீ யாது பிதற்றினும் பிதற்று. அதனாலே சைவப்பிரசாரகருக்குக் குறை ஒரு சிறிதும் இல்லை. சூரியனை உன் உள்ளங்கையால் மறைக்க

வல்லையானால், சைவப்பிரசாரகருடைய கீர்த்தியை உன் பத்திரத்தால் மறைக்கவல்லே.

சைவப்பிரசாரகர்மீது சோழதேசத்துள்ள வித்துவான்கள் செய்த பாடல்களைப் பார்! பார்!

திருவாவடுதறையாத்னத்து மூமத். மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை பாடல்

“மன்னுபெருந் தமிழ்ப்பாடை யிலக்கணமு மிலக்கியமும்
வரம்புகண்டோன், பன்னுசிவ புராணங்கள் பலதெரிந்தோன்
சிவாகமதூற் பாவையுழி, யன்னுமனு பூதியெனும் விலைவரம்பி
லாமணிகை யுறக்கொண்டிள்ளா, னின்னுநய குணத்தினனாய்ச்
சைவமெனும் பயிர்வளர்க்கு மெழிலிபோல்வான்.

“நீடுபுகழ்த் திருக்கேதீச்சரந் திருக்கோணசல மிந்நிலவா
நின்ற, நாடுபுகழ்த் தலம்பொலி யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்வாழ்
நகரக்கொண்டோன், நேடுபுக முருவமைந்த கந்தவேடவத்
துதித்த செல்வன்யாரும், பாடுபுக ழாறுமுக நாவலன்வ் வாறச்சிற்
பதிப்பித்தானே.”

“அகத்தியந்தொல்நாப்பியமுன் னுயபலவிலக்கணமுஞ்
சுகத்தியல்பல்லிலக்கியமுஞ் சாற்றுபரமதநூலு
மகத்துவமெய்ப்பொருணூலு மதியமையப்பயின்றுணர்ந்து
சுகத்தியலுமனுபூதித் தோன்றலாயமர்பெரியோன்.”

“மாறுபடுபரசமய வழியனைத்துமறமாற்றி
யாறுபடுசெஞ்சடிலத் தண்ணலாரருணெறியே
தேறுபடும்படிவளர்த்து திகழுமாதவமுடையோன்
வீறுபடுசிவனடியார் மேன்மை முழுமையுமுணர்ந்தோன்.”

“கருள்விரவு தலைக்கழிக்குங் கண்மணியும் வெண்ணீறும்
பொருள்விரவு மைந்தெழுத்தும் பொருளாகக் கொண்டுவப்போ
நெருள்விரவு சுத்தசைவ சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வ [ன்
னருள்விரவு பரவுபுக ழாறுமுக நாவலனே.”

நியாகராச்செட்டியார் பாடல்

“செந்தமிழென்னுஞ் சுந்தர மங்கை
கந்தரத் தழகு களிமங் கலநா
ணிலக்கண மனைத்து நலக்க விளக்குந்
துலக்க மிகுந்த தூண்டா வீளக்குப்
புணர்தரு மின்ப மணவறு புராண
முணர்வோர் யார்க்கு மொளியுறு நேத்திர
நல்லறி வுறுத்தித் தொல்பவந் தொலைக்கும்
பல்கலை கட்கெலாம் புல்லுமோ ரில்லம்
பொய்தெரித் தகற்றி மெய்யிது வென்னுஞ்
சைவசித் தாந்தத் தெய்வ வைப்புக்
கண்ணுபுண் ணியங்கட் கண்ணிய வுயிராந்
தண்ணிய மாசிவ புண்ணியப் பிழம்பு
சிவனடி யவரைச் சிவமென மதிக்குந்
தவமது வளர்க்கு மவமறு சீல
னென் னுளங் குடிகொண் டிருக்கு
முன்னுசீ ராறு முகநா வலனே.”

“தேன்மொழி யென்னு மன்பெரும் பெளவ
மொருங்கு குடித்த பெருங்கும்ப முனிவ
னொல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியமுத
லிலக்கண மெல்லா நலக்கவைத் தடுக்கிய
திருவ நீண்ட வொருபெரும் பேழை
யாரணம் புகலும் பூரண புராணனே
பொருளெனப் புகலும் புராண வாகரஞ்
சொல்பல சமயமாந் துகளற வடித்துச்
சமயா தீதமாந் சைவசித் தாந்தத்
தெய்வவா ரமுதம் பெய்து நிறைத்துப்
பொருவற வைத்த பூரண கும்பம்
பேறுபெரி தடைந்த வாறுமுக நாவலன்.”

இன்னும், உபயவேதாந்தப் பிரவர்த்தகாசாரியராகிய
ஸ்ரீ சுந்தரசிவாசாரிய சுவாமிகள், தாம் இயற்றிய சிவாதீக்ஷ:

ரத்நாவளியிலே, 115 - ம் பக்கத்தில் “ஈ. ஈ. ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் வெளியிட்ட நூல்களிலிவ்வுண்மையைப் பார்த்துணர்வாராக” என்றும், 121 - ம் பக்கத்தில் “இவ்வுண்மையை ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் வெளியிட்ட பாரதத்தாற் கண்டுணர்க” என்றுங் கூறுதலினாலே, சைவப் பிரசாரகர் வடதேசத்து மகான்களால் எவ்வாறு பாராட்டப்படுகின்றார் என்னும் உண்மையைத் தெளிந்து அடங்கக் கடவாய்.

இன்னும், கூடலூர்க் குமரகுருசுவாமிகள் இயற்றி அச்சிற் பதிப்பித்த பாத்மோத்தர ரசாபாசதருப்பணத்தில் 35 - ம் 36 - ம் பக்கங்களிலிருந்து மேல் எடுத்துக் காட்டப் படும் பாகத்தைக் கண்டு சைவப்பிரசாரகர் மகிமை தெளியக்கடவாய்:—

“இராசகோபாலபிள்ளை திருத்தி யச்சிற்பதிப்பித்த புத்தகத்தைப் பாராதீர். ஏனெனில், அவர், முதலூற் கருத்தறியாதவராகையால், வில்லிபுத்தூராழ்வார் செய்த பாரதத்தைப், பெரியோர்வாக்கை அழிக்கக்கூடாதென்று சிறிதும் அஞ்சாது, சிவபரமாயிருந்த பாடல்கள் அநேகத் தைத் தள்ளியும், சில அடிகளை மாற்றியும், சில சொற்களைத் திரித்தும், மனம் போனவாறே அச்சிற் பதிப்பித்தனர். ஆதலால், அதனை நீக்கி, வில்லிபுத்தூரர் பாடினபடியே ஆறுமுகநாவலர் அச்சிற் பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகம் ஒன்று சம்பாதித்துப் பாரும் பாரும். உமது ஐயந் தீரும் தீரும். நாவலர் என்னும் பட்டம் அவருக்குத் தகுமே யன்றி உமக்கெல்லாமா தகும்! புலியை நோக்கிப் பூனை சூடிக்கொண்டாற் புழுத்துச்சாமேயன்றிப் புலியாமா! அதுபோலக் கல்விக் கடலாகிய ஆறுமுகநாவலரை நோக்கி

கீரும் அப்பெயர் தரித்துக்கொண்டாற் பழியும் பாவமும் அடைவீரேயன்றிப் புகழ் அடைவீரா! அடையீர் அடையீர்.”

8. சிறைகள் தங்கள் யசமானனை “நயினார்” என வழங்குவது நீ அறியாயோ! நீ சொல்வதில்லையாயினும், பிறர் சொல்லக் கேட்டதில்லையோ! நாயனார் என்னும் பெயர், பெரியபுராணந் திருவிளையாடற்புராணந் திருவாதவூரடிகள் புராணம் முதலியவைகளிலே, சிவபெருமானுக்கு வழங்குவது நீ கேட்டறியாயோ! அப்பெயர் அறுபத்து மூவர் முதலிய சிவனடியார்களுக்கு வழங்குவது உனக்குத் தெரியாதோ! இந்நாயனார் என்னும் பெயரே “நயினார்” என மருவிற்தென்பது உனக்குச் சொல்வார் இல்லையோ! தங்களைக் குடும்பத்தோடு ஏசியுங் கட்டிவைத்தடித்தும் எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்விக்கும் யசமானன் கல்வியறிவொழுக்கஞ் சமயபத்தி ஒரு சிறிதும் இல்லாதவனாயினும், அவன் தங்களைச் சிறிதேனும் அன்னாதி தந்து பாதுகாத்த நன்றியை நினைந்து, அறிவில்லாச் சிறைகளும் அவனை அவன் பெயர் வழங்கக் கூசி “நயினார் நயினார்” என வழங்குவது உலோக சம்மதமாயபொழுது, ஆவரங்காற் றம்பி, கைமாறு கருதாது, தனக்கு, நேரேதான், தம் மாணுக்கர் வாயிலாகத்தான், தம் புத்தகங்கள் வாயிலாகத்தான், தம் பிரசங்கங்கள் வாயிலாகத்தான், கல்வியழுதம் பொழிந்தாரொருவரை, அவர் பெயர் வழங்கக் கூசி, “எம்பெருமான் எம்பெருமான்” என வழங்குவது லோக சம்மதமாகாதோ! நீ மகா ஞான நிட்டாபராதலால், ஒரு மகா குருவை அடுத்திருப்பாய்போலும். அவரை நீ “எம்பெருமான்” என்றால், சிறிது கல்வியறிவுடையா ஒருவன் தன் குருவை “எம்பெருமான்” எனலாகாதோ!

காசி ராமேசுர பரியந்தம் மகா கீர்த்திபடைத்த மகைசுவரிய
மகௌதாரிய மகாப்பிரபுவாகிய வைத்தியலிங்கச் செட்டி.
யாரை அவர் பிள்ளைகள் எம் பிதா எனலாம்; உன் பிதாவை
நீ எம் பிதா எனலாகாதோ! சொல்லு சொல்லு. உன்
பிதா வேளாளனல்லனாயின், வேறொருவனைப் பிதாவென்
றெழுதிக்கொள்வாய்போலும். “பெருமான்” என்னுஞ்
சொற்குப் பொருள் நீ அறியாயோ! நீ அச்சொற்குப்
பொருள் அகராதியிலே பார்க்க வில்லையோ! “பெருமான்”
என்பது குருவுக்குத் தலைவனுக்கும் மூத்தோனுக்கும்
பெயர் என்பது நீ காணவில்லையோ! சைவப்பிரசாரகரைப்
“பெருமான்” என்று எழுதிய ஆவரங்காற் தம்பிமேலே
பாய்கிற நீ,

“சமையங் களினுயர்ந் தமைவுபெற் றோங்கித்
தெய்வத் திறம்பொலி சைவ மென்னப்
பலபல கலையெலா நிலவுற வுணர்ந்த
புலவரி லுயர்ந்தொளிர் நலமலி பெருமான்
புகலருஞ் சீர்த்தி பொத்துஞ்
சுகமகி ழாறு முகநாவலனே”

எனப் பாடிய சோழதேசத்துப் புலவர்மேலே பாயாத
தேனோ?

9. வியாதியினாலே பிடிக்கப்பட்டுச் சாவக்கிடந்தா
றொருவன், தன்னைக் கடவுளது திருவருளை முன்னிட்டு,
மருந்து தந்து, காத்த வைத்தியனது கருணையைப்
பாராட்டி, முதலாவது கடவுளாலே இரண்டாவது இவ்
வைத்தியனாலே வியாதி தீர்ந்துயந்தேன் எனத் துதிப்ப
தும், அதுகேட்டவர் “இது சொல்லியநா என்பதும்” இவ்
வைத்தியன் கடவுளுக்குச் சமமோ” எனக் கறுவாது.

அவன் செய்கின்றியறிதலைப் பாராட்டுவதும், நீ கேட்டதி யாயோ! பரசமயிகள் செய்யுஞ் சிவதூஷணமும், பரசமய போதனையுந் தலைப்படக்கண்டு மயக்கமுற்றவர், தம்மைச் சைவசமயகுரவர் நால்வரது திருவருள் வழிப்பட்டு அவருடைய மகிமைமையுந் தேவார திருவாசகப் பொருளை யும் உணர்த்திப், பரசமயப் படுகுழியில் வீழானய்வித்த குரவரது கருணையைப் பாராட்டி, முதலாவது சைவசமய குரவர் நால்வராலும் இரண்டாவது இவ்வைந்தாக் குரவ ராலும் நாம் பரசமயத்திலே புகாது சைவசமயத்தி னுண்மையை அறிந்து உய்த்தேம் என்று கருதி, அவரை ஐந்தாக் குரவர் எனத் துதிப்பது சிவப்பிரீ திகரமெனவும், மெய்யறிவுடையோரெல்லாரும் அவரது செய்கின்றி யறிதலைப் பாராட்டுவரெனவுந் தெளிந்துகொள்ளமாட்டாக் கினதறியாமல்கு யாது செய்யலாம்! முப்பது வருஷ காலஞ் சைவ சமயமிருத்தி செய்துகொண்டுஞ் சைவாதீன மடாதிபதிகள் முதலிய மகான்களாலே இனிது பாராட்டப் பட்டுக்கொண்டும் வாழுஞ் சைவப்பிரசாரகரைக் “குரவர்” எனத் துதித்த தார்க்குடாரதாலுதாரியை விளித்து, “இவ் சொல்லிய நா என்படும்!” என்றாய். சிவபெருமான் எல்லாரினும் மிக்க காமி எனவும், பதி பசு பாசம் என்னுந் திரிபகார்த்தம் அநாதி சித்தியமல்ல எனவும், சிவவிற்கு மெனப்படுவது சிவனுடைய அற்று விழுந்த மற்றப்படி யான் எனவும், பத்திரிகைகள் விடுத்த அதிபாதகர்களை விளித்து, நீ: “இவை சொல்லிய நா என்படும்” என்று வினாவாததென்னையோ! அச் சிவதூஷண பத்திரிகைகளைப் பாராட்டிய உன் நா என்படும்! அவைகளைப் பாராட்டிச் கேட்ட உன் செவி என்படும்! அவைகளை மகிழ்ந்து பார்த்த உன் கண் என்படும்! அவைகளைப் பாராட்டி

எழுதிய உன் கை என்படும்! அவைகளை நன்கு மதித்த உன்னெஞ்சென்படும்! உன் குடி என்படும்! உன்குலமென்படும்! திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலாயினார் குருபூசையிலே மாசேசுரர்களை யாராகப் பாவித்துப் பூசை செய்யப்படும்! எம் மந்திரங்கொண்டு பூசை செய்யப்படும்! நீ அறிவாயா! கல்வி கேள்வி ஒரு சிறிதுமின்றிக் குருபூசையிலே போசனஞ் செய்ய வந்திருக்கிற சைவர்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் முதலிய சமயகுரவராகப் பாவித்துப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தோடு கூடிய அவர் மந்திரத்தாலே பூசிக்கப்படும்போது, எவ்வளவோ காலம் சைவசமயிகளாலும் எவ்வளவோ இடைபூறு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சைவசமயத் துண்மையைப் பிரசங்கங்களாலும் பத்திரிகைகளாலும், புத்தகங்களாலும் வெளிப்படுத்தியிருந்த ஒருவரை “ஐந்தாங் குரவ”ரெனத் துதிப்பது குற்றந்தானோ! இவை எல்லாம் நீ அறிவாயோ! இவையெல்லாம் நியாயமேயாகவும், தம்மைத் தர்க்கஞடாந் தாலுநாநி “ஐந்தாங் சைவசமயகுரவர்” எனப் பாடிப் பதிப்பித்ததைச் சைவப்பிரசாரகர் கேள்வியுற்று அதனை வேறு பிரகாரம் மாற்றிப் பதிப்பிக்கும்படி செய்துவிட்டது நன்றாக அறிந்தாயேயாகவும், சைவப்பிரசாரகரை உன் மனச்சான்றுக்கு விரோதமாக ஏனிகழ்கின்றாய்! குருபூசையிலே தம்மைப் பூசகர் சமயகுரவராகப் பூசிக்கும் பொழுது பூச்சியர் தாங் சமயகுரவரல்லர் தம்மை அப்படிப் பூசிக்கலாகாது என்று தடுக்கின், அது பாவமென்றிகழற்பாலதன்றோ! அப்படியே சைவப்பிரசாரகர் உன்னுலிகழப்படுவாராயின், அஃது ஒக்கும் ஒக்கும். சிராத்தசுருத்தாத் தன்னாலே சிராத்தத்தில் வரிக்கப்பட்ட பிராமணரை யாராகப் பாவித்துப் பூசிக்கின்றான்? அம்

பொழுது பிராமணர் தம்மை யாராகப் பாவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்? இஃதறிந்தாற் கிராத்தஞ் செய்வோர் கிராத்த மேற்போர்க்களையுந் தூஷிப்பாயன்றோ! குருபூசைக்கிரமம் மாகேசரபூசைக் கிரமந்தான் நீ அறியாய். கிராத்தக் கிரமந்தானும் அறியாயோ? உன் பிதா மாதாக்களுள் ஒருவ ரேனும் இன்னும் இறக்கவில்லையோ? அல்லது நீ கிராத்த சந்தேகியோ? வச்சிரகுவிசந் கொடுக்குமாறு உனக்குக் துணை நின்ற பார்ப்பாணுமினும் உனக்குச் கிராத்தக்கிரமம் அறிவித்தானில்லையோ? எந்தக்கோயிற் கவியாணப் படிப் பிலே குத்துவிளக்குக்கள் வந்திருக்கின்றன என்று பார்ப் பான்; எந்தகீட்டிலே எந்தப்பிராமணன் வைரரத்தினத்தை மறந்துவைத்துவிட்டு உள்ளேபோவான் என்று பார்ப்பான்; எந்த வீடுகளிலே சருகையுறுமால் புடைவை முதலியன அகப்படும் என்று பார்ப்பான்; எந்தத்தெருத்திண்ணையிலே பட்டுக்குடை திருடலாம் என்று பார்ப்பான். எவரிடத்தே வாங்கிய கொப்புலாளியை அவர் மறந்துவிடுவார் என்று பார்ப்பான்; கிராத்தவிதியா பார்ப்பான்! செல்லப்பரிகாரி யார் ஏவல்வழிச் செல்லப்பார்ப்பான். செல்ல நினைவுசென்ற வழி செல்லப்பார்ப்பான். சிவபிரானால் வழியா செல்லப் பார்ப்பான். ஓகோ அரிசிவா என்ற வழி செல்லப் பார்ப் பான். ஆகா கரப்பிலா முந்தூல் அறப்பார்ப்பான். பிறர் இல்வழிச் செல்லமே வீரமையன் மீறப்பார்ப்பான்.

10. சைவப்பிரசாரகர் பதியினது விளக்கந் தேவார திருவாசகங்களில் அதிவிசேடம் என்பதைக் குறித்து எழுதிய பாகத்தின் உண்மை அறிபாது சினக்கு வேண்டிய வாறே பிதற்றினாய். சிவலிங்கம் என்பதற்குப் பொரு ளொன்னை? சிவலிங்கமென்னும் பெயர் சிலைமுதலியவற்றிற்கு நிருபசரிதவார்த்தையா? உபசரித வார்த்தையா? சமய

குரவர் நால்வருஞ் சரியாவான்களா? கிரியாவான்களா? யோகிகளா? ஞானிகளா? தலந்தோறுஞ் சென்று சிவாலய தரிசனஞ் செய்தல் சரியையா? கிரியையா? யோகமா? ஞானமா? சிவபெருமானுக்கு வடிவம் எத்தனைவகைப்படும்? சரியையாளன் வழிபடும் வடிவம் எது? கிரியையாளன் வழிபடும் வடிவம் எது? யோகி வழிபடும் வடிவம் எது? ஞானி வழிபடும் வடிவம் எது? சிவனது சாந்தித்தியத்துவஞ் சிவலிங்கத்தில் நித்தியமா? அநித்தியமா? ஆவேசமா? அதிட்டானமா? அட்டபந்தன சலனாதி நிகழ்ந்தவழிப் பாலஸ்தாபனஞ் செய்யப்பட்டபோது சிவலிங்கத்திலே சிவசாந்தித்தியத்துவம் உண்டா? இல்லையா? அப்பொழுது அது வழிபடற்பாலதா? ஒழிதற்பாலதா? சிவலிங்கத்துக் குப் பிரதிட்டை உண்டா? இல்லையா? தேவார திருவாசகங்களுக்குப் பிரதிட்டை உண்டா? இல்லையா? பிரதிட்டை யாவது யாது? சிவலிங்கத்திற் சிவசாந்தித்தியத்துவத்திற் குக் காரணமென்னை? அதனொழிவுக்குக் காரணமென்னை? தேவார திருவாசகங்களிற் சிவசாந்தித்தியத்துவத்திற் குக் காரணமென்னை? அதற்கொழிவுண்டா? நீ சிவஞானசித்திப் பொருள் அறிந்தாய்போல எடுத்துக்காட்டிய “ஞாலமதின் ஞானநிட்டையுடையோருக்கு” என்னுந் திருவருத்தத்திற் கூறிய இலக்கணங்களுக்குப் பொருளென்னை? அவ்விலக்கணங்கள் உன்னால் உத்தேசிக்கப்பட்ட சமயகுரவர் நால்வரிடத்தும் உண்டோ இல்லையோ என்று பரீகூடிச் செய்தாயா? பரீகூடித்த பிரகாரந்தான் எப்படி? அது காட்டுவாயா? தேவார திருவாசகங்களால் உணர்த்தப்படும் வடிவெது? சொருபமா? தடத்தமா? சிவலிங்கத்திற் பாலிக்கப்படும் வடிவெது? சொருபமா? தடத்தமா? கந்தசுவாமி வடிவம் யாது? கற்பிதமா? ஸ்வாஸ்தவமா? கற்பிதமாயின்,

அவரைத் தந்தார் வடிவென்னை? தந்தாரைத் தந்தார் வடிவென்னை? வாஸ்தவமாயின், வைந்தவமா? மாயேயமா? விராகிருதமா? பூதசாரமா? பூதபரிணாமமா? கந்தசுவாமியாலே சிதம்பரத்திலே வணங்கப்பட்டதென்றீர் சுட்டிய சபாநாயகவடிவம் யாது? பூதபரிணாமசரீரிகளாகிய நம் போலிகட்குப் புலப்படுந் தாமிர வடிவந்தானா? பிறிதொன்று? அச்சபை எவ்வடிவம்? பொன்வடிவமா? சுந்தனப்பலகை வடிவமா? பிறிதொன்று கந்தசுவாமிக்கு வேற்படை எச்சத்தி? சமவேதமா? பரிக்கிரகமா? சமவேதமாயின், இடையில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தென்ற தென்னை? பரிக்கிரகமாயின், வைந்தவமா? மாயேயமா? நன்னூற்குச் சைவசித்தாந்தியாகிய சங்கர நமச்சிவாயப் புலவருரையிலே முருகனது வேல் பிறிதின் கிழமைப் பொருளென்ற தென்னை? கந்தசுவாமிக்குத் தெய்வயானை யம்மை வள்ளியம்மை எச்சத்தி? சமவேதமா? பரிக்கிரகமா? இச்சத்திகளைக் கொடுத்த இந்திரன் வேடன் இவர் சரீரம் என்னை? கந்தசுவாமிக்கு வேற்படையொழிந்த ஆயுதங்கள் எவ்வடிவம்? சத்தியா? மாயையா? இரும்பா? கந்தசுவாமிக்குத் தேர் மரில் சேவல்கள் எவ்வடிவம்? இவை யெல்லாவற்றிற்கும் விடையறிய வல்லையாயிற் சைவப் பிரசாரகர்கிருவாக்குக்கும் பொருளறியவல்லே.

11. நீ என்ன சமயி? சைவனா? கிறிஸ்தவனா? சைவனாயின், சிவதூஷண பத்திரிகைகளைப் பாராட்டாய். சைவசித்தாந்த பண்டிதரைச் சைவசமய போதகரைச் சிவனடியாரைத் தூஷித்து எழுதத் துணியாய். கிறிஸ்தவனாயின், சைவசமயத்திலுந் கந்தசுவாமி கை வேலாயுதத்திலும் பற்றுடைய போல நடித்துக் காட்டாய். பொதுப்பெண்களைக் கோயில்களிலே தேவதாசிகள் எனக்கொண்டாடுவது

எல்லாக் கேட்டுக்கும் மூலமென்று சைவப்பிரசாரகர் எழுதியது. கிறிஸ்துசமயகுருமாராகிய பாதிரிமார்களுக்குச் சம்மதமேயாகவும், அவர்களுக்கு மறுதலைப்பட்டு, அப்பரசமயிகளுங் கனவினு நினைத்தல்செய்யாத அதி குருர தூஷணவார்த்தைகளை அப்பரசமயிகளாலும் நன்கு மதித்தும் பாராட்டப்படுஞ் சைவப்பிரசாரகர்மீது தூவ நினையாய். பாஷி! பின் நீ என்ன சமயி?

12. நீ சைவப்பிரசாரகர் கோபமுடையர் என்றெழுது கிறாய். சைவப்பிரசாரகருக்கு ஹிரோதமாகப் பத்திரிகை எழுதும்பொருட்டு உன்னை ஏன் விட்டவர்களுள் ஒருவராகிய பரிகாரியாரிடத்தே மேல் வரும் வினாக்களை நீ வினாவக் கடவாய்:—“நான்கு வருஷத்துக்குமுன்னே நீர் வைத்தியம் அறிந்த ஒரு செட்டியாரோடு சைவப்பிரசாரகரிடத்தே போய்: ‘நான் உங்களுக்குத் தங்கஞ்சேர்த்து ஒரு மருந்து செய்து தருவேன்’ என்று சொல்லி, ஆறு வராகனெடை தங்கம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தீரோ அன்றோ? சிலகாலஞ் சைவப்பிரசாரகர் அனுப்பிய மனுஷர்களைப் பலதரம் அலைத்துவிட்டுப்பின்பு அவருடைய வித்தியாசாலே உபாத்தியாயங்களில் ஒருவரிடத்தே ஒருமருந்து கொடுத்தனுப்பி விட்டீரோ அன்றோ? அம்மருந்தைச் சைவப்பிரசாரகர் சில நாள் உட்கொண்டு, உடல்வெருப்பு ஆபாசம் அன்னத் துவேஷமுதலியன அடைந்து வருத்தமுற்றுக் கிடந்தது உண்டோ இல்லையோ? அஃதறிந்த அச்செட்டியார் சென்று சைவப்பிரசாரகரைப் பார்த்து, மனம் பதைபதைத்து, அம் மருந்தில் ஒரு சிறிது வாங்கி, அதனைச் சோதிக்கவல்லவர் சிலரோடு கலந்து சோதித்து, அதிலே தங்கம் ஒருசிறிதுஞ் சேர்க்கப்படவில்லையென்பது தெளிந்தது, அவ்வுண்மையைச் சைவப்பிரசாரகருக்கு அறிவித்து மருந்து பின்பு உட்

கொள்ளாவண்ணம் நிறுத்துவித்தது உண்டோ இல்லையோ? நீர் சைவப்பிரசாரகருக்கு அம்மருந்து கொடுத்த நாண் முதல் இந்நாளெல்லையளவாகிய நான்குவருஷத்துள், ஒரு நாளாயினும், அவரை நோக்கி: ‘நீங்கள் என் மருந்து உட்கொண்டீர்களா? இப்பொழுது ஆரோக்கியம் எப்படி?’ என்று வினாவினாண்டா? அப்படி வினாவாததென்னோ? எப்பொழுதுந் தமது வீட்டுவாயில் வழியே நீர் போக்கு வரவு செய்யக் காண்கின்ற சைவப்பிரசாரகர், ஒருபொழுதாயினும் உம்மை நோக்கி ‘நீர் எனக்கு இன்னபடி செய்யலாமா’ என்று கோபத்தோடாயினுஞ் சாந்தியோடாயினுங் கேட்டதுண்டா? நீர் அவ்வாறு வராகனெடை தங்கமும் செல்லவங்கியிலே போட்டதுண்டோ இல்லையோ?”

13. கடவுள் ஒருவர் உண்டு புண்ணிய பாவபேதம் உண்டு சுவர்க்க நரகபலம் உண்டு என்பது உன் மனத்துணிலேயாமாயின், நீ இவ்வினாக்களைவினாவி, இவைகளுக்கு விடையறிந்துகொண்டு, அம்மருந்து சோதித்தவர்கள் இவர்களென ஆராய்ந்து, அவர்களுடத்தே விசாரித்துத் தெளிந்துகொண்டு, “சைவப்பிரசாரகர் தமக்கு இப்பொழுது கொடுஞ்செய்கை செய்த பரிகாரியை எவ்வெவை பேசலாம்! எவ்வெவை செய்தல்கடும்! அவ்வவை பேசினாரோ! அவ்வவை செய்தாரோ!” என்று நன்றாக ஆலோசித்துக் கொண்டு பின்பு “சைவப்பிரசாரகர் எப்படிப்பட்டவர்! அவர் கோபம் எப்படிப்பட்டது” என்று எழுதக்கடவாய். லோகப் பிரசித்திபெற்ற சைவப்பிரசாரகருக்கு இப்படிச் செய்யத் துணிந்த உன் பரிகாரியார் எப்படிப்பட்டவர்! எத்தனை ஏழைகளுக்கு எவ்வெவை செய்திருப்பார்! நீ ஆலோசி. சைவப்பிரசாரகர் “சைவம் வாய்மண்போட்டார் போடுகிறார்” என்று மனம் பதைபதைத்து அது தவிர்க்க

வினைந்துதானோ உன் பரிகாரியார் இப்படிச்செய்தார்! சைவப்பிரசாரகர் கோயில்களிலே பொதுப்பெண்களைத் தேவதாசிகளெனக் கொண்டாடுவது குற்றமென்று செய்யும் பிரசங்கந் தமக்கும் பிறருக்குங் கேடு வினைக்கும் என்று மனம் பதைபதைத்து அதுதவிர்க்கத்தானோ, உன் பரிகாரியார் இப்படிச் செய்தார்! நீ கேளு கேளு. நீயுஞ் சாவதானமாயிரு. சைவப்பிரசாரகர் குற்ற முற்றுமற்றவர் என்று நான் சொல்லத் துணியேன். ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேன் சைவப்பிரசாரகருடைய திருவடிகளைத் தொழுது, இங்கே ஒன்று விண்ணப்பஞ் செய்யத் துணிகின் றேன். சைவப்பிரசாரகர், மேலே சுட்டிய பரிகாரியா ராலே தமக்கு வினைந்த பொருட்கேட்டையும் ஆரோக்கியக் கேட்டையும் பொறுத்தருளியது குணமாயினும், அப்பரி காரியாருக்கு எத்தனையோ ஏழைகள் தப்பிக்கொள்ளும் பொருட்டு உண்மையை அப்பொழுதே உலகறிய வெளிப் படுத்தியருளாது மறைத்தது பெருங்குற்றம் பெருங் குற்றம். என்னை யாவர் குற்றம்பேசினும் பேசட்டும். நான் நீதியைச் சொன்னேன். நானோ மருந்து சொந்தித்தவர் களால் அறிந்துகொண்டேன்.

14. சைவப்பிரசாரகர் பதிப்பித்த நல்லூர்ந் சுந்த சுவாமிகோயிற் பத்திரிகைகளிரண்டும் எல்லாநெதிரும் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாரும் வாசிக்கலாம். எல்லா ருங் கேட்கலாம். அவைகளிலே பேசப்பட்டவைகள் மெய்யோ பொய்யோ என்று பற்பலதினம் பற்பலரிடத்தே எல்லாரும் நன்றாக விசாரித்து நிச்சயித்துக்கொள்ளலாம். அவைகளிலே பேசப்பட்டவைகள் சிவாகம சம்மதமோ சிவாகம விரோதமோ என்று சிவாகமப்பொருள் அறிய வல்லவர்களெல்லாருந் தாங்களே சிவாகமங்களை ஆராய்ந்து

நிச்சயித்துக் கொள்ளலாம்; சிவாகமம் அறியாதவர்கள் எல்லாருஞ் சிவாகமம் அறிந்தவர்களிடத்தே கேட்டு நிச்சயித்துக்கொள்ளலாம். இப்படியெல்லாம் நிச்சயித்துக் கொண்ட பின், தங்கள் தங்கள் மனச்சான்றுக்கு விரோதமற நடக்கவிரும்புகிறவர்கள் அப்படியே நடக்கலாம்; விரும்பாதவர்களை வலாற்காரஞ் செய்வாரில்லை. இப்படியெல்லாமாகவே, சைவப்பிரசாரகர், தீமை செய்ய நினையினும், அவருக்குத் தப்பிக்கொள்ளலாம். உன் பரிசாரியாருக்கு யார் தப்பக்கூடும்! நீ ஆலோசி ஆலோசி.

15. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பரம்பரைப் பிராமண குருமார்களே! கரணவாய் வரணிகளில் உள்ள சைவ குருமார்களே! வேதாரணியத்தினின்றும் எழுந்தருளிவந்திருக்கின்ற சைவகுருமார்களே! உங்கள் திருவடிகளுக்கு வணக்கம். நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயிற் பத்திரிகை இரண்டும், அவைகளுக்கு விரோதமாக வெளிப்பட்ட பத்திரிகைகள் நான்கும், சுவாமிகாள்! நீங்கள் திருக்கண்சாத்தியிருக்கலாமே. உங்கள் திருவுளக்கருத்தென்னையோ! பத்திரிகை வாயிலாகச் சீஷர்கள் உய்யும்பொருட்டு வெளிப்படுத்தியருளலாகாதோ! சுவாமிகாள்! முடிவு மௌனந்தானோ! சிவ வாக்காகிய ஆகமத்தைச் சிரமேற்கொள்வது உங்கள் கடன். சிவவாக்கையும் அதற்கு மாறுபடா வண்ணம் போதிக்கும் உங்கள் வாக்கையுஞ் சிரமேற்கொள்வது உங்கள் சீஷர்கள் கடன். இதற்குஞ் சந்தேகமோ! உங்கள் சீஷர்களோ! இவ்விரண்டையும் அவமதித்துத் தாங்கள் தாங்கள் விரும்பிய விரும்பியபடி பிரதிட்டை உற்சவம் பூசை முதலியன செய்துவிடும் பொருட்டு உங்களுக்குக் கட்டளையிடும்பொழுது, ஒகோ! அவர்கள் கடன் யாதாய் முடிந்தது! நீங்கள் சிவவாக்கை

அவமதித்து உங்கள் சீஷர் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு
 நேர்ந்த நேர்ந்தபடி செய்துவிடுகிறபோது, ஆகா சுவாமி
 கான்! உங்கள் கடன் யாதாய் முடிந்தது! நல்லது நல்லது.
 உங்கள்பாடு இப்படியிருக்க, சிவபிரான் கடன் யாதோ!
 தெரியாதோ! தெரிவிக்கவேண்டுமோ! சுவாமிகான்! உங்கள்
 கடன் முடிந்தபடிதான் சிவபிரான்கடனும் முடியுமென்
 றெண்ணமோ! சிவபிரானும் காசாசை தூணியாசை அரிசி
 யாசை காயாசை கணியாசை உப்புப் புளி மிளகாயாசை
 சும்பிடாசைகளினாலே தங்கடனை மறந்து விடுவாரென்று
 எண்ணமோ! சுவாமிகான்! நல்லது நல்லது!

இங்ஙனம்,

வண்ணார்பண்ணை, } ஓர் சைவசமயாபிமானி.
 சுவரூபைதமர் 21.௨

4. தனிப்பாமாலை

யேரிய புரண வரனத்து
விநாயக வணக்கம்

சீர்பூத்த மறைமுதற்குட் பிரணவத்தி
னரும்பொருளைச் சிவனார் தந்த
பேர்பூத்த நிருமலசின் மயவடிவை
யானந்தப் பெருக்கை யென்றுங்
கார்பூத்த திருநெடுமா லயன்முதற்புங்
கவர்வணங்குங் கருணை வாழ்வைப்
பார்பூத்த வடியர்வினை கெடுத்தருளுங்
கற்பகத்தைப் பணிந்து வாழ்வாம்.

சித்திவிநாயகர்

சீரேறு கருணையுரு வாயவிச வேசனெடு
திகழ்விசா லாட்சி தந்த
செல்வமே யடியவர்க ளினிதுண்ண வுண்ணத்
தெவிட்டாத தெள்ள முதமே
பேரேறு மறிவிச்சை தொழிலென்று மதழுன்று
பெருகு மானந்த வடிவே
பிரணவப் பொருளேயென் னுறவேயெ னுள்ளமே
பேசுமிரு கண்ணின் மணியே
காரேறு நெடுமாலொ டயன்முத வியாவருங்
காணரிய நினதி ரண்டு
கழல்பணிந் திடின்குடிப் பேறுமுத வியாவையுங்
கைகூட் டலரி தாகுமோ

வாரேறு களபடாரி மளமருவு முபயமுலை
வலவை யுளமகிழ் கொழுகனே
வண்டுமது வுண்டுலவு தண்டலை யராலினகர்
வாழ்சித்தி வேழ முகனே.

விசுவநாதசுவாமி

உலகெலா மாகிவே முயுடனு மாய்நின்ற
உண்மையறி விற்ப வடிவே
ஒங்குமீ சானுதி சத்திபஞ் சகமேமெய்
யுருவெனக் கொண்ட முதலே
அலகிலா முற்றறிவு முதலறு குணங்களா
றங்கமென வுடைய பரனே
அவணிமுதன் மூர்த்தமெட் டுடையனாய்ச்
சர்வாதி யட்டநா மங்கொள் சிவனே
இலகுசீ ரைந்தொழி லுருற்றியு முருற்றிலா
தினிதுதிகழ் கின்ற பதியே
எண்ணத் தெவிட்டாத தெள்ளமுத
மேயடிய ரிடர்போக்கு சேம நிதியே
விலகலா துன்னைவழி பாடுசெயு மண்டர்க்கு
வேண்டுவ கொடுத்த ருளுவாய்
விண்டல மளாவிவளர் தண்டலை யராலினகர்
விசுவநா தக்கட வுனே.

விசாலாட்சியம்மை

பொன்பூத்த வீமயப் பொருப்புதவு புதல்வியே
போதவா னந்த வடிவே
பொலியுமெண் ணுன்கறம் வளர்த்தருளு மன்னையே
போக்குவர வற்ற பொருனே

கொன்பூத்த வயில்வேற் குமரனைத் தந்தநிர்க்
 குணனிடப் பாலம் மையே
 குலவுபரை யாதியைஞ் சத்திவடி வாய்நின்ற
 கோதில் கருணை வாரியே
 மின்பூத்த கொடியிடைகொள் சலசைகலை மகள்பணியு
 மேன்மையுறு மாதேவியே
 மிக்கபா மாலைசாத் திடுமடியர் வேண்டுவன
 வேண்டியாங் குதவு நிதியே
 தென்பூத்த நினதுபத மலரிறைஞ் சிடுமடியர்
 சிந்தித்த வரமருள் செய்வாய்
 செங்கமல மலர்வாவி தங்கிடு மராலிகந்
 திகழ்விசா லாட்சி யுமையே.

நல்லைக் கைவாச பிள்ளையார் மீது

மங்கள விருத்தம்

சீர்கொண்ட பரமவா னந்தசிற் றுகொருப
 செகதீச திருமங் களம்
 தெய்வசர வணபவசண் முகவற்கு முன்வந்த
 திகழீச திருமங் களம்
 பேர்கொண்ட சதுர்மறையின் முதனிலகு பிரணவப்
 பிரகாச திருமங் களம்
 பிறைநுதலொ டயில்விழிகொள் வலவையெனு மரினை
 பெருநேச திருமங் களம் [யிற்
 ஊர்கொண்ட பரிதிமணி யெனவிலகு முதாமதி
 லொளிர்நேச திருமங் களம்
 ஒருவெண்ணெய் நல்லையமர் மெய்கண்ட தேசிகந்
 குபநேச திருமங் களம்

கார்கொண்ட கரடதட கயமுகவ வங்குசக்
 கரராச திருமங் களம்
 கருணைச நல்லையங் கைலாச புரிவாச
 கவினேறு கணரா சனே.

நல்லைக் கந்தகவாயி மீது வாழி விருத்தம்

அருணவிக சிதகமல மலரைநிகர் தருவதன
 மாறுமது தினமும் வாழி
 அமர்த்தொழு கனகசபை நடனமிடு பரமசிவ
 னருண்முருகர் சரணம் வாழி
 கருணைமழை பொழிபணிநு நயனமதி னெடுவலிய
 கவினுலவு தோள்கள் வாழி
 கனகிரியை யிருபிளவு படவுருவு நெடியவயில்
 கரதலத் தினிது வாழி
 வருணமர கதவழகு திசழவரு மவுண்ணெனு
 மயிலினெடு சேவல் வாழி
 வனசரர்த மரசனுத வியகுறமி னெடுகடவுண்
 மயிலிவர்க டினமும் வாழி
 தருணமிது வெனவமரர் பணிநல்லை யமர்கந்தர்
 தமதடியர் நிதமும் வாழி
 சகசநிரு மலபரம சுகிர்தபரி பூரண
 சடாக்ஷரம் வாழி வாழி.

அரிமழும்

சுந்தரேசர் மீனாட்சி துதி

திருக்கிளர் கமலத் தயன்முத லமரர்
 திசழ்மறை முனிவரேத் தெடுப்ப
 மருக்கிளர் சோலை யரிமழ நகர்வாழ்
 வரதனே மறைமுடி வினங்குங்

குருக்கிளர் மணியே யன்பர்த மகத்துக்
குலவிய தீபமே யடியேன்
கருக்கிளர் பிறவி நோயொழித் தருள்வாய்
கடவுளே கருணைவா ரிதியே.

மெய்யறி விற்ப வடிவமே நெடுமால்
விரிஞ்சனா டரும்பரஞ் சுடரே
மொய்குழற் கயற்கட் கொடியொரு மருங்கு
முனைத்தெழு முதியமா மருந்தே
தெய்வத மறையோர் தினந்துதித் திறைஞ்சத்
திகழரி மழமுறை சிவனே
யுய்யநன் னெறிநா யேற்குனி தருளா
பொருவனே யுலகநா யகனே.

அவனவ ளதுவென் றுரைத்திடு முலக
மாகிவே றுயுள னாகுஞ்
சிவபெரு மானே படைத்தலா தியவைந்
திறத்தொழி லுயிர்ப்பொருட் டொற்ற
கவவடி வெடுத்த வருட்பெருங் கடலே
நவீறரு மரிமழ நகர்வாழ்
பவனெனுஞ் சொக்க நாதனே யெனக்குப்
பற்றுநின் பதமலா திலையே.

அங்கியின் சத்தி யொன்றதே யெனினு
மடுதலா தியபல தொழிலாற்
பொங்குபலி றிறத்த தாதல்போற் பதிக்குப்
பொருந்துமோர் சத்திகீ யெனினுந்
தங்கிய பரையே முதலவைந் தானோர்
சகம்புக ழரிமழ நகர்வா
முங்கயற் கண்ணி யம்மமையே யுன்ற
னடித்துணை யாருயிர்த் துணையே.

கதிர்காம சுவாமி மீது கீ ர் த் த ன ன் க ள்

இராகம் - சாவேரி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

உன்னிருபாதந் தெரி - சனஞ்செய்த பின்னரே
புவகைக்கடலு - லாழந்தேனே

அநுபல்லவி.

தன்னிகரில் கதிரை - தனில்வாமும் போதனே
சற்குண்ய பரிபூரண - சண்முக நாதனே (உன்)

சரணங்கள்.

ஆதி நடுவிறுதி நீங்கினோய் - சித்தோ
உசித்தாம் பிரபஞ்சமுற்றுந் - தாங்கினோய்
சோதிவடிவாய் நின்ற சூலபாணி புதல்வா
சூரனாதி மூவரைத் தொலைத்தருளும் முதல்வா (உன்)

சன்ன மரணத்துயரத் தாழ்கின்றேன் - இன்னாஞ்
சஞ்சலச் சாகரத்துள் வீழ்கின்றேன்

இன்னமும் பராமுகஞ் செய்யா தெனக்குருகுவா
யேதிவாத முத்தி யின்பந் தருகுவாய் (உன்)

அருளுங்கருணைக் கடல்லலையோ - முன்ன
சமரரிட ரகற்ற வில்லையோ

ஒருவிலெனது நோயை யோட்டுத லருடையா
உன்னையே நம்பிவந்தேனுக் குருகாமை பெருமையா ()

இராகம் - துசாவந்தி, தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

வனிந்தக்கேடு நெஞ்சே - ஐயையோ - உனக்
கேனிந்தக்கேடு நெஞ்சே

அதுபல்லவி.

மோனந்திகழுஞ் சைவ - முனிவருறை கதிரை
முருகா - முருகா - முருகாவென் றுருகிலை (வனிந்த)

சரணங்கள்.

மெய்யாமுலக வாழ்வை நீங்கி - நித்திய
பூரணனந்த வாழ்விற் றேங்கி
மெய்யா மறிவானந்த - வேதமுடிவாய் நின்ற
விமலா - விமலா - விமலா வென்றுருகிலை (வனிந்த)

சனை மரணத் தாயர் தீரு - மது
தானாயமரு நிலை சாரும்
கனகசுபை நடனக் கருணாகான் முன்றந்த
கந்தா - கந்தா - கந்தாவென் றுருகிலை (வனிந்த)

அங்குரிடை மெழுக தென்னக் - கசிற
களவிலானந்த மிகத்துன்ன
கொங்கு சுமழ் கடம்பு குல்லையொடு புனைந்த
குகனே - குகனே - குகனையென் றுருகிலை (வனிந்த)

இராகம் - சுருட்டி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

திருமல பரசிவசண்முகா - சுத்த
நித்திய - சுத்திய - வித்தகனாங்குக

அநுபல்லவி.

திருவுலாவு மிலங்கையின் மேவிய

சீர்திகழங்கதிர் காமத்துறைதரு

சிற்பரா - அருள் தற்பரா - அன்பர்

சின்தையுகந் தமருந்தனி வேலனே

(திரு)

சுரணங்கள்.

பரமனருளும் புதல்வா - பரமானந்தசிவ

பத்தர்க்கருளு முதல்வா

கருணைசேர் சச்சி தானந்தவடிவே

கணிப்பிலாச்சது மறையின்முடிவே

கந்தனே - உமை மைந்தனே - என்னைக்

காத்துமலவிருள் தீர்த்தினிதாளுவாய்

(திரு)

அறிவுக்கறிவாய் நின்றவா - கிரௌஞ்சகிரியுடன்

அவுணர்கிளையைக் கொன்றவா

குறிகுண மிறந்திலகு முருகா

கூர்ந்துளாயணி மருமன் மருகா

கோலனே - புரிநூலனே - ஒற்றைக்

கொம்பினன் பின்வரு தம்பியே யின்பருள்

(திரு)

அயனைச் சிறையில்வைத்தவா - அகத்தியமுனிவனுக்

கருளோடுப தேசித்தவா

வியனலகமருக் கருள் தாளா

வின்னுதல் வள்ளிக்கொடி புணருந் தோளா

மெய்யனே - எமதையனே - அர

விந்தமலர் நிக ரும்பாதந் தந்தருள்

(திரு)

இராகம் - ஆகிரி, தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

இத்தனை கொடு வேதனைப்படல் கண்டு முமக்
கின்னு மிரக்க மில்லையா

அதுபல்லவி,

சித்தி முத்திகடருந் தெய்வ மாணிக்க நதி
சேருந் கதிரை நகர்-திகழ் சுப்பிரமணியரே நான் (இத்)
சரணங்கள்.

அண்டரிடரகற்றும் போதரே - அன்பர்
அனவரதம் பணி பொற் பாதரே
கண்டங்கரிய சோதி காதலரே யெனது
கண்ணையென் கண்மணியே காருண்ய சாகரமே (இத்)
எள்ளினெய் போலெங்கும் நிறைவீரே - உமக்
கென்றுயர் தெரியாதோ அறைவீரே
தெள்ளந் தமிழால் வைதார் தமக்கு மருள்வீரென்று
திதிலருணகிரி தேவர்சொல் நம்பிவந்தேன் (இத்)
உம்மையல்லாது துணை யறியேனே - துய
ரோட்டிலீரேனு மும்மைப் பிரியேனே
இம்மை மறுமை வீடு மூன்று மும்மாலே யாகும்
இதுவே சத்தியஞ் சத்திய மென்று துணிந்து வந்தேன் ()

இராகம் - கல்யாணி, தாளம் - ருபகம்.

பல்லவி.

என்மே விரக்கமில்லையா சாமி - புதல்வனுக்குத் தந்தை
இரங்காதிருந்தா லென்சொல்லும் பூமி

அநுபல்லவி.

தன்னிகரில்லாக் கதிரைமலை வாழந்
தற்பரானந்த சாமி சுகாரம்ப

வுன்னுபய சரணம்புய மல்லாம
லொன்றும்புக விடமின்றினியாகுதல் (என்)

சரணங்கள்.

துய்யசட்டசாத்தோ ரெழுத்தையுஞ்
சொல்லிலே னென்செய்வேன் சிறியேன்

கோடி சூரியப் பிரகாசமான வரோதய சுவாமி
உய்வகையறியேன் செய்யநின் னுமத்தை நினைவேன்
பவந்தீரா துலைகின்றேன் வினையேன்
அன்ன தெய்வமுநீயே அடியேனுக்குய் வருள்வாயே
அருள்சேர் சீலா - பாலா கோலா
நல்லனு கூலா - செங்கதிர்வேலா - இன்னும் (என்)

சித்தியபரி பூரணனந்த நிருமலா
தீதமுருகா பாம்பில் நிருத்தம் புரியும்

பரந்தாமனுக்கு நிகரில்லாத நன்மருகா
அத்திய வள்ளி மனாளா பல தொண்டர் வணங்கிடு தா
என்மேற் சூதை யெண்ணுதே [ளா
என்னையிந்த வாதை பண்ணுதே
கனபிகு துய்யா - மெய்யா - பொய்யா
பன்னிருகையா - அய்யா - செய்யா - இன்னும் (என்)

ஆறுமுகவென் றழைக்குங் கீரனுக்
கருள்புரிந்திடு முதல்வா

அனவரதமுந் துதிசெயுந்திரி யம்பமற்கொரு புதல்வா
சீறுமவுணனை வென்றாய் குறத் தேவிமுன் னெங்கையாய்
நின்மேற் சிந்தனைவையே [நின்றாய்
னொருக்கா லும் வந்தனை செய்யேன்

கன ஈழதேசா - ராசா - விலாசா

நல்லையில் - வாசா - நேசா - ஈசா - இன்னும்

(என்)

இராகம் - அசாவேரி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சிவகுரு நாதருக்குச் செய மங்களம் - நல்ல

செங்கமல பாதருக்குச் செய மங்களம்

அதுபல்லவி.

பவமறுத் தெனையானும் பன்னிரு தோளருக்கு

தவமுனிவர்களுள் தங்கருளாளருக்குச்

(சிவ)

சரணங்கள்.

கன்னி வள்ளி நேசர் பாவ நாசருக்கு மங்களம்

கதிர்காமவேல ரீழ தேசருக்கு மங்களம்

மன்னுமடியார்க் கருளு மாசில் குமரேசருக்கு

துன்னிய வனந்தகோடி சூரியப் பிர காசருக்குச் (சிவ)

மங்கையாமை பாலர் வடி வேலருக்கு மங்களம்

மன்னுமறை நூலரனு கூலருக்கு மங்களம்

புங்கமிகு சிவகாம போதக சசிலருக்குச்

செங்கையில் விளங்குவனைத் தெய்வயானை லோலருக்குச் ()

சங்கரன் குமாரர்குல்லைத் தாரருக்கு மங்களம்

தன்னிக ரில்லாதநல் லாரருக்கு மங்களம்

பொங்குசினத் தவுணரைப் போரில்வென்ற வீரருக்குத்

துங்கவகத் தியற்குள் தோமிலதி தீரருக்குச் (சிவ)

“சனி நீராடு”

என்னும் முது மொழி உரையைக் குறித்துச் சொல்லிய

சீட்டுக்கவி

மக்கர்க்கு தத்தர்நிட தத்தர்பிற மன்னர்தொழ
வளமிகுதொன் மதுரை நீங்கி
மத்தகய மொத்ததிறல் பெற்றிடு புவிச்சகர்
வர்த்தி சிங்காரியன் முதல்
மன்னர சாளுமிட மென்னவள ரியாழ்ப்பாண
மருவு நல்லா புரியினன்
மயில்வா கனச்சுப்ர மணியசுவாமி யின்றிரு
மலரடி துதிக்கு மடிமை,
திக்கனைத் தும்புகழு முத்தம மிகுத்திடுஞ்
செந்தமிழ்க் கலை ஞாபகன்
சீர்மருவு கந்தனருள் மைந்தனா மாறுமுக
தீரனெழு துங் காகிதம்
செப்புதய தாரகைப் பத்திரமச் சிற்பதித்
திட்டுப்ர சித்தி செய்யும்
திகழ்முகா மைக்கார ரெதிர்கொண்டு தூயர்விண்டு
சித்தமகிழ் கொண்டு காண்க,
தக்கசனி நீரா டெனுமவ்வை யார்மொழி
தனக்குரை தனைப் பகரிடிற்
சனிவார மதிலெண்ணெ யிட்டுவெந் நீரினிற்
றலைமுழுக வென்ப தாகுஞ்
சத்திய விசித்திரகவி ஞர்க்குளு சிதப்பரபல்ய
சற்குண மகத்துவமிகும்

தணிகைவளர் கந்தப்ப தேசிக னளித்திடுஞ்
 சரவணப் பெருமா னெனும்,
 மிக்கபுலவனு மிங்ஙன முரைவகுத்தனன்
 மிகுசோ திடங்க ளாலும்
 ஸீத்தக வறப்பளீச் சுரசதக முதலான
 வேறுபல நூல்க ளாலும்
 மேலான பொருளிதென வேயுணர்க வேறுசில
 வீணர்பொருள் வேறு பகர்வார்
 மெய்மையைப் பற்றிவன் னுவர்சொன்முன் றுங்குறன்
 விளங்கிலார் போலு மன்றே.

சரவணமுத்து முதலியார் பேரிற்

ச ர ம க வி

முப்பத்தாறு சீர்க்கழி நெடி ளாசிரிய விருத்தம்
 சீரேறு சகவருட மாயிரத் தெழுநூறு
 சேருமறு பத்தே ழினிற்
 றிலகுவிச வாவசெனும் வருடமதின்
 மகரமதி திகழு நாலாந் தேதியிற்
 றிருவளர்பொன் வாரமக நாளபர பக்கநிகழ்
 திருதியை யெனுந் திதியினிற்
 செறியுமா யுட்கம்ப யோகவணி கலகரண
 தினகும்ப லக்கினத்தே
 தென்னிலங் காபுரியி னுக்குள்வளர் யாழ்ப்பாண
 தேசமுழு துஞ்சி றக்கத்
 தெய்வசர வணபவசண் முககுமர குருபரன்
 நிகழ் நல்லை யமர் சிரேஷ்டன்,

பேரேறு மிப்பூ தலஞ்சிறி தெனும்படி
 பெரும்புகழ் படைத்த மகிபன்
 பெருமை பொறை யறிவொடருண் முதலியநல்
 பிறந்துடன் வளர்ந்த நிபுணன் [குண மொடு
 பீடேறு மாணவக ரகவிரு ரெத்திப்
 பிறங்கு கற்பூர தீபம்
 பிரதாப மிகுமாதை நகர்மணப் புலிமுதலி
 பெறவரு சபாரச்சிதம்
 பேசருமி லக்கணவி லக்கியக் கடலுண்டு
 பெரிதுதேக் கெறியு மேகம்
 பேதையே நெஞ்சக மெனுஞ்சிலையின்
 மீதுமலர் பெருமிதவி கசித கமலம்,
 காரேறு மிமையவர்கள் பதியனைய வுயர்பிரபு
 கட்டுருவ ரத்ந மகுடம்
 கடவுளர்த மமுதநிக ரதிமதுர முத்தமிழ்க்
 கவிமதம் பொழி குஞ்சரம்
 காதன்மிகு கலைவாண ரிதய மண் டபமீது
 கவினர சிருக்கு நிதியம்
 கனவெழில்கொண் மதனுமதி சமயமுறு
 சவுந்தரிய கனகவிக் கிரக சொரூபம்
 கருதலர்க ளெனமருவு கவிஞர்குடு கிடெனவெழு
 கழகப்ர சங்க சிங்கம்
 கருதுவே தாந்தசித் தாந்தசம ரகசிர்தை
 கைவந்த கருணாகரம்,
 காரேறு பசுபாச பதிலக ணப்ரபல
 சைவாக மப்பொக் கிஷம்
 தத்யப்ர காசசர வணமுத்து முதலியார்
 தன்னிகரி லாத குரவன்

சாசுவத நிர்மல வியோமவிசு வாழீத
 சத்திய நிராலம் பமாய்ச்
 சர்வபரி பூரணவ கண்டதத் துவமாய்ச்
 சராசர வணுக் கடந்த
 சச்சிதா னந்தபர நிஷ்களா னந்தமாய்ச்
 சதுமறையின் முடிவி னிலகுந்
 தற்பரசு காரப்ப சத்தசிவ னுருபய
 சரணமலர் மேவி னுனே.

வி. சுப்பரமணியபிள்ளை அவர்களின்

தேவியோகத்தைக் குறித்து

இரங்கற் பாமாலை

கொச்சகம்

என்னுடைய கண்மணியே எனதன்பர் சிதாமணியே
 பின்னமறு புகழ்பொலிசுப் பிரமணிய பெருந்தகை நீ
 என்னைபுனக் கன்னை மிதா வினிய குரு வென்று முன்னர்ச்
 சொன்னதென்னை பின்னரென்னைத் துறந்ததென்னை
 [சொல்லாயே. (1)]

புன்புலா லுண்ணுமை போலறமற் றென்றுமிகை
 பென்பபூதப் லோரறிய வியம்பியவர் தமைத்திருத்து
 தின்பெருமை செவிமடுப்பச் செவிமடுப்ப தின்பெருமை
 என்பெருமை பென்றுகந்தே னினியாது செபுவேனே. (2)
 சிவநெறியி னன்புடையர் போனடித்துஞ் சிவதீக்கை
 அவநெறியென்றிகழ்ந்தொழியு மந்தணரைப்பொருட்படுத்
 பவநெறிசா ராதுசிவ பத்தரையே பொருட் படுத்தான் [தும்
 தவநெறியின்னெறியி துவென்றனைநின்பாற்பிணித்ததுவே.

வேதனந்தான் கிடைத்திடினுங் கிடையா துனிடினுநிற்கோர்
மாதனமென் கருணையென மதித்தெனது கழகமமர்ந்
தேதமகல் பணிவமுவா தியற்றியவென் னிருநிதியே
நாதனது பொருதுநீனை நணுகுவித்தான் றனதுலகே. (4)

உன்னோடிரா மேச்சுரநன் கோதுதிருச் சீரலைவாய் [ன்
முன்னையபலிஹலங்களுக்கும் முழுத்தொண்டுபுரிந்துகொண்டு
பின்னர்வரும்பெரும்பேறுபெறுவேனென்றெனக்குரைத்த
நின்னையிழந் தேனந்தோ வந்தோவிந் நீணிலத்தே. (5)

இப்பதியிற் சிவகதைக ளெந்நாளும் படித்திடவும்
செப்பருமெய்த் திருத்தொண்டர் குருபூசை செய்திடவும்
ஒப்பரிய திருமடமொன் றுண்டாக்கல் வேண்டுமென
எப்பொழுதும் புலம்பினையே யினியெய்வன் முற்றுவதே. (6)

என்னிடத்து நெடுங்கால நேரேகற் றெத்தனையோ
நன்மையெல்லாம் பெற்றபலர் நாடறியப் பகைத்தகன்ற
வன்மைமனத் தினராக மதித்தென்சொல் வழியொழுது
நின்னையிழந் துயிர்வாழ்வேன் நெஞ்சமிக வலியேனே. (7)

இருநிலத்தோர்கோபியெனவெடுத்தாரைக்குமென்சினத்துக்
கொருபொழுது மிலக்காகா தொழுகியென துளமுழுவும்
உருகியகா தலிற்கொள்ளை கொண்டவற வினன்சீர்
பெருகியசப் பிரமணிய பெருந்தகையோய் நீயன்றே. (8)

எத்தனையோ துயருழந்து மெமதிறைவன் றனைச்சிறிதுஞ்
சித்தமதி னோவாது திருநாம முச்சரித்துப்
பத்தியுட னவனருட்பாப் படித்திடக்கேட் டினிதுவந்த
இத்தகைய நினதுசெயல் யான்மறக்கற் பாலதன்றே. (9)

ஐந்தெழுத்துப் பிரமாங்க மணிநிருத்துஞ் சயபதமாம்
மந்திரங்கோ ளறுபதிகம் மாசறுநீற் றுப்பதிகம்
பந்தமறு முருகா ற்றுப் படைநின்பான் மந்திரித்த
முந்துதிரு நீறுதினம் முப்பொழுதும் பெற்றனையே. (10)

பொருவாரின் னுடநீண்டிப் பூதியையா னணிபொழுது
திருநீறே யருமருந்து திருநீறே யருமருந்தென்
றொருவாத பேரன்போ ரெரத்திருநன் மதுரமொழி
பெருகார்வத் தினிக்கேட்கப் பெறுவேனோ பேசாயே. (11)

பிறரிடத்துச் செல்லாவெம் பெருமானார் தமிழேன்மாட்
டுறவினெழுந் தருள்கண்டோ ருளைந்துபுறம் பழிப்பரென
அறநினைந்து புலம்பியமெய் யன்பவினிப் பிழைத்திடினப்
புறவுரைகேட் பரிதென்றோ புஷ்யினைவிட் டேகிணையே. ()

என்பொருட்டென் னாசிரியன் எத்தனையோ பாடுபட
முன்செய்தவ மென்கொலியான் முடிந்துழியு மறுமையவன்
பொன்செய்திருவடித்தொண்டு புரிவனெனதுமார்க்குரைத்த
நின்சொல் செவிமடுப்ப நெடிதெனுள நெக்கதுவே. (13)

நிருவாண தீக்கைபெறீஇ நிகழ்சிவசித் தாந்தநூல்
பெருகார்வத் தென்னுழைநீ பெறுங்காதல் காட்டினையே
முருகார்சுப் பிரமணிய முன்னமது முற்றவினி
வருவாயோ யென்னுழைநீ வாராயோ வறிகிலனே. (14)

உன்பாத மிகவருந்த வொருசிறியேன் மனைக்கணியான்
இன்பார விருபொழுது மெழுந்தருள்வ தென்னையெனத்
துன்பார நெருனலினீ சொற்றனையின் நென்மீதின்
அன்பாலோ யான்வருந்தா தரனுலக மடைந்தனையே. (15)

நின்றிரிபுண் டரதுதலும் நின்குறுநன் னகைமுகமும்
நின்றணிந்த கவினடையும் நின்கைபுதைத் திடுவாயும்
நின்றனொதுக் கியகலையும் நிற்பணிந்த வின்மொழியும்
என்றனெதி ரினியெந்நா னெய்திடயான் பெறுவேனே. (16)

நினதுள்ளஞ் சிவார்ச்சனையின் நேசமுடைத் தென்பதறிந்
தெனதுசிவ பூசையொடு மெனதன்ப நிற்பொருட்டு
மனவிருப்பிற் சிவலிங்க மற்றொன்று பூசிப்ப
உனதுடல மொருவியர னுலகடையப் பெற்றனையே. (17)

யான்பிழைத்தல் வேண்டுமென்ப தென்தைய நின்விருப்பே
 யான்பிழையா தேமரிக்கி னென்கிரியை யனைத்துநீ
 தான்பிழையா தியற்றிவிக்க வென்றுமொழிந் தனையவ்வா
 றியான்பிழையா தியற்றுவிக்க யார்கருத்து முடிந்ததுவே. (9)

இக்காலத் தென்னாசா னீண்டிருப்ப யானிறக்கின்
 நற்கால மென்காலம் நாடிதைவிட் டவனகலும்
 பிற்காலத் தியானிறக்கற் பிழையெனநின் மருகனுக்கு
 முற்காலத் தியம்பிணையே நின்கருத்து முற்றியதே. (19)

நின்செனன நாளிதனி னின்பெயரால் வேறொர்க்கும்
 பொன்செய்திரு மன்றினுக்கும் பூசை நிகழ்ந் திடவீண்டுன்
 கொன்செயுட லொருவியிறை குஞ்சிதபா தம்பொருந்த
 என்செய்தவ மென்செய்தவ மிதுசால வியப்புடைத்தே. (2)

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

இரண்டாம்பாகம் முற்றிற்று.

இப்பாமலை முழுதும் யாழ்ப்பாணம் கி. செல்லையாப் பிள்ளை
 யவர்கள் 1914 - ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ஆறுமுகநாவலர் திரட்டு
 திரச் சுருக்கத்தில் காணப்பட்டது.

நல்லை நகர்க்கந்தரகவல்

நேரிசையாசிரியப்பா

[இஃது ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தமையன்மாருளொருவரும்
கதிரையாத்திரை விளக்கத்திலுள்ள பல கீர்த்தனங்
கள் செய்தவருமாகிய பரமானந்தப் புலவர்
செய்தது.]

கடன்முகட் டுதித்தசெங் கதிரெனத் திகழும்
படம்விரித் தெழுந்த பஹலை யரவின்
பருமணித் தொகையு மரிமணிக் குவையும்
பச்சையும் வயிரமு மற்றைய மணியும்
விண்ணகத் திடையிடை தண்ணிழல் விடுப்ப
இந்திர வில்லென் றினமயி லேமார்
தெங்குணு மகவுஞ் செம்பொனி னிமையத்
தண்கிரி நடுவட் டழைத்தெழு பச்சைப்
பைங்கொடி யன்றருள் பண்ணிய மருந்தே
இருவராண் டளந்து மொருகரை காணாக்
கருணைவா ரிதியின் விளையுமா ரமுதே
கருத்துறக் கருதிக் கசிந்தவ ருள்ளத்
திருட்டொகை ஹர்க்குந் திருத்தகு விளக்கே
இல்லையென் றொருவரை யிரவா தடியவர்
அல்லனே யகற்றியின் பருளுநன் னிதியே
வண்டினங் குடைந்துபண் பாடிட வளர்முகை
விண்டலர் கடம்பெனும் வெறிமலர்த் தொடையனே
கோகன கத்தில்வாழ் குரவனைச் சிறைபுரிந்

தாருயிர் படைத்தரு ளளித்திடு முதல்வனே
 கீரணைச் சிறைசெயுங் கிருத்திமந் தனைநெடு
 வீரவேல் விடுத்துமுன் வீட்டிய விமலனே
 அருட்குரு வாகிமுன் எனத்தியர்க் கருமறை
 தெருட்டுநல் லுணர்வருள் சிற்பரா னந்தனே
 நாரதன் மகத்தினில் நணுகுறு செச்சையை
 ஊர்தி யெனப்பிடித் தூர்ந்திடு மொருவனே
 ஆறுருத் தனையுமோ ரங்கையா லனைத்துமை
 ஓர்வடி வாத்திரட் டியவொரு முருகனே
 தடநெடுஞ் சரவணந் தனிலறு மங்கையர்
 குடமுலை யூறுபால் குடித்திடுங் குமரனே
 ஆவினன் குடியினு மரியவே ரகத்தினுஞ்
 சீரலை வாயினுந் திருப்பரங் கிரியினும்
 பழமுதிர் சோலையென் றுரைபெறு மலையினும்
 உளமகிழ் வோடுறை யொப்பிலா முதல்வனே
 குன்றுதொ ருடல்செய் துலவிடுங் குழகனே
 அதிர்கருங் கடல்புடை யடர்ந்தவம் புவிதொழும்
 கதிரையங் கிரியுறை கங்கைதன் புதல்வனே
 குடவனை யினம்பல குமிழுதண் பணையொடு
 தடமலர் வாவிகள் தயங்குநல் லூரனே
 அன்பினர் நெஞ்சத் தடந்தொறு மலர்ந்ததின்
 பங்கயப் பாதமென் சிந்தைவைத் தியம்புவன்
 மாயிரு ஞாலத்து மக்களிற் பற்பலர்
 தந்தையுந் தாயும் தமருந் தனயருஞ்
 செஞ்சொல்வஞ் சியருந் தேடிய பொருளும்
 மீமிசைப் பவக்குழி வீழ்த்திடப் பிணித்த
 பாசமென் றெல்லாம் பற்றறத் துறந்து
 காட்டிடைப் புகுந்தொரு காணனை முடக்கமேல்

நோக்கிய கண்ணொடு கூப்பிய கையுமாய்
 நெடுந்தவம் புரிந்து மெலிந்தனர் தளர்ந்துங்
 காற்றுதிர் சருகுங் காயுங் கணியும்
 வாய்த்தன வருந்தி வருந்தின ருலேந்தும்
 பேயெனத் திரிந்தும் பேருடல் வரண்டுங்
 கானிடை விலங்கெனக் காண்வர வழன்றும்
 வேற்றொரு தேவரை வேண்டார் நின்னடி
 போற்றினர் முத்தி புகுவது பொருளாய்
 அங்கவை யனைத்துஞ் சிந்தைசெய் யாது
 தண்டலை மலர்விழும் வண்டின மென்னக்
 கண்டன கண்டன காழுற்று வைகலும்
 அறுசுவை யமுத் மொருசுவை குறைந்துழி
 அட்டனர் வெருவ வெட்டென வெகுண்டுந்
 தண்ணறுஞ் சாந்து சவாது குங்குமம்
 ஒண்மலர்ச் சூட்டென் றுள்ளன புனைந்தும்
 நன்னெறி படர்கிலார் நட்பினை நயந்தும்
 நாணிலாக் கணிகையர் நயனவேற் குடைந்தும்
 வாணு னெல்லாம் வீணாக் கழித்தனன்
 இனமணிக் குலங்க ளிமைக்குமா முடியுந்
 தினகரர் போலொளி திகழ்முக மாறும்
 ஒருமர வடிவா யுலகினை யுலேத்தசூர்
 இருபிள வாக வெறிந்திமை யோர்கள்
 சிறைதவிர்த் தருளிய திருநெடு வேலும்
 மற்றுள படையும் வரதமு மபயமும்
 உற்றிடு பன்னிரு கைத்தல நிரையும்
 அருவரை யணைய வகலமு மிரண்டு
 மடவன முவந்து வாழ்வுறு பாலும்
 கலகலென் றிசைக்குநின் கழலுங் காட்டி

மரகதக் கலாப மயின்மிசைத் தோன்றும்
 வடிவினை வாழ்த்தி மறவா துள்கி
 இரவினும் பகலினு மிறைஞ்சிலே ஞயினும்
 உன்னையே தெய்வமென் றுளத்துட் டுணிந்தனன்
 அன்னது துணிந்தேற் றுன்னது பாரஞ்
 சினமொடு தீமையு மனமடு காமமும்
 நெறியிடைப் புகாத பொருளிடைச் செலவும்
 ஔகிடை வீழ்த்துங் கொலைகன வாதியும்
 இன்னவு மிம்மையி லகற்றி
 அம்மையின் முத்தி யருளு மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரகடன பத்திரம்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களாலும் அவர்கள் மாணவர்கள் வித்துவசிரோன்மணி ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, ந. க. சதாசிவப்பிள்ளை, ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, ந. கைலாசப்பிள்ளை அவர்களாலும் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள் சென்னப்பட்டணம், தங்கசாலையீதி, 300-ம் நெம்பர் வித்தியாநுபாலையந்திரசாலையிலும், சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும், யாழ்ப்பாணம் கொழும்பு எல்லாப் புத்தகசாலையிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

	ரூ. அ.
கந்தபுராணம் செய்யுள்	8 0
கந்தபுராண வசனம்	5 0
கந்தபுராணச் சுருக்கம்	0 10
வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் உரையுடன்	1 4
தேய்வயானையம்மை திருமணப்படலம் உரையுடன்	1 4
பெரியபுராணம் சூசனத்தோடு	5 0
பெரியபுராண சூசனம்	0 12
பெரியபுராணம் வசனம்	2 12
சமயாசாரியர் சந்தானாசாரியர் சரித்திர சங்கிரகம்	
நால்வாநான்மணிமாலே உரையுடன்	0 8
திருவிளையாடற் புராணம் செய்யுள்	2 0
திருவிளையாடற்புராண வசனம்	2 0
சேதுபுராணம்	2 0
கோயிற்புராணவுரை	1 4
சிதம்பரமான்மியம்	0 3
சிதம்பரமும்மணிக்கோவை	0 3
மகாபாரதம் ஆதிபருவம் உரையுடன்	3 8
இராமாயணம், பாலகாண்டம் அரும்பதவுரையுடன்	2 8
சிவஞானபோதம் சிவஞானமுனிவர் சிற்றுரை	1 4
திருக்கோவையாருரை	3 0
திருவாசகம்—(மாணிக்கவாசகர் சரித்திரத்துடன்)	0 8

	ரு.	அ.
சைவசமயநெறியுரை	1	4
பிரயோகவிவேகவுரை	1	0
சிவஞானத்தெளிவுபதேசத்திரயம்	0	8
சிவாலயதரிசனவிதி	0	3
புட்பவிதி	0	2
அருட்பா—இது அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டும்		
திருவாசகமும் திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்		
லாண்டும் பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டும்		
அடங்கியது.	1	12
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு	0	4
பதினொரந்திருமுறை	1	4
கொலைமறுத்தல் உரை	0	4
கொலைமறுத்தலாதி—இது கொலைமறுத்தல், வைராக்		
கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிர்ரோதவுந்தி		
யார் அடங்கியது.	1	8
சித்தியகருமவிதி	0	2
திருமுருகாற்றுப்படை மூலம்	0	2
திருமுருகாற்றுப்படையுரை	0	5
மருதூரந்தாதியுரை	0	4
அபிராமியந்தாதி மூலம்	0	2
அபிராமியந்தாதியுரை	0	4
உபரிடதவுரை	0	2
திருச்செந்தினி ரோட்டகயமகவந்தாதிபுரா	0	2
கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி	0	2
நால்வாநான்மணிடாலை	0	2
மறைசையந்தாதி	0	2
அருணகிரியந்தாதி	0	2
திருக்கருவைவெண்பா வந்தாதி	0	2
திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	0	2
சிங்கைச்சிலேடைவெண்பா	0	2
திருச்செந்தூரகவல்	0	2
சரசுவதியந்தாதி	0	1

	ரூ. அ.	
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், இலக்குமி		
தோத்திரம், சரஸ்வதி தோத்திரம்.	0	2
விநாயகரகவல் திருச்செந்தூர்க் கலிவெண்பா	0	2
கபிலரகவல்	0	1
மதுரை அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்		
போற்றிக் கலிவெண்பா	0	1
துண்டிவிநாயகர் திருவருட்பா	0	1
கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா	0	1
திரிகடுகவுரை	0	4
திருவகுப்பு	0	4
நீதிவெண்பாவுரை	0	4
ஏரெழுபது திருக்கைவழக்கம்	0	2
நீதிநெறிவிளக்கம் மூலம்	0	2
ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தனுரை	0	2
நல்வழியுரை	0	2
நன்னெறியுரை	0	2
வாக்குண்டாமுரை	0	2
உவமானசங்கிரகம், இரத்தினச்சுருக்கம்	0	2
தருக்கச்சங்கிரகம், அன்னம்பட்டியம்	0	8
திருக்குறள் மூலம்	0	8
திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை	5	0
திருக்குறள் சுருக்கம்	0	5
நன்னூல் மூலம்	0	3
நன்னூல் விருத்தியுரை	3	8
நன்னூற்காண்டிகையுரை	3	12
சூடாமணி நிகண்டு 12-தொகுதியும் உரையுடன்		
(முதலிரண்டுதொகுதிகள் சொற்பொருளுடன்)	2	0
பை 10-தொகுதியுரை	1	4
பை 11, 12 தொகுதியுரை	0	12
இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச் சூத்திர		
விருத்தி, இலக்கணவிளக்கச் சூழுவளி	1	8
இலக்கணச்சுருக்கம்	1	0

	ரூ. அ.
இலக்கணவினாவிடை	0 3
தொல்காப்பியம் (சேனாவரையம்)	3 0
ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் (வசனம்)	1 4
ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் (செய்யுள்)	0 6
நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு	2 0
முதற்சைவவினாவிடை	0 3
இரண்டாஞ்சைவவினாவிடை	0 10
முதற்பாலபாடம்	0 3
இரண்டாம்பாலபாடம்	0 5
மூன்றாம்பாலபாடம்	0 10
நான்காம்பாலபாடம் குறிப்புரையும் அப்பியாச	
வினாக்களும்	1 12
நீதிநூற்றிரட்டு	1 8
சந்மார்க்க போதினி முதற்பாகம்	0 2
" இரண்டாம் பாகம்	0 2
" மூன்றாம் பாகம்	0 2
" நான்காம் பாகம்	0 2
" ஐந்தாம் பாகம்	0 2
" ஆறாம் பாகம்	0 2
" ஏழாம் பாகம்	0 2
" எட்டாம் பாகம்	0 2
" ஒன்பதாம் பாகம்	0 2
சந்மார்க்க போதினி 9-பாகங்களும் சேர்ந்தது	1 0
வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்	
(அச்சில்)	
தாயுமானசுவாமிபாடல்	
"	

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை,

நெ. 300, தங்கசாலைவீதி, சென்னை.

